சிவமயம்.

ஓம்பரப்பிரஹ்மணேநம:

சிதம்பரதேசிகன் திருவடிவாழ்க.

நாநாசீவவாதக்கட்டளை வியாக்கியானம்.

பாயிரம்.

:-:-:0-:-:

கடவுள் வணக்கம்.

பிர[illegible] [illegible]ல்லாவினைசன்றேவர்
ட்காணவப் பொருளாய் நிற்கும் [illegible]
ஞானமின் புறவே ஞானக்காய்த்தருள் [illegible]
மூத் [illegible]
லாய [illegible]

[illegible]

[illegible] னகாகத்திருமறை
கடந் [illegible] ன பொருள் கணிவிளங்கத், தருபிரமசூத்
திகப [illegible] மா முலகனொளி பரப்பித்தமமெனுமோர் பேரிருளைச்
பரம [illegible] ாய்ச் சுத்தவெளியாகிவன்மீகபுரத்தின் [illegible] சுற்றியதிசசுகமெவர்க்
சித்த [illegible] ானந்த மயமாய் நிற்குந் தக்ஷிணாமூர்த்தி பதந் தலைமேற்
கொ [illegible] ள்வாம்.

சங்கரபகவத்பாதாசாரியாள் வணக்கம்.

பரமததிமிரமகற்றிடுஞானபாஸ்கரனெனப்பவக்கடற் குத், திரமுறுவிசாலப்புணை யெனவெழுந்து செகமெலாந் தெளிவு பெற்றோங்கச், சரதநன்ஞான வருள்செயும் பரம சங்கரகுரு பதமலரொஞ், சிரமதிற்றாங்கிப் பூசனைபுரிந்துதி னந்தினம் பணிகுதும்யாமே.

உகந்ததேசிகர் வணக்கம்.

சகந்தனதறிவிற் கிதரமின்றென்னத்தனி ... ழுங்கி ... யபடியே, யிகர் ... வக ... மா ... லர்ப் ... டரா ... ய ... ந ... லன ... ம் ... வத் ... தினு ...

சிதம்பரதேசிகன் வணக்கம்.

ஆரணமாதிகளனைத்து மறிதற்கொண்ணு வரும்பொருளா யச் சாந்தமதாயனைத் தினுக்குங், காரணமா யுயிர்க்குயிராயறி வாயின்பக் கடலுருவாயெவற்றினையுங் கடந்த நித்த, பூரணமா யிருந்தும் பேரருளாலென்றன் புன்மதியை மருட்டிய பொ ய்ப் பொருளை யெல்லாஞ், சீரணஞ் செய்தாட்கொள்ள வெளி வந்துற்ற சிதம்பரதேசிகன் மலர்த்தாள் சிரமேற் கொள்வாம்.

தக்ஷிணாமூர்த்தி சுவாமிகள் வணக்கம்.

ஒருநாமோருருவுமோர் பெயருமுணாத்தற் குவமையுமில் பி ரமம ... பொருளாய் நிற்கும் ... பெருங்கருணைவாழ் வின்பொ ... மே ... சிரமேற்கொண்டு, நித்தியமும் நடம்புரிந்து துதிகள்பா ... ஞ்சினில் வைத்தயராமனினைகுவோமே.

... திசமு மிருக்கெசுர்சாம மதர்வண நான்காகத்திருமறை ... முருக்தவையின் பொருள் கணனிவிளங்கத், தருபிரமசூத் ... ஒளி பரப்பித்தமமெனுமோர் பேரிருளைச் கடந்த ... ரமா மூலகனை ... தற்றியதிரசுகமெவர்க் கிகப ... ராய்ச் சுத்தவெளியாகிவன்மீகபுரத்தின்மேய, பரம ... னந்த மயமாய் நிற்குந் தக்ஷிணாமூர்த்தி பதந் தலைமேற் சித்த ... ள்வாம். கொ ...

சங்கரபகவத்பாதாசாரியாள் வணக்கம்.

பரமததிமிரமகற்றிடுஞானபாஸ்கரனெனப்பவக்கடற் குத், திரமுறுவிசாலப்புணை யெனவெழுந்து செகமெலாந் தெளிவு பெற்றோங்கச், சரதநன்ஞான வருள்செயும் பரம சங்கரகுரு பதமலரோஞ், சிரமதிற்றாங்கிப் பூசனைபுரிந்துதி னந்தினம் பணிகுதும்யாமே.

உகந்ததேசிகர் வணக்கம்.

சகந்தன தறிவிற் கிதரமின்றென்னத்கனி [illegible] ழங்கி யபடியே, யிகர் [illegible] கம [illegible] வக
[illegible] வணங்கு முதநராமலிங்கப், பு[illegible] மா
[illegible]மது பெருங்கருணைவாழ் வின்பொற்பு நிறைபதமலர்ப்
சிரமேற்கொண்டு, நித்தியமும் நடம்புரிந்து துதிகள்பா[illegible]
ஞ்சிறில் வைத்தயராமனினைகுவோமே.
[illegible]னவப் பொருளாய் நிற்கும் ம[illegible]றறயன் [illegible]
[illegible]னமின்புறவே சூளைக்காய்ந்தருள் குமரன் றா[illegible] [illegible]டரா
[illegible]னமுற் பவங்கணிச்குமகேசன் மாலயனின்னோர்க [illegible]ய
[illegible]வாரி சங்கடம்மைச் சந்ததஞ் சிந்தை செய்வா [illegible]ர ந

வியாசாசாரியர்கள் வணக்கம்.

[illegible]திசமு மிருக்கெசுர்சாம மதர்வண நான்கா கத்திருமறை [illegible]லன [illegible]ம்
[illegible]வகுத்தவையின் பொருள் கணிவிளங்கத், தகுபிரம சூத்
[illegible]ஒளி பரப்பித்தமமெனுமோர் [illegible]

சிதம்பரதேசிகன் வணக்கம்.

ஆரணமாதிகளனைத்து மறிதற்கொண்ணு வரும்பொருளா ய்ச் சாந்தமதாயனைத் தினுக்குங், காரணமா யுயிர்க்குயிராயறி வாயின்பக் கடலுருவாயெவற்றினையுங் கடந்த நித்த, பூரணமா யிருந்தும் பேரருளாலென்றன் புன்மதியை மருட்டிய பொ ய்ப் பொருளை யெல்லாஞ், சிரணஞ் செய்தாட்கொள்ள வெளி வந்துற்ற சிதம்பரதேசிகன் மலர்த்தாள் சிரமேற் கொள்வாம்.

தக்ஷிணாமூர்த்தி சுவாமிகள் வணக்கம்.

ஒருநாமோருருவுமோர் பெயருமுணாத்தற் குவமையுமில்பி [illegible]லாலடி யிற்சனகாதிக ரமமதாயிருந்துமுனமருளாற், சிரோர் [illegible] [illegible]னிலு, மே ட்காத்திருவுருக் கொண்டது தானென்றயதென்றும், இதைப ரூரப் பெயர் பூண்டுதிகம்பரனுயடிய ரெவருப்பாழ்பிபட்டீரிய முத்தியுறக்குருவா, யாநேரின்பாலொளிர் வன்மீக புறத்தெழி லா[illegible]மர்ந்த தக்ஷிணாமூர்த்தி யடியிணை போற்றிடுவாம்.

தி
ச்

இதுவுமது.

[illegible]முத்துக் கக்கடல் கடத்தும் புணையதாகி மோனமெலாங் கடந்[illegible]த பரமோனமாகி, யெத்திக்கும் நிறைந்த பரிபுரணமாகி யிகப[illegible]ரமா மூலகனைத்து மெழுதற்கான, வித்துக்கும் வித்தாகிப் பரம[illegible]ாய்ச் சுத்தவெளியாகிவன்மீகபுரத்தின்மேவிச், சத்துச் சித்த[illegible]ானந்த மயமாய் நிற்குந் தக்ஷிணாமூர்த்தி பதந் தலைமேற் கொ[illegible]ள்வாம்.

பாயிரம்.

அவையடக்கம்.

பருதிவிளக் குறுசகத்தை மின்மினிதான் விளக்க வெழு பான்மை போலச், சுருதியுணர் பெரியோர்கள் விரித்துரைக் கத்தக்கதவாய்த் துலங்கு மிந்நூற், பொருளதனைக் கல்வியறி வின்றிய யான் விரித்துரைக்கப் புகுந்தேனென், மருளதனை யாவர்கட்கும் வெளிப்படையாய்க் காட்டினனிவ் வையத் தன்றே.

கோ. பொன்னம்பல சுவாமிகளியற்றியது.

நூலாசிரியர் பெயர்.

இந்திர[illegible] [illegible]ய யெழுமிரசதம்போலென்றுமா யிலகி யின்பாகி, யொப்பிடவேது மின்றிய பிரமத்துற்றிடும் பகுதி முன்னாட், அப்பிரபஞ்ச முறைமையைத் தூல அருந்ததிநியாயமே யென்னச், செப்பினன் யாருந்தெளிவுறச் சேஷாத்திரி சிவனென்னு மாதவனே.

உ

ஓம் பரப்பிரஹ்மணேநம:

சிதம்பரதேசிகன் றிருவடிவாழ்க.

நானாசிவவாதக் கட்டளை

வியாக்கியானம்.

அநுபந்தசதுட்டயநிரூபகம்.

அவதாரிகை

ஒரௌடதத்தைக்கண்ணுற்றபோது இது இன்னஔடதமென்றும் இத்தன்மைய குணங்களையுடையதென்றும், இதைப் புசிக்கத்தக்கவர்களின்ன வியாதியாளர்களென்றும், தெரிந்து கொள்ளும்பரியந்தம் அதனை எவரும் புசித்தற்கு முயற்சியார்கள். அதுபோல, இது இன்னசாத்திரமென்றும் இதன் விஷயாதி அனுபந்தங்களிவை யென்றும் தெரிந்துகொள்ளும்பரியந் தமிச் சாத்திரத்திலதிகாரிகள் பிரவிருத்தியார்கள். அதுபற்றி இச்சாத்திரத்துக்குரிய அநுபந்தசதுட்டயங்கள் இவையென அதிகாரிகட்கு அநாயாசமாகப்போதமாகும் நிமித்தம் அவற்றைக் குருசீடசம்வாதரூபமாகவெளியிடக்கருதி முன்னர்ச் சாத்திரப்பெயரும் அப்பெயர்ப்பொருளு முணர்த்துகின்றார்:—

(1)

வினா:—இந்நூலின் பெயர் யாது?

விடை:—நாநாசிவவாதக்கட்டளையென அறிக.

வினா:—இந்நூலுக்கு ஞானசிவவாதக் கட்டளையென்
பெயர் கூறியது எதனால்?
(2)

விடை:—வாதியென்பவன் செம்பு முதலியவற்றிலுள்ள
களிம்புமுதலிய மலினங்களைப் பரிசனவேதியால் வேதித்து
அச்செம்பு முதலியவற்றைச் சுவர்ணமாகக் காணுதல்போல்
ஆத்மசொரூபமாகிய தன்னிடத்தில் அத்தியாசமாகத் தோன்
றிய "நான் கர்த்தா, போக்தா, ஞாதா" வெனல் முதலியநாநா
வித சிவத்துவங்களை "நான் அகர்த்தா, அபோக்தா, அசங்கன்,
சின்மாத்திர" னென்னும் தத்துவஞானத்தால் வாதித்துத் தன்
னைச் சச்சிதாநந்த சிவசொரூபமாகத் தரிசித்தற்குரிய முறை
யைக் கிரமமாகப் போதிக்கின்றமையினென அறிக.

வினா:—அங்ஙனமாயின் செம்பாதிகளிலுள்ள களிம்பா
திய மலினங்களைக் கெடுத்தற்கு வாதியானவன் காரணமா
யிருத்தல்போலத் தன்பாற்றோன்றிய சிவத்துவாதி மலினங்
களைக் கெடுத்தற்கு வேறு காரணன் வேண்டுமெயெனின். (3)

விடை:—செம்பாதிகள் சடமாதலின் அவை தம்பாலுள்ள
களிம்பாதி மலினங்களைக் கெடுத்தற்கு வேறுகாரணன் வேண்
டின. ஆத்மாவாகிய தான் சித்தாதலால் தன்பால் விவர்த்த
மாகத்தோன்றிய சிவத்துவங்களைக் கெடுத்தற்கு வேறு காரண
ணன் வேண்டுவதின்றென அறிக.

அவதாரிகை.

இந்நூலாசிரியர் கூறாதுவிடுத்த இந்நூலுக்குள்ள அநுப
ந்த சதுட்டயங்களிவையென அதிகாரிகளறிந்து நூலிற் பிர
விருத்திக்கும் நிமித்தம் பிரசிநோத்தரரூபகமாக வுணர்த்தப்
படுகின்றன.

வினா:—இச்சாத்திரத்துக்கு அனுபந்தங்களுளவோ? (4)

விடை.—விஷயம், சம்பந்தம், பிரயோசனம், அதிகாரி
களென நான்கநுபந்தங்களுளவென அறிக.

வினா:—இச்சாத்திரத்துக்குள்ள விஷயம் யாது? (5)

விடை:—சீவப்பிரஹ்ம அபேதமாகியஐக்கியம் விஷயம்.

வினா:—இச்சாத்திரம் சீவப்பிரஹ்ம அபேதங்கூறுதல்
போலச் சகசீவபரங்களாகிய நடு-தத்துவங்களின் பேதங்
களையுங் கூறுவதாயிருக்க இந்நூலுக்கு விஷயமாகச் சீவப்
பிரஹ்ம அபேதத்தைமாத்திரங்கூறி மற்றத் தத்துவங்களின்
பேதங்களைக் கூறாது விடுத்த சம்பந்தத்தை யனுபந்தம் (6)

விடை:—கானலிற் சலத்தோற்றமயம்போது சலத்தோற்
றங் கற்பிதம்; அது கானலையன்றியோர்பொருளன்றென அப
வாதித்து இருப்பது கானலேயென்று திடமாக அறிந்த புரு
டனுக்குக் கானல்மாத்திரம்விஷயமாகுதலன்றிச் சலம விஷ
யமாகாமையால் அச்சலத்திற்றோன்றும் அலையாதிகளும்
விஷயமாகுதலில்லை. அதுபோலப்பிரஹ்மத்திற் சகசீவபரமா

கிய நடு-தத்துவங்களும் கற்பிதமாகத் தோற்றுகின்றன. தோற்றினும் அத்தோற்றம் பிரஹ்மத்தையன்றி யோர்பொருளாக இல்லையென அபவாதித்து இருப்பது பிரஹ்மமே, அந்தப் பிரஹ்மமே சிவனென்று சித்தாந்தஞ்செய்கின்ற சாத்திரத்துக்குச் சிவப்பிரஹ்மஐக்கியமே விஷயம்; மற்ற நடு தத்துவங்களும் விஷயமல்ல; அவற்றின் பேதங்களும் விஷயமல்ல.

வினா:—சம்பந்தம் யாது? (7)

விடை:—சம்பந்திகளின் வேறாய் இருபொருள்களினுமுள்ளதாய் ஒன்றையொன்று பற்றியுள்ள இணக்கம், அல்லது ஒற்றுமையென்னும் உணர்ச்சியைத் தருவது.

வினா:—அஃதெத்தனைவிதம்? (8)

விடை:—பிரதிபாதகப்பிரதிபாத்தியபாவம், கர்த்திருகர்த்தவ்வியபாவம், ஜநகஜந்நியபாவம், பிராபகப்பிராப்பியபாவமெனப் பலவிதமாம்.

வினா:— இவைகளெ[illegible]ருக்குள்ள சம்பந்தங்களெனின். (9)

விடை:—சாத்திரத்துக்கும் விஷயத்துக்குமுள்ளது பிரதிபாதகப் பிரதிபாத்திய பாவசம்பந்தம். சொல்லுகிறது பிரதிபாதகம். சொல்லப்படுகிறது பிரதிபாத்தியமாதலின் விஷயத்தை விளங்கச்சொல்லுகிற சாத்திரம் பிரதிபாதகம்; சொல்லப்படுகிற விஷயம் பிரதிபாத்தியமாம். சாத்திரத்துக்

கும் ஞானத்துக்குமுள்ளது ஜனகஜந்நிய பாவசம்பந்தம். உற்பத்திசெய்கிறது ஜனகம், உற்பத்தியாகிறது ஜந்நியமாதலின் சாத்திரம் விசாரமூலமாக ஞானத்தை யுற்பத்திசெய்கின்றமையால் ஜநகம். ஞானம் விசாரமூலமாக உற்பத்தியாகின்றமையால் ஜந்நியமாம். அதிகாரிக்கும் விஷயத்துக்குமுள்ளது கர்த்திருகர்த்தவ்விய பாவசம்பந்தம். செய்கிறவன் கர்த்திரு செய்யத்தக்கது கர்த்தவ்வியமாதலின் விசாரஞ்செய்யும் அதிகாரி கர்த்திரு; செய்யத்தக்க விசாரம் கர்த்தவ்வியமாம். அதிகாரிக்கும் பலத்துக்குமுள்ளது பிராபகப்பிராப்பியபாவசம்பந்தம். அடைகிறவன் பிராபகன் அடையப்படுகிறது பிராப்பியமாதலின் பலத்தையடைகிற அதிகாரி பிராபகன் அடையப்படுகிற பலம் பிராப்பியமாம். இவற்றையன்றி வேறு சம்பந்தங்களுமுள.

வினா:—அதிகாரித்துவம் விஷயம் பலமாகிய மூன்றும் அறிந்தநுட்டித் தடையவேண்டியவைகளானமையால் அவைகளையனுபந்தமாகக் கூறியது உபயோகமாம். அறிந்தநுட்டித் தடையவேண்டியதல்லாத சம்பந்தத்தை யனுபந்தமாக் கூறியது வியர்த்தமாமெனின். (10)

விடை:—எந்தவஸ்துவுக்கெதனுடன் சம்பந்தமுளதோ அந்தவஸ்துவுக்கதுவிஷயத்திலுபயோகமுண்டு. எந்தவஸ்துவுக்கெதனுடன் சம்பந்தமில்லையோ அந்தவஸ்துவுக் கதுவிஷயத்திலுபயோகமுண்டாகிறதில்லை. குலாலாதிகளுக்குக் கடவிஷயத்திற் சம்பந்தமுண்டு. ஆதலின், குலாலாதிகள் கடவி

ஷயத்தி லுபயோகப்படுகின்றன. கண்ணுக்குக் காற்றுடனும் ஆகாயத்துடனும் சம்பந்தமின்று. ஆதலின் கண்ணானது காற்றாகாய விஷயத்திலுபயோகப்படுகிறதில்லை. இங்ஙனம் சாத்திரத்துக்கும் பிரஹ்மத்துக்கும் பரஸ்பர சம்பந்தமில்லையாயின் பிரஹ்மவிஷயத்தில் சாத்திரம் உபயோகப்படமாட்டாது. அங்ஙனமே சாத்திரவிஷயத்தில் பிரஹ்மத்தினுபயோகஞ் சித்திக்கமாட்டாது. பரஸ்பரவுபயோகநிச்சயவேதுவாகக் கூறியிருத்தலால் வியர்த்தமல்ல.

வினா :—இச்சாத்திரத்துக்குப் பிரயோசனம் யாதெனின். (11)

விடை:—பரமப்பிரயோசனம், அவாந்தரப் பிரயோசனம் எனப் பிரயோசனம் இரண்டாம். இவ்விரண்டில் துக்க நிவிருத்தி சுகப்பிராப்திமயமாகிய மோக்ஷம் பரமப்பிரயோசனமாகும். பிரஹ்மாத்ம ஐக்கியஞானம் அவாந்தரப்பிரயோசனமாகும்.

வினா:—மோக்ஷம் பரமப்பிரயோசனம், ஞானம் அவாந்தரப்பிரயோசனமென்றதென்னை? (12)

விடை :—சகல ஜீவர்களின் பிரியத்துக்கும் எது எப்போதும் விஷயமாயிருக்கிறதோ அது பரமப்பிரயோசனமாகும். அப்பரமப்பிரயோசனம் எதன்மூலமாக அடையப்படுகிறதோ அது அவாந்தரப்பிரயோசனமாகும். ஆதலின், துக்கநிவிருத்தி சுகப்பிராப்திமயமாகிய மோக்ஷம் சகல ஜீவர்களின்

பிரியத்துக்கும் விஷயமாயிருத்தலால் அதனைப் பரமப்பிரயோசனமென்றும் ஞானவாயிலாகவே மோக்ஷமடையப்படுகின்றமையால், ஞானத்தை அவாந்தரப்பிரயோசனமென்றுங் கூறப்பட்டது.

வினா:—மோக்ஷம் பரமப்பிரயோசனமும் ஞானம் அவாந்தரப் பிரயோசனமு மாகுமென்பதெது போலுமெனின். 13

விடை:—வாழைக்கண் வைத்தவனுக்கு வாழைக்கனி பரமப்பிரயோசனமும் அதனைத் தரத்தக்க தண்டு இலை நாருநுவமாகிய மரம் அவாந்தரப்பிரயோசனமுமாவதுபோலாம்.

வினா:—பிரஞ்ஞானமாகிய சிவன் ஆனந்தமாகிய பிரஹ்மமாயிருக்கிறானெனச் சகலவேதங்களும் வருணிக்கின்றன. இஃதன்றிச் சுவர்க்காதிகள்போல யாது அப்பிராப்தவஸ்துவாயிருக்கிறதோ அதன் பிராப்தி யொருவனுக்குண்டாகக் கூடும்; சதாப்பிராப்தமாயிருக்கிற வஸ்துவின் பிராப்தியுண்டாகமாட்டாது. ஆகலால், சதாசைத்திய சொரூபமாயிருக்கிற சலத்துக்குப் புதிதாய்ச் சைத்தியப்பிராப்தியுண்டாகுமெனல்போல் சதாபரமானந்தசொரூபமாயிருக்கிற ஆத்மாவுக்குப் புதிதாய்ப் பரமாநந்தப் பிராப்தியுண்டாகுமெனலும், அப்படியே சதாசைத்தியநிவிர்த்தி அல்லது அந்தகாரநிவிர்த்தியாயிருக்கிற தீபத்துக்குச் சைத்தியநிவிர்த்தி அல்லது அந்தகாரநிவிர்த்தி புதிதாயுண்டாகுமெனல்போல் சதா அநர்

த்தநிவிருத்தியாயிருக்கிற ஆத்மாவுக்குப் புதிதாய் அநர்த்த நிவிருத்தி யுண்டாகுமெனவும் அசங்கதமாமே? (14)

விடை:—தன்மூக்கிற் கண்ணாடியிருக்க அது காணாமற் போய்விட்டதாகப் பிரமத்தினாற் றேடாநின்றவனுக்குப் பின் அந்நியன் வார்த்தையால் அக்கண்ணாடி கிடைத்ததாக ஞானமுதயமாவதுபோலச் சதாபரமானந்தசொரூபமாயிருக்கிற ஆத்மாவுக்குத் தான் ஆநந்தசொரூபமல்லவென்றும் பிரஹ்மமே ஆநந்தசொரூபமென்றும் பிரஹ்மந் தனக்கந்நியமென்றும் உபாசனையாற் பிரஹ்மத்தை யடையலாமென்றும் அவித்யாபலத்தால் பிராந்தியுண்டாகிறது. பின்னர் வேதாந்த சிரவணத்துக்குப் பூர்வமில்லாதது போலிருந்த பிரஹ்மானந்தம் குருகிருபையினானும் சிரவண மனனாதிகளினானும் பிராப்தமானதாகப் புத்தியில் விளங்குகிறது. ஆதலின் அடைந்திருப்பதையும் அடையக்கூடியதாகக் கூறுதலும், அப்படியே இரச்சுவினிடத்திற் சதாநிவிருத்தியாயிருக்கிற சர்ப்பத்துக்குத் தீபப்பிரபையால் நிவிருத்தி கூறுதல்போல ஆத்மாவினிடத்திற் சதாநிவிருத்தியாயிருக்கிற அநர்த்தத்துக்கு ஞானத்தால் நிவிருத்தி கூறுதலும் அசங்கதமல்லவென அறிக.

வினா:— அநர்த்தநிவிருத்தி பரமாநந்தப்பிராப்தியாகிய இரண்டில் அநர்த்தத்தின் நிவிருத்தியென்பது அபாவரூபமாம். பரமானந்தப்பிராப்தியென்பது பாவரூபமாம். அபாவமும் பாவமும் ஒன்றற்கொன்று விரோதிகளானமையால் இரண்டுஞ்சேர்ந்து மோக்ஷமாக ஒரேயிடத்தில் ஒரே

காலத்திலிரா. ஆதலின் சாத்திரத்துக்குச் சொன்ன பிரயோசனஞ் சித்தியாதெனின். (15)

விடை:- சர்ப்பநிவிருத்தி யதிட்டான இரச்சுரூபமாகவே சித்திக்கின்றமையால் அது பாவரூபமே யாவதுபோலக் காரணசகிதசகத்து நிவிருத்தியும் அதிட்டானப் பிரஹ்மமேயாமெனச் சுருதிகள் கூறுகின்றமையால் அநர்த்தநிவிருத்தியும் பாவரூபமாகிய பிரஹ்மமேயாம். ஆதலின் அது பிரஹ்மத்தோடு விரோதமின்றி அபேதமாகிச் சாத்திரத்துக்குப் பிரயோசனமாகச் சித்திக்கும். இஃதன்றி ஒரேவஸ்துவின் பாவரூபமும் அபாவரூபமும் ஒரேயிடத்தி லொரேகாலத்திற் பிரதீதி யாகுமென்பது விரோதமேயன்றி ஒன்றின் பாவரூபமும் மற்றொன்றின் அபாவரூபமும் ஒரேயிடத்தில் ஒரேகாலத்திற் பிரதீதியாகுமென்பது விரோதமன்றாம். எங்ஙனமெனின் கடம்படமன்றென அந்நியோந்நியாபாவம் நிகழுமிடத்தில் கடத்தின் பாவரூபமும் படத்தின் அபாவரூபமும் ஒரேயிடத்தில் ஒரேகாலத்திற் பிரதீதியாகின்றன. இங்ஙனமே சுழுத்தியில் சுகத்தின் பாவரூபமும் துக்கத்தின் அபாவரூபமும் ஒரேயிடத்தில் ஒரேகாலத்திற் பிரதீதியாவது சருவசீவர்களின் அநுபவமாக இருக்கிறது. ஆதலின் பரமானந்தப் பிராப்தியும் அநர்த்தநிவிருத்தியுமாகிய பிரயோசனஞ்சித்திக்குமென்பதற் கையமின்றென அறிக.

சகத்துநிவிருத்தி யதிட்டானப்பிரஹ்மமேன்பதற்துப்
பிரமாணம் வருமாறு.

ரிபுகீதை ௩௬-வது அத்தியாயம்.

அரவுமுதற்பலவிதமாய்த் தோன்றினாலு மதிட்டான
விரச்சுவினை யாய்ந்தறிந்தால், மருள்வடிவா மரவுமுதலனைத்
துமந்தமாசற்ற விரச்சுவடிவாவதேபோல், விரவுசகமுதலிய
வாய்த் தோன்றினாலும் விமலவதிட்டான பரப்பிரமந்தன்னை,
யருமையுடன் நன்றாக வாய்ந்தறிந்தாலவையாவு மகண்டபரப்
பிரமமாமே.

வினா:—இந்நூலுக் கதிகாரியாவன்? (16)

விடை:—மலம், விக்ஷேபம், ஆவரணமென்னும், மூன்று
தோடங்களில் மல விக்ஷேபமின்றி ஆவரணதோட மாத்திர
முள்ளவனாயும் சாதனசதுட்டய சகிதனாயும் யுக்தி சாமர்த்
திய புத்திமானாயுமிருப்பவன். இவன் சாத்திரவிசார மூலமாக
ஆத்மஞானத்துக்கும் ஆத்மஞானமூலமாக மோக்ஷத்துக்கும்
அதிகாரியாவனென அறிக.

வினா:—சீவர்கட்கு மல விக்ஷேப ஆவரணமென்னும்
மூன்று தோடங்களும் அவைகளை நிவிருத்தித்தற்குரிய சாத
னங்களும் உளவென்பதற்குப் பிரமாணங்களுளவோ. (17)

விடை:—தூலசரீரத்திற் சகலரோகங்களுக்கும் காரண
மாக வாதபித்த சிலேட்டுமமாகிய மூன்று தோடங்களும்
அவைகளை நிவிருத்தித்தற்குரிய ஔடதாதிகளுமுள வென்
பதற்கு ஈசுவரனாலும் தன்வந்திரிமுதலிய முனீசுவரர்களாலும்

வெளியிடப்பட்ட ஆயுள்வேதாதிகள் எங்ஙனம் பிரமாணங்க
ளாகுமோ, அங்ஙனம் அந்தக்கரணத்தில் சகல சம்சாரங்
கட்குங் காரணமாக மல விக்ஷேப ஆவரணமென்னும் மூன்று
தோடங்களும் அவைகளை நிவிருத்தித்தற்குரிய கருமம் உபா
சனை ஞானமென்னும் மூன்று சாதனங்களும் உளவென்பத
ற்குச் சருவஞ்ஞனாகிய ஈசுவரனால் வெளியிடப்பட்ட கருமம்
உபாசனை ஞானமென்னுங் காண்டத் திரயரூபமாகிய இருக்
காதி வேதங்களே பிரமாணங்களென அறிக.

வினா:—மலதோடமாவது யாது? (18)

விடை:—தான் பூர்வசன்மங்களிற்செய்த நிஷித்தகன்ம
பலமாகச் சித்தத்திற் பொருந்தியுள்ள பாவசம்ஸ்காரமாகிய
அசுபவாசனைகளாம்.

வினா:—வாசனைகளைப் பிரத்தியக்ஷமாக அறியக்கூடு
மோ? (19)

விடை:—வாசனைகளனைத்தும் பரோக்ஷமெனச் சாத்
திரங்கள் கூறுகின்றமையினாலும், சித்தத்திற் சூட்சுமமாக
அடங்கியிருத்தலாலும் பிரத்தியக்ஷமாக அறியக்கூடாதன
வாம். ஆயினும் அவற்றை அநுமானத்தாலறியலாம்.

வினா:—அசுபவாசனைகளை அநுமானத்தாலெங்ஙன மறி
யலாமெனின். (20)

விடை:—தூமந்தோன்றியவிடத்துத் தூமகாரணமான
அக்கினியுளதென் றறிதல்போலச் சித்தத்தில் நிஷித்தகன்மப்

பிரவிருத்தி அல்லது விடய இச்சைகள் தோன்றுமாயின் அவைகட்குக்காரணமான அசுபவாசனைகள் சித்தத்துள்ளன வென அநுமானத்தாலறியலாம்.

வினா:—மலதோடம் எந்தச்சாதனங்களால் நிவிருத்தி யாகுமெனின். (21)

விடை:—வேதயுக்தமான கன்மகாண்டங்களிற் கூறிய நிஷ்காமகன்மம் சகலசீவர்களிடத்தினும் வைக்கப்பட்ட தயை ஈசுவரநாம உச்சாரணமாகிய சாதனங்களால் நிவிருத்தியாகுமெனவறிக.

வினா:—விக்ஷேபதோடமாவது யாதெனின். (22)

விடை:—சித்தவிருத்தி சிரவணாதிகளிலேனும் ஆத்மசொரூபத்திலேனும் நிலைபெறாமலன்னிய விடயங்களைப்பற்றி நாநாக்கிரமமாகச் சலித்தலெனவறிக.

வினா:—விக்ஷேபதோடம் எந்தச்சாதனங்களால் நிவிருத்தி யாகுமெனின். (23)

விடை:—வேதயுக்தமான உபாசனாகாண்டத்திற் கூறிய ஈசுவரத்தியானம் குருத்தியானம் அஜபாமந்திரம் மகாவாக்கியம் பிரணவம் ஈசுவரநாமோச்சாரணமாகிய சாதனங்களால் நிவிருத்தியாகுமெனவறிக.

வினா:—அஜபாமந்திரமாவது யாதெனின். (24)

விடை:—வாக்கினால் ஜெபிக்கப்படாமல் சுவாசம் வெளிப்படும்போது ஸோ என்னும் ஒலியோடும், உட்செல்லும் போது ஹம் என்னும் ஒலியோடும் தானே உதயமாகிக்கொண்டிருப்பதும் மகாவாக்கியப் பொருளையுடையதும் குருமுன்னிலையிற் றெரிந்துகொள்ளத் தக்கதுமாகும் அதனையே சோபாதிக அஜபாகாயத்திரி யென்பரெனவறிக.

வினா:—அஜபாமந்திரம் வாக்கினாற் ஜெபிக்கப்படாததா யெதுமுதற்றானே யுதயமாகிக் கொண்டிருக்கிறதெனின். 25

விடை:—சரீரமுண்டாகிய காலமுதலென அறிக.

வினா:—அற்றேல் அளவில்கால மளவில்சரீரங்கடோறும் சகலசீவர்களுக்கும் சமமாக உதயமாகிக்கொண்டிருப்பதானமையால் சகல சீவர்களுக்குமுள்ள விக்ஷேபதோடங்களை முன்னமே நிவர்த்திசெய்திருக்கவேண்டும். அங்ஙனங்காணப் படாமையினாலும், புருடப் பிரயத்தனத்தா லப்பியாசிக்கத்தக்கதல்ல[illegible]யினாலுமதனை அதிகாரிகளப்பியாசிக்கத்தக்க சாதனங்களி லொன்றாகக் கூறியது அசம்பாவிதமெனின் (26)

விடை:—சகலர்க்கும் பிரயத்தனமின்றிச் சமமாகத் தானே யுதயமாகின்ற மந்திரமாக விருக்கினும் அது சகலர்க்கும் விக்ஷேபதோடத்தை நிவிருத்திக்குஞ் சாதனமாக மாட்

டாது கடம்படமென்னுஞ் சத்தத்தைக் கேட்பவனது சித்தவிருத்தி கடாகாரம் படாகாரமாவதுபோல அஜபாமந்திர முதயமாகுந்தோறு மெவனுடைய சித்தவிருத்தி ஸோஹம் என்னும் அம்மந்திராகாரத்தை அடைந்துகொண்டிருக்கிறதோ அவனுக்கு அது விக்ஷேபதோடத்தை நிவிருத்திசெய்வதும் அப்பியாசிக்கத்தக்கதுமாகிய சாதனமாகும். ஆதலின் அதனைச் சாதனமாகக் கூறியது அசம்பாவித மல்லவென அறிக.

வினு:—ஆவரணதோடமாவது யாதெனின். (27)

விடை:—உருவவிஷயங்களை அந்தகாரமுஞ் சூரியனை மேகமுஞ் சலத்தைப் பாசியும் மறைத்திருப்பதுபோலச் சுயம்பிரகாசமாகிய ஆத்மாவை அறியக்கூடாதவண்ணம் மறைத்திருப்பதென அறிக.

வினு:—இஃதெதனுல் நிவர்த்தியாகுமெனின். (28)

விடை:--அந்தகாரஞ் சூரியோதயத்தால் நிவர்த்தியாதல்போல, ஞானேதயத்தால் நிவிருத்தியாகுமென அறிக.

வினு:—இவ்வதிகாரிக்குள்ள சாதனங்கள் ஞான சாதனங்களா? அல்லது கன்ம சாதனங்களா? (29)

விடை:—இச்சாத்திரத்துக்குப் பலம் மோக்ஷமானமையினுலும், அதனைப் பயப்பிப்பது ஞானமானமையினுலும் இவ

ன்பாலுள்ள சாதனங்கள் ஞான சாதனங்களே யன்றிக் கன்ம சாதனங்களல்லவென அறிக.

வினு:—ஞான சாதனங்களெத்தனை வகைப்படும்? (30)

விடை:—சிரவணத்தை அல்லது ஞானத்தைப் பிரத்தியக்ஷபலமாகவுடைய சாதனங்கள் அந்தரங்க சாதனங்களெனவும், அங்ஙனமின்றி அந்தக்கரண சுத்தியை மாத்திரம் பலமாகவுடைய சாதனங்கள், பகிரங்க சாதனங்களெனவும் இருவகைப்படும். இவைகளில் விவேகாதிகள் ௪, சிரவணாதிகள் ௩, மகாவாக்கிய விசாரம் ௧, ஆகிய எட்டும் அந்தரங்க சாதனங்களாம். யஞ்ஞாதி கர்மங்கள் பகிரங்க சாதனங்களாம். யஞ்ஞாதிகளை அபேக்ஷித்து விவேகாதிகளும், விவேகாதிகளை யபேக்ஷித்துச் சிரவணாதிகளும், சிரவணாதிகளை யபேக்ஷித்து மகாவாக்கிய விசாரமும் அந்தரங்கசாதனமாம். இங்ஙனமே மகாவாக்கிய விசாரத்தை யபேக்ஷித்துச் சிரவணாதிகளும், சிரவணாதிகளை யபேக்ஷித்து விவேகாதிகளும், விவேகாதிகளை யபேக்ஷித்து யஞ்ஞாதிகளும் பகிரங்கசாதனங்களாகுமென அறிக.

வினு:—அங்ஙனமாயின், மகாவாக்கிய விசாரத்தை மாத்திரம் அந்தரங்க சாதனமெனவும் மற்றவைகளைப் பகிரங்க சாதனங்களெனவும் கூறுமல், யஞ்ஞாதிகளைமாத்திரம் பகிர

ங்கசாதனங்களெனவும் மற்றவைகளனைத்தையும் அந்தரங்க
சாதனங்களெனவுங் கூறியதென்னை யெனின். (31)

விடை:—அந்தரங்கமென்பது சமீபத்திருப்பது. பகிரங்
கமென்பது தூரத்திருப்பது. விவேகாதிகளைப்பற்றிச் சிரவ
ணாதிகளும், சிரவணாதிகளைப்பற்றி ஞானமும் அப்படியே
மகாவாக்கிய விசாரத்தைப்பற்றி அபேத ஞானமுஞ் சித்திக்
கின்றமையால், ஞானாதிகாரி யிடத்தில் விவேகாதிகளெட்டும்
விலகியிராமல்சேர்ந்திருக்கின்றனவேயாம். ஆதலின் இவை
களைச் சமீபத்திருப்பனவாகிய அந்தரங்க சாதனங்களெ
னவும் யஞ்ஞாதி கர்மங்களையும் அவைகட்குச் சாதனங்
களாகிய மனைவி புத்திரதனாதிகளையும் தியாகஞ் செய்தவன்
ஞானாதிகாரியானமையால் அவனிடத்தில் யஞ்ஞாதி கர்மங்க
ள் சேர்ந்திராமல் விலகியுள்ளனவேயாம். ஆதலின் யஞ்ஞா
திகளைத் தூரத்திருப்பதாகிய பகிரங்க சாதனமெனவுங் கூறி
யதென அறிக.

வினா:—இவைகளெது போலும் அந்தரங்க பகிரங்க சா
தனங்களெனின். (32)

விடை:—வில்லிற் பூட்டிவிடப்பட்ட பாணம் லக்ஷியசமீ
பத்தைச் சென்றடைவதால் அது லக்ஷியத்தைத் துளைக்கும்
விஷயத்தில் அந்தரங்க சாதனமா யிருப்பதுபோல விவேகா
திகளெட்டும் ஞானத்தைச் சமீபித்திருப்பதால் ஞானத்திற்கு

அந்தரங்க சாதனங்களாகவும், வில்லானது தூரத்திருந்துகொ
ண்டு பாணத்தைப் பிரயோகித்தல்வாயிலாக லக்ஷியத்தையடிக்
கும் விஷயத்தில் பகிரங்க சாதனமா யிருப்பதுபோல யஞ்
ஞாதி சருமங்கள் சகுணோபாசனாதிகள் தூரத்திருந்து
கொண்டு மல விக்ஷேபங்களைப் போக்கிச் சித்தசுத்தித் துவா
ரா ஞானேச்சையையுதிப்பிக்கின்றமையால் ஞானத்துக்குப்
பகிரங்க சாதனங்களாகவு மிருக்கின்றன. இவைகளில் அந்
தரங்க சாதனத்தைச் சம்பாதித்துக் கொண்ட பின்னர்ப் பகி
ரங்க சாதனத்தைக் கைவிடவேண்டுமென அறிக.

வினா:—அந்தரங்க சாதனத்தைச் சம்பாதித்தற்கு முன்
னர்ப் பகிரங்க சாதனத்தைக் கைவிடலாகாதென்றது எத
னாலெனின். (33)

விடை:—கிணற்றில் வீழ்ந்து ஓராதாரத்தைப் பிடித்துக்
கொண்டு தொங்குகின்ற புருடன் தன்னைவெளிப்படுத்துவ
தற்காக விடப்பட்ட கயிற்றை நன்றாகப் பிடித்துக் கொள்ளு
தற்கு முன்னரே தான்முன் பிடித்திருந்த ஆதாரத்தைக் கை
விடுவானாகில் அவன் எங்ஙனம் கிணற்றில் வீழ்ந்து சலத்தில்
மூழ்கித் துன்புறுவனோ, அங்ஙனம் விவேகமுதலிய மேற்சாத
னங்களைச் சம்பாதித்தற்கு முன்னர்த் தான் பூர்வம் கைக்
கொண்டிருந்த யஞ்ஞாதிகளைக் கைவிடுவானாகில் உபயப்பி
ரஷ்டனாப், இகபர சுகத்தையும் மோக்ஷ சுகத்தையுமடையா

மல் நரகத்தில் மூழ்கித் துன்புறுவன். ஆதலிற் கைவிடலாகா தென அறிக.

வினு:—இச்சாத்திராதிகாரியை அந்தரங்க பகிரங்க சாதனங்களனைத்துமுள்ளானெனக் கூருமல் சாதன சதுட்டய மாத்திரமுள்ளானெனக் கூறியது எதனுலெனின். (34)

விடை:—இவ்வதிகாரி யஞ்ஞாதி கர்மங்களை முன்னமே தியாகஞ் செய்துவிட்டவனுனமையினுலும், இப்போதுள்ள சாதன சதுட்டய பலத்தால் குருவையடைந்து பின்னர்ச் சிரவணுதிகளை யனுட்டிக்கத் தக்கவனுனமையினுனும் யஞ்ஞாதி கர்மங்களையும் சிரவணுதிகளையு முடையவனெனக் கூருமல் சாதன சதுட்டய மாத்திர முள்ளோனெனக் கூறிய தென அறிக.

வினு:—சாதன சதுட்டயமின்றிய கன்மகாண்டிகள் உபாசனுகாண்டிகள் இச்சாத்திரத்துக் கதிகாரிகளல்லரோ? (35)

விடை:— பிரகஸ்பதிசவனமென்னும் யாகத்துக்குப் பிராமணர்களதிகாரிகளன்றி க்ஷத்திரியர்களும் வைசியர்களும், இராஜசூய யாகத்துக்கு க்ஷத்திரியர்களன்றிப் பிராமணர்களும் வைசியர்களும், ஸ்தோம யாகத்துக்கு வைசியர்களன்றிப் பிராமணர்களும் க்ஷத்திரியர்களும் எங்ஙனம் அதிகாரிகளல்லரோ, அங்ஙனம் வேதாந்த சாத்திரத்துக்குச் சாதன

சதுட்டய முள்ளவர்களே யதிகாரிகளன்றிக் கன்மகாண்டிகள் உபாசனுகாண்டிகள் அதிகாரிகளல்லரென அறிக.

வினு:— இச்சாத்திரத்துக்கு நான்கநுபந்தங்களுளவாயின்; இந்நூலாசிரியர் கூருமலேன் விடுத்தனரெனின். (36)

விடை:—இந்நூல் வேதாந்த சாத்திரமாதலால் மற்ற வேதாந்த சாத்திரங்கட்குள்ள அநுபந்தங்களிந்நூலுக்கு முள தாதலினுனும், இந்நூல் குருமுகமாகவே சிரவணஞ்செய்து தெளியத்தக்கதானமையினுலும், சிரவணஞ்செய்யும் அதிகாரிகட்கு ஆசிரியர்களெடுத்துக் கூறுவார்களென்பது பற்றிக் கூருது விடுத்தனர். யாம், கிரகங்கள் நாலு பாதங்களின்றி நிலைபெற்றுச் சிறப்புருதது போலச் சாத்திரங்களும் நான்கநுபந்தங்களின்றி நிலைபெற்றுச் சிறப்புரு வென்பது பற்றியும், மற்ற வேதாந்த சாத்திரங்கட்குள்ள அநுபந்த சதுட்டய மிந்நூலுக்குமுள தென அதிகாரிகள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டு மென்பது பற்றியும் அநுபந்தங்களை விரிவஞ்சிச் சங்கிரகமாகக் கூறினுமென அறிக.

இதன் விரிவையறிய விரும்பில் விசாரசாகரத்திற் காண்க.

வினு:—அநுபந்தங்களில்லையாயின் சாத்திரங்கள் நிலைபெற்றுச் சிறப்புருவென்பது எதனுலெனின் (37)

விடை:—எது தன்னையறிந்தபின்னர் முமுட்சுவைக் கிரந்தத்தோடு சம்பந்திப்படுத்துகிறதோ அது அநுபந்தமென சாத்திரங்களிற் கூறப்படுகின்றமையால், முமுட்சுக்கள் கிரந்தத்தோடு சம்பந்தப்படுவதற்கேதுவான அநுபந்தங்கள் கிரந்தத்துக்கில்லையாயின் முமுட்சுக்களோடு கிரந்தம் சம்பந்தமில்லாததாகும். அங்ஙனமாயின், பாரம்பரியமாகச் சிரவணஞ்செய்யப்பட்டு வருதலாகிய நிலைபெற்றுப் பிரபலப்படுஞ் சிறப்பினையுறாமல் செல்லுண்டு சிதறிப் போவதாயிருத்தலின் என அறிக.

அநுபந்தசதுட்டயநிருபகம்முற்றிற்று.

சிதம்பரதேசிகன் திருவடிவாழ்க.

உ

ஓம் பரப்பிரஹ்மணேநம:

சாதனசதுட்டய நிருபகம்.

அவதாரிகை.

முற்கூறிய அநுபந்தங்களிலொன்றாகிய அதிகாரியின்பாலுள்ள சாதன சதுட்டயங்களிவையென வுணர்த்துகின்றார்:—

வினா:—சாதனசதுட்டயமாவது யாதெனின். (1)

விடை:—நித்தியாநித்திய வஸ்து விவேகம், இகமுத்திரார்த்த பலபோக விராகம், சமாதிசட்க சம்பத்தி, முமுட்சுத்துவமாகிய நான்குமென அறிக.

வினா:—இவைகளில் நித்தியாநித்தியவஸ்து விவேகமாவது யாதெனின். (2)

விடை:—நித்தியமாகவும் சலனரகிதமாகவு முள்ளது பிரஹ்மமெனவும் அநித்தியமாகவும் சலனசகிதமாகவுமுள்ளவை தேகாதிப் பிரபஞ்சங்களெனவும், அன்னம் பாலையும் நீரையும் பிரிப்பதுபோலப் பிரித்துப் பார்ப்பது விவேகமென அறிக.

வினா:—பிரஹ்மம் நித்தியம்; தேகாதிப் பிரபஞ்சம் அநித்தியமென்பது யாது? (3)

விடை:—பிரஹ்மம் காரணமாயும் அகண்டமாயும் அவயவரகிதமாயும் அதிருசியமாயும் உற்பத்தி நாசமின்றிய தாயுமிருத்தலால் நித்தியமெனவும், தேகாதிப் பிரபஞ்சம் பிரஹ்மத்தின் காரியமாயும் கண்டமாயும் அவயவசகித மாயும் திருசியமாயும் நாசமுடையதாயுமிருத்தலால், அநித் தியமெனவுங் கூறியதென அறிக.

(பிரஹ்மம் நித்தியமென்பதற்குப் பிரமாணம் வருமாறு)

கூர்மபுராணம் சாங்கியயோகமுரைத்த அத்தியாயம்:—

"ஆதலாற் பிரம மொன்றே நித்திய மலகைத் தேரிற் பேதுறத்தோன்றும் நீரிற் பிரபஞ்ச மருண்டு தோன்றும்."

வினா:—சகத்துப் பிரஹ்மத்தின் காரியமென்பதற்குப் பிரமாணம் யாதெனின். (4)

விடை:—ஆத்மாவினின்றும் ஆகாசாதி பஞ்சபூத சகத் துத் தோன்றியதென்று எசுர் வேதத்தில் வருணன் பிருகு வுக்குச் சொல்லியிருக்கிறதே பிரமாணம். ஆதலின் காரிய மாகிய சகத்து அநித்தியமென்பதற் கையமின்றென அறிக. (வே—சா)

வினா:—ஆனல் வைகுண்டாதி யுலகங்களைச் சிலர் நித் தியமெனக்கொண்டு விரும்புகின்றனரே யெனின். (5)

விடை:— சாவயவப் பொருள்களாகிய அனைத்தும் அழியும் பொருளென்பது துணிபாதலின் சாவயவமாகிய வைகுண்ட கைலாயங்களனைத்தும் அநித்தியமே யாகும் அவைகளை நித்தியமென விரும்புதல் புத்திப் பிரமமாமென அறிக. (சர்வ வேதாந்த சித்தாந்த சாரம்)

வினா:—நித்தியாநித்திய வஸ்து விவேகத்துக்கு க. ஏது, உ. சொரூபம், ந. காரியம், ச. அவதி, ரு. பலம் எவை யெனின். (6)

விடை:— க. அநந்த சன்மங்களிற் செய்யப்பட்ட நிஷ் காமபுண்ணிய புஞ்ச பரிபாகத்தாலும், ஈசுவரோபாசனையி னலும், உதயமாகின்ற சித்தசுத்தி சித்தஏகாக்கிரமே ஏது. உ. பிரஹ்மம் நித்தியம் தேகாதிப் பிரபஞ்சங்கள் அநித்திய மெனச் சாத்திராதிகளாலுண்டாகிய நிச்சயமே சொரூபம். ந. அதனையே சதா உபக்கிரம உபசம்ஹாரமாதிய யுத்திக ளோடு சிந்தித்தலே காரியம். ச. மதவாதிகள் கண்டிக்கினும் மத சாஸ்திரங்களைப் பார்க்கினும் பசுவைப்போலும் படிகத் தைப்போலும் அவ்வவ்வாகாரமாய்ப் போகாமல் மாணிக்கத் தைப்போலப் பிரஹ்மம் நித்தியம் தேகாதிப் பிரபஞ்சம் அநித்தியமென்றுள்ள நிச்சயம் ஒன்றினலும் மாறுபடாமற் றிடமாயிருத்தலே அவதி. ரு. பிரமலோகப் பிராப்தியே பல மென அறிக.

வினா:—நித்தியாநித்திய வஸ்துக்களின் சிந்தனம் யாதெனின். (7)

விடை:—தேகம் சுக்கிலசுரோணிதரூபமாகக் கருப்பத்திற் றரிக்குங்காலத்தில் புழுத்தின்னலாதிகளாலேனும், அல்லது கருப்பத்துள்ள பத்து மாதங்களினுள் இடையிடையே யுண்டாகுஞ் சிலதோடங்களால் கருவழிந்து விழுதலாலேனும், பிறந்தபின்பு பசுபட்சிபாலக் கிரகண தோடங்களாலேனும், அல்லது கணைசுரமாதிய ரோகங்களாலேனும், அல்லது சர்ப்ப கஜ வியாக்கிர பைசாச சோர சத்துரு சல அக்கினி இடியாதிகளாலேனும், அல்லது இராசதண்டனையாலேனும் சைசவ கௌமார யௌவன வார்த்திகங்களில் நியமமின்றி நாசமடைதல்போல எழுவகைத் தோற்றங்கள் யாவும் நாசமடைவது பிரத்தியக்ஷம். இஃதன்றிப் பிரஹ்மப்பிரளய காலத்தில் பன்னிரண்டு சூரியர்களும் உதயமாய் நூறு வருடம் மழைக்கிரணத்தையும் பனிக்கிரணத்தையும் அடக்கிக்கொண்டு உஷ்ணகிரணத்தாலெரித்துப் பிருதிவியாதிய சகலப் பிரபஞ்சங்களையும் பஸ்மம் பண்ணி ஆதிசேடன் மகுடங்களையும் பஸ்மம் பண்ணும்போது ஆதிசேடன் முகத்திலிருந்து காலகூட விஷாக்கினி பிறந்து சூரியாக்கினிகளோடு சேர்ந்து ஆதிசேடன்முதற் றுவாதசாதித்தர்களையும் பஸ்மம் பண்ணி அக்கினிமாத்திரமாகச் சொலிக்கும். அப்போது, அவ்வக்கினியினின்றும் சப்த மகா மேகங்களும் பிறந்து நூறு வருடம் யானைத் துதிக்கைபோல வருஷதாரைகளை வருஷிக்க, அதனுல் எங்குஞ் சலமயமாகவே நிறைந்து முன்பக்கினியினுலெரிபட்ட பூமியாதிய பிரபஞ்ச பஸ்மங்களைக் கரைத்

துத் தன் மயமாக்கிக்கொண்டு பிரளயகால மகோததியாகி வாயுத் தம்பனத்தால் நிற்கும். அங்ஙனம் நிற்கும் சலத்தில் ஊழித்தீயாகிய வடவானலம் பிறந்து அச்சலங்களையெல்லாம் கிரகித்துவிட்டு உகாந்தகாலப் பிரசண்ட வாயுவிலணைந்து லீனமாம். அவ்வாயுவும் மகாகாயத்திலோய்வுற்று லீனமாம். அவ்வாகாயமும் அஞ்ஞானத்தில் லீனமாம். அவ்வஞ்ஞானமும் மாயையும் பிரஹ்மத்தில் லீனமாம். பிரஹ்மம் ஒன்றினும் லீனமாகாமல் எப்போதுஞ் சேடித்து நிற்கும் பொருளெனச் சாத்திரங்கள் கூறுகின்றமையால் பிரஹ்மமொன்றுமே நித்தியம். தேகாதிப் பிரபஞ்சமனைத்தும் அநித்தியமெனச் சித்தத்தில் மாறுபடாமற் பதிவுறும்படி மேலும் மேலும் பலபல சுருதி யுத்திகளோடு நினைவுக்குக் கொண்டு வருதலென அறிக.

வினா:—நான்கு சாதனங்களில் நித்தியாநித்திய வஸ்து விவேகத்தைச் சகல நூலாசிரியர்களும் முதன்மையாக வைத்துக் கூறியதென்னையெனின். (8)

விடை:—நித்தியாநித்தியவஸ்து விவேகமுதிக்கில் அநித்திய வஸ்துக்களின் தோட திருஷ்டியால் வைராகமும், அதனுல் சமாதிசட்க சம்பத்தியும், அதனுல் முமுட்சுத்துவமும் ஆகிய மேற்சாதனங்கள் மூன்றுமுதயமாம். அஃதுதியாவிடின் மேற்சாதனங்கள் மூன்று முதயமாகாவாம். ஆதலின், நித்தியாநித்திய வஸ்து விவேகமே மற்றச் சாதனங்களுதித்

சற்குக் காரணமென்பது தோன்ற முதன்மையாக வைத்துக் கூறினார்களென அறிக.

வினா :—பூஜை நிமித்தமும், பொருணிமித்தமும், கீர்த்தி நிமித்தமும், அந்நியர்கட்குப் போதிக்கும் பண்டிதர்பாலிராநின்ற நித்தியாநித்திய வஸ்து விவேகம் மேற்சாதனங் சட்குக் காரணமாகாதது எதனாலெனின். (9)

விடை:—பண்டிதர்கட்குச் சாத்திரப் பழக்கத்தால் நித்தியாநித்திய வஸ்துவிவேக முண்டாயிருப்பினும் அது நிட்காமகன்ம உபாசனைகளாலாகிய சுத்தியில்லாத மலின அந்தக்கரணத்தி லுதயமாயிருத்தலால், சல சம்பந்தமின்றிய ஊஷர பூமியில் வைக்கப்பட்ட கதலி விருக்ஷமானது கிழ[illegible] கன்றாக வரத்தக்க அந்நிய விருக்ஷங்கட்குக் காரணமாகாத[illegible] போல வைராக முதலிய மேற்சாதனங்களுற்பத்தியாதற்குக் காரணமாகாமல் வாக்குமாத்திரமாகவே யிருக்கும். அங்ஙனமிராநின்ற விவேகம் அவிவேகமேயாகுமென அறிக.

வினா:—நித்தியப் பொருள் சத்தியம்; அநித்தியப் பொருள் மித்தையென அதிகாரி, பிரதம சாதனமாகிய விவேக காலத்திற்றானே யறிந்துகொள்ளுகின்றமையால் அவன் பின்னர்ச் சத்தியமித்தியாபாவனை யென்னும் தத்துவ ஞானத்தைச் சம்பாதிக்க முயலுதல் வீண் சிரமமாமெனின்? (10)

விடை:—பிரஹ்மம், சத்தியம், சகத்து மித்தையென விவேககாலத்திற் புராணாதிகளினானும், யுத்தியினானும், பரோ

க்ஷமாக அறிந்ததேயன்றி அபரோக்ஷமாக அறியாமையினானும், அபரோக்ஷ ஞானத்தால் பந்த நிவிருத்தி முத்திப் பிராப்தி சித்திக்குமேயன்றிப் பரோக்ஷ ஞானத்தால் சித்தியாதென்பது துணிபாதலினானும் பின்னர் அதிகாரி அபரோக்ஷ ஞானத்தைச் சம்பாதிக்க முயலுதல் வீண் சிரமமல்லவென அறிக.

வினா :—இகமுத்திரார்த்த பலபோகவிராகமாவது யாதெனின்? (11)

விடை :—இவ்வுலகமுதற் பிரஹ்மலோகபரியந்தமாகிய சகலலோகபோகங்களினுமுள்ள நிராசையாம். இவ்வைராகம் மந்தம், தீவிரம், தீவிரதரமென மூன்றாயிருக்குமென அறிக.

வினா :—மந்தவைராகமாவது யாதெனின். (12)

விடை :—மயான பிரசவ புராண வைராகங்கள்போலப் புத்திரதாரதனாதிகட்கு நாசம் வந்தபோது துக்கஞ்சகிக்கமாட்டாமல் சம்சாரங் கொடியதெனத் தற்காலமாத்திரம் புத்தியிற்றோன்றுவதென அறிக.

வினா :—தீவிரவைராகமாவது யாதெனின். (13)

விடை :—சொற்ப புண்ணியத்தால் புத்திரதாரதனாதிகள் துக்ககாரணமென வெறுப்புற்று அவைகளாலுண்டாகுஞ்சுகத்தைச் சரீரமுள்ளபரியந்தமிச்சியாதிருப்பதென அறிக.

வினா :—தீவிரதரவைராகமாவது யாதெனின்? (14)

விடை :—மிகுந்த புண்ணியத்தால் பிரஹ்மலோகபரியந்தமான சகலலோக போகங்களும் சனனமரண சம்சாரங்களைமென்மேலுந்தரத்தக்கவைகளெனத் திடமாக அறிந்து வெறுப்புற்று அவைகளில் அத்தியந்தமிச்சையுதியாது உபேக்ஷையாயிருத்தலென அறிக.

வினா :—வைராகத்துக்கு 1 ஏது 2 சொரூபம் 3 காரியம் 4 அவதி 5 பலம் எவையெனின்? (15)

விடை 1 ;—இகத்திலுள்ள புஷ்பசந்தனாதி விஷயங்களும், பரத்திலுள்ள அப்ஸரஸ்திரீ அமிர்தாதி விஷயங்களும் அநித்தமாயும் அசுத்தமாயும் இருத்தலால் சுவானவாந்தியசனமல மூத்திரங்கட்கும், மென்மேலும் இராகத்துவேஷங்களையுதிப்பித்து ஆகாமிய சஞ்சிதமென்னும் முதலைவாய்ப்படுத்திச் சன்மசாகரத்தமிழ்த்தச்செய்வித்து அளவின்றிய துக்கங்களைத் தரத்தக்கவைகளானமையின் காளகூட விஷம், அக்கினி, நரகங்களுக்கும் சமானமென நிரந்தரம் விசாரித்துப்பார்க்குந் தோடதிருட்டியே ஏது. 2 விஷயங்களில் அருவருப்பும் பயமுமுற்று அவைகளை விட்டுவிடுதலே சொரூபம். 3 பிணியினிமித்தம் புசிக்கப்படும் ஔடதங்களிலிச்சையுதியாதிருப்பதுபோல விட்டவிஷயங்களிற்றேகதாரண நிமித்தம் புசிக்கத்தக்க சிலவற்றினுமிச்சையுதியாதிருத்தலே காரியம். 4 வீதித்திரணங்களில் பிரியாப்பிரியங்களுதியாதிருப்பதுபோல இகபரவிஷயங்களனைத்தினும் பிரியாப்பிரியங்களின்றி யுபேக்ஷையாயிருத்தலே அவதி, 5 பிரஹ்மலோகசாமீபமே பலமென

அறிக. விஷயங்களினுள்ள தோஷங்களை விரிவஞ்சி விரித்திலேம். அறிய விரும்பில் வாசிட்டம் வைராக்கிய பிரகரணத்தினும் விசாரசாகரம் (5) வது தரங்கம் பர்ச்சுவின் வைராக்கியப் பிரசங்கத்தினுங் காண்க.

வினா :—சட்சம்பத்தியாவது யாதெனின், (16)

விடை :—சமம், தமம், உபரதி, திதிக்ஷை, சமாதானம், சிரத்தை ஆகிய ஆறுமென அறிக.

வினா :—இவைகளிற் சமமாவது யாதெனின். (17)

விடை :—விடயவாசனையாகிய மதத்தினையுற்று அதனால் இறப்பு, எதிர்வு, நிகழ்வென்னும் முக்காலத்தையுங் குறித்து விடய சமூகங்களாகிய காட்டிற் சஞ்சரிக்க எழாநின்ற மனமென்னும் மதயானையானது சென்ற காலத்தைப் பற்றியெழுமாயின் அதனாற் பிரயோசனமில்லை யெனவும், வருங் காலத்தைப்பற்றி யெழுமாயின் தேகம் அநித்தியமெனவும், நிகழ்காலத்தைப்பற்றி யெழுமாயின், பிராரப்தத்தின்படி சித்திக்குமேயன்றி அதற்கு வேறாக யாதொன்றுஞ் சித்திக்காதெனவும், சுருதியாதிகளுக்கேற்க விசாரித்துப் பார்ப்பதாகிய விவேகமும், விடய ஆராய்ச்சியினின் றெழுந்த விடய தோடதிருட்டியுமாகிய அங்குசத்தால் அதனைச் செல்ல விடாமற் சுவாதீனப்படுத்திச் சிரவணமென்னுங் கட்டுத்தறியில் நிலைபெறச் செய்வதாம். இச்சமம் தீவிரதர வைராக்கியத்தைத்

முன்னங்கமாகவும் ஜீவகாருண்ய மாதியைப் பின்னங்கமாக
வுமுடையதென அறிக.

(18)

வினா :—தமமாவது யாதெனின்?

விடை :—சப்தமாதிய விடயசமூகங்களாகிய பால
வனங்களிற் செல்லுதலையுடைய பஞ்சேந்திரியங்களாகிய அசு
வங்களை விடயதோடதிருட்டியாகிய சவுக்கினும் அகநோ
க்கமாகிய கடிவாளத்தினாலும் திருப்பி, கூர்மம் தீங்குகள்
நேரிடுங்காலத்தில் அவை தன்னைச் சாராதிருக்கும்பொ
ருட்டு அவயவங்களைத் தன்னிலடக்கிக் கொள்ளுவது
போல விஷயங்களாலுண்டாகும் தீங்குகள் நேராதிருக்கும்
பொருட்டும் சிரவணாதிகளை யுத்தேசித்தும் தத்தம் கோளகங்
களாகிய இலாயங்களில் நிறுத்துதலென அறிக.

(19)

வினா :—உபரதியாவது யாதெனின்.

விடை :—நீக்கப்பட்ட மனைவி புத்திர தனாதி விஷயங்
கள் முன்னிடில் வாந்தாசனமலமூத்திரம் போலவும், பின்றொ
டர்ந்துவரும் சர்ப்பவியாக்கிராதிகள் போலவும், கண்டுமிகுந்த
அருவருப்பும் மிகுந்தபயமுமுற்று விட்டுவிடுதலும், சகல கன்
மங்களும் சனன மரண சம்சாரங்கட்குக் காரணமென்
றஞ்சிப் பரிசியாதுவிடுத்து, அவைகளில் ஆச்சிரமத்துக்குத்
தக்கதாக அவசியஞ் செய்யத்தக்க விதியாயுள்ள சிலவற்றை

மாத்திரம் விஸ்தரியாது சங்கரமாகப் பலாபேக்ஷையின்றிச்
செய்து ஈசுவரப் பிரீதியாக்குதல் அல்லது வியவகாரமற்றிருத்
தலென அறிக.

வினா:—திதிக்ஷையாவது யாதெனின். (20)

விடை :—சிரவணாதிகட்கு விரோதிகளாக வாராநின்ற
காமக்குரோத சீதோஷ்ண பசிதாக ஹாநிலாப துவந்துவாதி
தாபத்திரய துக்கங்களாகிய இவைகளில் காமக்குரோதாதி
களைத் துக்ககாரணமெனக்கண்டு விடுத்து மற்றவைகள் பிரா
ரப்த கன்மகாரியங்களானமையால் அநுபவித்தே தீர்க்கவே
ண்டுவதெனத் தெரிந்த நிச்சயபுத்தியால் சஞ்சலப்படாமற்
சகித்துக் கொள்ளுவதென அறிக.

வினா:—சமாதானமாவது யாதெனின். (21)

விடை :—பூர்வாப்பியாச பலத்தால் விஷயங்களினின்
றுந் திருப்பப்பட்டு முக்காலத்தையுங் குறித்தெழாதடங்கியி
ருக்கின்ற மனதை வெளிப்படுத்தி லக்ஷியவஸ்துவில் ஏகாக்
கிரமாக நிலைபெற்றிருக்க அல்லது குருமுகமாகச் செய்யும்
சிரவணார்த்தங்களைச் சிந்திக்கச் செய்குதலென அறிக.

வினா:—சிரத்தையாவது யாதெனின். (22)

விடை:—சுருதி, குரு, ஈசுவரன் இவர்களிடத்தில் இளங்
கன்றானது பசுவிற் பிரியம் வைப்பதுபோல வைத்திராநின்ற

பிரியத்தோடு சுருதிவாக்கிய குருவாக்கியங்கள் சத்தியமென்று
ள்ள விசுவாசமென அறிக.

வினா:—சுருதியின்பாற் சிரத்தைவைப்பது எதற்கு எனின். (23)

விடை:—பவசாகரத்துக்குக் கப்பலாயும் தாபத்திரயாக்கினிக்கு அமிர்தவருஷமாயும் சலத்தின் கலங்கலாதி மாசுகளை நீக்கிச் சாயை தோன்றும்படி தெளியச்செய்யாநின்ற கதகரேணுவைப்போல மனதிலுள்ள சகல சந்தேகங்களையும் போக்கிப் பொருணிச்சயந்தோன்றும்படி மனதைத் தெளிவுபெறச் செய்வதாயுமிருத்தலினென அறிக.

வினா:—குருவின்பாற் சிரத்தைவைப்பது எதற்கெனின். (24)

விடை:—அஞ்ஞானாந்தகாரத்துக்கு ஞானசூரியனாகவும் மாயாமேகத்துக்குப் பிரசண்டமாருதமாகவும் மகாபாபிகளும் பேதவாதிகளும் தரிசன பரிசனத்தாற் சகலபாவங்களும் சகல பிராந்திகளும் நீங்கி முத்தியடைவதற் கேதுவாக கருணை பத்தி வைராகப் பிரஹ்மஞானமே சொரூபமாகவும் எழுந்தருளியிருத்தலினென அறிக.

வினா:—குருவென்பவர் வேதாதிகள் கூறுவதையே கூறுகின்றவரன்றி வேறு கூறுகின்றவரல்லாமையினானும், வேதவாக்கியங்களே முத்தியடைவிப்பதற்கு காரணமாயிருலித்த

னானும் அவைகளிற் சிரத்தைவைப்பது முக்கியமேயன்றிக் குருவின்பாற்சிரத்தைவைப்பது முக்கியமல்லவே எனின் (25)

விடை:—சமுத்திரத்தில் உள்ளவன் அச்சலத்திலுள்ள கைப்பினை நீக்க அறியாமற் பானஞ்செய்து தாகம்நீங்காமற் துக்கமநுபவிப்பதுபோலக் குருவின்றி வேதார்த்தங்களை விசாரிப்பவன் பூருவம் சித்தாந்தமாகிய வாக்கியார்த்தங்களில் தள்ளத்தக்கவை கொள்ளத்தக்கவை யிவையென அறியாமற் கிரகணஞ்செய்வதால் ஐயமாதிகள் நீங்காமற்றுன்பமே யநுபவிப்பன். இஃதன்றிச் சமுத்திரசலம் கரத்தாற் கிரகிக்கப்படின் கைப்பாயும், மேகத்தாற் கிரகிக்கப்பட்டு வருஷிக்கின் மதுரமாயுமிருப்பதுபோல வேதார்த்தங்கள் தானே கிரகிக்கப்படின் சித்தாந்தமான பொருளிஃதென அறியாமற் சலனமுற்றுத் துக்கித்தற் கேதுவாயும் பிரஹ்மஞானியாகிய குருவினாற் கிரகிக்கப்படின் சித்தாந்தமானபொருளைக் கரதலாமலகமாக அறிந்து சலனம் நீங்கிச் சுகமுறுதற்கேதுவாயுமிருத்தலால் குருவினிடத்துஞ் சிரத்தை வைக்கவேண்டுவது முக்கியமாமென அறிக.

வினா:—குருவென்பவர் வேதங்களின் உண்மைப்பொருளை மற்றொரு குருவால் கிரகித்தனரா? அல்லது தானே கிரகித்தனரா? வென ஆசங்கைநிகழ்ந்தபோது மற்றொரு குருவாலெனின், அவரும் மற்றொரு குருவால், அவரும் மற்

றொரு குருவாலென எல்லையின்றிச் செல்லுகின்றமையால் அநவஸ்தாதோஷம் நேரிடும். அற்றன்று. சுருதிமூலமாகத் தானே கிரகித்துக்கொண்டாரெனின், அதிகாரிகளும் அங்ஙனம் கிரகித்துக்கொள்ளக்கூடும். குரு வேண்டுவதின்று. ஆதலின் சுருதியின்பாலன்றிக் குருவின்பாற் சிரத்தைவைப்பது முக்கியமல்லவா மெனின். (26)

விடை:—சகலவேதங்களையும் வெளியிட்டருளிய ஈசுவரனே குருமூர்த்தமாக எழுந்தருளியிருப்பவரெனச் சுருதிகள் கூறுகின்றமையால் குருவே வேதாதிகளின் உண்மைப்பொருளை ஐயவிபரீதங்களின்றி வெளியிட்டவராகும் அவரையன்றி யளவில்நூல்களை யளவில்காலம் வாசித்துணரினும் உண்மைப்பொருள் விளங்காது. ஆதலின் குருவினிடத்தும் சிரத்தைவைப்பது முக்கியமாமென அறிக.

(குருவையன்றிச் சாத்திரத்தால் பொருள் விளங்காதென்பதற்குப் பிரமாணம்)

சூதசங்கிதை பணாபூசாவிதியுரைத்த அத்தியாயம்.

அத்தகு சொரூபஞ்சற்குரு முகத்தினறிதல்வேண்டு மஃதன்றி யெத்தனை நூல் கற்றுணரினுமறிதலியலுறுதால்.

பராசர ஸ்மிருதி ஆசாரகாண்டம். க-வது அத்தியாயம்.

எழுதப்பட்ட எட்டின் நம்பிக்கையால் குருமுகமில்லாமல் ஓதப்பட்டகல்வி கள்ளப்புருடனைச் சேர்ந்தவள் கருப்பம்போலச் சபையில் விளக்கத்தையடையமாட்டாது.

வினா:—ஈசுவரனுக்கேனும் வேதாதிகளினுண்மைப்பொருளை யுபதேசித்தற்குக் குருவாக முன்னொரு ஈசுவரனிருந்திருக்கலாமெனின். (27)

விடை:—சகலசுருதிகளும் ஈசுவரனை அநாதியேகமெனக் கூறுகின்றமையால் அவர்களுக்குப் பூர்வம் வேறாக ஒரு ஈசுவரனிருந்திருக்கலா மென்பதும், சர்வஞ்ஞனெனக் கூறுகின்றமையால் அவருக் குபதேசிக்கத்தக்க குருவிருந்திருக்கலாமென்பதும் அறியாமையென அறிக.

வினா:—ஈசுவரனே குருவானால் குருவினிடத்துமாத்திரஞ் சிரத்தை வைக்கவேண்டுமெனக் கூறாது, குருவுக்கு அன்னியமாக ஈசுவரன் உளனென்பது தோன்ற ஈசுவரனிடத்துஞ் சிரத்தை வைக்கவேண்டுமெனக் கூறியது விரோதமாமெனின். (28)

விடை:—ஈசுவரன் வியாபகசொரூபமா யிருந்துகொண்டு பரிச்சின்னமாகிய குருமூர்த்தமாக ஓரோர்காலத்து ஓரோரிடத்திற் றோற்றமாகிறது ஈசுவரனது ஓரமுசமேயாகும். அங்ஙனங் குருமூர்த்தமாகத் தோற்றுவதும் ஈசுவரனாகிய தன் ஐந்தொழில்களில் ஒன்றாகிய அனுக்கிரகத்தொழில் செய்தற்குமாத்திரமன்றி மற்றைய சிருட்டி திதி சங்காரதித்தொழில்கள் செய்தற்கன்று. ஈசுவரன் ஆணவத்தில் மறைப்புண்டிருக்கு முயிர்கட்குத் தனு கரண புவன போகங்களைச் சிருட்டித்துக் கொடுத்து அவ்வுயிர்கள் சித்தசுத்திமுதல் மோ

க்ஷபரியந்தமான பலன்களையடைதற்கு ஏதுவாக இரக்ஷித்துக் கொண்டிருப்பவராகும். ஆதலால் குருவின்றி ஈசுவரனிடத்துஞ் சிரத்தை வைக்கவேண்டுமெனக் கூறியது விரோதமாகாதென அறிக.

வினா:—சமாதி சட்க சம்பத்திக்கு ௧. ஏது, ௨. சொரூபம், ௩. காரியம், ௪. அவதி, ௫. பலம் எவையெனின். (29)

விடை:—௧. இயமநியமாதிகள் ஏது, ௨. பிரவிருத்தியின்றியிராநின்றசித்தநிரோதம் சொரூபம், ௩. விவகாரக்ஷயம் காரியம், ௪. சுழுத்தியிற் சாக்கிரசொப்பனங்களை மறந்திருப்பதுபோலச் சரீராதி சகலவிடயங்களையும் மறந்திருத்தல் அவதி, ௫. பிரஹ்மலோகசாரூபம் பலமென அறிக.

வினா:—சமாதி சட்கசம்பத்தி ஆறு சாதனங்களாக இருக்கச் சகலநூலாசிரியர்களும் ஒரேசாதனமாகவைத்துக் கூறியதென்னை யெனின். (30)

விடை:—சொர்ணத்தாற் செய்யப்பட்ட அநேகமணிகள் சேர்ந்துள்ள மாலையை ஒரேபூடணமாகக் கூறுதல்போல, சம முதலிய ஆறு சாதனங்களும் ஒன்றற்கொன்று சககாரிகளாக இருத்தலின் அவற்றை ஒரேசாதனமாகக் கூறினரென அறிக.

வினா:—இவ்வாறுசாதனங்களும் ஒன்றற்கொன்று சககாரிகளென்பது எதனாலெனின்; (31)

விடை:—விஷயங்களிற் சலியாமல் மனமடங்கியிருப்பதாகிய சமஞ்சித்தியாதவரையில் இந்திரிய நிக்கிரகமுண்டாகாது. அதனால்தமஞ்சித்தியாது. பால் வார்த்து வளர்க்கப்பட்ட பூனையாயிருக்கினும், கட்டில் அகப்படாவிடின் எலியைக்காணில் அதன்மேற் பாய்வதுபோல, விஷயங்களினின்றுந் திருப்பப்பட்ட மனதாயிருக்கினும், அடக்கமுறாவிடின் புதிதாகிய போகங்களை விரும்பிக் கன்மங்களிற் பிரவிருத்திக்கும். அதனால் உபரதி சித்தியாது. அந்தர்முகமாகிய மனதால் சீதோஷ்ணாதிகளைச் சகிக்கமுடியுமேயன்றிப் பகிர்முகமாகிய மனதால் சகிக்கமுடியாது. அதனால் திதிக்ஷை சித்தியாது. விஷயங்களிற் சலிக்கு மனதுக்கு லக்ஷியவஸ்துவில் ஏகாக்கிரமுண்டாகாது. அதனால் சமாதானஞ் சித்தியாது. ஸ்திரி புத்திரதனேச்சையாற் சலிக்கும் மனதுக்குக் குரு சாஸ்திரங்களில் விசுவாசமுதியாது. அதனால் சிரத்தை சித்தியாது. சித்தியாதற்குச் சமத்தைத் தமமாதிய சாதனங்களைந்தும் அபேக்ஷிக்கின்றன. (இங்ஙனமே) இந்திரிய நிக்கிரகமாகிய தமஞ்சித்தியாதவனாயில் விடயதரிசனத்தால் மனம் பகிர்முகப்படும். அதனால் சமஞ்சித்தியாது. விடயதரிசனமுள்ளவனாயில் மனது விடய போகங்களைக் கருதி கன்மங்களிற் பிரவிருத்திக்கும். அதனால் உபரதி சித்தியாது. இந்திரியவழித்தாய்ச் சலிக்கு மனது சீதோஷ்ணாதிகளைச் சகிக்கமுடியாது. அதனால் திதிக்ஷை சித்தியாது. இந்திரியப்பிரவிருத்தியுள்ளவனாயில், மனது லக்ஷிய வஸ்துவில் நிலைபெ

றாது. அதனால் சமாதானஞ்சித்தியாது. ரூபாதி விஷயங்களில் ஆசக்தியுள்ள மனது குரு சாஸ்திரங்களை விசுவாசியாது. அதனால் சிரத்தை சித்தியாது. சித்தியாதற்குத் தமத்தைச் சமமாதிய ஐந்து சாதனங்களும் அபேக்ஷிக்கின்றன. (இங்ஙனமே) சகல கன்ம பரித்தியாகமாகிய உபரதி சித்தியாவிடின் மனது போகவிருப்பத்தால் கன்மங்களிற் பிரவிருத்திக்கும். அதனால் சமஞ்சித்தியாது. இந்திரியங்களும் கன்மசாதனங்களை நாடும். அதனால் தமஞ்சித்தியாது. தனத்தை விரும்பித் தொழில் செய்பவன் தன நஷ்டங்களைச் சகியாதது போலச் சுகத்தை விரும்பிக் கன்மத்திற் பிரவிருத்திக்கும் மனது சீதோஷ்ணாதி துவந்துவங்களைச் சகியாது. அதனால் திதிக்ஷை சித்தியாது. கன்மப்பிரவிருத்தியுள்ள மனது லக்ஷியவஸ்துவில் நிலைபெறாது. அதனால் சமாதானஞ் சித்தியாது. போகேச்சையால் கன்மங்களிற் பிரவிருத்திக்கும் மனதுக்கு அவைகளின் நிவிருத்தியைப் போதிக்கும் குரு சாஸ்திரங்களில் விசுவாசமுதியாது. அசனால் சிரத்தை சித்தியாது. சித்தியாதற்கு உபரதியைச் சமமாதியஐந்து சாதனங்களும் அபேக்ஷிக்கின்றன. (இங்ஙனமே) சீதோஷ்ணாதிகளைச் சகிக்கும் திதிக்ஷைசித்தியாதவனாயில், மனது அவைகளை நிவர்த்திக்கும் சாதனங்களைக் கருதிப் பகிர்முகப்படும். அதனால் சமஞ்சித்தியாது. அதுபற்றியே இந்திரியங்களும் பகிர்முகப்படும். அதனால் தமஞ்சித்தியாது. தலைநோய்

சகிக்காதவன் அதன் நிவிருத்திக்கான பற்றுகளைத் தலைக்கிடுவதுபோல சீதோஷ்ணாதிகளைச்சகிக்க முடியாத மனது அதன் நிவிருத்திக்கான கிரியைகளிற் பிரவிருத்திக்கும். அதனால் உபரதி சித்தியாது. சீதோஷ்ணாதி துவந்துவங்களிற் றபிக்கும் மனது லக்ஷியவஸ்துவில் நிலைபெறாது. அதனால் சமாதானஞ் சித்தியாது. சகிப்பின்றித் தாபப்படும் மனதுக்குக் குருசாஸ்திரங்களில் விசுவாசமுதியாது. அதனால் சிரத்தை சித்தியாது. சித்தியாதற்குத் திதிக்ஷையைச் சமமாதிய சாதனங்கள் ஐந்தும் அபேக்ஷிக்கின்றன. [இங்ஙனமே] லக்ஷியத்தில் நிலைபெற்றிருக்குஞ் சித்தமேகாக்கிரமாகிய சமாதானஞ் சித்தியாதவரையில் வெளியில் நின்றுந் திருப்பப்பட்ட பட்டிமாடானது கட்டுப்படாவிடின் பின்னும் வெளியிலோடுவதுபோல விஷயங்களினின்றுந் திருப்பப்பட்ட மனதாயிருக்கினும், லக்ஷியவஸ்துவில்நிலைபெறாவிடின் பின்னும் பகிர்முகப்படும். அதனால் சமஞ்சித்திபாது. அதுபற்றியே இந்திரியங்களும் பகிர்முகப்படும். அதனால் தமஞ்சித்தியாது. லக்ஷியத்தில் நிலைபெறாத மனது போகேச்சையால் கன்மங்களிற் பிரவிருத்திக்கும். அதனால் உபரதி சித்தியாது. நியாயத்திற் கட்டுப்படாதவன் தண்டனையாதிகளை யேற்றுக்கொள்ளாதது போல லக்ஷியத்தில் நிலைபெறாத மனது சீதோஷ்ணாதி துவந்துவங்களைச் சகிக்கமுடியாது. அதனால் திதிக்ஷை சித்தியாது. அரசன் சந்திப்பை விரும்பாதவன் மந்திரி முதலி

யோர்களைச் சிநேகியாததுபோல லக்ஷியவஸ்துவையடைய விரும்பாத மனது குருசாஸ்திரங்களை விசுவசியாது. அத ஹல் சிரத்தை சித்தியாது. சித்தியாதற்குச் சமாதானத்தைச் சமமாதிய ஐந்து சாதனங்களும் அபேக்ஷிக்கின்றன. [இங் ஙனமே] சற்குரு சாஸ்திர வசனங்களில் விசுவாசரூப சிர த்தை சித்தியாவிடின் புருடனுனவன் விதவையானவள் தன்னழகைப் பார்ப்பதற்குபயோசமாகிய சிங்காரங்களைச் சிங்காரித்துக்கொள்ளாததுபோலச் சிரவணத்துக்குபயோக மாகிற சமமுதலிய சாதனங்களி லொன்றையும் தாரணஞ் செய்து கொள்ளுகிறதில்லை. மற்றும் சிரத்தையின்றித்தார ணஞ் செய்துகொண்ட சகல சாதனங்களும் விதவை செய் துகொண்ட சிங்காரம்போல வியர்த்தமாம். ஆதலால் சிரத் தையைச் சமமாதிய ஐந்து சாதனங்களும் அபேக்ஷிக்கின் றன. இங்ஙனம் சமமுதலிய ஆறு சாதனங்களும் ஒன்றற் கொன்று சககாரிகளாயுள்ளனவென அறிக.

வினு:—இந்த ஆறுசாதனங்களில் சமத்தை முதலி னும் சிரத்தையை அந்தத்தினும் வைத்துக் கூறிய தென்னை யெனின். (32)

விடை:—விருக்ஷமானது சாகை தளிர் இலை மலர் காய் பலமாதியவைகட்கு ஆதாரமாயிருத்தல்போல மனமானது சமமாதிய சகல சாதனங்கட்கும் ஆதாரமாயிருத்தலால் மன நிரோதமாகிய சமம் முதலில் வைத்துக் கூறப்பட்டது.

விருக்ஷத்தின் அந்தத்திலுள்ள பலத்தின் பரிபாக அவஸ்தை யில் மாதுரியமான இரசமுண்டாவதா யிருத்தலால் விரு க்ஷத்தின் சர்வ அங்கங்களினும் பலம் சிரேஷ்டமாவதுபோல விவேக வைராக சமமாதிய சகல சாதனங்களினும் சிரத்தை யால் முமுட்சுத்துவ முண்டாகின்றமையால் சிரத்தையே சி ரேஷ்டமாம். ஆதலால் சிரத்தை அந்தத்தில் வைத்துக் கூறப்பட்டது. இப்படியே பலத்தின் உற்பத்திக்குப் பின் னர் மாதுரியமான இரதமுண்டாவதுபோலச் சிரத்தையின் உற்பத்திக்குப் பின்னர் முமுட்சுத்துவ முண்டாகின்றமை யால் முமுட்சுத்துவத்தைச் சிரத்தைக்குப் பின்னர்வைத்துக் கூறியதென அறிக.

வினு:—சிரத்தையுண்டாகிய பின்னர் தான் முமுட் சுத்துவமுண்டாகு மென்றது எதனுலெனின். (33)

விடை:—மோக்ஷமொன்றுளது, அதனையடைந்தவர் சகல துக்கங்களுமின்றி யெப்போதும் பிரஹ்மாநந்த சொரூப மாக அழிவின்றி யிருப்பர்களெனக் கூறுகின்ற குரு சாஸ்தி ரவ சனங்களிற் கேட்பவனுக்கு நம்பிக்கை யுண்டானுலன்றி மோக்ஷத்தையடைய வேண்டுமென்னு மிச்சை யுதயமாகிற தில்லையாகலினென அறிக.

வினு:— முமுட்சுத்துவம் யாதெனின். (34)

விடை:— சிலதின வுபவாசத்தாற் பசியதிகரித்தவன் ஸ்திரீயையும், நடனகீதமாதிகளையும் விரும்பாமல் அன்னத்

தைமாத்திரமும் சிரரோமத்தில் நெருப்புப்பற்றப்பெற்றவன் சேற்றையும், பனித்துளியையும் விரும்பாமல், இறங்குதுறையில் அமிழ்த்தத்தக்க சலத்தைமாத்திரம் விரும்புவதுபோலத் தாபத்திரய துக்கங்களை நிவிருத்திக்கும் பொருட்டு, அநித்தியமாகிய சாலோகாதிபத மோக்ஷங்களைத் தரத்தக்க கன்மம் பத்தியுபாசனையாதிகளை விரும்பாமல் நித்தியமாகிய ஐக்கிய மோக்ஷத்தை மாத்திரம் அதிதீவிரமாக விரும்புதலாம். இம்முமுட்சுத்துவம் சகல சாதனங்களுமுண்டாதற்குப் பூர்வம் மந்தரூபமாக வுள்ளதென அறிக.

வினு :—முமுட்சுத்துவம், சகல சாதனங்களுமுண்டாதற்கு முன்னம் மந்தரூபமாக வுள்ளதென்றது எதனுலெனின். (35)

விடை :—மந்தரா யிருப்பவர்கட்கும், பிரயோசன வுத்தேசமின்றி யெந்தப் பிரவிருத்தியும் உண்டாகாது. இப்படியே, மோக்ஷரூப பல இச்சையன்றி நிஷ்காமகன்ம முதலிய சாதனங்களில் எவர்களுக்கும் பிரவிருத்தி யுண்டாகாது. ஆதலால் மந்த முமுட்சுத்துவம் சர்வ சாதனங்களுக்கும் முன்னரே யுண்டாயிருக்கிறது; ஆயினும் அது தீவிரமாக இல்லை. நிஷ்காம முதலிய அன்னிய சாதனங்கள் சித்தியான பின்னர்த் தீவிர முமுட்சுத்துவ முண்டாகிறது. இதுவே குருசரணசேவை, சிரவணம் முதலிய மேற்சாதனங்களிற் பிரவர்த்திப்பதற்கு ஏதுவாயுள்ளதென அறிக.

வினு :—முமுட்சுத்துவத்திற்கு க. ஏது, உ. சொரூபம், ௩. காரியம், ௪. அவதி, ரு. பலமாகிய ஐந்துமெவை யெனின். (36)

விடை :—க. சாதுசங்கம் ஏது. உ. இகபரசுக இச்சையின்றி மோக்ஷ சுகத்தில் மாத்திரமுள்ள இச்சை சொரூபம். ௩. சற்குருவைத்தேடி யடைதல் காரியம். ௪. சர்வகன்ம பரித்தியாகம் அவதி. ரு. பிரஹ்மலோக சாயுச்சியம் பலமென அறிக.

வினு :—முமுட்சுக்களெத்தனை பிரிவினரெனின். (37)

விடை :— தீவிரன், மத்திமன், மந்தன், அதிமந்தனென நான்கு பிரிவின ராவரென அறிக.

வினு :— தீவிர முமுட்சு யாவனெனின். (38)

விடை :— தாபத்திரய துக்கங்களைச் சகிக்கமுடியாதவனுய்த் துக்ககாரணமாகிய ஈடணைத்திரயங்களையும், சுட்ட சட்டியைக் கைவிடுவதுபோல அதிவிரைவாய் விட்டுத்துறந்து வியாதியாற் றுன்புறுபவன் தகுதியாகிய வைத்தியனைத்தேடி யடைவதுபோலச் சற்குருவைத்தேடி யடைபவனுகும். இவன் இச்சன்மத்திற்றுனே சீவன்முத்தனுவனென அறிக.

வினு:—மத்திமமுமுட்சு யாவனெனின். (39)

விடை.—ஈடணைத்திரயாபிமானமே சர்வ துக்ககாரணமென்பதையும் பிரமாத்மைக்கிய ஞானமே இவைகளை நிவ

ர்த்தித்து அதீதானந்தமய மோக்ஷத்தைத் தரத்தக்கதென்பதையும் சாத்திரத்தாலும் சற்சங்கவசனத்தாலும், யூகத்தாலும், அறிந்தபின்னும், மனைவி, புத்திராதி குடும்பங்களை விட்டொழியமாட்டாமல் சஞ்சலம் பொருந்திய பாசமனதுடன் கூடியிருப்பவனாவன். இவன் மூன்று சன்மத்திற் சீவன் முத்தனாவனென அறிக.

வினா:—மந்தமுமுட்சு யாவனெனின். (40)

விடை:—மோக்ஷமடைதற்குக் காலம் பின்னிருக்கின்றது, இப்போதேன் அவசரப்படவேண்டும், புசிக்கத்தக்க போகங்களனைத்தையும் புசித்துச் செய்யத்தக்க விவகாரங்களனைத்தையுஞ் செய்து முடித்துவிட்டு அதற்குமேல் மோக்ஷ எத்தனஞ் செய்வோமென்றெண்ணிக் கொண்டிருப்பவனாவன். இவன் யுகாந்தத்தில் முத்தனாவனென அறிக.

வினா:—அதிமந்தமுமுட்சு யாவனெனின். (41)

விடை:—வருவது சும்மாவிருக்கினும் வரும், வராதது எந்த எத்தனம் பண்ணினும் வராது, மார்க்கத்திற் செல்பவனுக்கு யாதொரு பிரயத்தனமுமின்றி யெதிரே மாணிக்கமிருந்து கிடைத்தாற்போல நமக்கும் மோட்சம் கிடைக்குமானாற் கிடைக்குக, பிரயத்தனம் பண்ணவேண்டாமென்றும் மூடபுத்தியோடிருப்பவன். இவன் பலயுகங்கள் செல்லினும் முத்தியடையாதவனாய்ப் பலவிததுக்கானுபவியாகவேயிருப்பனென அறிக.

வினா:—துக்கங்களெத்தனை விதமாமெனின் (42)

விடை:—அத்தியான்மிகம், ஆதிபௌதிகம், ஆதிதெய்வீகம் என மூவிதமாமென அறிக.

வினா:—இவைகளில் அத்தியான்மிக துக்கமாவது யாதெனின். (43)

விடை:—ஆத்மாவை யாசிரயித்திராநின்ற தூலசூட்சம சரீரங்களைப் பற்றி வராநின்ற துக்கமாகும். இதுவும் க்ஷய, குன்ம சுர மேக குஷ்ட காச வலிப்பாதிய ரோகம் பசி, தாகம்என்பவற்றினால் வருந்துக்கங்களாகிய காயிகமும், காமமுதலியவற்றால் வருந்துக்கங்களாகிய மானஸிகமுமென இரண்டுவிதமாமென அறிக.

வினா:—ஆதிபௌதிக துக்கங்களெவை யெனின். (44)

விடை:—தனது சேர்க்கைக்கு வேறாயும், இந்திரியங்கட்கு விஷயமாயும் உள்ள சத்துரு, சோர, கஜ, வியாக்கிர, சுவான, சர்ப்ப, முதலையாதிய அந்நியப் பிராணிகளே ஆதிபௌதிகங்களாம். இவைகளைப்பற்றி வராநின்ற துக்கங்களென அறிக.

வினா:—ஆதிதெய்வீக துக்கங்களெவையெனின். (45)

விடை:—தனது சேர்க்கைக்கு வேறாயினவாயும், சட்சுவிந்திரியத்துக்கு விஷயமல்லாதனவாயும், உள்ள தெய்வங்

கள் ஆதிதெய்வங்களாம். இவைகளால் நடத்தப்பட்ட யக்ஷ ராக்ஷச பிசாச கிரகாதிகளாலும், மிகுபனி மிகுமழை இடி காற்று வெயிலாதிகளாலும், மதிலிடிந்துவிழுதல் மரமொடிந்துவிழுதலாதிகளாலும் வராநின்ற துக்கங்களென அறிக.

வினு:—அதிகாரிகட்குச் சாதனங்கள் ஒன்றிரண்டு குறைவுபடாமல் நான்கும் வேண்டுமோவெனின். (46)

விடை:—முதற்சாதனமட்டுமுள்ளார்கள் விஷயாசக்தராய் காமியகன்மங்களிற் பிரவர்த்திக்கின்றமையால் வைராகமாகிய இரண்டாஞ் சாதனமும் வேண்டும். இவ்விரண்டு சாதனங்களுள்ளாரும் கோபாதிகளாற் றபிக்கின்றமையால் சமாதிசட்கசம்பத்தியாகிய மூன்றாம் சாதனமும் வேண்டும். இம்மூன்று சாதனங்களுள்ளாரும் குருவையடைந்து சிரவணாதியில் பிரவிருத்தியின்றியிருத்தலால், முமுட்சுத்துவமாகிய நான்காஞ் சாதனமும் வேண்டுமென அறிக.

வினு:—இந்நான்கு சாதனங்கட்கும் பலம் யாதெனின். (47)

விடை—நான்கு சாதனங்களும் அவதிபரியந்தம் ஒத்திராமல் ஒன்றற்கொன்று தாரதம்மியமாக இருக்கிற் புண்ணியலோகமும், அவதிபரியந்தம் ஒத்திருக்கில் இவ்வுலகிற்றானே யுண்டாகின்ற சிரவணாதிகளும் பலமாமென அறிக.

வினு:—சாதனங்களின்றிச் சிரவணஞ் செய்பவனுக்கு ஞானஞ் சித்தியாதோவெனின். (48)

விடை:—சூத்திரன் உபநயனஞ் செய்யினும் அவனுக்குப் பிராஹ்மணத்துவஞ் சித்தியாததுபோலச் சாதனங்களில்லாதவன் சிரவணஞ்செய்யினும் சிரவணந் திடப்படாது. திடப்படாத சிரவணத்தால் ஞானஞ் சித்தியாது. ஆதலின் சிரவணகாலத்திலேனும் சாதனங்களையப்பியாசித்தடையவேண்டுமென அறிக.

வினு:—நான்கு சாதனங்களுமுள்ளவர்களே அதிகாரிகளென்பது துணிபாயிருக்க, அவர்களை மூன்று சாதனங்களுமுள்ளவர்களென்பதுந் தோன்றப் பெயர்கூறுமல் பிந்திய ஒரு சாதனமாத்திரமுள்ளார்களென்பது தோன்ற முமுட்சுக்களெனச் சாத்திரங்களிற் பெயர்கூறுவது எதனுலெனின். 49

விடை:—முமுட்சுத்துவமானது நிஷ்காமகன்மங்களும் விவேகாதி மூன்று சாதனங்களும் உண்டாவதற்குப் பூர்வம் மந்தரூபமாகவும், விவேகம், வைராகம், சமாதிசட்கசம்பத்திகளுதயமாகியதற்குப் பின்னர் தீவிரரூபமாகவும் முன்பின் வியாபித்திருப்பதென்பதும், முமுட்சுத்துவமின்றி மற்றமூன்று சாதனங்களுடையராயிருப்பினும் அவர்களதிகாரிகளல்லரென்பதும், முமுட்சுத்துவமின்றியமற்றச் சாதனங்கள் பயன்படாவென்பதும், முமுட்சுத்துவமே குருசேவை சிரவண

முதலியவற்றிற் பிரவர்த்தித்து மோக்ஷமடைதற்கு முக்கிய காரணமென்பதும் தோன்றும் நிமித்தமென அறிக.

வினா:—நான்குசாதனங்களையும் அடைந்துள்ள அதிகாரிகள் மேற்செய்யத்தக்கது யாதெனின். (50)

விடை:—பிணியாளர்கள் பிணியை நிவர்த்திப்பதாகிய ஔஷதந்தரத்தக்க பண்டிதரைத் தேடியடைவதுபோல் சம்சாரபந்தங்களை நிவர்த்திப்பதாகிய ஞானானுக்கிரகஞ் செய்யத்தக்க சற்குருவைத் தேடியடைகுதலென அறிக.

வினா:—அதிகாரிகள் குருவைத் தேடியடையுங் கிரமம் யாதெனின். (51)

விடை:—கிராதர்வலையிலகப்பட்டு அவ்வலையைக் கிழித்துக்கொண்டு ஓடாநின்ற மானானது, பின்னும் வேடர்குடிசிலாதிய கிராமங்களையும், புலியாதிய மிருகங்கள் வசிக்கும் மலை குகை பெருங்காடாதிகளையும், பாலைவனங்களையும், நாடாமல், சீதளமாகவும் நிர்ப்பயமாகவுமுள்ள நல்லாரணியங்களை நாடிச்செல்வதுபோலச் சனன மரண சம்சாரதுக்கங்கட்குப் பயந்து ஸ்திரீ தன புத்திராதிகளின் அபிமானங்களைத் துறந்து வெளிப்பட்ட முமுட்சுவானவன் பின்னும் ஸ்திரீயாதிகளையும், உலோகாயதராதிய பேதவாதிகள் சங்கங்களையும், சன்ம ஏதுவான சரியை கிரியையாதிகளைப் போதிப்பவரும் பூச்சியத்தன்மை பொருள், புகழ்நிமித்தம் வேதாந்த சாத்

திரங்களைப் போதிப்பவருமாகிய அநாசாரியர்களையும் நாடாமல், பிரதிப்பிரயோசன விருப்பமின்றிக் கிருபாநிமித்தம் ஞானானுக்கிரகஞ் செய்பவராயும், கல்வி அறிவு அடக்கம் வைராகம் சீவகாருண்ணியங்களுள்ளவராயும் பிரஹ்மஞானியாயுமுள்ள சற்குருவை மனத்திலன்பும் வாக்கிற்றோத்திரமும் கரத்திலாராதனைக்குரிய பத்திர புட்பாதிகளுமாகிய இவைகளோடு அதிவிரைவாகத் தேடியருகிற்சென்று அவர் திருவடியைத் தரிசித்துப் பத்திரபுட்பங்களாலருச்சித்துச் சிரமேற்குவித்த அஞ்சலியஸ்தனாய்ப் பலதரம்வலம்வந்து நமஸ்கரித்தெழுந்து நின்று வாக்காற்றுதித்து மனதாற்றியானிப்பது குருவையடையுங் கிரமமென அறிக.

வினா:—குருவையடைந்த அதிகாரிகள் மேற்செய்யத்தக்கதுயாதெனின். (52)

விடை:—பெருவியாதியாற் றுன்புறுபவன் அவ்வியாதியை நிவர்த்திக்கவல்ல பண்டிதர்பால் தன் வியாதியை நிவர்த்திசெய்யவேண்டுமெனப் பிரியவசனங்கள் கூறிப் பொருளாதிகளைக்கொடுத்துப் பிரியமுண்டாகும்படி அவர்க்குபசரணை செய்துகொண்டிருப்பதுபோலச் சம்சாரபந்தங்களை நிவர்த்திக்கவல்ல சற்குரு சன்னிதானத்தில் நமஸ்கரித்தெழுந்து கிருபாசொரூபியாகிய சற்குருவே! ஓ சுவாமி! ஓ பகவானே! நானார்? இந்த நாநாவாகிய உலகம் யாது. இது யாரையுடையது? எனக்குச் சனனமரண சம்சாரம் வந்தவாறேது? இது எதனால் நீங்கும்? அடியேனுக்கநுக்கிரகஞ் செய்தருளவேண்

டுமெனச் சமயம் நேர்ந்தபோது, நேர்ந்தபோது விண்ணப்பித்துத் தன் திரவிய சரீர வாக்கு மனங்களைப் பாதகாணிக்கையாக அர்ப்பணஞ்செய்து, குருபரிவாத நிந்தையின்றியவனாயும் அவைகளை கேட்கச் சகியாதவனாயும், நவவிதபக்தியுடையவனாயும் குருவுக்குத் தன்பாற் கிருபையுண்டாகும்படி ஆத்தம் அங்கம் தானம் சத்பாவமென்னும் பணிவிடையாதிகளைச் செய்துகொண்டு, உடற்சாயைபோலும், ஊசிநூல்போலும், குளிர்காய்வான்போலும் குருவைவிட்டு நீங்காமலிருப்பதென அறிக.

வினா:—குருவுக்குச் செய்யும் திரவியார்ப்பணமாவது யாதெனின். (53)

விடை:—மனைவி, புத்திரன், பூமி, பசு, தாசி, தாசன், திரவியம், கிரகம், தானியம் ஆகிய இவைகட்குத் திரவியம் எனப்பெயராம். குருவானவர் சர்வ சங்கப்பரித்தியாகஞ் செய்த துறவியாயின் அவர் இவைகளிலொன்றையும் விரும்பாதவரும் சர்வசங்கப்பரித்தியாகிகளிடத்திற் பிரியருமாக இருப்பவரானமையால் அவர் கருத்துக்கிணங்க இவைகளனைத்தையும் பரித்தியாகஞ் செய்துவிடுதல், அல்லது கிரகாச்சிரமியாயின் இவைகளனைத்தையும் அவருக்கே உபயோகமாகும்படி தத்தஞ் செய்துவிடுதலென அறிக.

வினா:—பிரஹ்மவித்துக்களாகிய ஆசாரியர்கள் கிரகாச்சிரமத்தினுமிருப்பார்களோவெனின். (54)

விடை:—யாஞ்ஞவல்கியர், உத்தாலகர், வசிட்டர் முதலிய ஆசாரியர்கள் கிரகாச்சிரமத்திலிருந்ததாகச் சாத்திரங்கள் கூறுகின்றமையால் கமலபத்திரோதகங்கள்போலக் கிரகாச்சிரமத்திலும்பற்றியும் பற்றாமலிருப்பார்களென அறிக.

வினா:—சரீரார்ப்பணமாவது யாதெனின். (55)

விடை:—சரீரத்தைச் சதா குருபணியினும் அவர்கட்டளைக்குக் கொஞ்சமேனும் மாறாமலும் இருக்கும்படி செய்குதலென அறிக.

வினா:—வாக்கர்ப்பணம் யாதெனின். (56)

விடை:—குருவாக்கியமே சகல தாபங்களையுஞ் சாந்தஞ் செய்வதாகிய தேவாமிர்தமென்னுந் திடநம்பிக்கையால், அற்பமேனுந் தோடதிருஷ்டியின்றி வாக்கிந்திரியம் குருவையே சதா கீர்த்தித்துக்கொண்டிருக்கும்படி செய்குதலென அறிக.

வினா:—:—மனார்ப்பணம் யாதெனின். (57)

விடை:—சச்சிதானந்த பரிபூரண சிவசொரூபமே நம்மையாட்கொண்டிரக்ஷிக்கும்பொருட்டுக்கிருபையினாற் குருமூர்த்தமாக எழுந்தருளியிருக்கிறதென்னும் நம்பிக்கையால் ஆசாரியர் தன்பாற் பிரியமாக இருக்கும்போது இரக்ஷகசர்த்தராகிய விஷ்ணுசொரூபமாகவும், கோபமாக இருக்கும்போது சம்ஹாரகர்த்தராகிய உருத்திர சொரூபமாகவும், இராசதவிவகாரத்திருக்கும்போது, சிருஷ்டிகர்த்தராகிய பி

ரஹ்மதேவசொரூபமாகவும், சாந்தமாக இருக்கும்போது சீதளமாகிய கங்காதேவி சொரூபமாகவும், உபதேசவசனங்களாகிற கிரணங்களாற் சந்தேக விபரீதங்கட்கு மூலமாகிய அஞ்ஞானாந்தகாரத்தை நிவர்த்திக்கும்போது சர்வத்தையும் விளக்கிவைப்பதாகிய சூரியசொரூபமாகவும், சுருதி அற்பமேனுந் தோடதிருட்டியின்றிப் பாவிப்பதாகிய ஈசுவரபாவனை மாறாதிருக்கும்படி செய்குவதென அறிக.

வினா:—குருபரிவாதம் நிந்தையெவையெனின். (58)

விடை:—குருவின்பாலுள்ள துர்க்குணத்தை எடுத்துரைப்பது பரிவாதமாம். இல்லாத துர்க்குணங்களை யாரோபித்துக்கூறுவது நிந்தையாம். எவ்விடத்திலிவைகளிருக்கிறதோ அவ்விடத்திலிராமல் தன் இருகாதுகளையும் மூடிக்கொண்டு வேறிடத்துக்குச் சென்றுவிடவேண்டுமென அறிக.

வினா:—குருபரிவாதம் நிந்தைசெய்தவரடையும் பலம் யாதெனின், (59)

விடை:—பரிவாதஞ் செய்தவனுக்குக் கழுதைச் சென்மமும் நிந்தைசெய்தவனுக்கு நாய்ச்சென்மமும் பலமென அறிக.

(வயி. வருண. ௩௩௩ பக்கம்)

வினா:—ஆசாரியர்பால் வைக்கப்பட்ட நவவிதபத்தியாதெனின், (60)

விடை:—சிரவணம், கீர்த்தனம், ஸ்மரணம், பாதசேவனம், அருச்சனம், வந்தனம், தாஸபாவம், தோழமை, ஆத்மநிவேதனம் அதாவது தேகாதிகளெல்லாவற்றையுஞ் சமர்ப்பித்தல் என்னும் ஒன்பதுமென அறிக.

வினா:—குருவுக்குச் செய்யும் பணிவிடைகளில் ஆத்தப்பணிவிடையாதெனின். (61)

விடை:—இருவிழிக்கொரு மணிபோற் சீடனறிவு ஆசாரியர் மனநோக்கப்பிரகாரம் நிற்றலாகிய அநுகூலவிருத்தியென அறிக.

வினா—அங்கப்பணிவிடை யாதெனின். (62)

விடை:—கண்ணைப் பாதுகாக்கும் இமைபோல் ஆசாரியர் அங்கத்தைப் பாதுகாத்தலும், அவர் சரீரசவுக்கியத்துக்குத் தக்க குற்றேவல் புரிதலுமென அறிக.

வினா;—தானப்பணிவிடை யாதெனின், (63)

விடை;—பிதா தன் பொருளைத் தன்னைப் பாதுகாக்கத்தக்க மகற்குக் கொடுத்தல்போலச் சீடன் தன்னைப் பந்தத்தினின்றும் வெளிப்படுத்தி முத்தியிற்சேர்க்கத்தக்க ஆசாரியருக்குத் தன்னுடல்பொருளாவியைத் தத்தஞ்செய்து அவரிருக்குந் தானமாகிய மனை நில முதலியவற்றைப் பூர்வம் தன் மனை நில முதலியவற்றைப் பாதுகாத்துவந்ததினும் பதின்மடங்கதிகமாகப் பிரியத்தோடுபாதுகாத்துவருதலென அறிக.

வினு:—சத்பாவப்பணிவிடையாதெனின். (64)

விடை:—ஆசிரியரைச் சச்சிதானந்த சிவசொரூபமாக மனதிற் பாவித்தலென அறிக.

ஆத்மாதிய பணிவிடை நான்கிற்கும் பிரமாணம்
(வேதாந்தசூளாமணி)

ஆத்தமுடனங்கமேதானஞ் சற்பாவமாமவற்றுட் குரு பரனுக்கநுகூலவிருத்தி; யாத்தமுயர் குருபரன் குற்றேவலே யங்கமருட்குரவர்க்குரிய மனைநிலமுதலாமவற்றைக்; காத்த லதுதானமாஞ் சற்குருவேமெய்யாக்கண்ட சிவமெனநம்பு மதுவேசற்பாவம்.

வினு:—சீடர்களெதுபரியந்தம் ஆசாரியர்க்குப் பணிவிடை செய்துவரவேண்டுமெனின். (65)

விடை:—தங்கள் சரீரமுள்ளபரியந்தம் பணிவிடைகள் செய்துகொண்டு குருவைவிட்டு நீங்காதிருக்கவேண்டுமென அறிக.

பிரமாணம் (கைவல்யநவநீதம்)

நற்கருத் துடையோ னாகி ஞானவா னாகி நின்றோன் மர்க்கட நியாயம் போலே பஞ்சபூத விகாரந் தொட்டு நிர்க்குண விதேக முத்தி நிலைபரி யந்தஞ் சொன்ன சற்குரு வினைவி டாமற் சந்தத மநுசரித்தான்.

வினு:—குருவைவிட்டு நீங்காதிருக்கவேண்டுமென்பது எதனுலெனின். (66)

விடை:—பிணியாளர் ஔடதாதிகளைப் புசிக்குங்காலத் துண்டாகும் குணதோஷங்களைத் தெரிவித்து மேற்புசிக்கத் தக்கவைகளையும் அடிக்கடி தெரிந்துகொள்ளும் நிமித்தம் பண்டிதனை நீங்காதிருப்பதுபோல மாணுக்கர்கள் பந்தநிவிருத்திக்கான தியானுதிகளை யநுட்டிக்குங் காலத்துச் சித்தத்திலுண்டாகும் குணதோஷ சந்தேகாதிகளை ஆசிரியர்பால் தெரிவித்து மேலநுட்டிக்கத்தக்கவைகளைத் தெரிந்துகொள்ளும் நிமித்தமென அறிக.

வினு:—தெரிந்துகொள்ளத் தக்கவைகளைத் தெரிந்துகொண்டபின்னரும், மாணுக்கர்கள் குருவைவிட்டு நீங்காதிருந்தும் பணிவிடைகள் செய்துவரவேண்டுமோவெனின். (67)

விடை:— மாணுக்கர்கள் குருவின்பாற் றெரிந்துகொள்ளத்தக்கவைகளைத் தெரிந்துகொண்டபின்னர் குருபணிவிடைகளைச் செய்யாமற் கைவிடுவராயின் செய்நன்றிமறத்தலென்னுந் தோடமுதயமாகி மாணுக்கர்களடையத்தக்க ஞானத்தைப் பிரதிபந்திக்கும். ஆதலின் சரீரமுள்ளபரியந்தம் செய்துவரவேண்டுமென அறிக.

வினா:—அற்றேல் மாணுக்கர்கள் தியானபலத்தால் நிருவிகற்பசமாதியையடைந்து திரிபுடித்தோற்றமின்றிச் சொரூபாகாரமாக நிலைபெற்றிருக்கும்போது குருபணிவிடைகள் கைவிடப்படும். அது செய்நன்றிமறத்தலென்னுந் தோடத்துக்கிலக்காகாதோவெனின். (68)

விடை:—மாணுக்கர்கள் ஆசிரியனைச் சச்சிதானந்த சிவசொரூபமாக நிச்சயித்துள்ளவர்களானமையின், அவர்கள் நிருவிகற்பசமாதியில் அச்சச்சிதானந்த சிவசொரூபமேதாமாகச் சேடித்து நிற்றலாகிய அந்நிலைமை ஆத்தமாதிய நான்குபணிவிடைகளில் மேலாகிய சத்பாவப்பணிவிடையின் பரிபாக முதிர்ச்சியாயிருத்தலுமன்றி, மாணுக்கனுக்குபதேசிக்கும்போது தான் பெற்ற பேற்றை யுலகமும் பெறவேண்டுமென்னுங்காருண்ணியத்தால் இவன் நிருவிகற்பசமாதியையுற்று முக்தனுகவேண்டுமென்பது ஆசிரியர் கருத்தாதலின் அவர் கருத்தின்வழி நிற்றலாகிய ஆத்தப்பணிவிடையாகவுமிருத்தலால் அது செய்நன்றிமறத்தலென்னுந் தோடத்துக் கிலக்காகாதென அறிக.

வினா:—அதிகாரிகள் பலவிதமாக இருப்பர்களோவெனின். (69)

விடை:—மந்தர், மத்திமர், உத்தமர், உத்தமோத்தமரென நான்குவிதமாயிருப்பார்களென அறிக.

வினா:—மோக்ஷமடையவேண்டுமென்னு மொரே கருத்துடைய அதிகாரிகளை நான்குவிதபேதமாகக் கூறியது எதனுலெனின். (70)

விடை:—ஒருவனைவிட ஒருவர் சீக்கிரத்தில் முத்தியடையக்கூடியவர்களா யிருத்தலினென அறிக.

வினா:—அங்ஙனமிருப்பது எதனுலெனின். (71)

விடை:—வாழைமரம், ஈரவிறகு, சுள்ளிவிறகு, கற்பூரமாகிய இவைகள் முறையே ஒன்றற்கொன்று சீக்கிரத்தில் நெருப்புப்பற்றக்கூடிய ஈரமாதிய தோஷக்குறைவையுடையனவாயிருப்பதுபோல மந்தர் முதலிய நால்வரும் ஒருவனைவிட ஒருவர் சீக்கிரத்தில் முத்தியடையக்கூடிய சித்தமலினக் குறைவையுடையவர்களாயிருத்தலினென அறிக.

வினா:—மந்தர் முதலிய நால்வரையும் எங்ஙனம் பிரித்தறியலாமெனின். (72)

விடை:—சாதனசதுட்டயங்கள் ஏதுபரியந்த முள்ளவர்களை மந்தர் எனவும், சொரூபபரியந்தமுள்ளவர்களை மத்திமரெனவும், காரியபரியந்தமுள்ளவர்களை உத்தமரெனவும், அவதிபரியந்தமுள்ளவர்களை உத்தமோத்தமரெனவும் பிரித்

தறியலாம். இவர்களில் மந்தர் மத்திமர்களிருவருக்கும் யோகமும், உத்தமருத்தமோத்தமரெனுமிருவருக்கும் விசாரமும் முக்கியமாகுமென அறிக.

வினு:—மந்தர் மத்திமர்களுக்கு யோகம் முக்கியமென்றது எதனுலெனின். (73)

விடை:—மந்தர் மத்திமர்களாகிய இருவருக்கும் சித்தசஞ்சலாதிகள் மிகுதியாயிருக்கும். அவைகளை யோகம் எளிதாய் நிவர்த்தித்து, அந்நிவிருத்தித்துவாரா நிருவிகற்பசமாதியையுண்டுபண்ணுவதாயிருத்தலினென அறிக.

வினு:—யோகமாவது யாதெனின் (74)

விடை:—புராணசிரவணத்தால் சிவ விஷ்ணுவாதிய மூர்த்திகளைப் பரோக்ஷமாக அறிந்து தியானிப்பதுபோல மோக்ஷ இச்சையால் குருமுகமாகச் செய்யப்பட்ட சாஸ்திரசிரவணத்தால் பிரஹ்மத்தைப் பரோக்ஷமாக அறிந்து பின்னர் அபரோக்ஷமாதற்கு விசாரஞ்செய்யாமல் சதா தானே பிரஹ்மமெனப் பாவித்து மந்திரயோகம், பரிசயோகம், பாவயோகம், அபாவயோகம், மகாயோகமென்னும் பஞ்சயோகங்களில் யாதானும் ஒன்றன் அநுசந்தானத்தால் மனதைப் பிரஹ்மத்தில் லயப்படுத்துவதென அறிக.

வினு:—மந்திரமாதிய பஞ்சயோகங்களைவையெனின், (75)

விடை:—க. பிரணவமாதிய மந்திரங்களின் அநுசந்தானத்தால் பிரஹ்மத்தில் மனமடங்குதல் மந்திரயோகம். உ. பிரணவத்தோடு மனமும் பிராணனும் ஒன்றாகி மூலத்திருந்து இடைகலை பிங்கலை மார்க்கங்களிடை[illegible]துச் சுழுமுனை என்னும் நாடிமார்க்கமாக ஆறாதாரங்களையுங் கிரமமாகக் கடந்துசென்று பிரஹ்மரந்திரத்துட்புகுந்து சிரோமத்தியதேசத்திற் பூரணமாகி நிறைந்துள்ள ஆன்மப்பிரகாசத்திலடங்குதல் பரிசயோகம். ங. சுவர்க்கம் சிரமாகவும் திசைகள் செவிகளாகவும், சந்திரசூரியர்கள் விழிகளாகவும், அக்கினிமுகமாகவும், ஆகாயம் உந்தியாகவும், பூமி பாதமாகவும் உள்ள ஈசுவரனுடைய அளவுபடாத விராட்புருட வடிவத்தையாயினும், அல்லது அளவுபட்டுள்ள சதுர்ப்புஜங்களும் அவைகளுக்குரிய ஆயுதங்களும் அலங்காரங்களும் பொருந்திய ஈசுவரனுடைய திவ்விய மங்களவடிவத்தையாயினும் நினைந்து அவ்வடிவங்களிலுள்ள அவயவங்களை ஒரோரவயவமாக நீக்கிப் பின் நீக்கப்படாமற் சேடித்துநின்ற அவயவியாகிய பிரஹ்மத்தில் மனமடங்குதல்பாவயோகமாம். ச. கரணங்களுக்கு அகோசரமாயுள்ள அதீதப்பிரஹ்மத்தில் மனமடங்குதல் அபாவயோகமாகும். ரு. சிருட்டி பிரளயங்களிலும் அறிவறியாமைகளினும் ஒருதன்மையாகவேயிராநின்ற பிரஹ்மத்தில் மனமடங்குதல் மகாயோகமாகுமென அறிக.

வினு:—உத்தம உத்தமோத்தமர்களிருவருக்கும் விசாரம் முக்கியமென்றது எதனுலெனின். (76)

விடை:—இருவருக்குஞ் சித்தசஞ்சலாதிகளுக்கேதுவா
யுள்ள மலவிக்ஷேபதோடங்களின்றி ஆவரணதோடமாத்திர
மிருத்தலின் அதனை விசாரஞானம் எளிதாய் நிவர்த்தித்துப்
பிரஹ்மசாக்ஷாத்கார நிருவிகற்பசமாதியை யுண்டுபண்ணுவ
தாகலின் என அறிக.

வினா:—விசாரமாவது யாதெனின். (77)

விடை:—குருமுகமாகச் செய்யப்பட்ட சிரவணத்தால்
சர்வாதாரமாகச் சச்சிதானந்தபரிபூரண பரமாத்மாவுளதெ
னப் பரோக்ஷமாக அறிந்து, பின்னர் அபரோக்ஷமாக அறியும்
நிமித்தம் சிற்சொரூபமாகிய பரமாத்மாவையும் சடசொரூப
மாகிய அநாத்மவஸ்துக்களையும் சுருதி யுக்தி யநுபவங்களுக்
கேற்க வேறுபிரித்துப் பார்த்தலென அறிக.

வினா:—ஆசிரியர்கள் மாணாக்கர்களுக்குச் சாத்திரபா
டங்கள் போதிக்குங் கிரமம் யாதெனின். (78)

விடை:—மாணாக்கர்களின் வருணங்களுக்குத் தக்கதாக
12, 9, 6, 3 வருடபரியந்தம் சோதிக்குதல், அல்லது அதி
தீவிரனாக இருக்கின் காலநியமமின்றிப் போதிக்குதல் முத
லிய கிரமமாக நித்திரை சோம்பல் சஞ்சலங்களும் இராஜத
விவகாரங்களுமின்றிப் புத்தி தெளிவாயிருக்குங் காலமும்
ஈ, எறும்பு, மசகம், சனசங்கம், புழுக்கம், அசுத்தங்களின்

றிச் சிறந்த இடமும் பார்த்துச் செங்கழுநீர்மாலைதரித்த மார்
பினராயும், சாத்திரமேந்திய கையினராயும், தென்முகமாகச்
சீடாதியர்களாலிடப்பட்ட ஆசனத்திருந்து கடவுளை வாழ்த்
திப் போதிக்கப்படுவதாகிய சாத்திரார்த்தங்களை யுள்ளத்தின்
கண்ணமைத்துக்கொண்டு விரைதலும் வெகுளலுமின்றி
விருப்போடு முகமலர்ச்சியுடையாராய்க் கேட்பவர்கள் புத்தி
யளவையறிந்து அதற்குத்தக்கதாக ஐயவிபரீதங்களின்றித்
தெளிவுபொருந்த நாநாவித யுத்திபூர்வகமாகப் போதிக்குத
லென அறிக.

வினா:—ஈசுவரனே ஆசிரியமூர்த்தமாக எழுந்தருளியி
ருப்பவரெனக் கூறுகின்ற சுருதிகட்கு ஆசிரியர் கடவுளை
வாழ்த்திப் பாடங்கூறுபவரென்பது விரோதமாமெனின்.(79)

விடை:—ஜீவன்முத்தர்கள் பாரகாரிய மானாலும் பல
ர்க்குபகாரமாக நேரதாய்ச் செய்வரெனக் கைவல்லிய நவ
நீதமென்னுஞ் சாத்திரங் கூறுகின்றமையால், ஆசிரியர் கட
வுளை வாழ்த்துவது தன்பொருட்டன்றும். சீடாதிய சீவர்
கள் பிரஹ்மஞான முதயமாகும் பரியந்தம் ஈசுவரவாழ்த்தா
திகளைச் செய்யாமல் கைவிடுவார்களாயின் அவர்கட்குச் சித்
தத்திலுள்ள மலினங்கள் நிவிருத்தியாகாமல் விருத்தியாகும்.
அதனால், சாதனங்கள் நிலைபெற்றுப் பூர்த்தியடையாமற் கு
றைவுறும். அதனால், சிரவணந் திடப்படாது. அதனால்,
ஞானமுதயமாகாது. அதனால், முத்தி சித்தியாது. ஆதலால்,

கமே கடவுள்வாழ்த்தாதிகள் செய்துகாட்டுவ மாகில் நாம் செய்வதைப் பார்த்துச் சிடராதியர்களுஞ் செய்து மலினம் நீங்கி ஏகாக்கிரமாகிய சுத்தசித்தர்களாகிச் சிரவணுதிகளின் பலத்தால் ஞானமும், அதனுல் முத்தியும் பெறுவரெனப் பரோபகார நிமித்தமாகக் கருதிக் கருணையினுற்செய்துகாட்டுபவராகும். ஆதலால் விரோதமின்றென அறிக.

வினு:—போதனை யெத்தனை விதமாமெனின். (80)

விடை:—உத்தேசம், இலக்சணம், பரீக்ஷையென மூவிதமாகுமென அறிக,

வினு:—உத்தேசபோதனையாவது யாதெனின். (81)

விடை:—அறிவிக்கப்பட்ட தத்துவத்தைப் பெயர்மாத்திரமாகக்கூறுதலென அறிக.

வினு:—இலக்கணபோதனையாவது யாதெனின். (82)

விடை:—அறிவிக்கப்படுமிலக்கியத்துக்கு அதிவியாப்தி, அவ்வியாப்தி, அசம்பவ தோடங்களின்றிய அசாதாரண தருமங்களாகிய சிறப்புத்தன்மையைக் கூறுதலென அறிக

வினு:—அதிவியாப்தி தோடமாவது யாதெனின். (83)

விடை:—அறிவிக்கப்படும் இலக்கியத்துக்குக் கூறிய இலக்கணம் மற்றோரிலக்கியத்தினு மிருத்தலாம். அது, கோடுள்ளது பசுவெனல்போலுமென அறிக,

வினு:—அவ்வியாப்தி தோடம் யாதெனின். (84)

விடை:—அறிவிக்கப்படும் இலக்கியத்துக்குக் கூறிய இலக்கணம் அவ்விலக்கியத்தின் ஏகதேசத்தில்லா திருத்தலாம். அது பசு கபிலநிறமுள்ளதெனல் போலுமென அறிக.

வினு:—அசம்பவதோடமாவது யாதெனின். (85)

விடை:—அறிவிக்கப்படுமிலக்கியத்துக்குக் கூறிய இலக்கணம் அவ்விலக்கிய முழுவதினு மில்லாதிருத்தலாம். அது பசு ஒற்றைக் குளம்புடைய தெனல்போலுமென அறிக.

வினு:—முத்தோடங்களுமின்றிச் சிறந்த விலக்கணம் யாதெனின். (86)

விடை:—பலவற்றிற்கும் பொதுவாகவின்றி ஒன்றற்கே யுள்ளதும் குறைவும் அபாவமுமின்றியதுமாகிய இலக்கணமாம். அது கழுத்துத்தாடை முதுகுக் கொண்டையை யெப்போதுமுடையது பசுவெனல் போலுமென அறிக.

வினு:—இவ்விலச்கணம் முத்தோடங்களு மின்றியதெனல் எதனுலெனின் (87)

விடை:—கழுத்துத்தாடை முதுகுக் கொண்டையாகிய இலக்கணம் பசுவினங்கட்கன்றி மற்றைய மிருகங்கட் கில்லாமையால் அதிவியாப்தி தோடமும் பசுவினங்களனைத்தினு

மெப்போது மிருத்தலால், அவ்வியாப்தி அசம்பவ தோடங்களுமின்றிய தென அறிக.

வினா:—பசுவுக்கிராநின்ற கழுத்துத்தாடை ஒணானுக்கு மிருப்பதால் அதிவியாப்தியாகுமெனின். (88)

விடை:—ஒணானுக்குக் கழுத்துத் தாடை எப்போது மிராமல் ஒரோர்காலத்திருக்கிறது. அதனால் அதிவியாப்தி யில்லையென்பது தோன்றக் கழுத்துத்தாடையை யெப்போது முடைய தென்றதோடு முதுகுக்கொண்டையையு முடைய தென்றமையால் பசுவிற்குக் கூறிய இலக்கணம் அதிவியாப்திதோட முடையதாகாதென அறிக.

வினா:—பிரஹ்மத்துக்குச் சிறந்த இலக்கணம் யாதெனின். (89)

விடை:—சச்சிதாநந்த இலக்கணமென அறிக.

வினா:—பிரஹ்மத்துக்குக் கூறிய சச்சிதாநந்த இலக்கணம், அதிவியாப்தியாதிய முத்தோடங்களு மின்றியதாகு மோவெனின். (90)

விடை:—குறிப்பிடப்பட்ட இலக்கியமாகிய பிரஹ்மத்துக்குக் கூறியசச்சிதாநந்த இலக்கணம் குறிப்பிடப்படாதமற்ற இலக்கியங்களாகிய பிரகிருதி முதலிய தத்துவங்களில் ஒன்றற்கேனுமில்லாமையால் அதிவியாப்திதோடமும் பிரஹ்மவி

யாபகத்தி லேகதேசமாயினுங் குறைவுபடாமல் எப்போதும் பூரணமாக இருத்தலால் அவ்வியாப்தி அசம்பவ தோடங்களு மின்றியதே யாகுமென அறிக.

வினா:—பரீக்ஷாபோதனையாவது யாதெனின். (91)

விடை:—தன்னால் விவகரிக்கப்படும் பொருளுக்குக் கூறப்படுமிலக்கண முண்டோ இல்லையோ வெனச் சீடன் ஆராய்ந்தறிந்து தெளியும்படியாக வினாவிப் பரீக்ஷிக்குதலென அறிக.

வேதாந்தசூளாமணி.

(உபதேசமுறை மூவகையெனற்குப் பிரமாணம்.)

இனையவுபதேச முறையுத்தேசத்துடனே யிலக்கணஞ் சோதனையென மூன்றினையுமுடைத்தாமால். அறிய வுணர்த்துறுபொருளை நாமமாத்திரத்திலறைந்திடுதலுத்தேசமாங் களகம்பளமாம் குறியுடையதானெனல் போலப்பொருளிற் சிறந்த. குறியுரைத்தலிலக்கண மவ்விலக்கியமாம் பொருளிற் செறிவுறுமவ்விலக்கண முண்டோ விலையோ வென்னத்தெரிந்திடுதல் பரீட்சை.

வினா:—மாணாக்கர்கள் ஆசிரியர்பால் சாத்திர பாடங் கேட்டுக்கொள்ளுங் கிரமம் யாதெனின். (92)

விடை:—ஆசிரியர்பால் காலமறிந்துசென்று அட்டாங்க பஞ்சாங்கமாக நமஸ்கரித்தெழுந்து அவர் குறிப்பின் வழிசா

ர்ந்து இருக்கச்சொன்னபின் ஞானசாத்திரத்தை யவிழ்த்தோ
ராதனத்தில் வைத்து, அஞ்சலியஸ்தராய்ச் சித்திரப்பாவை
போலசைவற இருந்து படிக்க வுத்தரவளித்தபின்னர்க் கட
வுளைத் தோத்தரித்துச் சாத்திரத்தைக் கையிலெடுத்துப் படி
த்து, பசி மிகுந்தவனுக்கு உணவினிடத்துள்ள இச்சைபோலப்
பாடங்கேட்டலிலிச்சையுடையராய் மனஞ்சலியாமல் ஏகா
க்கிரத்தோடு கேட்கப்பட்ட பொருள்களில் மீட்டுங் கேட்கத்
தக்கவைகளைக்கேட்டுமறந்துவிடாமலுள்ளத்திலமைத்துக்கொ
ண்டிருத்தும்படி யுத்தரவளித்தபோது. படித்தலாதிகளை
நிறுத்திச் சாத்திரத்தைக் கட்டிக் குருவைத் தோத்தரித்து
செல்லும்படி யுத்தரவளித்த பின்னர் முன்போலவே நமஸ்க
ரித்தெழுந்து சிரமேற்குவித்த அஞ்சலியஸ்தராய் ஆசிரியர்
பார்வையுள்ள பரியந்தம் புறங்காட்டாமல் பின்னிட்ட நடை
யராய்ச் செல்வரெனை அறிக.

வினா:—முமுட்சுக்கள் குருமுகமாகச் சிரவணஞ் செய்
யுத்தக்கவைகளெவை யெனின்.

(93)

விடை:-ஜீவப்பிரஹ்ம ஐக்கியபோதக வேத முடிவாகிய
உபநிஷத்துக்களும் இவைகளை முதனூலாகக்கொண்டு விளங்
குகின்ற வழிநூல்களும் சார்புநூல்களுமாமென அறிக.

சாதனசதுட்டயநிருபகம் முற்றிற்று,

சிதம்பரதேசிகன் றிருவடி வாழ்க.

உ

ஓம் பரப்பிரஹ்மணே நம:

சிதம்பரதேசிகன் றிருவடிவாழ்க.

க. பிரஹ்மவிலக்கண நிரூபகம்.

அவதாரிகை.

வடநூற்கடலையுந் தென்னூற்கடலையும் ஒருங்கே நிலை
கண்டுணர்ந்தருளிய சேஷாத்திரிசிவமென்னு முனிவரர்
தாமடைந்த பிரஹ்மாத்மவைக்கிய ஞானனுபூதியை உலகமு
மடைந்துய்ய வேண்டுமென்னும் பெருங்கருணையால் வேதங்
களின் முடிவாயுள்ள தைத்திரீயசாந்தோக்கியாதி யுபநிடதங்
களிற் பிரதிபாதிக்கப்பட்ட அத்தியாரோப அபவாதக்கிரம
வாயிலாக ஜகஜீவபரங்களாகிய (௯௬) தத்துவங்களையும் மித்
தையென்றும் உற்பவநாசமுடையனவென்றும் தனக்கன்
னியமென்றும், பரதத்துவமான சுத்தப்பிரஹ்மமே சத்திய
மென்றும் உற்பவநாசரகிதமென்றும் அதுவே தற்சொரூப
மென்றும் அப்பிரதிபந்த அபரோக்ஷ சாக்ஷாத்காரமாக அறி
ந்து கவலை கெட்டிருக்கின்றவனே ஜீவன்முத்தனென
வும், திடப்பிரஞ்ஞனெனவும் பகவற்பக்தனெனவும் குணாதீத
னெனவும், பிராஹ்மணனெனவும், அதிவருணாச்சிரமியென
வும் தெரிவிப்பான்றொடங்கி முன்னர்ச் சர்வாதாரமாயுள்ள
பிரஹ்மத்தை நிரூபிக்கின்றார்:—

(நூல் க.)

சுத்தப் பிரஹ்மமாயிருக்கின்ற சருவ சாக்ஷிபினிடத்திலே அக்கினியிற் சூடுபோல அபின்னமாக ஒரு சத்தியுண்டு அந்தச் சத்தி அவ்வதீதப் பிரஹ்மத்திலடங்கியிருக்கும்போது அதற்குச் சுத்தப்பிரஹ்மமென்று பெயர்.

(பதவுரை)

சுத்தப்பிரஹ்மமா யிருக்கின்ற-அசுத்தமின்றிய பரிசுத்தப் பிரஹ்மமாயுள்ள.

(பதசாரம்)

ஜகஜீவபரமாகிய (கூடு) தத்துவங்களுக்குள்ள அசுத்த இலக்கணங்களின்றி நித்தியபுத்த முக்தசத்திய பரமானந்த அத்துவிதமாதிய சுத்தவிலக்கணங்களைப் பொருந்திப் பெரிதாகிய அனைத்திற்கும்பெரிதாகவுள்ளதென்பது தோன்றச் சுத்தப்பிரஹ்ம மென்முர்.

வினு:—குணரகிதப் பிரஹ்மத்தைச் சுத்தப்பிரஹ்மமெனக் குணசகிதப்பிரஹ்மமாகக் கூறிய தென்னையெனின் (1)

விடை:—பிரஹ்மம் குணரகிதமா யிருக்கினும் அசுத்த இலக்கணங்களையுடைய ஜகஜீவ பரங்கட்கு வேறிலக்கணமுடையதென அதிகாரிகட்கு அறிவிக்குநிமித்தம் பிரஹ்மத்துக்குக் குணங்கற்பிதமாக உண்டெனல் கூடுமாதலினென அறிக.

வினு: பிரஹ்மத்துக்குக் குணங்கற்பிதமாக வுண்டென யாரேனுஞ் சொல்லியிருக்கின்முர்களோ வெனின். (2)

விடை:—வித்தியாரணிய சுவாமிகள் பஞ்சதசி திருப்திதீபிகையில் நிரம்ச வஸ்துவில் அம்சகற்பனை யெப்படி வந்ததென்னுங் கடாவிற்குத் தன்னைக் குறித்தில்லாவிடினும் தள்ளப்பட்ட வுபாதியைக்குறித் துண்டென்று சொல்லியிருக்கிருரென அறிக.

வினு:—அற்றேல் குணியை ஆசிரயித்திருப்பதாகிய குணத்தைப் பின்னர் வைத்துக் கூருமல் சுத்தப் பிரஹ்மமென்று முன்னர் வைத்துக் கூறிய தென்னையெனின். (3)

விடை:—நீலோற்பலத்தை யறியுங்கால் நீல நிறமாகிய குணத்தையறிதற்குமுன் அக்குணஸகிதமாகிய உற்பலத்தை யறிதற்குக் கூடாததுபோல, சுத்தமாதியகுணவிலக்கணங்களை யறிதற்குமுன் அவைகளைச் சொரூபமாகவுடைய பிரஹ்மத்தை யறிதற்குக் கூடாதாதலினென அறிக.

வினு:—ஜகஜீவ பரமாகிய (கூடு) தத்துவங்களெவை யெனின். (4)

விடை:—தூலசரீரதத்துவம் சு, சூக்ஷும சரீரதத்துவம் உய, பூதம் ரு, ஜீவன் அவித்தை உ, ஈசுவரன், மாயை உ என்னும் இவைகளென அறிக.

வினு:—அசுத்த இலக்கணங்களெவை யெனின். (5)

விடை:—விவேகிகளால் அருவருக்கத்தக்க அசத்து சடம் துக்கம் அநித்தம் கண்டம் ஜனித்தல் பருத்தல் இளைத்தல் சலித்தல் மரித்தல் திரை நரை வியாதி துர்க்கந்த முதலியவைகளென அறிக.

வினு:— தூலசரீர தத்துவம் ஆறும் அசுத்தமுடையதென்றது எதனுலெனின். (6)

விடை:—யாவரும் அருவருக்கத்தக்க சுக்கில சுரோணிதங்களே காரணமாகவும் மலங்களாற் செய்யப்பட்டும் மலங்களே பூரிக்கப்பட்டு மிராநின்ற மலபாண்டம்போல சுக்கிலாதிமலச்சேறுகளால் கிருமிதமாகிக் கிருமிமலமூத்திர பாத்திரமாயுள்ளதோலிரத்த மாமிசாதிகளே சொரூபமாகவும் தான் துர்கந்தமாக இருத்தலுமன்றித் தன்னுள்ளிற் சார்ந்த கிருத குளபாயாசாதிகளையும் வெளியிற்சார்ந்த புட்ப சந்தன புனுகாதிய வாசனுத் திரவியங்களையும் துர்க்கந்தமுள்ளன வாக்குதலும் நவத்துவாரங்களினுனும் மலமூத்திர கோழை பீளையாதிகளை யொழுக்குதலும் பருத்த லிளைத்தலாதிய விகாரங்களைப் பொருந்துதலுமே காரியமாகவும் இராஜசினேகமுள்ளவரையில் யாவரும் சினேகித்தற்குரியவனுயிருந்த துஷ்டசேவகன், ராஜசினேகம் நீங்கியபின்னர் ஒருவராயினுஞ் சினேகித்தற்குரியவனுகாமல் யாவர்களாலும் துட்டனிவனென நிந்தைகூறி நீக்கப்பட்டுத் தண்டனையாதிகளாற் கெடுவதுபோல ஜீவன் கூடியிருக்கும் பரியந்தம் மனைவி மக்கள் சுற்றத்தார்களியாவர்களுங் கணவன் பிதா பந்துவெனச் சினேகித்தற்குரிய

தாயிருந்து ஜீவன் நீங்கியபின்னர் ஒருவராயினுஞ் சினேகித்தற் குரியதாகாமல் பரிசித்தவரைப் பரிசித்தவர்க்கும் ஆசூசமாகிய அசுத்தம்பற்றச் செய்வதாய், வீங்கிவெடித்து அழுகிக் கரைந்து நாறும் பிரேதமிதுவென யாவரும் வெறுப்புற்றுத் தாங்களிருக்கும் ஊரினுமிருத்தற்கிடங்கொடாமல் வெளியிற் கொடுப்பாய். மயானத்திற்றழல்மூட்டிக் கொளுத்தப்பட்டுக் கெடுதலே அவதியாகவும் வாதபித்த சிலேட்டும காரியமாகிய வியாதியாதிகளே பலமாகவுமுடையதாயிருத்தலினென அறிக.

வினு —இருபது தத்துவமாகிய சூக்ஷ்மசரீரம் அசுத்தமுடையதென்றது எதனுலெனின். (7)

விடை:—பூதங்களே காரணமாகவும், இராகத்துவேஷ சங்கற்ப நிச்சய பலம்பலமின்மையாதியவைகளே சொரூபமாகவும், சாக்கடை மலக்குழியாதிய தேசங்களில் வசிக்குங் கிருமிகள்போல மல மூத்திரபூரித பாத்திரமாகிய தூல சரீரத்தில் வசித்தலும் விருப்பு வெறுப்பு தாங்கல் சலித்தல் காண்டல் கேட்டல் வசனித்தலாதியவைகளைப் புரிதலுமே காரியமாகவும், விதேகமுத்தியில் நாசமாகுதலே அவதியாகவும், தாபத்திரய துக்கங்களே பலமாகவு முடையதாயிருத்தலினென அறிக.

வினு:—காரணசரீரமாகிய அஞ்ஞானம் அசுத்தமுடையதென்றது எதனுலெனின். (8)

விடை:—காரண சூனியமாகவும் அநிர்வாச்சியத்துவமே சொரூபமாகவும், கண்ணுக்கு ரூபவிஷயங்களைக் காசய

டலாதிகள் மறைத்தல்போலச் சிதாபாசன் அளவில்காலம் சம்சாரத்தில் அமிழ்ந்தித்தன் சுபாவ சொரூபத்தை விசாரியாமல் உபேக்ஷித்திருத்தற்கும் தேகாதிகளை யானெனதென்றபிமானித்தற்கும் ஏதுவாக ஆத்மாவை மறைத்தலே காரியமாகவும், பிரஹ்மாத்மைக்கிய ஞானத்தாற் கெடுதலே அவதியாகவும், நிட்பிரயோசனமே பலமாகவு முடையதாயிருத்தலினென அறிக.

வினா:—ஜீவன் அசுத்தமுடையனென்பது எதனாலெனின். (9)

விடை:—தான் தோன்றற்கு அஞ்ஞானமே காரணமாகவும் அதிட்டான ஆசிரய ஆபாச சங்காத கர்த்திருத்துவ போக்திருத்துவ ஞாதிருத்துவங்களே சொரூபமாகவும், தேகதருமயான * ஜாதி வருணாச்சிரம வசத்தனாய் விதிநிடேதகன்மங்களிற் பிரவிருத்திப்பதே காரியமாகவும், பிரஹ்மாத்மவைக்கிய ஞானத்தால் அவித்தையினோடு கெடுதலே அவதியாகவும், ஜனன மரண தாபத்திரயங்களிற் சுழல்வதே பலமாகவுமுடையனாயிருத்தலினென அறிக,

வினா:—ஆகாய பூதத்துக் கசுத்தம் யாதெனின் (10)

---

*ஜாதி-மனுடஜாதி. வருணம்-பிராமணாதிவருணம். ஆச்சிரமம்-பிரமசரியமாதி ஆச்சிரமம்.

விடை:—விக்ஷேபசத்தியிற்றோன்றிக் கெடுதலும் சத்தகுணத்தோடு இடி காற்று வெயில் மேகபடலாதிகளை யுற்றிருத்தலுமென அறிக.

வினா:—வாயு பூதத்துக் கசுத்தம் யாதெனின். (11)

விடை:—ஆகாயத்திற்றோன்றிக் கெடுதலும் பரிசகுணத்தோடு சலித்தலும் துர்க்கந்தமாதிகளை யிழுத்தலுமென அறிக.

வினா:—அக்கினி பூதத்துக் கசுத்தம் யாதெனின் (12)

விடை:—வாயுவிற்றோன்றிக் கெடுதலும் ரூபகுணத்தோடு புகைபொறி வெப்பமாதிகளை யுற்றிருத்தலுமென அறிக.

வினா:—அப்பு பூதத்துக் கசுத்தம் யாதெனின். (13)

விடை:—அக்கினியிற்றோன்றிக் கெடுதலும் ரசகுணத்தோடு அலை திவலை நுரைகலங்கல் சேறுபாசியாதிகளை யுற்றிருத்தலுமென அறிக.

வினா:—பிருதிவி பூதத்துக் கசுத்தம் யாதெனின் (14)

விடை:—அப்புவிற்றோன்றிக் கெடுதலும் கந்தகுணத்தோடு மலம் மூத்திரம் குப்பை சேரி மயானாதிகளையுடையதாயிருத்தலுமென அறிக.

வினா:—மாயைக் கசுத்தம் யாதெனின். (15)

விடை:--காரணமின்றியதாகவும் அநிர்வாச்சியத்துவமே சொரூபமாகவும், கூடாததைக் கூட்டுவித்தலும் நாமரூபப்பிரபஞ்சமாகப் பரிணமித்தலுமே காரியமாகவும், பிரஹ்மாத்மவைக்கிய ஞானத்தாற் கெடுதலே அவதியாகவும், நிஷ்பிரயோசனமே பலமாகவு முளதாயிருத்தலென அறிக.

வினா:—ஈசுவரனுக் கசுத்தம் யாதெனின். (16)

விடை:—தான் தோன்றற்கு மாயையே காரணமாகவும், அதிட்டான ஆசிரய ஆபாச சங்காதமே சொரூபமாகவும், சிருஷ்டியாதி பஞ்சகிருத்தியங்களே காரியமாகவும், பிரஹ்மாத்மவைக்கியஞானத்தால் மாயை கெடும்போது பிரஹ்மத்தில் லயமாதலே அவதியாகவும், பிரஹ்மவிஷ்ணுருத்திராதி மூர்த்தமாக ஆவிர்ப்பவித்தலே பலமாகவு மிருத்தலென அறிக.

வினா:—அசுத்தமாகிய ஜகஜீவ பரங்களனைத்தும் பிரஹ்மத்திற்றோன்றினவெனவும் அவைகளனைத்தினும் பிரஹ்மம் வியாபித்திருக்கிறதெனவும் சுருதிகள் கூறுகின்றமையால் அவைகளின் அசுத்தங்கள் பற்றுமல் பிரமஞ்சுத்தமாயுள்ளதென்பது பொருந்தாதெனின். (17)

விடை:—பிரஹ்மத்திற்றோன்றிய ஜகஜீவ பரங்கள் சுத்தியிற்றோன்றிய ரஜதம்போல மித்தையானமையினாலும், ஜகஜீவ பரங்களைப்போல உற்பாத்தியம் ஆரம்பியம் சமுற்காரியம் விகாரியமாகிய அசுத்தங்களுடையது பிரஹ்மமென

ஓர் சுருதியேனுங் கூறாமையினாலும் சகல சுருதிகளும் அசங்கமும் நிருவிகாரமும் சுயம்பிரகாசமும் சுத்தமுமாயுள்ளது பிரஹ்மமெனக் கூறுகின்றமையினாலும் வாயுவாதிய பூதங்கள் ஆகாயத்திற்றோன்றினும் ஆகாயம்அப்பூதங்களில் வியாபித்திருக்கினும் அலைகளின் சலன உஷ்ண சீத கடின தருமங்கள் ஆகாயத்தைப் பற்றாததுபோல ஜகஜீவ பரங்கள் பிரஹ்மத்திற்றோன்றினும் அவைகளிற் பிரஹ்மம் வியாபித்திருக்கினும் அவைகளின் அசுத்தங்கள் பிரஹ்மத்தைப்பற்றாவென்பது பொருந்துமென அறிக.

வினா:—பிரஹ்மத்துக்கு உற்பாத்தியம் ஆரம்பியம் சமுற்காரியம் விகாரியமாகிய நான்கசுத்தங்களு மில்லையென்றது எதனாலெனின். (18)

விடை:--சகலசுருதிகளும் பிரஹ்மத்தை அநாதியெனக் கூறுகின்றமையால் ஒன்றினாலுண்டாக்கப்படுவதாகிய உற்பாத்தியமும், அத்வைதம் சர்வாத்மக மெனக்கூறுகின்றமையால் ஒன்றினாலடையப்படுவதாகிய ஆரம்பியமும், நின்மலம் சுயம்பிரகாசமெனக் கூறுகின்றமையால் ஒன்றினால் விளக்கப்படுவதாகிய சமுற்காரியமும், நிஷ்கிரியம் நிருவிகாரமெனக் கூறுகின்றமையால் விகாரப்படுவதாகிய விகாரியமும் பிரஹ்மத்துக்கில்லையென்றதாம். இஃதன்றி மூர்த்தமாயும்கன்மகாரியமாயுமுள்ள பொருளானால் அதற்கு மயானமாதிய தேசபேதத்தாலும் ஆசௌசமாதிய காலபேதத்தாலும் சண்டாளராதியராலும் உச்சிட்டமாதிகளாலும் அசுத்த சம்பந்தமுளதாகும்.

பிரஹ்மம் அமூர்த்தமாயும் கன்மகாரிய மல்லாததாயும் அசங்கமாயும் அத்துவிதமாயும் விளங்கும் பொருளானதுபற்றி அசுத்த சம்பந்தமின்றிய தென்றதென அறிக.

பிரஹ்மம்சுத்தமென்றதற்குப் பிரமாணம்.

(சுக்கில எசுர்வேதம் நிராலம்போபநிடதம்)

சுத்தம் சிவம் சாந்தம் நிர்க்குணம் யிந்தச் சத்தங்களால் சொல்லத்தக்கதாயும் வாக்குக்கெட்டாத தாயுமிருக்கின்ற சைதன்னியமே பிரஹ்மம்.

வினு:-சுத்தப்பிரஹ்மத்துக்குப் பதசாரத்தில் விரித்துக் கூறிய (க) நித்திய (உ) புத்த (ங) முத்த (ச) சத்திய (ரு) பரமானந்த (சு) அத்துவிதமாகிய ஆறிலக்கணங்களில் முற் கூறிய நித்திய இலக்கணமியாதெனின். (19)

விடை:—ஓபாவமுமின்றிச் சதோதயமாயிருத்தலென அறிக.

வினு:—அபாவமாவது யாதெனின், (20)

விடை:—இல்லையென்னும் ஞானத்திற்கு விஷயமாயிருப்பது அல்லது சம்பந்த சாதிருசியங்களுக்கு வேறாய்ப் பிரதியோகியின் அபேக்ஷாசகித ஞானத்திற்கு விஷயமாயிருப்பதென அறிக.

வினு:—அபாவத்துக் கதிகரணம் யாதெனின். (21)

விடை:—அநுயோகியென அறிக.

வினு:—அநுயோகி யாது பிரதியோகி யாதெனின் (22)

விடை:—எதனிடம் அபாவந்தோற்றுகிறதோ அது அபாவத்தின் அநுயோகியாகும். எதன் அபாவந்தோற்றுகிறதோ அது பிரதியோகியாகுமென அறிக.

வினு:—அபாவங்கள் எத்தனைவகை யெனின். (23)

விடை:—சம்சர்க்காபாவம் அந்நியோந்நியாபாவமென இருவகைப்படும். இவ்விருவகைகளில் அந்நியோந்நியாபாவம் ஓரேவிதமாம். சம்சர்க்காபாவம் பிராகபாவம் அதாவது முன்னபாவம் பிரத்துவம்ஸாபாவம் (அதாவது) அழிவுபாட்டபாவம் சாமயிகாபாவம் அதாவது ஓர் சமயத்திலபாவம் அத்தியந்தாபாவம் அதாவது முழுதுமபாவம் என்னும்பேதத்தால் நான்குவகைப்படும். இந்நான்கு அபாவமும் அந்நியோந்நியாபாவமும் சேர்ந்து ஐந்துவகையாமென அறிக.

வினு:—பிராகபாவம் யாதெனின். (24)

விடை:—காரியத்தோற்றத்திற்கு முன்னுள்ள அபாவம். அது தோற்றமின்றி நாசமுடையதும் தன் பிரதியோகியின் சமவாயகாரணத்தின் கண்ணிருந்து எதிர்மறைப் பொருளைத் தோற்றுவிப்பதாய்த் தோன்றுமென்னும் விவகாரத்துக்கேது வாயதுமென அறிக. உதாரணம்:—கபாலத்திற் கடமில்லை அல்லது தந்துக்களிற் படமில்லை என்பதாம்.

வினா:—பிரத்துவம்சாபாவம் யாதெனின். (25)

விடை:—தோன்றிய அழிவுபாடாகிய காரியத்தில் காரணமில்லாமையாம். அது உற்பத்தியுடையதும் நாசமின்றியதும் காரியத்தோற்றத்திற்குப் பின்னுள்ளதும் தன்பிரதியோகியாற் றோன்றிப் பிரதியோகியின் சமவாயிகாரணத்தின்கண்ணிருப்பதாய் அழிந்ததென்னும் விவகாரத்துக் கேதுவாயதும் என அறிக. உதாரணம்:— கடமழிந்தவழிக் கபாலத்திற்கடமில்லை என்பதாம்.

வினா:—சாமயிகாபாவம் யாதெனின் (26)

விடை:—ஓர் சமயத்திலுள்ள அபாவம். அது உற்பத்திநாசமுடையதென அறிக. உதாரணம்:—பூதலத்திற் கடமில்லை என்பதாம்.

வினா:—சாமயிகாபாவம் உற்பத்திநாசமுடையதென்றது எதனாலெனின். (27)

விடை:—பூதலத்திலுள்ள கடத்தை ஓர் காலத்திலன்னியதேசத்திற்குக் கொண்டுபோய் விட்டபோது அக்கடத்தின் அபாவம் கடசூனியகால சம்பந்தியாகிய பூதலத்திலுண்டாகி, அப்பூதலத்தில் கடத்தைக் கொண்டுவந்து வைத்தபோது கடத்தின் அபாவம் நட்டமாகின்றமையினென அறிக.

வினா:—அத்தியந்தாபாவம் யாதெனின். (28)

விடை:-முக்காலத்தினு முள்ளதாய்ச் சமுசர்க்கத்தால் வரைந்துகொள்ளப்படும் எதிர்மறைத் தன்மையையுடையதாம். அது அந்நியோந்நியாபாவத்துக்கு வேறாயும் உற்பத்தி நாசசூனியமாயுமுள்ள அபாவமென அறிக.

வினா—அத்தியந்தாபாவம் எங்கே காணப்படுமெனின் (29)

விடை:—யாதொருபதார்த்தம் எந்தக்காலத்தும் எதனிடத்துண்டாகிறதில்லையோ அதனிடத்து அந்தப்பதார்த்தத்தின் அத்தியந்தாபாவம் காணப்படுமென அறிக. உதாரணம்:-வாயுவின்கண் ரூபமில்லை அல்லது கந்தமில்லை என்பதாம்.

வினா:—அந்நியோந்நியபாவம் யாதெனின். (30)

விடை:—ஒன்றன் வேறாகிய வத்துக்களிலுள்ள ஒன்றன் பேதம் அல்லது அபேதத்தை நிஷேதிப்பதாகிய அபாவம், அல்லது தாதான்மியத்தால் வரைந்தபொருளைப் பிரதியோகியாகவுடைய இன்மையாம். அது அத்தியந்தாபாவத்துக்கு வேறாகவும் உற்பத்திநாசசூனியமாகவுமுள்ள அபாவமாமென அறிக. உதாரணம்:—கடம் படமன்று, படம் கடமன்று என்பதாம்.

வினா:—பிரஹ்மம் ஓரபாவமுமின்றியதாயின் இவ்வைந்தபாவங்களையும் உடையது யாதெனின் (31)

விடை:—சேதனாசேதன நாமரூபப் பிரபஞ்சமென அறிக.

வினு:-அபாவங்களில் பிராகபாவத்துக்கு அதிவியாப்தி தோடமில்லையோ வெனின். (32)

விடை:—இல்லை; இதனை அநாதியெனலால். அத்தியந் தாபாவமும் இத்தன்மைத் தாமேயெனின், அது நாசமுடை யதல்ல; நாசமுடையதெனலால். சாமயிகாபாவமும் இத் தன்மைத் தாமேயெனின், அது அநாதியல்ல; அநாதியும் அந் தமுமுடைய தெனலால். வேதாந்த சித்தாந்தத்தில் மாயை யும் இத்தன்மைத்தாமேயெனின், அது அபாவரூபமல்ல, பாவரூபமாம். அற்றன்று; மாயையென்னும் வார்த்தைக்கு பண்டிதர்கள் யாதொன்று இல்லையோ அதுவெனப்பொருள் கூறுகின்றமையினுனும், எவள் வாஸ்தவத்தி லில்லையோ அவள்தான் மாயையென எசுர்வேதத்தினுள்ள சர்வசாரோப நிடதங் கூறுகின்றமையினுனும் மாயை அபாவரூபமேயெனி ன், அபாவம் ஒன்றற்கேனும் உபாதான காரணமாகவிராது. மாயையோ பஞ்சபூத பௌதிகங்கட்கு உபாதான காரண மாக விருத்தலினுனும், உபநிடதம் மாயையை வாஸ்தவத்தி லில்லாததென்ருல் கற்பிதமாக வுள்ளதெனக் கொள்ளற்பால தாயிருத்தலினுனும், அவ்வுபநிடதமே ஓரிடத்தில் மாயை பிரமாணுப்பிரமாணங்கட்குப் பொதுவானவள், இருக்கிறவ ளுமல்ல, இல்லாதவளுமல்ல, இரண்டுங்கலந்தவளுமல்ல வாக் குக்கெட்டாதவளெனக் கூறுகின்றமையினுனும் அபாவரூப மல்ல; சதசத்விலக்ஷணபாவரூபமாமென அறிக.

வினு:-பிரபஞ்சம் பிராகபாவ இலக்கணமுடைய தென் றது எதனுலெனின். (33)

விடை:—காரியமாகிய கடந்தோன்றற்குப் பூர்வம் கார ணமாகிய கபாலத்திலில்லாததுபோலக் காரியமாகிய பிரபஞ் சஞ் சிருட்டிக்குப் பூர்வம் காரணமாகிய பிரஹ்மத்திலில்லா மையினென அறிக.

வினு:—பிரத்துவம்ஸாபாவத்துக் கதிவியாப்தி தோட மில்லையோ வெனின். (34)

விடை:—இல்லை; இதனை நாசமின்றிய தெனலால். அத் தியந்தாபாவமும் இத்தன்மைத்தாமேயெனின், அது உற் பத்தியுடையதல்ல; உற்பத்தியுடைய தெனலால். சாமயிகா பாவமும் இத்தன்மைத்தாமேயெனின் அது நாசமின்றியத ல்ல; உற்பத்தியுள்ளதும் நாசமில்லதுமெனலால். மோக்ஷமும் ஞானத்தாலுதயமாகின்றமையால் உற்பத்தியுள்ளதும் முத் தர்கட்குப் பின்னர்ச் சம்சாரமுண்டாகாமையால் நாசமில் லதுமாமே யெனின் அது அபாவரூபமல்ல, பாவரூபமாகும். அற்றன்று; சுருதிகள் அஞ்ஞான தற்காரியங்களின் நிவர்த் தியே மோக்ஷமெனக் கூறுகின்றன. நிவிருத்தியென்பது துவம்ஸமானமையால் மோக்ஷமும் துவம்ஸமாகிய அபாவ ரூபமாமெனின் சர்ப்பநிவிருத்தி யிரச்சுவாவதுபோலக் கற் பிதங்களின் நிவிருத்தி அதிட்டானரூபமேயாமென அச் சுருதிகளே கூறுகின்றமையால் கற்பிதமாகிய அஞ்ஞான

தற்காரியங்களி னிவிருத்தி அதிட்டானப் பிரஹ்மரூபமாம். ஆதலின் மோக்ஷம் அபாவரூபமன்று; பாவரூபமாமென அறிக.

வினா:—பிரபஞ்சம் பிரத்துவம்சாபாவ இலக்கணமுடையதென்றது எதனாலெனின். (35)

விடை:—உடைதலாகிய காரியத் தோற்றத்திற்குப்பின் காரணமாகிய கடமில்லாததுபோலப் பிரளயத்தில் நாசமடைதலாகிய காரியத்தோற்றத்திற்குப்பின் காரணமாகிய பிரபஞ்சமில்லாமையினென அறிக.

வினா:—சாமயிகாபாவத்துக் கதிவியாப்தி தோடமில்லையோவெனின். (36)

விடை:—இல்லை; இதனை உற்பத்தியுடைய தெனலால். பிரத்துவம்சாபாவமும் இத்தன்மைத்தாமேயெனின் அது நாசமுடையதல்ல; நாசமுடையதெனலால். பிராகபாவமும் இத்தன்மைத்தாமே யெனின் அது உற்பத்தியுடையதல்ல; உற்பத்திநாசமுடையதெனலால். பூத பௌதிகங்களாகிய பதார்த்தங்களனைத்தும் இத்தன்மையனவாமே யெனின் அவை அபாவரூபங்களல்ல, இருக்கிறதென்னும் ஞானத்துக்கு விஷயமாயிருத்தலால் பாவரூபங்களாமென அறிக.

வினா:—பிரபஞ்சம் சாமயிகாபாவ விலக்கணமுடையதென்றது எதனாலெனின். (37)

விடை:—சிருட்டியாகிய ஓர் காலத்திலுண்டாகிறதாயும் பிரளயமாகிய ஓர் காலத்தில் நட்டமாகிறதாயு மிருத்தலினென அறிக.

வினா:—அத்தியந்தாபாவத்துக் கதிவியாப்தி தோடமில்லையோ வெனின். (38)

விடை:—இல்லை; இதனை உற்பத்திசூனிய மெனலால். பிராகபாவமும் இத்தன்மைத்தாமேயெனின் அது நாசசூனியமல்ல; நாசசூனியமெனலால். பிரத்துவம்சாபாவமும் இத்தன்மைத்தாமேயெனின் அது உற்பத்திசூனியமல்ல. உற்பத்திநாசசூனியமெனலால். பிரஹ்மமும் இத்தன்மைத்தாமேயெனின் அது அபாவரூபமல்ல, பாவரூபமாம்; உற்பத்திநாசசூனிய அபாவரூபமெனலால். அந்நியோந்நியாபாவமும் இத்தன்மைத்தாமேயெனின் அது அந்நியோந்நியாபாவத்துக்கு வேறாமென அறிக.

வினா:—பிரபஞ்சம் அத்தியந்தாபாவ இலக்கணமுடையதென்றது எதனாலெனின். (39)

விடை:—வாயுவின்கண் உருவமில்லாதது போலப் பிரஹ்மத்தின்கண் பிரபஞ்சம் முக்காலத்தினுமில்லாமை யினென அறிக.

வினா:—நாமரூபாத்மகமாகவும் சுகதுக்கானுபவங்கட்கேதுவாகவும் பிரத்தியக்ஷமாகவும் நீண்டகாலமுள்ளதாக

வும் இராநின்ற பிரபஞ்சம் அத்தியந்தாபாவமுடைய தெனல் மயக்கமாமெனின். (40)

விடை:—இல்லது உள்ளதாகாதென்னும் நியாயப்படி யாதொன்று முன்னும் பின்னும் அபாவப்பொருளோ அது மத்தியினும் அபாவப் பொருளேயாம். யாங்ஙனமெனின் கயிற்றரவு சொப்பனப்பிரபஞ்சம் சந்நிபாதரோயினுற்றோன்றும் சோர கஜ வியாக்கிரமுதலியவைகள் காமரூபாத்மகமாகவும் சுகதுக்கானுபவங்சட்கேதுவாகவும் பிரத்தியக்ஷமாகவும் நீண்டகாலமுள்ளனபோலவுந் தோற்றினும் அவைகள் வாஸ்தவத்தில் முக்காலத்தினு மில்லாத அபாவப்பொருட்களேயாவனபோலப் பிரபஞ்சம் சிருட்டிக்கு முன்னும் பிரளயத்துக்குப் பின்னும் அபாவப்பொருளாயிருப்பதுமன்றி மத்தியினும் மருள்விழிக்குப் பாவப் பொருள்போற்றோன்றினும் உண்மை ஞானமாகிய தெருள்விழிக்கு அபாவப் பொருளேயாம். ஆதலின் பிரபஞ்சம் அத்தியந்தாபாவமுடையதெனல் மயக்கமன்றென அறிக.

பிரபஞ்சம் முக்காலத்தினு மில்லையென்பதற்குப் பிரமாணம்.

[தேஜோபிந்நுபநிடதம் 4-வது அத்தியாயம்]

இத்தப்பிரபஞ்சம் இல்லவே இல்லை. எப்போது மில்லவேயில்லை.

வினு:—அந்நியோந்நியாபாவத்துக் கதிவியாப்தி தோடமில்லையோவெனின் (41)

விடை:—இல்லை; இதனை உற்பத்திசூனியமெனலால். பிராகபாவமும் இத்தன்மைத்தாமேயெனின் அது நாசசூனியமல்ல; நாசசூனியமெனலால் பிரத்துவம்சாபாவமும் இத்தன்மைத்தாமேயெனின் அது உற்பத்திசூனியமல்ல; உற்பத்திநாசசூனியமெனலால். ஆத்மாவும் இத்தன்மைத்தாமேயெனின் அது அபாவரூபமல்ல; உற்பத்திநாசசூனிய அபாவரூபமெனலால். அத்தியந்தாபாவமும் இத்தன்மைத்தாமேயெனின் அது அந்நியோந்நியாபாவரூபமல்ல; அதற்கு வேறுகுமென அறிக.

வினு:—பிரபஞ்சம் அந்நியோந்நியாபாவ இலக்கணமுடையதென்றது எதனுலெனின். (42)

விடை:—கடம்படமும் படம்கடமும் அல்லாததுபோல ஆகாயம், வாயு, அக்கினி, அப்பு, பிருதிவி, தூலசரீரம், சூட்சுமசரீம், காரணசரீரமாகிய அவித்தை, மாயை, ஜீவன், ஈசுவரன் என்னுந் தத்துவங்களில் ஒன்றுமற்றொன்றல்லாமையினென அறிக.

வினு:—இவ்வைந்தபாவங்கட்குங் கூறிய இலக்கணங்கள் முழுவதும் வேதாந்தத்துக் கங்கிகாரமோ வெனின். (43)

விடை:—இங்கே அபாவங்களினிலக்கணங்கள் நியாய சாஸ்திரக் கிரமமாகக் கூறப்பட்டனவாதலால் இவ்வபாவங்க

ளில் சாமயிகாபாவமல்லாதமற்ற நான்கபாவங்களுக்கும் கூறிய இலக்கணங்களிற் சிற்சில இலக்கணங்கள் அங்கீகாரமல்லவென அறிக.

வினு:—பிராகபாவ இலக்கணங்களில் எவ்விலக்கணம் அங்கீகாரமல்லாததெனின். (44)

விடை:—கடத்தின் பிராகபாவம் அநாதியெனல் அங்கீகாரமல்ல. ஏதனுலெனின் கடப்பிராகபாவத்துக்கு அதிகரணம் கபாலமாம். அக்கபாலம் உற்பத்தியுடையதானமையால் அதனை அதிகரணமாகவுடைய அபாவமும் உற்பத்தியுடையதேயாம். அதனுலென அறிக.

வினு:—கடப்பிராகபாவம் கபாலமுண்டாதற்கு முன் கபாலத்தின் அவயவங்களிலிருக்கும். அதற்குமுன் அவயவத்தின் அவயவங்களிலிருக்கும். இவ்வாற்றுல் பரமாணுக்களிலிருக்கும் பரமாணு அநாதியானமையால் அதனை அதிகரணமாகவுடைய கடப்பிராகபாவமும் அநாதியாமெனின். (45)

விடை:—பிராகபாவம் தன் பிரதியோகியின் உபாதானகாரணத்திலன்றி மற்றையவற்றி லிராதென்பதும், கபாலத்தின் அவயவம்கபாலத்தின்உபாதானகாரணமேயன்றிக் கடத்தின் உபாதானகாரணமன்றென்பதும் நையாயிகர் கொள்கையாகும். ஆகலால் பரமாணுக்கள் துவியணுகத்துக்கு உபாதான காரணமும் துவியணுகப் பிராகபாவத்துக்கு அதி

கரணமுமாகுமேயன்றிக் கடத்துக்கு உபாதானகாரணமும் கடப்பிராகபாவத்துக்கு அதிகரணமுமாகா. ஆகுமாயின் பரமாணுவில் நின்றும் கடம் உற்பத்தியாதல்வேண்டும். இஃதன்றிப் பிருதிவிப்பரமாணு அப்புவினும், அப்பு அக்கினியினும், அக்கினி வாயுவினும், வாயு ஆகாயத்தினும், ஆகாயம் தமோகுணப் பிரகிருதியாகிய விக்ஷேபசக்தியினும் சிருட்டிகாலத்துண்டாயினவென வேதாந்த சாத்திரங்கள் கூறுகின்றமையால் காரியமாகிய பிருதிவிப்பரமாணுவானது தனக்குக் காரணமாகிய அப்புவாதிய நான்கு பூதங்களுற்பத்தியாகிய சிருட்டிகாலத்துக்கு முன்னமே கடப்பிராகபாவத்துக்கு அதிகரணமாகவிருக்கிறதெனல் புத்திரன் தன்னைப்பெற்ற பிதா பிதாவைப்பெற்ற பிதாமகனுதிய முன்னோர்களுற்பத்தியாகிறதற்கு முன்னமே யிருக்கிறுனெனல்போல அறிஞர்கள் நகைப்புக் கிடமாகுமென அறிக.

வினு:—மாயை அநாதியானமையால் மாயையில் சகல காரியங்களின் பிராகபாவங்களும் அநாதியாகவுள்ளனவெனக் கொள்ளில் விரோதமில்லையே யெனின். (46)

விடை:—எங்கே அபாவங்களின் அதிகரணங்களை இந்திரியங்கள்கிரகிக்கவில்லையோ அங்கே அபாவங்கள் பிரத்தியக்கமாகாவென்பது துணிபானமைபற்றி இந்திரியங்கட்கு விடயமாகாத மாயையில் காரியங்களின் பிராகபாவங்கள் அநாதியாகவுள்ளனவென ஒப்புதல் அசங்கதமாம். அது சித்தாந்

தத்துக்கு இஷ்டமுமில்லை ஆதலால் பிராகபாவத்துக்குக் கூறிய அநாதியிலக்கணம் அங்கீகாரமல்லவென்று அறிக.

வினா:—பிரத்துவம்ஸாபாவத்துக்குக்கூறிய இலக்கணங்களில் எவ்விலக்கணம் அங்கீகாரமல்லாததெனின். (47)

விடை:—பிரத்துவம்சாபாவம் தன் பிரதியோகியின் சமவாயிகாரணமாகிய கபாலத்திலிருக்கிறது. அது நாசமில்லதென்பது அங்கீகாரமல்ல; எதனாலெனின், நாசமாவதாகிய கபாலத்தை அதிகரணமாகவுடையதாயிருத்தலின். அற்றன்று; கபாலமாகிய வியக்தி நாசமடையினும் கபாலத்துவமாகிய ஜாதிநாசமின்றியதாகும். அதுபற்றி அதனை அதிகரணமாகவுடைய அபாவமும் நாசமில்லதென்றதெனின். அற்றேல் கடமாகிய * வியக்தி நாசமடையினும் கடத்துவமாகிய † ஜாதி நாசமில்லதாகும். அதுபற்றிக் கடம் நாசமில்லதென ஒப்பாமல் அதற்கு நாசமொப்பியது அசங்கதத்தினும் அசங்கதமாம். ஆதலால் பிரத்துவம்சாபாவம் நாசசூனியமெனல் அங்கீகாரமல்லவென அறிக.

வினா:—அத்தியந்தாபாவத்துக்குக் கூறிய இலக்கணங்களில் எவ்விலக்கணம் அங்கீகாரமல்லாததெனின் (48)

---

* வியக்தி ஒருதருமத்தைப்பொருந்திய அனேகதருமிகளாம்.

† ஜாதி அனேகதருமிகளிற் கலந்துள்ள ஒருதருமமாம்.

விடை:—அத்தியந்தாபாவம் உற்பத்திநாசசூனியமெனல் அங்கீகாரமல்ல. எதனாலெனின், ரூபத்தின் அத்தியந்தாபாவம் வாயுவின்கண்ணுளது வாயு உற்பத்தி நாசமுடையதாயிருத்தலின் அதனை அதிகரணமாகவுடைய அத்தியந்தாபாவமும் உற்பத்திநாசமுடையதாகும். அல்லது அநாதியதிகரணம்பற்றி அத்தியந்தாபாவம் அநாதியாமென்பதை யொப்பினும் நாசமுடையதாகும். எதனாலெனின் அத்வைதமதத்தில் ஆத்மாவுக்கு வேறாகிய அநாத்மபதார்த்தங்கள் யாவும் மாயையின் காரியங்களாகும். எங்ஙனம் ஆகாயாதிகளைப்போலக் கடமாதிய பதார்த்தங்கள் மாயையின் காரியங்களாக இருக்கின்றனவோ, அங்ஙனம் அபாவங்களும் மாயையின் காரியங்களாக இருக்கின்றன. காரியவஸ்துக்கள் யாவும் மித்தையானமையினாலும் மித்தையானவஸ்துக்களுக்கு நித்தியத்துவஞ் சம்பவிக்காதென்பது துணிபானமையினாலும் அவைகள் நாசமுடையனவேயாம். ஆதலால் அத்தியந்தாபாவம் உற்பத்தி சூனியமெனல் ஏகதேச அங்கீகாரமாயினும் நாசசூனியமெனல் அங்கீகாரமல்லவென அறிக.

வினா:—அக்கியோந்கியாபாவத்துக்குக்கூறிய இலக்கணங்களில் எவ்விலக்கணம் அங்கீகாரமல்லாததெனின். (49)

விடை:—அந்கியோந்கியாபாவம் அநாதிநித்தியமெனல் அங்கீகாரமல்ல. எதனாலெனின், கடத்திற்படத்தின் அந்கியோந்கியாபாவமிருக்கிறது. அதற்கதிகரணம் கடமாம். படத்திற்கடத்தின் அந்கியோந்கியாபாவமிருக்கிறது. அதற்கு

அதிகரணம் படமாம். கடமும் படமும் உற்பத்திநாசமுடைய னவாயிருத்தலின் அவற்றை அதிகரணமாகவுடைய அக்நி யோக்கியாபாவமும் உற்பத்தி நாசமுடையதாகும். அநாதியதி கரணத்தில் அக்நியோக்கியாபாவமிருக்கில் அநாதியாகுமேயெ னின் அங்ஙனமிருக்கினும் அது நாசமுடையதாகும். யாங் ஙனமெனின், பிரஹ்மத்தில் சீவனது பேதமிருக்கிறது. அது சீவனது அக்நியோக்கியாபாவமாகும். அதற்கு அதிகர ணம் பிரஹ்மமாகும். பிரஹ்மம் அநாதியாதலால் பிரஹ்மத் திலுள்ளசீவனதுபேதரூப அக்நியோக்கியாபாவமும் அநாதி யாகும். பிரஹ்மஞானத்தால் அஞ்ஞான நிவிருத்தித்துவிரா பேதம் நாசமாகும்போது அவ்வபாவமும் நாசமாய்விடும். ஆத லால் அக்நியோக்கியாபாவத்துக்கு அநாதிவிலக்கணங்கூறுதல் ஏகதேசத்தில் அங்கீகாரமாயினும் நித்திய இலக்கணம் அங்கீ காரமல்லவென் அறிக.

வினு:—பிரஹ்மம் ஐந்தபாவமுமின்றியதென்றது எத னுலெனின். (50)

விடை:—மண் கடகலசாதிகள் தோன்றற்கு முன்ன மிருப்பதுபோலப் பிரஹ்மம் நாமரூபப் பிரபஞ்சங்தோன்று தலாகிய சிருட்டிக்கு முன்னரும் உற்பத்தியின்றிய அநாதி யாயிருத்தலால் பிராகபாவமும் கடகலசாதிகளழிந்த பின் னரும் மண்ணிருப்பதுபோலப் பிரபஞ்சமழிவுறுதலாகிய பிர ளயத்துக்குப் பின்னரும் நாசமின்றியிருத்தலால் பிரத்துவம் சாபாவமும் மண்கடகலசாதிகள் தோன்றற்குமுன்னரும் அழி

ந்தபின்னரும் மத்தியினும் எப்போதுமிருப்பதுபோலப் பிர பஞ்சந் தோன்றற்குமுன்னரும் அழிந்தபின்னரும் மத்தி யினும் எப்போதுஞ்சதோதயமாக இருத்தலால், சாமயிகா பாவமும், அத்தியந்தாபாவமும், மண் கடகலசாதிகளெல்லா வற்றினுமிருப்பதுபோலச் சகலபிரபஞ்சங்களினும் வியாபித் துச் சர்வாத்மகமாகயிருத்தலால் அக்நியோக்கியாபாவமும் இன்றியதென்றதென அறிக.

பிரஹ்மம் நித்தியமென்பதற்குப் பிரமாணம்

(வேதாந்தசூடாமணி)

உரியனமுன்னிமையொடுபின்னின்மையின்றியொன்றி னிலொன்றின்மை யென்றுமின்மையென நான்காய்த்திரியும பாவங்களிவை நித்தியத்துட் புகாததிறத்தனவாம்.

கூர்மபுராணம்சாங்கிய யோகமுரைத்த அத்தியாயம்.

ஆதலால் பிரஹ்மமொன்றே நித்தியம்.

வினு:—பிரஹ்மம் புத்தவிலக்கண முடையதென்றது எதனுலெனின். (51)

விடை:—இயற்கையறிவும் செயற்கையறிவு மின்றிய கட கலசாதிகட்கும், இயற்கையறிவின்றிச் செயற்கையறிவுபோற் றேன்றுகின்ற சரீரத்ரய சிதாபாச மாயைகட்கும் அக் கியமா யிவைகளனைத்தையும் பிரகாசிப்பித்துக்கொண்டு

தானென்றினும் பிரகாசிக்கப்படாமல் சுவயம்பிரகாசத் தன்மையால் நித்தியாபரோக்ஷமா யிருத்தலின் [illegible] அறிக.

பிரமாணம் (இலக்கணவிருத்தி)

அறைதலுறு தானும்கூடி நின்று மறிவற்ற கடமாதி பூதாதிக்கு; முறைதனக் கோரறிவிலதா யொன்றினோடே யுறுதலினுலறிவ்வனவே தோன்றுகின்ற; குறைவுறு மூன்றுடல் சீவன் மாயைகட்குங்கூறலுறும்வேறுகியவை கழும்மைக் கறையின்றிப் பிரகாசஞ்செய் தெப்பொதுங் கனபோத வடிவாம்காம் புத்தமாயே.

வினு:—பிரஹ்மம் முக்தவிலக்கண முடையதென்றது எதனுலெனின். (52)

விடை:—எந்தக்காலத்தும் சூரியன் அந்தகாரப்பற்றின்றியும் ஆகாயம் வாயுவாதியநான்கு பூதப்பற்றின்றியு மிருப்பது போலப் பிரஹ்மம் அஞ்ஞானதற்காரியங்களாகிய தேகாதிப் பிரபஞ்சப்பற்றின்றி யிருத்தலினென அறிக.

வினு:—பிரஹ்மம் சத்திய இலக்கணமுடைய தென்றது எதனுலெனின். (53)

விடை:—தினமாதவருட காலகற்பங்கடோறும் ஆரோபிதமாகத் தோன்றுகின்ற அவத்தாத்திரயப் பிரபஞ்சங்கட்கு

விலக்ஷணமாய் அவைகளுண்டாதற்கு முன்னும் உண்டாகி அழிந்தபின்னும் மத்தியினும் தோன்றல் திரிதல் கெடுதலாகிய விகாரங்களை யுறுமல் ஒரே பிரகாரமாக விளங்கிக்கொண்டிருத்தலினென அறிக.

பிரமாணம்

சுக்கிலயசுர்வேதம் நிராலம்போபநிஷத் சர்வசாரோபநிஷத்

பிரஹமம் சத்தியம் சகத்துப்பொய்.

முக்காலத்தினுந் தொடர்புற்றிருப்பது சத்தியம்

வினு:—பிரஹ்மம் பரமானந்த இலக்கணமுடையதென்றது எதனுலெனின். (54)

விடை:—காலகன்மபேதத்தால் கிரகம், தனம், மகன், மனைவி, சரீரம் முதலியன வெறுப்புக்கு இடமாய்க் கைவிடப்படினும் ஆத்மசொரூபமாகிய பிரஹ்மம் எந்தக்காலத்திலுங் கைவிடப்படாமல் பரமப்பிரீதிக்கு விடயமாயிருத்தலினும், ஐம்பதுகோடி பூமண்டலங்களையும் அளவற்றசேனு சமுகங்களோடு அழகு இளமை அரோக திடகாத்திர வித்தை வீரிய விவேக ஐசுவரியங்களையுடைய ஏகசக்கிராதிபதியாயிருந்து பாலனஞ்செய்துவரும் சார்வபௌமனுக்குள்ள மநுடானந்தமுதல் இக்கற்பத்தில் மனுடனுயிருந்து புண்ணிய விசேடத்தால் கந்தருவபதத்தையடைந்த மனுடகந்தருவனு

நந்தம், பூர்வகற்பத்திற்செய்த புண்ணிய விசேடத்தாலிக் கற்பத்திற்றேனே கந்தருவனுகிய தேவகந்தருவனுனந்தம், அக்கினிசுவாத்தாதிய பிதிர்தேவதைகளானந்தம், கற்பாதியிற்றேனே தேவத்துவத்தையடைந்த ஆஜானதேவானந்தம் வர்த்தமானகற்பத்தில் அசுவமேதாதிய கருமங்களைச்செய்து மகத்பதத்தையடைந்தவராயும் ஆஜானதேவரால் சேவிக்கப்பட்டவராயும் உள்ளகருமதேவரானந்தம், அட்டவசு துவாதசாதித்தியர் ஏகாதசவுருத்திரர் என்னும் ௩௩ முக்கிய தேவரானந்தம், நூறுயாகங்கள்செய்து தேவலோகாதிபதியான இந்திரனுனந்தம், தேவகுருவாகிய பிரகஸ்பதியானந்தம், பிரஜைகளென்னும் ஜீவகோடிகளுக்கதிபதியாகிய பிரஜாபதியானந்தம் இரணியகருப்பனுனந்தம்வரை ஒன்றற்கொன்று உத்தரோத்தரம் நூறுநூறுமடங்கதிகமாயுள்ள பதினெரு வகை யானந்தங்களையும் பேன தரங்க புற்புத திவலைகள்போலற்பமெனும்படி வியாபகமாயுள்ள பிரளயகாலமகோததிபோன்ற போானந்த சொரூபமாயிருத்தலினுனுமென அறிக.

கைவல்யநவநீதம்.

(௰௧) வகைஆனந்தங்களுக்குப் பிரமாணம்.

மனுடன் மனுடகந்தருவன்றேவ நன்மாகந்தருவனெண் பிதிரோடே; பனுமாஜானர்கள் கருமத்தேவர்கள் பகர்முக்கிய ரிந்திரனுசான்; கனமார்பிரஜாபதியென்விராட்டு பொன்கர்ப்பப்பிரமனென்றின்னேர்கள்; பினவானந்தங்கணுரையாம் பிரளயவெள்ளக்கடல் பிரயாநந்தம்.

வினு:—இவ்வானந்தங்கட்கு வேருகிய ஆனந்தங்களுமுளவோவெனின். (55)

விடை:—மனுடானந்தமுதலிய (௰௧) வகை ஆனந்தங்களும் எட்டுவித ஆனந்தங்களில் ஓர்வித ஆனந்தமானமையின் இவைகளையல்லாமல் வேருனந்தங்களுமுளவாமெனவறிக.

வினு:—எட்டுவிதஆனந்தங்களெவை யெனின். (56)

விடை:—விடயாநந்தம் பிரஹ்மானந்தம் வாசனுநந்தம் முக்கியாநந்தம் நிஜாநந்தம் ஆத்மாநந்தம் அத்வைதாநந்தம் வித்யாநந்தமென்பவைகளாம் (இவைகளில் வனிதையராதிய விடயலாபத்திற்றேன்றுவது விடயானந்தம் நித்திரையிற்றேன்றுவது பிரஹ்மானந்தம் நித்திரை தெளிந்துந்தெளியாவிடத்திற்றேன்றுவது வாசனுநந்தம் விருப்பு வெறுப்பின்றிய உபேக்ஷாபுத்தியிற் றேன்றுவது முக்கியாநந்தம் யோகவலியால் மனேலயமானவிடத்திற் றேன்றுவது நிசாநந்தம் பிரியவஸ்துக்களில் யானே பிரியவஸ்துவென அறிந்தவிடத்திற்றேன்றுவது ஆத்மானந்தம்நாமரூபப் பிரபஞ்சமனைத்து மித்தையாமே சத்தியமென்னும் விவேகத்திற் றேன்றுவது அத்வைதாநந்தம் தத்துவமசியாதி மகாவாக்கியஜந்திய அபரோக்ஷ ஞானத்திற்றேன்றுவது வித்தியாநந்தம்) என அறிக

(பிரமாணம்) வேதாந்த சூடாமணி.

மாது முதல்விடய வூதியங்கடமிற்றோன்றி வரல் விடயாநந்தங் கண்படையிற்றோன்றல். ஓதுபிரமானந்தந் துயிலொழிவிற் றோற்றமுடையததான் வாசனுநந்தங் கேடுளவா மாதலுமில்லாதுமல் மதிதோன்றுதல் முக்கியமாமாநந்தம். மனோலய யோகத்தினில் வந்துதித்தவேதமறும் நிஜாநந்தம் பிரியவிடயத்துள் யான் பிரியனெனத் தோன்றுத லான்மானந்தம்.

விரியு முலகனைத்தும்பொய் மெய்மை தாமென்னும் விவேகத்திற்றோன்றுவதே யத்துவிதானந்தம். அரியமறைமுடிவாகும் வாக்கியஞானத்தாலாதலது வித்தியானந்தமென வறிக

வினு:—பிரஹ்மம் அத்துவித இலக்கணமுடையதென்றதுஎதனுலெனின். (57)

விடை:—சஜாதீய விஜாதீய சுவகதபேதரகிதமாயிருத்தலினென அறிக.

வினு:—சஜாதிய பேதமாவது யாதெனின். (58)

விடை:—மரத்துக்குமற்றோர் மரத்தினோடும் பிராமணனுக்கு மற்றோர் பிராமணனோடும் உள்ள சமான சாதித்துவமென அறிக.

வினு:—பிரஹ்மத்துக்குச்சஜாதியபேத மின்றென்பது எதனுலெனின், (59)

விடை:—சர்வாத்மக பரிபூரண சத்தாகிய பிரஹ்மம் ஒன்றேயாகும். அதற்கு சஜாதீயமாக வேறு பிரஹ்மமில்லாமையினென அறிக.

வினு:—இருக்கிறதென விவகரிக்கப்படுகிற தெதுவோ அது சத்தெனச் சாத்திரங்கள் கூறுகின்றமையால் ஜீவசேதனமிருக்கிறது. ஈசுவர சேதனமிருக்கிறது. வானிருக்கிறது. காற்றிருக்கிறது. கனலிருக்கிறது. சலமிருக்கிறது. மண்ணிருக்கிறதென விவகரிக்கப்படுகிற ஜசஜீவபரங்கள் யாவும் சத்துக்களேயாகும் ஆகலின் இவை பிரஹ்மத்துக்குச் சஜாதிய பேதங்களாமே யெனின். (60)

விடை:—கடாகாயம். மடாகாயம். சலாகாயம். மேகாகாயம். குதிராகாயமென உபாதி திருஷ்டியால் பலவாகாயமாக விவகரிக்கப்படினும் உண்மையில் ஒரு ஆகாயமாயிருத்தல்போல சொருபதிருஷ்டியா லாராயுமிடத்துப் பலவாகவின்றி யாவும் ஓர்சத்தாகவே யிருத்தலின் பிரஹ்மத்துக்கு சஜாதிய பேதங்களின்றென அறிக.

வினு:—கடம். கடம். கடமென ஒரு பெயராற் கூறப்படினும் கடங்கள் சிறியது, பெரியது, வலியது என ஒன்றற்கொன்று வேறுபட்டுந் தாரதம்மியங்களாயுள்ள, பல கடங்களாக விவகரிக்கப் படுவனபோல இருக்கிறதிருக்கிறதெனச்

சத்துக்கள் ஒரு பெயராற் கூறப்படினும், 'கர்த்திருத்துவாதியபேதரூப ஜீவசத்துசர்வஞ்ஞத்துவாதியபேதரூப ஈசுவரசத்து சப்தமாதிய பேதரூப பூதசத்தென ஒன்றற்கொன்று தாரதம்மியங்களாயுள்ள பல சத்துக்களாகச் சாத்திரங்களில் விவகரிக்கப் படுகின்றமையால் சத்துக்கள் பலவேயாமெனின்.

(61)

விடை:—கடம். கடம். கடமென ஒரு பெயராற் கூறப்படினும் அவைகள் வாய், கழுத்து, பண்டி, அடியென்னும் அவயவ பேதங்களையுடைய சிறிது, பெரிது கனம் கனமின்மைபவாதிப வெவ்வேறுதன்மையனவாயிருத்தலினானும் ஓர்கடத்துக்கும் மற்றோர் கடத்துக்கும் மத்தியில் கடாபாவப் பிரதீதி காணப்படுகின்றமையினாலும் கடங்கள்பலவாம் ஆதலின் கடத்துக்குச் சஜாதிய பேதங்களுள்ளனவாகும் இருக்கிறதிருக்கிறதென ஒரு பெயராற் கூறப்படுவதுமன்றி அவயவரகிதமா யிருத்தலினானும் இருக்கிற திருக்கிறதென்னுஞ் சத்தம்ஸத்துக்கிடையில் சத்தின் அபாவப்பிரதீதியின்றியிருக்கிறதெனச் சத்தேபிரதீதியாகின்றமையினானும் சாத்திரங்களில் உபாதிபேதம் பற்றி பலசத்தாக விவகரிக்கப்பட்டதேயன்றி சொரூபம் பற்றியன்றும், ஆதலின் சத்துஒன்றேயாகுமென அறிக.

வினா:—பாரமார்த்திகசத்து, வியாவகாரிகசத்து, பிராதிபாசிகசத்து என மூவிதசத்துககளுளவெனச் சாத்திரங்

கள் கூறுகின்றமையால் சத்துக்கள் பலவேயாகும். ஆதலின் பாரமார்த்திக சத்தாகிய பிரஹ்மத்துக்குமற்றச் சத்துக்கள் ஜஜாதிய பேதங்களாகலாமெனின்.

(62)

விடை:—ஞானத்தாற் பாதமாவது வியவகாரிகசத்து, ஞானமின்றிப் பாதமாவது பிராதிபாசிகசத்து ஆகிய இரண்டு சத்துக்களும், ஒன்றினாலும் பாதமாகாததாயுள்ள பாரமார்த்[illegible]சத்தாகிய பிரஹ்மத்துக்குச் சஜாதிய பேதங்களாகாதென அறிக.

வினா:—சொற்பகாலத்தில் நியமமின்றி யிறந்துபோகின்ற பிராஹ்மணனும் நீண்டகாலமாகிய நூறுவயதுபரியந்தமிருந்து கால நியமப்படியிறந்துபோகின்ற பிராஹ்மணனும் எந்தக்காலத்தினும் இறந்துபோகாமல் காயசித்தியாதிகளாலிருக்கின்ற பிராஹ்மணனும் ஜீவித்திருப்பதில் காலவித்தியாசங்களையுடையவர்களாக இருக்கினும் பிராமணசாதித்துவத்தில் வித்தியாசமின்றிச் சமமாகவுள்ளவர்களாவதுபோலப் பிராதிபாசிகசத்தும், வியாவகாரிகசத்தும், பாரமார்த்திகசத்தும் ஒன்றற்கொன்று ஜீவித்திருப்பதில் காலவித்தியாசங்களையுடையனவாக இருக்கினும் சத்துச்சாதித்துவத்தில் சமமாகவேயிருக்கின்றமையால் பாரமார்த்திகசத்துக்கு மற்றச்சத்துக்கள் ஸஜாதியங்களல்லவென்றது பொருந்தாதெனின்

(63)

விடை:—பிராதிபாசிகசத்தும் வியாவகாரிகசத்தும் கற்பிதமானமையின் பொருந்துமென அறிக.

வினு:—அசேதனங்களான அவித்தையாதிய பஞ்சபூத பௌதிகங்கள் கற்பிதங்களாயினும் பிராதிபாசிகதைசதனும் வியாவகாரிகவிசுவனும் பிரஹ்மத்தைப்போற் சேதனங்களாகக்காணப்படுகின்றமையால் கற்பிதங்களன்று. வாஸ்தவமாகிய சத்துக்களேயாகுமெனின்.

விடை:—காரியமாகிய பிரதிபிம்பசூரியன் அவிசாரத்தால் காரணமாகிய பிம்பசூரியன்போலவும் அன்னியம்போலவுந்தோற்றினும் பிம்பசூரியனுக்கு அன்னியமாகாததுபோலக் காரியமாகிய விசுவனுந்தைசதனும் காரணமாகிய பிரஹ்மசேதனம்போலவும் அன்னியம்போலவுந் தோற்றினும் அன்னியமாகாரென அறிக.

வினு:—அற்றேல்தைசதனையும் விசுவனையும் பிரஹ்மமெனச்சுருதிகள் ஓரேபெயரால் வியவகரிக்கவேண்டும். அங்ஙனமின்றிப் பிரஹ்மம் விசுவன் தைசதனெனப்பேதமாகிய மூன்றுபெயரால் விவகரிக்கின்றனவேயெனின். (65)

விடை:—சலம், அலை, நுரை யெனப்பேதமாகிய மூன்றுபெயரால் சலம் விவகரிக்கப்படினும் சலத்தில் அலையும், அலையில்நுரையும் கற்பிதமானமையால் நுரை அலைக்கும், அலைசலத்துக்கும் வேறுகாமல் வாஸ்தவத்தில் சலமாத்திரமாகவே நிலைபெறுவதுபோலப் பிரஹ்மம், விசுவன் தைசதனெனப்பேதமாகிய மூன்றுபெயரால்பிரஹ்மம் விவகரிக்கப்படினும் பிரஹ்மத்தின்பால் விசுவனும், விசுவன்பால் தைசதனுங்கற்பிதமானமையால் தைசதன் விசுவனுக்கும், விசுவன் பிரஹ்மத்துக்கும் அன்னியமாகாமல் பிரஹ்மமாத்திரமாகவே நிலைபெறும் ஆகலின் அன்னியமல்லவென அறிக.

வினு:—பிராதிபாசிகதைசதன் வியவகாரிக விசுவனிடத்தும் அவ்விசுவன் பாரமார்த்திகப் பிரஹ்மத்தினிடத்துங் கற்பிதமென்றது எதனுலெனின். (66)

விடை:—பிராதிபாசிக சர்ப்பப்பிரதீதி வியாவகாரிக இரச்சுஞானத்தினுலும் வியவகாரிக இரச்சுப்பிரதீதி இரச்சுவ்பகிதசேதன ஞானத்தினுலும் பாதமாவதுபோலப் பிராதிபாசிகதைசதப்பிரதீதி வியவகாரிக விசுவஞானத்தினுலும் வியவகாரிக விசுவப்பிரதீதி பாரமார்த்திகப் பிரஹ்மஞானத்தினுலும் பாதமாகின்றமையினென அறிக.

வினு:—பிராதிபாசிகதைசதன் வியவகாரிக விசுவனிடத்தும் வியவகாரிகவிசுவன் பாரமார்த்திகப் பிரஹ்மத்தினிடத்தும் கற்பிதமானுல் இவைகள் முறையே ஒன்றற்கொன்று காரணமாகும். அற்றேல் காரணத்தின்றன்மை காரியத்தினிடத்தும் விளங்கவேண்டும். அங்ஙனம் எவைகள் விளங்குகின்றனவெனின். (67)

விடை:—சலத்தின்றன்மையாகிய, சுவை, நெகிழ்ச்சி குளிர்ச்சி அலையினிடத்தும், அதன்மூலமாய் நுரையினிடத்தும் விளங்குவனபோலப் பாரமார்த்திகப் பிரஹ்மத்தின் இருப்புவிளக்கம் பிரியத்தன்மை என்பன வியவகாரிகவிசுவனிடத்தும் அப்படியே பிராதிபாசிகதைசதனிடத்தும் விளங்குகின்றனவென அறிக. (வாசு-ரு-வரு)

வினு:—எது எதனிடத்திற் கற்பிதமோ அதற்கு அது அதிட்டானமாகும். ஆதலால் பிராதிபாசிகதைசதன் விசுவனிடத்தும் அவ்விசுவன் பாரமார்த்திகப் பிரஹ்மத்தினிடத்துங் கற்பிதமானுல் முறையே தைசதனுக்கு விசுவனும் விசுவனுக்குப் பிரஹ்மமும் அதிட்டானமென்றுசொல்ல வேண்டும். அங்ஙனஞ்சொல்லில் கற்பிதமாகிய தைசதனுக்கு வாஸ்தவமாகிய பிரஹ்மம் அதிட்டானமாகுமேயன்றி மற்றோர்கற்பிதமாகியவிசுவன் அதிட்டானமாகாது ஆகுமெனல் விரோதமாமெனின். (68)

விடை:—பிராதிபாசிக சர்ப்பத்துக்கு வியாவகாரிக இரச்சுவுபகித்சேதனமே அதிட்டானமாக இருக்கினும் இரச்சு அச்சேதனவியாபகத்தைப் பெற்றிருத்தலால் மித்தையாகிய இரச்சுவையும் மித்தையாகிய சர்ப்பத்துக்கு அதிட்டானமெனத் தூலதிருஷ்டிகளைநோக்கி ஓரேவிடத்திற்கூறுவதுபோலப் பிராதிபாசிகதைசதனுக்கு வியாவகாரிகவிசுவனில் வியாபித்துள்ள பாரமார்த்திகப்பிரஹ்மமே அதிட்டானமாக இருக்கினும் வியவகாரிகவிசுவன் அச்சேதன வியா

பகத்தைப்பெற்றிருத்தலால் மித்தையாகிய விசுவனையும் மித்தையாகிய தைசதனுக்கு அதிட்டானமெனத் தூலதிருஷ்டிகளைநோக்கிச் சாத்திரங்கள் ஓரோவிடத்திற்கூறுகின்றன ஆதலின் விரோதமின்றென அறிக.

வினு:—விஜாதியபேதமாவது யாதெனின். (69)

விடை:—மரத்துக்கும், கல்லுக்கும், பிராஹ்மணனுக்கும் சூத்திரனுக்கும், மனிதனுக்கும், மிருகங்களுக்கும் உள்ள அந்யசாதித்துவபேதமென அறிக.

வினு:— பிரஹ்மத்துக்கு விஜாதீயபேதமின்றென்பது எதனுலெனின். (70)

விடை:—பிரஹ்மவிலக்சணத்துக்கு வேறிலக்கணமுடைய பொருளில்லாமையினென அறிக.

வினு:—மாயைபிரஹ்மவிலக்கணங்கட்கு வேருகிய அநிருதசடதுக்கவிலக்ஷணங்களையுடையதாதலின் அது பிரஹ்மத்துக்கு விஜாதீயமாகலாமே யெனின். (71)

விடை:—மாயை சத்தியவஸ்துவாயின் அது பிரஹ்மத்துக்கு விஜாதீயமாகும் அங்ஙனமின்றி மித்தியாவஸ்துவாதலின் விஜாதீயமாகாதென அறிக,

வினு:—சத்தியவஸ்துவுக்கு மித்யாவஸ்து வேறிலக்சணமுடையதென்பது பிரசித்தமாயிருக்க ஒன்றற்கொன்று விஜாதீய மாகாதென்றது எதனுலெனின். (72)

விடை:—எது மித்தியாவஸ்துவோ அது வாஸ்தவ அதிட்டானத்துக்குப் பின்னமாகா தென்னுஞ் சுருதியும் மண்ணிற் கற்பிதமாகத் தோற்றுங் கடசத்தி மண்ணினுக்கும் அன்னியமாக நிலைபெறாததுபோலப் பிரஹ்மத்திற் கற்பிதமாகத் தோற்றுகின்ற மாயாசத்தி பிரஹ்மத்துக்கு அன்னியமாக நிலைபெறாதென்னும் யுக்தியும் ஓர் சங்கற்பத்தின் அந்தத்துக்கும் அடுத்த மற்றோர் சங்கற்பத்தின் ஆதிக்கும் மத்தியிலுள்ள நிர்ச்சங்கற்ப காலத்திற் பிரகாசிக்கின்ற தனது [illegible] நிலையில் மாயாப்பிரதீதியின்றி அறிவுமாத்திரமாகவே யிராநின்ற அநுபவமு மிருத்தலினென அறிக.

(பிரமாணம்)

சூதசம்மிதை விசேடசிருஷ்டி பிரமகீதை கேனோபநிடதம்.

நிருமல சிவன்றன்மாயையாற் கனாப்போனிருமிக்கப்பட் டன வெல்லாம், மருவுகாரியங் காரணத்திற்கு வேறாகாமை யின் மாயைரூபந்தான், பெருகுமாயையுமற்ற திட்டானமா கும் பிரஹ்மத்தின் வேறானதன்று. குருபரனருள் கைக் கொண்டு முக்குறும்புங் கொன்றுயர்ந்தோங்கிய முனிவீர்.

எப்பொருளு மாயையினாலெனச் சிலவரியம் புவர்கள் மெய்ப்பரமன் றனையொழிய வேறொரு மாயையுமில்லை ஒப் பரியபரனொழிய வொருமாயை யுண்டாகி லப்பரமன்றன் பெருமைக்கது நேரேயழிவன்றோ.

வினா:—சுவகத பேதமாவது யாதெனின். (71)

யாபகமாயிருப்பதுபோல ஆனந்தமயகோசதருமமாகிய பிரிய மாதிகளை விளக்குவதாயும், அஞ்ஞானத்தை நிவர்த்திப்பதாயு முள்ள ஞானாகாரமான புத்திவிருத்தி, அவைகளினும் வியா பகமாயிருத்தலினென அறிக.

வினா:—விஞ்ஞானமயகோசத்தினும் மனோமயகோசம் பெரிதென்பது எதனாலெனின். (85)

விடை:—விஞ்ஞானமயபுத்தியின் காரணமாகிய அக் கினிக்கு மனதின் காரணமாகிய வாயு வியாபகமும் காரண முமானமையினானும் புத்திமனோசங்கற்ப வஸ்துக்களுக்குள் ஏகதேசத்திலொன்றை நிச்சயித்தறிவதேயன்றி அதிக்கிரமித் து வேறொன்றையும் நிச்சயித்தறி[illegible]ல்லா[illegible] அறிக.

வினா:—மனோமய கோசத்தினும் பிராணமயகோசம் [illegible]ரிதென்பது எதனாலெனின். (86)

விடை:—மனது சாக்கிரசொப்பனங்களிலிருந்து சுழுத் தியிற் கெட்டுப்போதல்போற் கெடாமல் பிராணன் மூன்றவத் தைகளினுஞ் சலித்துக் கொண்டிருப்பதாயும் மனாதி தத்துவங் களைச் சலிக்கச்செய்வதாயும் மூர்ச்சையோகசமாதிகளில் பிராணனடங்கி யிருக்கும்போது மனதும் யாதொரு செயலு மின்றியடங்கிவிடுகின்றமையினானுமென அறிக.

வினு :—பிராணமயகோசத்தினும் அன்னமயகோசம் பெரிதென்றது எதனுலெனின். (87)

விடை:—இலாயத்திருந்து வெளிவந்துபின்புள்ளேசென் று நிற்கின்ற குதிரைக்கு இலாயம் வியாபகமாயிருப்பதுபோல த் தூலசரீரத்திருந்து வெளிவந்து பின்புள்ளே சென்று நிற் கின்ற பிராணனுக்குத் தூல சரீரம் வியாபகமாயிருத்தலினெ ன அறிக.

வினு :—அன்னமயமாகிய தூலசரீரத்தினும் கிரகம் பெ...ரிதென்றது எதனுலெனின். (88)

...டை :—கூடு பல குருவிகள் வசித்...தற்கு இட...யிருந் ...போலக் கிரகம் பல தூலசரீரங்கள் வசித்தற்கிடமாயிருத் ...லினென அறிக.

வினு :—கிரகத்தினும் நகரம் பெரிதென்றது எதனு லெனின். (89)

விடை :—பலகிரகங்கள் பல ஆவணங்கள் பல ஆலயங் கள், அரண்மனைகள், தடாகங்கள், கூபங்கள், கோட்டை ...காத்தளம், அகழி முதலியன சேர்ந்துள்ளது நகரமானமை யினென அறிக.

வினு :—நகரத்தினுந் தேசம் பெரிதென்றது எதனுலெ னின். (90)

விடை :—பலநகரங்களோடு பல நதி, வனம், பருவதாதி களும் பலகிராமங்களும் சேர்ந்துள்ளது தேசமானமையி னென அறிக.

வினு :—தேசத்தினும் பிருதிவிபூதம் பெரிதென்றது எதனுலெனின். (91)

விடை :—கடத்துக்கு மண் ஆதாரமாயிருத்தல்போலச் சகலதேசங்கட்கும் பிருதிவிபூதம் ஆதாரமாயிருத்தலினென அறிக.

வினு :—பிருதிவியினின்றும் அப்பு, அக்கினி, வாயுவு, ஆகாயங்கள் ஒன்றற்கொன்று பெரிதென்றது எதனுலெ னின். (92)

விடை :—பிள்ளேச்சரீரத்தினும் தாய்ச்சரீரம் பெரிதாக வும் காரணமாகவுமிருப்பதுபோலப் பிருதிவியாதி ஐந்து பூதங் களும் முறையே ஒன்றற்கொன்று பதின்மடங்கதிகமாகவும் காரணமாகவுமிருத்தலினென அறிக.

வினு :—ஆகாயத்தினும் விராட்டு சரீரம் பெரிதென்றது எதனுலெனின். (93)

விடை:—ஆகாயத்தினேடு மற்ற நான்கு பூதங்களும் சமட்டித்தூலசரீரங்களும் சேர்ந்துள்ளது விராட்டு சரீரமானமையினென அறிக.

வினு:—விராட்டு சரீரத்தினும் இரணியகருப்ப சரீரம் பெரிதென்றது எதனுலெனின். (94)

விடை:—விராட்டு சரீரமுதித்தொடுங்கற்குக் காரணமும், சூக்கும பூதங்களும் சமட்டி சூக்குமசரீரங்களுஞ் சேர்ந்துள்ளது இரணியகருப்ப சரீரமானமையினென அறிக.

வினு:—இரணிய கருப்ப சரீரத்தினும் அவ்வியாகிருதம் பெரிதென்றது எதனுலெனின். (95)

விடை:—இரணியகருப்ப சரீரம் தோன்றி யொடுங்கற்குக் காரணமாயிருத்தலினென அறிக.

வினு:—அவ்வியாகிருதத்தினும் பிரகிருதி பெரிதென்றது எதனுலெனின். (96

விடை:—அவ்வியாகிருதம் பிரகிருதியின் முக்குணங்களில் ஓர்குணமாத்திரமாக இருத்தலினென அறிக.

வினு:—பிரகிருதியினும் பிரஹ்மம் பெரிதென்றது எதனுலெனின். (97)

விடை:—இப்பியில் வெள்ளி ஆரோபிதமாகத் தோன்றுதல்போலப் பிரஹ்மவியாபகத்திற் பிரகிருதி ஆரோபிதமாகவும் ஏகதேசமாகவுந்தோன்றுதலினென அறிக.

(பிரமாணம்)—மாண்டுக்கிய உபநிஷத் ஸ்வரூபாநந்த உபநிடதம்.

சூக்குமத்துக்குஞ் சூக்குமமாயும் பெரிதுக்கெல்லாம் பெரிதாயுமிருக்கிறது பிரஹ்மம்.

அரிதான ஜீவனுக்குப் பஞ்சகோசமைங்குகையாமதின் குகையாமைம்பூதந்தா; மிரியாதவிராட்டிது மற்றிதற்குமேரை மிரணியகர்ப்பமதாமிதற்கு மேலாம், பெரிதாமவ்வியாகிருதமிதற்குமேலாம்; பேசருமவ்வியத்த மிதிற்பெரி தாஞ்சுத்தம் உரியார்களிதனை மகத்தென்பர் மேலாமொளியை மகத்தின் மகத் தென்பர் மேலோர்.

(பதம்) சர்வசாக்ஷியினிடத்திலே
(பொருள்) சகலத்தையும் விளக்கிவைத்துக்கொண்டிராநின்ற சாக்ஷியினிடமாக.

பதசாரம்

தத் துவம் அசியென்னும் பதத்திரயவாச்சியார்த்தசமூகங்களெல்லாவற்றின் றேற்றவொடுக்கங்களாகிய அன்னு

லயவெதிரேகங்களைவிளக்கிவைத்துக்கொண்டு தானொருவிகாரமுமறுமலிருத்தலின் பிரஹ்மத்தைச் சருவசாக்ஷி யென்றார்.

வினா:—தத் துவம் அசியென்னும் முப்பதங்களும் எந்த வாக்கியத்தின் பதங்களெனின். (98)

விடை:—சாமவேத மகாவாக்கியத்தின் பதங்களென அறிக.

வினா:—சருவ சாக்ஷியால் விளக்கி வைக்கப்படும் பதத்திரயவாச்சியார்த்த சமூகங்களெவையெனில். (99)

விடை:—தத் என்னும் பதத்திற்கு விராட்டு இரணிய கருப்பம் அவ்வியாகிருதமென்னும் சரீரத்திரயம்(சிருட்டி திதி சம்மாரமென்னும் அவத்தாத்திரயம்) வைசுவானரன் சூத்திராத்மா அந்தரியாமி யென்னும் அபிமானித்திரயம் ஆகிய (௩)ம், துவமென்னும் பதத்திற்கு தூலம் சூக்ஷ்மம் காரணமென்னும் சரீரத்திரயம், சாக்கிரம் சொப்பனம் சுழுத்தி யென்னும் அவத்தாத்திரயம், விசுவன் தைசதன் பிராஞ்ஞனென்னும் அபிமானித்திரயம் ஆகிய (௩)ம், அசியென்னும் பதத்திற்குச்சத்ரூபசத்தி சித்ரூபசத்தி ஆனந்தரூபசத்தி யென்னும் சரீரத்திரயம், சருவவியாபகம் சருவப்பிரகாசம் சருவானந்தமென்னும் அவத்தாத்திரயம், பரி

பூரணன் தேஜோமயன் பரமானந்தனென்னும் அபிமானித்திரயம் ஆகிய (௩)மாகக் கூடியவைகளென அறிக.

வினா:—பிரஹ்மம் சருவசாக்ஷியானால் வாச்சியார்த்தங்களையறிவதுபோல லக்ஷியார்த்தங்களையும் அறிய வேண்டுமன்றோ வெனின். (100)

விடை:—லக்ஷியார்த்தங்கள் பிரஹ்மத்தின் சொரூபமானமையால் பிரஹ்மம் அறியப்படுபொருளுமாகாது தன்னையெதிரிட்டுமறியாது அறியுமெனின் பிரஹ்மத்துக்கு ஆத்மாசிரயதோஷம் வருமென அறிக.

வினா:—ஆத்மாசிரய தோஷமாவது யாது? பிரஹ்மம் தனக்குத்தான் அறியப்படு பொருளாகாதென்றது எதனாலெனில். (101)

விடை:—தானே அறிதலாகிய கிரியைக்குக் கர்த்தாவாகவும் தானே கிரியாப்பிரயோசனத்தை யேற்குங் கருமமென்னுஞ் செயப்படு பொருளாகவுமிருப்பது தன்னைப்பற்றுதலென்னும் ஆத்மாசிரயதோஷமாம். குலாலனும் குடமும் பரிச்சின்னமானமையால் குலாலன் கிரியைக்குக் கருத்தாவும் குடம் கிரியாப் பிரயோசனத்தை யேற்குஞ்செயப்படு பொருளுமாகும். அதுபோல பிரஹ்மம் தனக்குத்தான் பின்னமாக இராமல் அத்துவிதமாயும் பூரணமாயுமிருத்தலால்

தன்னையறிதற்குத் தானே கருத்தாவும் தனக்குத் தானே செயப்படு பொருளுமாக இராது. ஆதலின் அறிபடு பொருளாகா தென்றதென அறிக.

வினா:—சர்வசாக்ஷியிவைகளை யெங்ஙனம் விளக்கிவைத்துக்கொண்டிருக்கிறதெனின். (102)

விடை:—நாடகசாலைத் தீபமானது நிர்த்தனவாத்திய இராககீர்த்தன வேடிக்கை நிமித்தம் நாடகசாலையிற் கூடியுள்ள அரசர், மந்திரி, சேவகர், பரிசாரகர், நிர்த்தனகணிகையர், தாளமத்தளர்களாதியரின் தோற்றமாகிய பாவங்களையும் நாடகசாலையைவிட்டு அரசராதியர் நீங்கியபின்னர் அவர்களின் அபாவங்களையும் தாரதம்மியமற விளக்கிவைத்துக்கொண்டு ஒருதன்மையாக இருப்பதுபோலச் சருவசாக்ஷியாகிய பிரஹ்மம் தன்னிற் கற்பிதமாகிய பின்னாசத்தி அபின்னாசத்திகளின் விகாரத்தாற்றோன்றிய பதத்திரயவாச்சியார்த்தசமூகங்களின் பாவங்களையும் அச்சத்திகளின் சங்கோசத்தால் வாச்சியார்த்தங்களொடுங்கிய பின்னர் அவைகளின் அபாவங்களையும் விளக்கிவைத்துக்கொண்டு தானொரு விகாரத்தினையுமுறாமல் சாக்ஷிமாத்திரமாக இருக்கிறதென அறிக.

வினா:—சருவ சாக்ஷியாகிய அதீதப் பிரஹ்மமானது தத்பதவாச்சியார்த்தமாகிய வைசுவானர சூத்திராத்மா அந்

தரியாமிநாம ஈசுவரரும் துவம்பத வாச்சியார்த்தமாகிய விசுவதைசதபிராஞ்ஞநாமசீவரும் கற்பிதர்களானமையால் ஓர்காலத்தில் நாசமடைவார்கள். அப்போதவர்களின் அபாவங்களை விளக்கிவைத்துக் கொண்டிருக்குமென்பது பொருந்தும். அசிபத வாச்யார்த்தமாகிய பரிபூரண தேஜோமய பரமானந்த நாமசைதன்னியங்கள் சத்தியப் பொருட்களானமையால் ஓரபாவங்களுமின்றியநித்தியமாகும். ஆதலின் அவைகளின் அபாவங்களையும் விளக்கிவைத்துக் கொண்டிருக்குமென்பது பொருந்தாதெனின். (103)

விடை:—அதீதப் பிரஹ்மத்திலடங்கியிருந்து வெளிப்பட்ட பராசத்தியின் முக்குண விகாசத்தால் அவ்வதீதப்பிரஹ்மத்துக்குத் தோன்றிய பரிபூரண தேஜோமய பரமானந்த நாமங்கள் பொருளெப்படியோ அப்படியே விளங்கிக்கொண்டிராநின்ற அத்வைத அவஸ்தானுரூப நிருவிகற்ப துரியாவத்தையுங்கடந்த அதீதநிலையில் பராசத்தி யொடுங்கியபோது ஒடுங்கி நான் பரிபூரணம் தேஜோமயம் பரமானந்தம் என்னும் பிரஞ்ஞாரூப அகண்டாகார விருத்தியும் நழுவிப்போகின்றதையே இங்கே பரிபூரண தேஜோமய பரமானந்தர்களின் அபாவமென்றதாம். ஆதலின் அங்ஙனம் கூறியது பொருந்துமென அறிக.

(பிரமாணம்)—லக்ஷணவிருத்தி

அகிலசககிரியைக்கு மாதித்திய சனிதானமானதே
மூலமாக வமர்தல்போற் சர்வவிந்திய சகத்தொழில்களும்
அசைவில் சைதன்னியத்தின்; விகலமில்லாததோர் சன்னிதா
னங்கொண்டு விதவிதமதாக மிகவும் விரிவாய் நடக்கினு மில்
குகரியாகவே மேவு நாமமாகவுங்; திகழுபிரவிர்த்தியும்
நிவிர்த்தியுஞ்செய்யாது சேர்கின்ற ஒன்றினுஞ் செய்வித்த
லில்லாது மத்யஸ்தனாகவே தினமிவையை நாடிநின்று; துக
ளிலாக்கனலிபோற் சகலவித் தொழிலையும் தோற்றிவிக்கின்ற
வதுவே சொரூபமா நாம் சர்வசாக்ஷியென்றனுதினமுந்தாய்
மனதிலெண்ணுவாயே

(பதம்) அக்கினியிற் சூடுபோல அபின்னமாக ஒருசத்தி
யுண்டு

(பொருள்) அக்கினியிடத் திராகின்ற உஷ்ணசத்தி
யைப்போல்அபேதமாக ஓர் சத்தியுளது.

பதசாரம்.

உஷ்ணசத்தி அக்கினியும் அக்கினிக்கன்னியமுமல்லாத
தாயிருப்பதுபோலப் பிரமத்தினிடமாக இராநின்ற சத்தியா
னது பிரமமும் பிரமத்துக்கு அன்னியமும் மல்லாததாயிருப்
பதென்பது தோன்ற அக்கினியிற் சூடுபோலென்றார்.

வினு:—உஷ்ணசத்தி அக்கினியும் அக்கினிக்கு அன்
னியமுமல்லதென்றது எதனுலெனின். (104)

விடை:—உஷ்ணசத்தியை அக்கினியெனின் மணிமந்
திரங்களால் உஷ்ணசத்திக்கு நாசம் வந்தபோது அக்கினி
க்கு நாசம் வரல்வேண்டும். அங்ஙன மின்மையால் உஷ்ண
சத்தி அக்கினியுமல்ல; அக்கினிக்கன்னியமெனின் அது
அக்கினியைவிட்டுத் தனியேகாணப்படாமையால் அக்கினிக்
கன்னியமுமல்லவென்றதென அறிக.

வினு:—இதுபோலப் பராசத்தி பிரஹ்முமல்ல பிரஹ்ம
த்துக் கன்னியமுமல்லவென்றது எதனுலெனின். (105)

விடை:—சத்தி பிரஹ்மமெனின் அச்சத்திக்குப் பிரஹ்
மமெனவே சுருதிகள் பெயர் கூறவேண்டும். அங்ஙனமின்
றிச் சத்தியெனவே பெயர் கூறுகின்றமையால் சத்தி பிரஹ்
மமுமல்ல அல்லது பின்னமாக இருக்கிறதெனின் பிரஹ்மத்
தைவிட்டுப்பிரிந்து தனியேயிருக்கவேண்டும். அங்ஙனம்
சத்தனுகியபிரஹ்மத்தைப்பிரிந்துதனியேயிராமையால் சத்தி
பிரஹ்மத்துக்கன்னியமுமல்ல வென்றதென அறிக.

(பதம்) அந்தச்சத்தி அவ்வதீதப்பிரஹ்மத்தில்.

(பொருள்) அபேதமாக இராநின்ற அச்சத்தியானது
அகோசரமாகிய அப்பிரஹ்மத்தினிடமாக

வினு :—பிரமஹ்மம் அகோசரமென்றது எதனுலெ னின் (106)

விடை :—பிரமாணங்களாலறியத்தக்க உருவம் அருவம் உருவாருவ முதலிய அறியப்படுபொருளாகாது அதீதப்பொ ருளானமையினென அறிக.

வினு :—பிரமாணமாவது யாதெனின் (107)

விடை :—பிரமாஞானத்துக்கு எதுகரணமோ அது பி ரமாணமென அறிக.

வினு :—பிரமாஞானம் யாதுகரணம் யாதெனின் (108)

விடை :—யதார்த்தானுபவம் பிரமாஞானமாகும் அதா வது நிருவிகற்பவுணர்வை முன்னுகக்கொண்டு ஐயவுணர் வும [illegible]ணர்வுமின்றிவிடயங்களேச் சவிகற்பமாய் நேரேயறி வதாகிய ஞானம். அத்[illegible]இக்கப்படாத பொருளே விஷயமா வுடையதாயும் ஸ்மிருதி யல்லாததா[illegible]முள்ளதாம்.

கரணமென்பது அசாதாரணகாரணமெனப்படும். அது சர்வகாரியங்கட்குங் காரணமாயுள்ள தன்மாதன்ம முதலிய வைகள்போலச் சாதாரண காரணங்களாக இராமல் கடமுத லிய காரியவிசேஷங்கட்குத் தண்டம்போல யாதானுமோர் காரியத்துக்கு மாத்திரம் காரணமாயுள்ளதென அறிக.

வினு :—பிரமாணங்களெத்தனே யெனின் (109)

விடை :—பிரத்தியக்ஷப்பிரமாணம் அனுமிதிப்பிரமா ணம் உபமிதிப்பிரமாணம் சப்தப்பிரமாணம் அருத்தாபத்திப் பிரமாணம் அனுபலபத்திப்பிரமாணம் என ஆறுபிரமாணங்க ளாம். இவ்வாறும் வேதாந்தத்துக்கு அங்கீகாரமாகும். இவற் ருேடு சம்பவம் ஐதிகமென்னும் இரண்டனேயுஞ் சேர்த்து இப்பிரமாணங்களெட்டென்பாருமுளரென அறிக.

வினு:— பிரத்தியக்ஷப்பிரமாணம் யாதெனின். (110)

விடை:—நேத்திரமுதலிய இந்திரியங்கள் தத்தம் விஷ யங்களோடு சம்பந்தித்தபோது பிரத்தியக்ஷப் பிரமாவுண்டா [illegible] மற்றக்காலத்துண்டாகிறதில்லே. ஆதலால் பிரத்திய க்ஷப்பிரமைக்குக் கரணங்களாகிய நேத்திரமுதலிய இந்திரி யங்கள் பிரத்தியக்ஷப்பிரமாணமாம். அதாவது [illegible] விடய தரிசனமாகிய காட்சியுணர்வின் கரணமென அறிக.

வினு:—அனுமானப்பிரமாணம் யாதெனின். (111)

விடை:—அனுமிதிப்பிரமையின் கரணமெதுவோ அது வென அறிக.

வினு:—அனுமிதிப்பிரமையாவது யாதெனின். (112)

விடை:—இலிங்க ஞானத்தாற்றோன்றும் ஞானமாம். அது பருப்பதத்திற்றோன்றுந் தூமப்பிரத்தியக்ஷ லிங்கஞானத்தாலுண்டாகும் வன்னி ஞானம். வன்னி சாத்தியம்; தூமம் இலிங்கமாம். இவ்வனுமானம் சுவார்த்தம் பரார்த்தமென இரண்டாம். தனக்குத்தானே தூமஞானத்தால் வன்னிஞானமுண்டாவது சுவார்த்தானுமானம். தானறிந்தபடி வன்னியை அன்னியனுக்குத் தெரிவித்தல் பரார்த்தானுமானம். இதனைத் தெரிவிக்கும் வாக்கியம் பிரதிஞ்ஞை ஏது திட்டாந்தமெனும் மூன்றவயவங்களுடைத்து; பருப்பதம் வன்னியுடைத்தெனல் பிரதிஞ்ஞை; புகையுண்மையினாலெனல் ஏது; அடுக்களை போலெனல் திருட்டாந்தம். இவைகளால் நிச்சயிக்கத்தக்க அநுமானம் அந்நுவயம் வெதிரேகமென இரண்டாம். யாங்குப் புகையுண்டோ ஆங்கு வன்னி யுண்டெனல் அந்நுவயம். யாங்குவன்னியில்லையோ ஆங்குப்புகையில்லை [illegible]னல் வெதிரேகம். [illegible] பூர்வக்காட்சியனுமானமெனவும் கருதலநுமானமெனவும் ஆகமாநுமானமெனவும் மூன்றுள. பரிமளம் வந்தபோது இங்குப் பரிமளிப்பது இன்னமலரெனப் பூர்வானுபவ வாசனை சமஸ்காரத்தாலறிவது பூர்வக்காக்ஷியனுமானம். ஒருவன் வசனிக்கும் வசனத்தால் அவனறிவை யளவிடுகிறது கருதலனுமானம். ஒருவனுடைய ஐசுவரியத்தை அல்லது தாரித்திரியத்தைப் பார்த்துப் பூர்வம் இவன் இன்ன புண்ணியம் அல்லது இன்னபாவம் செய்தவனென அறிவது ஆகமாநுமானமென அறிக.

வினா:—உவமானப்பிரமாணம் யாதெனின். (113)

விடை:—உவமிதிப் பிரமையின் கரணமெதுவோ அது வென அறிக.

வினா:—உவமிதிப்பிரமை யாதெனின். (114)

விடை:—இன்னது இன்னது போலிருக்குமென்னுங் கேள்வியால் அதனை மற்றோரிடத்திற் காணும் ஒப்புமை புணர்வாற்றோன்றும் ஞானம். அதாவது ஆவினை நிகர்த்தது மரையென்ற வனசரன்வாக்கியங் கேட்ட மரையுநவறியான் வனத்திற்சென்று மரையைக்கண்டபோது வனசரன் வாக்கியார்த்தஸ்~~[illegible]~~ இது மரையென அறிதலென அறிக.

வினா:—சப்தப்பிரமாணம் யாதெனின். (115)

விடை:—சாப்திப்பிரமையின் கரணமெதுவோ அது வென அறிக.

வினா:—சாப்திப்பிரமை யாதெனின் (116)

விடை:—வாக்கியஜந்யஞானம் சாப்திப்பிரமையாம். அதாவது திருஷ்டவாதியாகிய ஆப்தன்வசனத்தால் நதிக்கரையாதிகளில் கனிவர்க்கங்களுள்ளனவென அறிதலாம். இப்பிரமாணமும் தந்திரகலை (கருமகாண்டம்) மந்திரகலை (உபாசனா

காண்டம்)உபதேசகலை (ஞானகாண்டம்)எனமூவகைப்படும். இவ்வகளில் கருமகாண்டம்பற்றி முன்னொடு பின் விரோதமின்றி யனுட்டித்தலையுணர்வது தந்திர உரையளவையாகும். உபாசனுகாண்டம் பற்றி மனுதிகளையடக்கித் தெய்வவழிபாடாகிய வாய்மையையுணர்வது மந்திரவுரையளவையாகும். ஞானகாண்டம்பற்றி அநாதிசித்தியமாகிய பிரஹ்மம் தன்னின் வேறில்லாத சச்சிதானந்த சொரூபமாயிருத்தல் முதலிய இயல்பைத் தானுணரும் வழியையும் பிறருக்குணர்த்தும் வழியையுமுணர்வதுஉபதேசவுரையளவையாகுமென அறிக.

வினு:—*அருத் †தாபத்திப் பிரமாணமாவது யாதெனின் (117)

விடை:—உபபாதக (‡ சம்பாதக) கற்பனைக்கு ஏதுவாகிய உபபாத்திய (§ சம்பாத்திய) ஞானமாம். அது காட்சியருத்தாபத்தி கேள்வியருத்தாபத்தி யென இரண்டாம். அவ்விரண்டில் பகலில் போஜனத்தியாகியின் தேகம் பூரித்திருத்தலைக் கண்டு போஜனமின்றித் தேகம் பூரித்திருத்தல் கூடாததலின் இராவிற்கரவாய்ப்போஜனஞ் செய்வனென்றுய்த்துணர்

---

*அருத்தம் சம்பாதகவஸ்து. †ஆபத்தி கற்பனை. ‡ சம்பாதகவஸ்து இராப்போஜனம். §சம்பாத்தியம் தூலத்தன்மை. எதுவின்றி எது சம்பிவியாதோ அதற்கு அது உபபாத்தியம்.

வதற்கேதுவாகிய தேகபீனத்துவ ஞானம் காட்சியருத்தாபத்தியாகும். தேவதத்தன் வீட்டிலில்லையென்னும் வசனத்தால் வேறிடத்திற்சென்றிருப்பனென்றுய்த்துணர்வது கேள்வியருத்தாபத்தியாகுமென அறிக.

வினு:—அநுபலப்திப் பிரமாணம் யாதெனின் (118)

விடை:—இல்லையென்னும் ஞானத்திற்கு விஷயமாவது அல்லது பிரதியோகியின் அபேக்ஷையோடுகூடிய ஞானத்திற்கு விஷயமாவது அபாவமெனப்படும். அவ்வபாவப்பிரமையின் அசாதாரணகாரணம் அநுபலப்திப்பிரமாணமாகும். அது பதார்த்த அபாவ நிச்சயத்துக்கு ஏதுவாகிய அப்பதார்த்தத்தின் அப்பிரதீதியாமென அறிக.

வினு:—சம்பவப்பிரமாணமாவது யாதெனின் (119)

விடை:—ஆயிரமாகிய எண்ணில் நூறெனும் எண்ணுண்டெனுமுணர்வென அறிக.

வினு:—ஐதீகப்பிரமாணமாவது யாதெனின் (120)

விடை:—இம்மரத்தில் யக்ஷனுள னென்னும் வசனத்தால் அம்மரத்தில் உண்டாகும் யக்ஷனுணர்வென அறிக.

வினு:—பிரஹ்மம் பிரத்தியக்ஷாதிப் பிரமாணங்களால் விடயீகரிக்கக் கூடாததென்றது எதனுலெனின். (121)

விடை:—பிரஹ்மம் உருவமாகவாவது அல்லது நீல முதலிய நிறங்களுக்காசிரயமாகவாவது இருக்குமாயின் நேத்தி

ரேந்திரியஜன்னியஞானத்துக்கு விஷயமாம். பரிசமாக வேனும் அல்லது பரிசாசிரயமாகவேனும் இருக்குமாயின் அவக்கிந்திரியஜன்னியஞானத்துக்கு விஷயமாம். சப்த ரச கந்த குணங்களுளவாயின் சுரோத்திர சிங்குவை ஆக்கிராணேந்திரியஜன்னியஞானங்கட்குவிஷயமாம். அங்ஙனமின்றிஇவைகட்கு விலக்ஷணசொரூபமாக இருத்தலால் பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணத்துக்கும் வன்னிதூமங்கள் போல எதார்த்தத்தில் காரணகாரிய பாவமாக இல்லாமையால் அனுமானப்பிரமாணத்துக்கும் மரைக்குச் சாதிருசியமாகப் பசுவிருப்பதுபோலப் பிரஹ்மத்துக்குச் சாதிருசியமாக வேறு பொருள் ஔபாதிகமாக விருத்தலன்றி கிருபாதிகமாக இல்லாமையால் உவமானப் பிரமாணத்துக்கும் பதத்தின் அர்த்தபோத ஏதுவான சாமர்த்தியம் சக்தியெனப்படும். சக்திவிருத்தியாலுணரப்படும் அர்த்தம் சக்கியமாம். சக்கியசம்பந்தம் இலக்கணையாம். இங்ஙனம் பரம்பராசம்பந்தமான இலக்கணவிருத்திக்கு விஷயமேயன்றிச் சக்திவிருத்திக்கு விஷயமல்லாமையால் சப்தப்பிரமாணத்துக்கும் பருத்தலிளைத்தலாதி விகாரங்களைப் பொருந்துதலும் ஓரிடத்தின்றி மற்றோரிடத்திருப்பதுமாக இராமல் கிருவிகாரமாகவும் பூரணமாகவும் இருத்தலால் அருத்தாபத்திப் பிரமாணத்துக்கும் அசத்தாக இராமல் நித்தியசத்தாக விளங்கிக்கொண்டிருத்தலால் அபாவப்பிரமாணத்துக்கும் விஷயமன்று. சம்பவப்பிரமாணம் அருத்தா

பத்திப் பிரமாணத்தினும் ஐதிகப்பிரமாணம் சப்தப்பிரமாணத்திலும் அடங்கியுள்ளனவானமையால் அவ்விரண்டற்கும் பிரஹ்மம் விஷயமன்றென்பதற்குக் காரணம் இங்கே யெழுதப்படவில்லை. இதனால் சகலப்பிரமாணங்களினும் விடயீகரிக்கக்கூடாததென்றதென அறிக.

பிரஹ்மம் அகோசரமேன்பதற்குப் பிரமாணம்.

(பிரஹ்மகீதை கேனோபநிடத முரைத்த அத்தியாயம்.)

வாக்கும் மனமுங் கண்ணும் மற்றுள விந்தியங்களுமே
னோக்கரிய பரஞ்சுடரை நோக்கியிவை செலமாட்டா.

(பதம)	(பொருள்)
அடங்கியிருக்கும் போது அதற்குச் சுத்தப்பிரஹ்மமென்றுபெயர்.	ஒடுங்கியிருக்கும்போது அவ்வதீதப்பிரஹ்மத்துக்குப் பரிசுத்தமாகிய பிரஹ்மமென்று நாமமாம்.

வினா:—பிரஹ்மத்தில் சத்தியென்றொன்று அடங்கியிருக்குமாயின் வஸ்து இரண்டாம். அற்றேல் அத்துவிதம் எங்ஙனஞ் சித்திக்குமெனின். (122)

விடை:—மண்ணிலடங்கியிராநின்ற கடசத்தி மண்ணிற் கன்னியவஸ்துவாகாமல் மண்மாத்திரமாகவே யிருத்தல்போலப் பிரஹ்மத்திலடங்கியிராநின்ற பராசத்தியும் பிரஹ்மத்துக்கு அன்னியவஸ்துவாகாமல் பிரஹ்மமாத்திரமாகவே யிருக்

தலால் வஸ்து இரண்டின்ரும். ஆதலால் அத்துவிதஞ் சித்திக்குமென்றறிக,

(நூல்-2)

அந்தச்சத்தி விசிரிம்பித்துச் சுத்தப்பிரஹ்மத்தை வியாபிக்கும்போது அப்பிரஹ்மம் பரைவியாபகத்திற் குள்ளிருந்தபடியால் அதற்குப் பரப்பிரஹ்மமென்று பெயராம்.

(பதம்)	(பொருள்)
அந்தச்சத்தி விசிரிம்பித்து சுத்தப்பிரஹ்மத்தை வியாபிக்கும்போது	அதீதப்பிரஹ்மத்தி லடங்கியிருந்த அச்சத்தியானது விரிந்து பரிசுத்தமாகிய பிரஹ்மத்தைச் சூழ்ந்துகொள்ளும்போது

வினு:—பிரஹ்மத்திலுள்ள சத்தி பிரஹ்மத்தைத்தானே வியாபிப்பது எங்ஙனமெனின். (123)

விடை:—அக்கினியிலுள்ள புகை அக்கினியையும் ஆகாயத்திலுள்ள மேகம் ஆகாயத்தையும் வியாபித்ததுபோலுமென அறிக.

(பதம்)	(பொருள்)
அப்பிரஹ்மம் பரைவியாபகத்துக் குள்ளிருந்தபடியால் அதற்கு பரப்பிரஹ்மமென்று பெயராம்	முற்சொல்லப்பட்ட சுத்தப்பிரஹ்மமானது பராசத்தியினது வியாபகத்துக்குள்ளாயிருந்தமையால் அந்தச்சுத்தப்பிரஹ்மத்துக்கு மேலாகியபிரஹ்மமென்று நாமமாம்.

வினு:-பரைவியாபகத்துள் பிரஹ்மமிருக்குமாயின் அது வியாப்பியப் பொருளாகுமேயெனின். (124)

விடை:—திக்கெங்கினும் நிறைந்து வியாபகமாக இராநின்ற ஆகாயம் தன்னுளேகதேசமாக ஓரிடத்திற்றோன்றிய மேக வியாபகத்திருக்கினும் அதனுல் அது வியாப்பியப் பொருளாகாததுபோல, சகலதத்துவங்களினும்நிறைந்து அப்பாலும் அளவிடற்கரிய வியாபகசொரூபமாக யிராநின்ற பரப்பிரஹ்மம் தன்னுளேகதேசமாகத் தோன்றிய பராசத்தியின் வியாபகத்திருக்கினும் வியாப்பியப் பொருளாகாதென அறிக.

வினு:—சுத்தப்பிரஹ்மம் பரப்பிரஹ்மமெனப் பெயர் பெற்றதெதுபோலுமெனின். (125)

விடை:—மண்ணி லடங்கியிருந்த கடசத்தி கடாகாரமாக விரிந்து ஆகாயத்தை வியாபித்தபோது அக்கடவியாபகத்தளவாயிராநின்ற ஆகாயம் கடாகாயமெனப் பெயர் பெற்றது போலுமென அறிக.

வினு:—மண்ணிலடங்கியிருந்த கடசத்தியைக் காரியப்படுத்தற்கு மண்ணிற்கும் சத்திக்கும் அன்னியமாக நிமித்தகாரணனுன குலாலன் வேண்டியதுபோலப் பிரஹ்மத்திலடங்கியிருந்த பராசக்தியை விகாசப்படுத்தற்குப் பிரஹ்மத்துக்கும் சத்திக்கும் அன்னியமாகநிமித்தகாரணன் வேண்டுமேயெனின். (126)

விடை:—கடசத்திக் காதாரமாகிய மண் சடமானமை யால் கடசத்தியை விகாசப்படுத்தற்கு வேறு சேதனனை குலாலன் வேண்டிற்று. சத்திக்காதாரமாகிய பிரஹ்மம் சேதனமானமையால் சத்தியை விகாசப்படுத்தற்குப் பிரஹ்மமே நிமித்தகாரணமுமாகும். ஆதலால் வேறே நிமித்தகாரணன் வேண்டுவதின்றென அறிக.

வினா:—பிரஹ்மஞ் சேதனமாக இருக்கினும் நிஷ்கிரிய சொரூபமெனச் சுருதிகள் கூறுகின்றமையால் சத்தியை விகாசப்படுத்தற்கு எங்ஙனம் காரணமாகுமெனின் (127)

விடை:—ஊசியைச் சேட்டிப்பித்தற்கு நிஷ்கிரியமாகிய காந்தக்கல் காரணமாதல்போலச் சத்தியை விகாசப்படுத்தற்குப் பிரஹ்மம் நிஷ்கிரியவஸ்துவாக இருக்கினும் காரணமாகுமென அறிக.

விடை:—இச்சத்திக்குப் பரையெனப் பெயர் வந்தது எதனாலெனின்.
(128

விடை:—சப்தப்பிரஹ்மங்களுந் தோன்றுவதற்குக் காரணமாயுள்ள பிரகிருதிக்குமேலாகிய பரப்பிரஹ்மத்தை வியாபித்து அபேதமாயிருத்தலினென அறிக.

வினா:—சப்தப்பிரஹ்மங்களெவை? அவைகள் பிரஹ்மமெனப் பெயர்பெற்றது எதனாலெனின். (129

விடை:—பிரமன், விட்டுணு, உருத்திரன், பிரணவம், வேதம், பிராஹ்மணன், பசு என்னுமிவ்வேழுமாம். இவை முறையே சிருட்டிக்கும் திதிக்கும் சங்காரத்துக்கும் மந்திரங்கட்கும் சாத்திரங்கட்கும் வருணங்கட்கும் மிருகங்கட்கும் தலைமைபூண்டிருத்தல்பற்றியென அறிக.

(நூல்-ங.)

இலக்ஷணசூனியமாயிருக்கின்ற இச்சத்திக்குப் பிரஹ்ம சன்னிதானத்திற் புருடசமூகத்தில் ஸ்திரீக்கு இன்பஞ் சனித்தாற் போல அவிகிருத சத்துவரஜஸ்தமோகுணங்களுண்டாயின. இவற்றுள் சுத்த சத்துவத்துக்கு ஆனந்தரூப சத்தியென்றும் சுத்தரஜஸிற்குச் சித்ரூப சத்தியென்றும் சுத்ததமஸிற்குச் சத்ரூப சத்தியென்றும் பெயர்.

(பதம்)	(பொருள்)
இலக்ஷண சூனியமாயிருக்கின்ற இச்சத்திக்கு	பிரஹ்மத்துக்கு விலக்ஷண வடிவமின்றியதாயுள்ள இந்தச் சத்திக்கு.

வினா:—பரையென்னுஞ் சத்தியை லக்ஷண சூனியமென்றது எதனாலெனின். (130)

விடை:—பிரகிருதியைப்போல உற்பவநாச அவயவாகாரப் பிரபஞ்சவடிவமாகப் பரிணமித்தலின்றியதாய் நிரவய

வமாகிய பிரஹ்மத்தில் பேதமின்றி நிரவயவமாகவே யிருத்தலினென அறிக.

(பதம்)	(பொருள்)
பிரஹ்மசந்நிதானத்தில் புருடசமுகத்தில்	நிருவிகாரமாயுள்ள பிரஹ்ம சமுகத்தில் நீண்டகாலம் பிரிவுற்றிருந்த சகலஐசுவரியங்களையுமுடைய பிரியநாயகன் சேர்க்கையில்.

வினா:-ஐசுவரியங்களென்பவை யெவையெனின். (131)

விடை:—இராசாங்கம், மக்கள், சுற்றம், பொன், மணி, நெல், வாகனம், அடிமைகளும், அழகு, இளமை, அரோகம் திடகாத்திரம், வித்தை, வீரியம், விவேகம் என்பனவுமென அறிக.

(பதம்)	(பொருள்)
ஸ்திரிக்கு இன்பஞ்சனித்தாற்போல	கற்பிற்சிறந்த மனையாளுக்கு கச்சு, ரவிக்கை, வளையல் தெறிக்கச்சரீரபுளகிதம் மயிர்க்கூச்சுமுகமலர்ச்சியோடு சுகஞ்சனித்தாற்போல.

(பதம்)	(பொருள்)
சத்துவ ரஜஸ் தமோ குணங்களுண்டாயின.	சாத்வீக இராஜததாமதமென்னும் முக்குணங்களும் தோன்றின.

வினா:—பிரஹ்மசன்னிதானத்தில் பராசத்திக்கு முக்குணமுண்டாகியதெனின், பிரஹ்மத்துக்குமுன்பாக வேறிடத்திற் சத்தியிருக்கிறதென்றாகிறது. அற்றேல் பிரஹ்மமுள்ளவிடத்திற் சத்தியும் சத்தியுள்ளவிடத்திற் பிரஹ்மமுமில்லாததாகிப் பிரஹ்மம் கண்டப்பொருளாகுமே யெனின். (132)

விடை:—இங்கே சன்னிதானமென்பதற்கு முன்பு எனப்பொருள்கொள்வது ஆராய்வுக்குறைவேயன்றி வேறன்று. மற்றென்னெனின் சன்னிதானமென்பது சமுகம் அதாவது கூடிநிற்றலாகிய கூட்டமாம். அக்கினியை உஷ்ணசத்திகூடி நிற்றலால் அக்கினியும் ஆகாயத்தை மேகங்கூடி நிற்றலால் ஆகாயமும் கண்டப்பொருளாகாததுபோலப் பிரஹ்மத்தைப் பராசத்திகூடி நிற்றலால் பிரஹ்மம் கண்டப்பொருளாகாதென அறிக.

(வினா:—அற்றேல் பிரஹ்மத்தைப்போல சத்தியும் அநாதியானமையால் அநாதியே பிரஹ்மத்திற் சத்தி பிரிவின்றியபேதமாயிருக்கிறதாகும். ஆதலால் சத்திக்கு முக்குணங்களும் அநாதியாகவே யுள்ளனவாகுமன்றி யிடையிலோர் காலத்தில் பிரஹ்மசன்னிதான விசேடத்தால் முக்குணங்களுண்டாயின வெனல் அசம்பாவித மெனின். (133)

விடை:—வியாதியாதிகளாற் சரீரமெலிந்து யாதொரு செயலுமின்றிப் பிரேதம்போலப் புருடன்மடியிற்றுனே படு

த்திருக்கிற ஸ்திரீக்கும் புருடனைத்தான் சார்ந்திருந்தும் காமாதி விகாரங்களுதயமாகாமல் சரீரமெலிவு நீங்கிச்செய லுண்டாகி யெழுந்தபின்னர்ப் புருடதரிசன விசேடத்தாற் காமாதி விகாரங்களுண்டாதல்போலப் பராசத்தி பிரஹ்ம வியாபகத்தில் செயலற்று ஒடுங்கி அதிசூக்ஷமமாயிருக்கும் போது அதற்குக் குணங்களுதயமாகாமல் காலபரிபாகத்தாற் செயல்பெற்றுத் தடித்து விகாசமாகிய பின்னர்ப் பிரஹ்மத் தின் சேர்க்கைவிசேடத்தால் முக்குணங்களுமுதயமாயின ~~ஒன்றேயாகும்.~~ ஆதால் அசம்பாவிதமன்றெனவறிக.

வினா:—பரையிற்றோன்றிய மூக்குணங்களும் வேறுபடுந் தன்மையில்லனவாயின் ஒன்றேயாகும். ஆதலால் அவைகட் கு வெவ்வேறு பெயர்கள் கூறப்படாதெனின். (134)

விடை:—சலத்துக்குள்ள சத்திகள் வேறுபடுந்தன்மை யில்லனவாயினும் அவைகட்குக் குளிர் இளகல் வெண்மை யென வெவ்வேறு பெயர் கூறுவதுபோலப் பரையிற்றோன்றிய முக்குணங்களும் வேறுபடுந்தன்மையில்லனவாயினும் அவை கட்கு வெவ்வேறு பெயர் கூறலாமென அறிக.

(பதம்)

இவற்றில் சுத்தசத்துவத்தி ற்கு ஆனந்தரூபசத்தியென்று ம்.

(பொருள்)

இம்முக்குணங்களில் பரிசுத் தமாகிய சாத்வீககுணத்திற்கு ச் சுகசொரூபசத்தி யெனவும்.

(பதம்)

சுத்தராஜஸிற்கு சித்துரூப சத்தியென்றும், சுத்ததமஸிற் குச்சத்துரூபசத்தி யென்றும் பெயர்.

(பொருள்)

பரிசுத்தமாகிய இராசதகு ணத்திற்கு அறிவுசொரூபசத் தியெனவும், பரிசுத்தமாகியதா மதகுணத்திற்கு உண்மைரூப சத்தியெனவும் நாமமாம்.

வினா:—இப்பராசத்தியின் குணங்களைச் சுத்தகுணங்க ளென்றது எதனாலெனின். (135)

விடை:—சுத்தமாகிய பிரஹ்மத்தை அசுத்தமாகிய ஜக ஜீவ பரங்களாகத் தோன்றச்செய்யும் பிரகிருதியின் அசுத்த குணக் கலப்பில்லனவாயும் பிரஹ்மத்தின் சுத்தமாகிய சச்சி தானந்த இலக்கணங்களை யுள்ளபடி விளங்கச் செய்வதாயு மிருத்தலினென அறிக.

வினா:—பரையின் முக்குணங்கட்கும் முறையே ஆன ந்தரூபசத்தி சித்துரூபசத்தி சத்துரூபசத்தியெனப் பெயர் வந் தது எதனாலெனின். (136)

விடை:—சத்துவகுணம் பிரஹ்மத்தின் அத்வைதா நந்த இலக்கணத்தைத் ததாகாரமாயிருந்து விளங்கச்செய்யுந்

தன்மையதாதலால் அதற்கு ஆனந்தரூப சத்தியெனவும், இராஜதகுணம், சுயம்பிரகாசமாகிய சித்திலக்கணத்தைத் ததாகாரமாயிருந்து விளங்கச்செய்யுந் தன்மையதாதலால் சித்துரூப சத்தியெனவும், தாமதகுணம் முக்காலத்தினுமுள்ள வியாபகமாகிய சத்திலக்கணத்தைத் ததாகாரமாயிருந்து விளங்கச்செய்யுந் தன்மையதாதலால் சத்துரூப சத்தியெனவும் பெயர் வந்ததென அறிக.

(நூல்·ச.)

இவற்றில்காரணமான ஆனந்தரூபசத்தியோடு பரப்பிரஹ்மங்கூடி சர்வானந்தமென்னுஞ் சுழுத்தியவத்தையையடையும்போது பரப்பிரஹ்மமென்னும் பெயர்போய்ப் பரமானந்தரென்னும் பெயர்வந்தது. இந்தப்பரமானந்தர் சர்வப்பிரகாசமென்னும் சொப்பனவத்தையை யடையும்போது பரமானந்தரென்னும் பெயர்போய்த் தேஜோமயரென்னும் பெயர் வந்தது. இத்தேஜோமயர் சத்துரூப சத்தியோடு கூடிச் சர்வவியாபகமென்னும் சாக்கிராவஸ்தையை யடையும்போது தேஜோமயரென்னும் பெயர் போய்ப் பரிபூரணரென்னும் பெயர் வந்தது.

(பதம்)	(பொருள்)
இவற்றில் காரணமான ஆனந்தரூபசத்தியுடனே பரப்பிரஹ்மங்கூடி சர்வானந்தமென்னுஞ் சுழுத்தியவத்தையை யடையும்போது பரப்பிரஹ்மமென்னும் பெயர்போய், பரமானந்தரென்னும் பெயர் வந்தது.	இம்மூன்று சத்திகளிற்பிரதானமான சுகரூபசத்தியோடு மேலாகிய பிரஹ்மஞ்சேர்ந்து பூரணானந்தமயமென்று சொல்லப்படுவதாகிய சுழுத்தியவத்தையைப் பொருந்துகின்றபோது மேலாகிய பிரஹ்மமென்கிற நாமமானது நீங்கி மேலாகிய சுகசொரூபனென்கின்ற நாமமுண்டாயிற்று.

வினா:—ஆனந்தரூப சததியைச் சத்துரூப சத்திக்கும் சித்துரூபசத்திக்குங் காரணமென்றது எதனாலெனின்.(137)

விடை:—சாக்கிர சொப்பனங்கட்குச் சுழுத்திகாரணமானமையால் சுழுத்தியவத்தாரூபமாகிய ஆனந்தரூபசத்தியைச் சத்துரூபசத்திசித்துரூபசத்திக்குக் காரணமென்றதென அறிக.

வினா:—சுழுத்தியவத்தையை யடைந்த பரப்பிரஹ்மத்துக்குப் பரமானந்தரெனப் பெயர்வந்தது எதனாலெனின் 138

விடை:—சிவதுரியமாகிய பரைவியாபகத்தில் சுபாவசொரூபமாக இருந்தவண்ணமேயிருந்த பரப்பிரஹ்மம், பரையின் சத்துவகுணமாகிய ஆனந்தரூபசத்தி சம்பந்தத்தால் அதீதானந்தமாகிய துரியாவத்தையினின்றும் நழுவி உபசாங்

தமாகிய சுழுத்தியவத்தையைப் பொருந்திச் சர்வப்பிரகாச சர்வவியாபகமாக விளங்குகிறோமென்னும் சொப்பன சாக்கிரப் பிரஞ்ஞைகளின்றி மேலாகிய ஆனந்தமயமாக நிற்றலினென அறிக. (அசிபதார்த்தமானசிவசுழுத்தி)

(பதம்)	(பொருள்)
இப்பரமானந்தர் சித்துருபசத்தியுடனேகூடிச்சர்வப்பிரகாசமென்னுஞ் சொப்பனவத்தையை யடையும்போது பரமானந்தரென்னும் பெயர்போய்த் தேஜோமயரென்னும் பெயர்வந்தது.	இந்தப் பரசுகசொரூபர் அறிவுசொரூபசத்தியோடுசேர்ந்து பூரணப்பிரகாசமென்னும கனவவத்தையைப பொருந்துகின்றபோது பரசுகசொரூபரென்னும் நாமம்நீங்கிப் பிரகாசசொரூபரென்னும் நாமமுண்டாயிற்று.

வினா:—சொப்பனவத்தையில் பரமானந்தருக்குத் தேஜோமயரெனப் பெயர்வந்தது எதனாலெனின். (139)

விடை:—சிவசுழுத்தியாகிய ஆனந்தரூப சத்திவியாபகத்திருந்த பரமானந்தர் பரையின் ரஜோகுணமாகிய சித்ரூப சத்தி சம்பந்தத்தால் உபசாந்தமாகிய சுழுத்தியவத்தையினின்றும் நழுவி சர்வப்பிரகாசமாகிய சொப்பனவத்தையைப் பொருந்திச் சர்வவியாபகமாக விளங்குகிறோமென்னும் பிரஞ்ஞையின்றிப் பூரணப்பிரகாசமயமாய் நிற்றலினென அறிக. (அசிபதார்த்தமான சிவசொப்பனம்)

(பதம்)	(பொருள்)
இத்தேஜோமயர் சத்துருபசத்தியுடனேகூடி சர்வவியாபகமென்னும் சாக்கிராவத்தையை அடையும்போது தேஜோமயரென்னும் பெயர்போய் பரிபூரணரென்னும் பெயர்வந்தது.	இந்தப்பிரகாச சொரூப இருப்புருபசத்தியோடுசேர்ந் பூரணவியாபகமென்னும் நன வவஸ்தையைப்பொருந்துங் லத்தில் பிரகாசசொரூபரென் கின்ற நாமமானது நீங்கி விய பகசொரூபரென்கின்ற நாமமு ண்டாயிற்று.

வினா:—சாக்கிராவத்தையில் தேஜோமயர்க்குப் பரிபூ ரணரெனப் பெயர்வந்தது எதனாலெனின். (140)

விடை:—சிவசொப்பனமாகிய சித்ருபசத்திவியாப கத்திருந்த தேஜோமயர் பரையின் தமோகுணமாகிய சத் ரூபசத்தி சம்பந்தத்தால் சர்வப்பிரகாசமென்னுஞ் சொப் னவத்தையினின்றும் நழுவிச் சம்பூரணஸ்தானமாகிய சாக் கிராவத்தையைப் பொருந்திச் சராசரப் பிரபஞ்சங்களை தன்மயமாகித் தானே பூரணமயமாகி நிற்றலினென அறிக. (அசிபதார்த்தமான சிவசாக்கிர

பிரஹ்மவிலக்கணநிருபகம்.

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

ஓம் பரப்பிரஹ்மணேநம:

ஸ்ரீகுரவேநம:

நானுசிவவாதக்கட்டளை வியாக்கியானம்

உ. அத்தியாரோப நிரூபகம்.

அவதாரிகை.

பூர்வநிரூபகத்தில் விளக்கிய நித்தமாதிய சுத்தவிலக்கணங்களையுடைய பரப்பிரஹ்மத்தில் பிரகிருதிமுதற்றால்சரீரமீறாகிய தத்துவங்களின் றோற்றமாகிய அத்தியாரோபக் கிரமத்தை நிரூபிக்கின்றார்:—

(நூல்-ரு)

இந்த அகண்டபரிபூரண சச்சிதானந்த பிரஹ்மத்திற் சுத்தியில் ரஜதம்போல மூலப்பிரகிருதியென்னும் ஒரு சத்தியுண்டு. அந்தச் சத்தி விகிருத சத்துவ இராஜத தாமதமாகிய முக்குணசொரூபமாக விரிந்து தோன்றும்.

(பதம்)	(பொருள்.)
இந்த அகண்ட	இப்போது பிரஹ்மவிலக்கண நிரூபகத்திற்கூறிய ஒன்றினாலுங் கண்டிக்கப்படாத.

வினா:—பிரஹ்மம் கண்டிக்கப்படாததென்றது எதனாலெனின். (1)

விடை:—உலோகாயதமுதலிய புறச்சமயங்கள் வேதானுசாரமான கன்மகாண்டங்களினாலும், அக்கன்மகாண்டங்களும் உபாசனாகாண்டங்களினாலும், அவ்வுபாசனாகாண்டங்களும் ஞானகாண்டமாகிய உபநிடதங்களினாலும் கண்டிக்கப்படும். அவ்வுபநிடதங்களைக் கண்டித்தற்கு அவற்றினும் பிரபலப்பிரமாணங்களில்லாமையால் அவையே சகல பிரமாணங்கட்கு மேலாகிய வேதமுடிவாக விளங்குகின்றன. அங்ஙனம் விளங்காநின்ற உபநிடதங்களும் பிரஹ்மத்தை அகண்டம் பூரணம் சச்சிதானந்தமெனக் கீர்த்திக்கின்றமையினென அறிக,

(பதம்)	(பொருள்.)
பரிபூரண	வியாபகமாக முற்றிலும் நிறைந்துள்ள.

வினா:—பிரஹ்மத்தைப் பரிபூரணமென்றது எதனாலெனின். (2)

விடை:—தேசம், காலம், வஸ்துவாகிய மூன்றினாலும் பரிச்சேதமுறாமல் வியாபகமாக நிறைந்திருப்பதானமையினென அறிக.

வினா:-பிரஹ்மம் தேசத்தாற் பரிச்சேதமுறாதென்றது எதனாலெனின். (3)

விடை:—ஒவ்வொரு பொருள்களும் ஒருதேசத்துள்ளனவாயும் ஒருதேசத்தில்லனவாயுமிருத்தலின் அவை தேசத்தாற்பரிச்சேத முள்ளனவாகும். அங்ஙனமின்றிப் பிரஹ்மம் சகல தேசங்களினும் இருக்கிறதிருக்கிறதென வியாபகசத்தாய் விளங்கிக்கொண்டிருத்தலின் பரிச்சேதமின்றிய பரிபூரணமாம்.

வினா:—அற்றேல் பிரஹ்மம் தேசத்தால் மாத்திரம் பரிச்சேதரகிதமெனல் போதுமானதாயிருக்க அதனோடு காலத்தினாலும் பரிச்சேதரகிதமெனக் கூறியது எதனாலெனின். (4)

விடை:-தேசத்தால்மாத்திரம் பரிச்சேதரகிதமெனின் சகல தேசங்களினும் நிறைந்து வியாபகமா யிராநின்ற ஆகாயத்துக்கும்பூரணத்துவஞ் சித்திக்கும். அதனால் பிரஹ்மத்துக்கு அதிவியாப்திதோடம் வரும். அங்ஙனம் வராமல் அதனை நிராகரிக்கும் நிமித்தம் காலத்தினாலும் பரிச்சேதமின்மை கூறியதென அறிக.

(பரிச்சேதம்; வரம்பு, அல்லது பாகம், அல்லது பிரிவு.)

வினா:—இங்ஙனங்கூறுவதால் பிரஹ்மத்துக்கு ஆகாயத்தால் அதிவியாப்திதோடமில்லையென்பது எதனாலெனின் (5)

விடை:—ஆகாயம் சிருட்டிகாலத்திற்றோன்றிப் பிரளயகாலத்தில் நாசமுறுதலால் தேசத்தால் மாத்திரம் பரிச்சேதரகிதமாயுள்ளதேயன்றிக் காலத்தினாலும் பரிச்சேதமின்றியதன்றென அறிக.

வினா:—பிரஹ்மம் காலத்தினாலும் பரிச்சேதரகிதமென்பது எதனாலெனின் (6)

விடை:—ஒருகாலத்துள்ளனவும் மற்றொருகாலத்தில்லனவுமாகிய பொருள்கள் காலபரிச்சேதமுள்ளனவாகும். பிரஹ்மம் அங்ஙனமின்றி அநாதியாதலின் பூதகாலத்தினும் நித்தியமாதலின் பௌஷியத்காலத்தினும் சத்துருபமாதலின் வர்த்தமானகாலத்தினும் விளங்கிக்கொண்டிருத்தலினென அறிக.

வினா:—அற்றேல் பிரஹ்மம் தேசகாலங்களால்மாத்திரம் பரிச்சேதரகிதமெனல் போதுமானதாயிருக்க அவைகளோடு வஸ்துவினாலும் பரிச்சேதரகிதமென்றது எதனாலெனின் (7)

விடை :—பிரஹ்மம் தேசகாலங்களால் மாத்திரம் பரிச்சேதரகிதமெனின் சாங்கிய மதஸ்தர்கள் ஜீவனை வியாபகமென ஒப்பித்தேசத்தினாலும், அநாதி நித்தியமென ஒப்பிக் காலத்தினாலும் பரிச்சேதரகிதமெனக் கூறுகின்றமையால் ஜீவனுக்குப் பரிபூரணத்துவமும் அதனால் பிரஹ்மத்துக்கு அதிவியாப்திதோடமும் வரும். இஃதன்றிக்காலம், தேசத்தினாலும் தன்னாலும் பரிச்சேதமற்றதானமையால் காலத்துக்குப் பூரணத்துவமும் அதனால் பிரஹ்மத்துக்கு அதிவியாப்திதோடமும் வரும். ஆதலால் சாங்கியமதானுசாரமாகச் சீவனுக்கும் காலத்திற்கும் வரும் பூரணத்துவத்தை நிராகரிக்குநிமித்தம் வஸ்துவினும் பரிச்சேதமின்மை கூறியது என அறிக.

வினா :—தேசகாலங்களோடு வஸ்துவினாலும் பரிச்சேதரகிதமென்பதால் ஜீவனைப்பற்றியும் காலத்தைப்பற்றியும் பிரஹ்மத்துக்கதிவியாப்திதோடமில்லையென்பது எதனாலெனின். (8)

விடை :—சாங்கியர்கள் ஜீவர்களைத் தேசத்தினாலும் காலத்தினாலும் பரிச்சேதரகிதர்களெனக் கூறினும், ஜீவர்கள் அநேகர்களென ஒப்பியிருத்தலால் வஸ்துவினாலும் அங்ஙனங்கூறாமல் பரிச்சேதமுள்ளார்களென்றே கூறுகின்

றனர். இஃதன்றிக்காலம் ஓர்வஸ்துவாக இருப்பதுபோல ஆகாய முதலிய பலவஸ்துக்கள் காலத்துக்கு அந்நியமாக இருத்தலால் காலம் ஆகாயமுதலிய வஸ்துக்களால் பரிச்சேதமுள்ளதேயாகின்றது. ஆதலினென அறிக.

வினா :—பிரஹ்மம் வஸ்துவினாலும் பரிச்சேதமுறாதென்றது எதனாலெனின். (9)

விடை :—மண்கடகலசாதிகளினும் பொன் கடகமகுடாதிகளினும் வியாபித்து அவ்வவ்வாகாரமாயிருப்பதுபோல, பிரஹ்மம் தன்னிற் கற்பிதமாகிய சேதனாசேதன வஸ்துக்களனைத்தினும் வியாபித்துச் சர்வாத்மகமாயிருத்தலினென அறிக.

வினா :—வஸ்துக்கள் ஒன்றற்கொன்று பேததருமங்களையுடையனவாதலின் பிரஹ்மமும் பேததருமங்களையுடைத்தன்றோ சர்வாத்மகமாயிருக்கவேண்டும். அற்றேல் பிரஹ்மம் விகாரப்பொருளாகுமேயெனின். (10)

விடை :—மண்ணும் பொன்னும் முறையே பேததருமங்களையுடைய கடகலசாதிகளினும் கடகமகுடாதிகளினும் வியாபித்து அவ்வவ்வாகாரமாயிருக்கினும் தத்தந்தருமங்கள் வேறுபட்டு விகாரப்பொருள்களாகாததுபோல பிரஹ்மம் பேததருமங்களையுடைய சேதனாசேதன வஸ்துக்

களில் வியாபித்துச் சர்வாத்மகமாயிருக்கினும் அஸ்திபா
திப்பிரிய லக்ஷணங்கள் வேறுபட்டு விகாரப்பொருள்களா
காதென அறிக.

வினா:—மண்ணும் பொன்னும் முறையே கடகலசாதி
களினும் கடகமகுடாதிகளினும் வியாபித்து விகாரப்பொ
ருள்களாகாதனவாயிருக்கினும் அவைகளில் ஒன்றற்கும்
மற்றொன்றற்குமிடையில் இல்லாமல் கண்டப்பொருள்களா
வதுபோலப் பிரஹ்மமும் பேததருமங்களையுடைய சேதனா
சேதன வஸ்துக்களில் வியாபித்து விகாரப்பொருளாகாதி
ருக்கினும் அவ்வஸ்துக்களில் ஒன்றற்கும் மற்றொன்றற்குமி
டையில் இல்லாமல் கண்டப்பொருளேயாம். ஆதலின் பிரஹ்
மம் பூரணமென்பது எங்ஙனம் பொருந்துமெனின். (11)

விடை:—மண்பொன்னுபமானம் பிரஹ்மம் விகாரப்
பொருளல்லவென்பதற்கு மாத்திரங்கூறியதேயன்றி பூரண
மென்பதற்குக் கூறியதன்று. அற்றன்று; உவமேய இலக்க
ணமுற்றிலும் பொருந்தியது உவமானமாகுமெனின், உவமா
னப்பொருள் உவமேயப்பொருளேயாய் உவமானம் உவமே
யமென்னும் பேதமும் அதுபற்றிய விவகாரமு மிருக்கமாட்
டாது. அங்ஙனமின்றி அநேகமாகச் சாத்திரங்களில் இருக்
கின்றமையால் உவமேயத்துக்கு எவ்வுவமானமும் ஏகதேச
மாத்திரம் பொருந்துமேயன்றி முற்றிலும் பொருந்தாது.

எங்ஙனமெனின் ஆவரம்பூப்போற் பொன்னிருக்குமென்றால்
ஆவரம்பூ பொன்னின் நிறத்துக்குமாத்திரம் உவமானமா
கிறதேயன்றி. உருகல் நீளல் இருகல் ஒளிர்தல்களுக்கு
உவமானமாகிறதில்லை. ஆதலால் சடமாகிற ஆவரம்பூ
வுவமானம் சமசத்தாய்ச் சடமாயுள்ள பொன்னிற்கே முற்றி
லும் பொருந்தாதபோது சடமாயுள்ள மண் பொன்னுவமா
னம் விஷமசத்தாய்ச் சித்தாயுள்ளபிரஹ்மத்துக்கு எங்ஙனம்
முற்றிலும் பொருந்தும்? பொருந்தாது. இஃதன்றி மண்
ணும் பொன்னும் கண்டப்பொருள்களானமையால் தத்தம்
காரியங்களில் ஒன்றற்கும் மற்றொன்றற்குமிடையில் இல்
லாதனவாய்க் கண்டப்பொருள்களேயாம். பிரஹ்மம் அகண்
டப்பொருளானமையால் ஆகாயம் நான்கு பூதங்களிலும்
வியாபித்திருப்பதுமன்றி அவைகளினிடையினுமிருப்பது
போலச் சேதனாசேதன வஸ்துக்களினும் அவைகளுக்கி
டையிலுள்ள சூனியங்களினும் இருக்கிறதிருக்கிறதென வி
ளங்குதலின் பூரணமேயாகும். அல்லது ஜீவர்களும் ஈசுவ
ரனும் பஞ்சபூதபௌதிகங்களும் பிரஹ்மத்திற்பேதமின்றி
அபேதமாயிருத்தலிற் பூரணமெனினும் அல்லது சருவத்தி
லும் பூரித்திருத்தலால் பூரணமெனினும் அமையுமென
அறிக.

வினா:—பிரஹ்மம் சருவத்திலும் பூரித்திருப்பது எங்
ஙனமெனின். (12)

விடை:—கடம் சலத்தினுற் பூரிக்கப்படுவதுபோல அன்னமயகோசம் பிராணமயகோசத்தினுலும் அது மனோமயகோசத்தினுலும் அது விஞ்ஞானமயகோசத்தினுலும் அது ஆனந்தமயகோசத்தினுலும் அது சீவாத்மாவினுலும் பூரிக்கப்படும். இங்ஙனம் பூரிக்கப்படுவதாகிய பஞ்சகோசங்களால் பஞ்சபூதங்களும் இவைகளால் பூரிக்கப்பட்டுள்ள அண்டபஹிரண்டங்களெல்லாவற்றினும் பூரித்திருப்பதாகிய மாயாவிசிட்டரினும் பிரஹ்மம் பூரித்திருப்பதுமன்றித் தான் ஒன்றினுலும் பூரிக்கப்படாத வியாபகமாயிருக்கிறதென அறிக.

பிரஹ்மம் பூரணமென்பதற்குப் பிரமாணம்.
(ரிபுகீதை ௭௧-வது அத்தியாயம்)

கேவலமாம் பரப்பிரமமானதானே கெம்பீர பூரணமா யுள்ளதாமே

திரிவித பரிச்சேதமற்றது பூரணமென்பதற்குப் பிரமாணம்.

(வேதாந்தசூடாமணி)

பூரணத்து முறுதனமூன்றுகும்.
உரைத்தவை தாம் யாவையெனின் ஒரு காலத்துண்டின்றொரு காலத்தெனுங்காலபரிச்சேதமுடனே,தெரித்தவொரு தேயத்துண்டொருதேயத்திலையென் றேயபரிச்சேதமுமொ

ன்று மாகாதென்னும், கருத்தில்வரு வஸ்துபரிச்சேதமுமாமெனவேகருதிடுக.

பூரித்திருப்பது பூரணமென்றதற்குப் பிரமாணம்

இலக்கணவிருத்தியிற் காண்க.

(பதம்.)	(பொருள்.)
சச்சிதானந்தப் பிரஹ்மத்தினிடத்தில்.	அஸ்திபாதிப்பிரிய இலக்கணங்களையுடைய பிரஹ்மத்தினிடமாக.

வினு:—சத்திலக்கணம் யாதெனின். (13)

விடை:—பூத பௌஷியத் வர்த்தமானமென்னும் முக்காலத்தினு மிருப்பதென அறிக.

வினு:—சத்திலக்கணமுள்ளது பிரஹ்மமென்றது எதனுலெனின். (14)

விடை:—மந்தாந்தகார தோடத்தால் கயிற்றின்பால் சர்ப்பதண்டமாலையாதிகள் தோற்றற்குமுன், தோற்றுநின்ற காலமான மத்தி, தோற்றியழிவுற்றபின் என்னும் முக்காலத்தினும் கயிறு கெடாமல் அவைகட்காதாரமா யிருப்பதுபோல அவித்தியாமல தோடத்தால் பிரஹ்மத்தின்பால் சேதனுசேதனப் பிரபஞ்சமாகிய ௬௰ தத்துவங்களும்

தோற்றற்குமுன், தோற்றுகின்ற காலமான மத்தி, தோற்றி யழிவுற்றபின் என்னும் முக்காலத்தினும் பிரஹ்மங்கெடா மல் அவைகட்காதாரமா யிருத்தலினென அறிக.

பிரமாணம்.

(எசுர்வேத வராகோபநிஷத்து உ-வது அத்தியாயம்)

இருக்கிறதென்பது சத்துருபமான பிரஹ்மமே.

வினா:—சித்திலக்கணமாவது யாதெனின். (15)

விடை:—சகலப் பிரபஞ்சங்களையும் விளக்கிவைப்ப தென அறிக.

வினா:—பிரஹ்மம் சித்திலக்கண முடையதென்றது எதனாலெனின். (16)

விடை:—சூரியன் தீபாதி சாதனாந்தரங்களை யபேக்ஷி யாமல் தானும் பிரகாசமாயிருந்துகொண்டு தன்னையடுத்த கடபடாதி வஸ்துக்களையும் விளங்கச்செய்வதுபோலப் பிர ஹ்மம்சூரியாதியட்டப்பிரகாசங்களையும்அபேக்ஷியாமல் தான் சுயம்பிரகாசமாயிருந்துகொண்டு தன்னையடுத்திராநின்ற அவஸ்தாத்திரயப்பிரபஞ்சங்களனைத்தையும் விளங்கச் செய்யும் ஆற்றலுடைய அறிவாய் விளங்குதலினென அறிக.

அறிவாயிருப்பது பிரஹ்மமென்பதற்குப் பிரமாணம்.

(இருக்குவேதம்)

பிரஞ்ஞானம் பிரஹ்மம்.

வினா:—சூரியாதியட்டப்பிரகாசங்களெவை யெனின். (17)

விடை:—சூரியன், சந்திரன், நக்ஷத்திரம், அக்கினி மின்னல், சிவன், புத்தி, இந்திரியங்களென அறிக.

வினா:—இவைகளில் பாஹியப்பிரகாசங்க ளெவை ஆந் தரப்பிரகாசங்க ளெவை யெனின். (18)

விடை:—முறையே முன்னர்க் கூறிய ஐந்தும் பாஹி யப் பிரகாசங்கள் பின்னர்க்கூறிய மூன்றும் ஆந்தரப்பிரகா சங்களென அறிக.

வினா:—ஆநந்த இலக்கணம் யாதெனின். (19)

விடை:—சுகமாயிருந்துகொண்டு தன்னைச் சார்ந்தவை கட்குஞ் சுகஞ்செய்குவதென அறிக.

வினா:—பிரஹ்மம் ஆனந்த இலக்கணமுடையதென் றது எதனாலெனின் (20)

விடை:—அமிர்தயானது தான் பிர்தமின்றி யிருந்து கொண்டு தன்னையடைந்தவர்களையும் பிர்தமின்றி யிருக்கச் செய்வதுபோலும் வெல்லம் மதுரமாயிருந்துகொண்டு தன்

னையடைந்த, மா முதலிய பதார்த்தங்கட்கும் மதுரந்தருவதுபோலும் பிரஹ்மஞ் சுகசொரூபமாயிருந்துகொண்டு தன்னையடுத்த விருத்தியாதிகட்குஞ் சுகத்தைத் தருகின்றமையினென அறிக.

வினா :—வெல்லம், மா முதலியவைகட்கு மதுரந்தரும்போது வெல்லத்துக்குள்ள மதுரங் குறைவுபடுகிறது. அதுபோலப் பிரஹ்மம் விருத்தியாதிகட்குச் சுகந்தரும்போது பிரஹ்மத்துக்குள்ள சுகவிலக்கணங் குறைவுபடுமே யெனின். (21)

விடை :—வெல்லம் கண்டப்பொருளாதலானும், மா முதலியவைவெல்லத்தின் வியாபகத்துளிராமல் வேருயிருப்பவையாதலானும், அவைகட்கு மதுரந்தருவதால் வெல்லத்துக்கு மதுரத்தன்மை குறைவுபடும். சூரியப்பிரகாச வியாபகத்துளிராநின்ற தருப்பணம் பிரகாசிக்கிறது. அதற்குப் பிரகாசத்தைக் கொடுத்தது சூரியனேயன்றி வேறன்று. தருப்பணத்துக்குப் பிரகாசங்கொடுத்தலால் சூரியப்பிரகாசங் குறைவுபடுகிறதில்லை. அதுபோல அகண்டமா யெங்கும் நிறைந்திராநின்ற பிரஹ்மவியாபகத்துள் கண்டமாகவும அற்பமாகவுமிராநின்ற விருத்தியாதிகட்குப் பிரஹ்மஞ் சுகத்தைத் தருவதால் பிரஹ்மத்துக்குள்ள சுகவிலக்கணங் குறைவுபடாதென அறிக.

வினா :—இப்பின்ன...
ன்னையெனின் ...ள்ள உஷ்ணசத்தி அக்கினியை

விடை :-மூலமென்பது க்குப் பின்னமாகத் தோற்று
ஆதாரம் அல்லது இயல்பு) இவை ...பாலப்பிரஹ்மத்திலுள்ள
வித்துப்போல ஜகஜீவபரங்கள் தோ... றைக்காமலும் பிரஹ்
ருத்தல்பற்றி மூலகாமமும், சுவர்ணரேணு... பாதும் அபேதமா
கு மெழுகுண்டைபோல மகாப்பிரளய ... ற் சூடுவமானமும்
டங்கியிருத்தற்கு ஆதாரமாயிருப்ப... றவுசெய்வதாயும் சுத்திக்
ரூபப்பிரஞ்சமாகப் பரிணமித்தலை ... தை மறைவுபடுத்தி ஜகஜீவ ... இருத்தல்போலப் பிரஹ்
யிருத்தல்பற்றிப் பிரற்றுவிப்பதாயும் பிரஹ்மத்துக்கு வேரு
ரகிருதியென் ...யுமிருப்பதுமன்றிப் பிரஹ்மத்தில் ஆரப்ப,
என்பது விருத்திபக்ஷமாகத் தோற்றுமல் விவர்த்தபக்ஷ
குணசங்கிதாற்றியதானமையினும் பிரகிருதிக்குச் சுத்திர
கிருதியெனமும் கூறியதென அறிக.

வினா :—காரணத்தில் காரியத்தோற்றக் கிரமங்களாகிய ஆரம்பமாதி நான்கிற்குமுள்ள இலக்கணங்களும் உபமானங்களுமெவையெனின். (34)

விடை :—ஆரம்பத்துக்கு அவயவத்தோடு கூடிய பல காரணங்களால் அவயவசகிதமாகிய ஒரு காரியமுண்டாதல் இலக்கணம்; பலதந்துக்களால் ஒரு ஆடையுண்டாதல் உபமானம்; அல்லது காரணத்தினின்றுங்காரியமுண்டாகிக்காரணத்

திற்குப்பின்னமாயிருத்தலும் காரணநட்டத்தாற் காரிய
மும் காரியநட்டத்தாற் காரணமும் நட்டமாகா திருத்தலும்
இலக்கணம்; தாயினிடத்துப் பிள்ளையுண்டாதல் உபமானம்
பரிணாமத்துக்கு உபாதான காரணத்துக்குச் சமான சுபாவ
முடையதாயும் அன்னியதாசொரூபமாயுமிருத்தல், அல்லது
காரணங்கெட்டுக் காரியமாதல், அதாவது பூர்வரூபத்தை
விட்டு வேறுரூபத்தையடைதல் இலக்கணம். பால்தயிராதல்
உபமானம். விருத்திக்கு அவயவசகிதமாகிய ஓர்காரணத்தால்
அவயவசகிதமாகிய ஓர் காரியந்தோற்றலும், காரியநட்டமா
கும்போது காரணமும் நட்டமாதலும் இலக்கணம்; வஸ்திரங்
கூடாரமாதல் உபமானம். விவர்த்தத்துக்குக் காரணம் விகா
ரப்படாமல் காரியந்தோற்றலும், காரியநட்டத்தால் காரணம்
நட்டமாகாதிருத்தலும் இலக்கணம்; சுத்திரசிதம் உபமா
னம் என அறிக.

விஞ:—பிரஹ்மத்தில் பிரகிருதியாதி ஜகத்துத் தோன்
றுதலை ஆரம்பபக்கமாகக்கூறில் விரோதமென்னை எனின் (35)

விடை:—நூல் வஸ்திரமாதல்போலப் பிரஹ்மம் பிரகிரு
தியாதி ஜகத்தாயிற்றெனின், பலநூல்கள் சேர்ந்து வஸ்திரமா
கிறது. அதுபோல் பல பிரஹ்மங்கள் சேர்ந்து பிரகிருதியாதி
ஜகத்தாகவேண்டும். அங்ஙனமாயின் பிரஹ்மம் ஏகமெனக்
கூறும் சுருதியாதிகளுக்கு விரோதமாம். அல்லது நூல்

கள் வஸ்திரமாயினும் வஸ்திரம் நூல்களின் சொரூபமாகவே
யிருப்பதுபோலப் பிரஹ்மம் பிரகிருதியாதி ஜகத்தாயினும்
ஜகத்துப் பிரஹ்மசொரூபமாகவே யிருக்கவேண்டும். அங்ங
னமின்றென்பது பிரத்தியக்ஷம். அல்லது நூல்கள் தொழி
லைப் பெற்று வஸ்திரமாவதுபோலப் பிரஹ்மமும் தொழிலைப்
பெற்றுப் பிரகிருதியாதி ஜகத்தாயிற்றெனின், பிரஹ்மம் நிஷ்
கிரியமென்னுஞ் சுருதிக்கு விரோதமாம். அல்லது தாயினி
டத்துப் பிள்ளையுண்டாதல்போலப் பிரஹ்மத்தினிடத்தில்
பிரகிருதியாதி ஜகத்துண்டாயிற்றெனின், தாய் பிள்ளையிருக்
குமிடத்தி லில்லாததுபோலப் பிரஹ்மம் பிரகிருதியாதி ஜகத்
திருக்குமிடத்திலில்லாமல் கண்டப்பொருளாகும். அங்ஙன
மாயின் பிரஹ்மத்தை அகண்டம் பூரணமெனக் கீர்த்திக்குஞ்
சுருதியாதிகளுக்கு விரோதமாமென அறிக.

விஞ:—அல்லது பரிணாம பக்கமாகக் கூறில் விரோத
மென்னையெனின். (36)

விடை:—பால் தயிராதல்போலப் பிரஹ்மமும் பிரகிரு
தியாதி ஜகத்தாகுமானால் பால் விகாரப்பட்டுத் தயிராதல்
போலப் பிரஹ்மமும் விகாரப்பட்டுப் பிரகிருதியாதி ஜகத்தா
கவேண்டும். அங்ஙனமாயின் பிரஹ்மம் நிருவிகாரமெனக்
கூறுஞ் சுருதியாதிகட்கு விரோதமாமென அறிக.

வினா:—அல்லது விருத்திபக்கமாகக் கூறில் விரோதமென்னையெனின். (37

விடை:—வஸ்திரங் கூடாரமாதல்போலப் பிரஹ்மமே பிரகிருதியாதி ஜகத்தாயிற்றெனின், கூடாரம் அக்கினியாதிகளால் நஷ்டமாகும்போது வஸ்திரமும் நஷ்டமாவதுபோலப் பிரகிருதியாதி ஜகத்து பிரஹ்மாத்மஐக்கியஞானத்தால் நட்டமாகும்போது பிரஹ்மமும் நட்டமாகவேண்டும். அங்ஙனமாயின் பிரஹ்மம் நித்தியமெனக் கூறுஞ் சுருதியாதிகளுக்கு விரோதமாமென அறிக.

வினா:—விவர்த்தபக்கமே அவிரோதமென்றது எதனாலெனின். (38)

விடை:—சுருதியுத்தி அனுபவங்கட்கு விரோதமின்றியிருத்தலினென அறிக.

வினா:-விவர்த்தபக்கம் சுருதியாதிகளுக்கு விரோதமின்றியதென்றது எதனாலெனின். (39)

விடை:—பிரஹ்மம் நித்தியம், பூரணம், நிருவிகாரமெனச் சுருதியாதிகள் கூறுகின்றன. அவைகளுக்கொத்தபடி, சுத்தியிற்றோற்றுகின்ற ரசதம் தோன்றல், திரிதல் கெடுதலாதிய விகாரங்களை யுறும்போது சுத்தியும் அவ்விகாரங்களையுறாமல் நிருவிகாரமாயிருப்பதுபோலப் பிரஹ்மத்திற்றோன்றுகின்ற பிரகிருதியாதி ஜகத்துத்தோன்றல் திரிதலா

திய விகாரங்களையுறும்போது பிரஹ்மமும் அவ்விகாரங்களையுறாமல் நிருவிகாரமா யிருக்கிறதென்னும் சுருதிக்கும் யுத்திக்கு மொத்தபடி ஆத்மசொரூபமாகிய நாமே நித்திய பூரண நிருவிகாரசொரூபமா யிருக்கிறோமென்னும் பிரஹ்மவித்துக்களனுபவமும் ஒத்திருக்கின்றமையினென அறிக.

வினா:—விவர்த்தபக்கமே சித்தாந்தமாயின், ஆரம்ப பரிணாம விருத்திபக்கங்களைச் சாத்திரங்கள் கூறியது மிகையன்றோவெனின். (40)

விடை:—புத்திதோஷத்தால் மயங்கியுள்ள சிற்சிலர்களை நோக்கிக் கூறியிருத்தலால் மிகையன்றென அறிக.

வினா:—ஆரம்பபக்கம் கூறியது எவர்களை நோக்கியெனின். (41)

விடை:—உலகஞ் சத்துப்பொருள் உலகத்துக்குக் காரணமாக வேறு பொருளின்றென்பார்களை நோக்கிப் பிள்ளைக்குத் தாயிருப்பதுபோல உலகத்துக்குக் காரணமாகப் பிரஹ்மமிருக்கிறதெனத் தெரிவித்தற்குத் தாய்பிள்ளையுவமானமாகிய ஆரம்பபக்கம் கூறிற்று; கூறினுஞ் சித்தாந்தமன்றென அறிக.

வினா:—அற்றேல் பரிணாமபக்கம் கூறியது எவர்களை நோக்கியெனின். (42)

விடை:—பிள்ளைக்குத் தாய் வேறுபட்டிருப்பதுபோல உலகத்துக்குப் பிரஹ்மம் வேறுபட்டு அபரிபூரணதோஷத்தையடையுமேயென ஆசங்கிப்பாரை நோக்கித் தாய்க்குப் பிள்ளை வேறுப்பட்டிருப்பதுபோல வேறுபட்டிராமல் பாலே தயிராயிருப்பதுபோலப் பிரஹ்மமேயுலகமாயிருக்கிறதெனத் தெரிவித்தற்குப் பால்தயிருவமானமாகிய பரிணாமபக்கங்கூறிற்று. கூறினும் அதுவும் சித்தாந்தமன்றென அறிக.

வினா:—அற்றேல் விருத்தி பக்கங் கூறியது எவர்களை நோக்கியெனின். (43)

விடை:—பால் தன் சுபாவக்கேடாகிய விகாரத்தையடைந்து தயிராயிருப்பதுபோலப் பிரஹ்மமும் தன் சுபாவக்கேடாகிய விகாரத்தையடைந்து உலகமாயிருக்கவேண்டும். அங்ஙனமாயின், பிரஹ்மம் விகாரப்பொருளாமேயென ஆசங்கிப்பாரை நோக்கி வஸ்திரம் தன் சுபாவக்கேடாகிய விகாரத்தையடையாமல் கூடாரமாயிருப்பதுபோலப் பிரஹ்மும் தன் சுபாவக்கேடாகிய விகாரத்தையுறாமல் உலகமாயிருக்கிறதெனத் தெரிவித்தற்கு வஸ்திரகூடாரவுவமானமாகிய விருத்தி பக்கங் கூறிற்று. அதுவுஞ் சித்தாந்த மன்றென அறிக.

வினா:—அற்றேல் விவர்த்தபக்கங் கூறியது எவர்களை நோக்கியெனின். (44)

விடை:—வஸ்திரம் விகாரப்படாமல் கூடாரமாயினும் கூடாரம் அக்கினியாதிகளால் நாசமடையும்போது வஸ்திர

மும் நாசமடைவதுபோல, உலகமும் பிரயளத்தில் நாசமடையும்போது பிரஹ்மும் நாசமுற்றநித்தியப்பொருளாமேயென ஆசங்கிப்பாரை நோக்கி, காரியமாகிய சர்ப்பம் அல்லது இரசிதம் நாசமடையினும் காரணமாகிய கயிறு அல்லது சுத்திநாசமடையாததுபோல காரியமாகிய உலகம் நாசமடையினும் காரணமாகிய பிரஹ்மம் நாசமடையாதெனத் தெரிவித்தற்குக் கயிற்றரவு சுத்திரசிதவுவமானமாகிய விவர்த்தபக்கங் கூறிற்று. இதுவே நிர்த்தோஷமாகிய சித்தாந்தமென அறிக.

வினா:—பிரகிருதிக்குப் பிரஹ்மத்தோடுள்ள சம்பந்தம் யாதெனின். (45)

விடை:—கற்பிதபேத வாஸ்தவஅபேதமாயுள்ள அநாதி *தாதான்மியசம்பந்தமென அறிக.

(பதம்.)	(பொருள்.)
அந்தச்சத்தி	பிரஹ்மத்தில் அநாதிகற்பிதமாயுள்ளபிரகிருதி யென்னும் அச்சத்தியானது
விகிர்தமாகிய	வெவ்வேறு தன்மையனவாகிய
சத்துவராஜஸ்தாமதமென்னும்	சாத்வீக, இராஜத, தாமதமென்னும்பெயர்களையுடைய
முக்குணசொருபமாக	திரிகுணவடிவமாக
விரிந்துதோன்றும்	விகாசமாகித் தோன்றுகிற்கும்.

* கற்பிதபேதசகித வாஸ்தவ அபேதம்.

வினா :—இம்முக்குணங்களும் வெவ்வேறு தன்மையன வென்றது எதனாலெனின். (46)

விடை :—சத்துவகுணம் ஈசுவராசிரயமாயும் ஈசுவரன் சருவஞ்ஞத்துவாதி குணசகிதனாயிருத்தற்குக் காரணமாகவும் இராஜதகுணம் ஜீவாசிரயமாயும் ஜீவர்கள் கிஞ்சிஞ்ஞத்துவாதி ஈனகுண அஞ்ஞராயிருத்தற்குக் காரணமாகவும் தாமதகுணம் மறைப்புக்கும் தனுகரணபுவனபோக வடிவங்கட்குங் காரணமாகவும் வேறுபட்டிருத்தலினென அறிக.

(நூல் ௬.)

அம்முக்குணங்களில் சத்துவகுணம் மாயை யென்றும் சருவஞ்ஞவுபாதி யென்றும், ஈசுரகாரணசரீரமென்றும் சொல்லப்படும். அம்மாயையில் நின்மலசலப்பிரதிபிம்பம்போலப் பிரஹ்மப்பிரதிபிம்பம் சுலக்ஷணமாகவுளது. அந்தப் பிரதிபிம்பசைதன்னியம் சருவஞ்ஞனாகிய ஈசுவரனென்று சொல்லப்படும்.

(பதம்.)	(பொருள்)
அம்முக்குணங்களில்	முற்சொல்லப்பட்ட திரிகுணங்களில்
சத்துவகுணம்	நின்மலமாகிய சாத்வீககுணமானது
மாயையென்றும்	சொரூபமில்லதெனவும்

வினா :—மாயையைச் சொரூபமில்லதென்றது எதனாலெனின். (47)

வினா :—மாயையென்னுஞ் சொல்லின் பொருளைவிசாரித்துப் பார்க்குமிடத்து. யா—யாதொன்றானது; மா—இல்லையோ, ஸா—அது மாயையெனப் பொருள்படுகின்றமையினாலும் ஓர் பொருளாக நிலைபெறாமல் அநிர்வாச்சியமாயிருத்தலினாலுமென அறிக.

(மாயை சொரூபமில்லதென்றதற்குப் பிரமாணம்)

(எசுர்வேதத்திற் சர்வசாரோபநிஷத்.)

எவள் வாஸ்தவத்திலில்லையோ அவள்தான் மாயை.

(பிரஹ்மகீதை சருவசாஸ்திரார்த்தமுரைத்த அத்தியாயம்)

இடையிலோர் மாயையுண்டென்றெண்ணுமேல் கடைய
தேயாமவன் கற்றகல்வியே.

(பிரஹ்மகீதை ௬ அத்தியாயம்)

மயையென்றொன்றுண்டாகமதிப்பது மனனமல்ல.

வினா :—மாயையை அநிர்வாச்சியமென்றது எதனாலெனின் (48)

விடை :—சத்து அசத்து, சதசத்து, சாவயவம், நிரவயவம், சாவயவநிரவயவம், பின்னம், அபின்னம், பின்னாபின்னமாகிய நவவிலக்கணங்களில் யாதேனும் ஓரிலக்கணமுடையதென்று வசனித்தற்குக் கூடாமையினென அறிக.

வினா:—மாயையை நவவிலக்கணங்களில் ஓரிலக்கணமுடையதாகவேனும் வசனித்தற்குக் கூடாதென்றது எதனாலெனின். (43)

விடை:—சத்தெனின் முக்காலத்தினுமுள்ளதாயிருத்தல்வேண்டும். அங்ஙனமின்றிப் பிரஹ்மஞானத்தால் நாசமாகின்றமையால் சத்துமல்ல. அசத்தெனின் வந்தியாசுதன்போற்றோற்றமின்றி யிருக்கவேண்டும். அங்ஙனமின்றி நாமரூபப் பிரபஞ்சமாகத்தோன்றுகின்றமையால் அசத்துமல்ல. சதசத்தெனின், சத்து உள்ளது; அசத்து இல்லது; எதிர்மறையிலக்கணமுடைய இவ்விரண்டும் ஒன்றாயிருக்குமெனல் பகலுமிரவுமொன்றாயிருக்குமெனல்போல் விரோதமானமையின் சதசத்துமல்ல. சாவயவமெனின் அவயவசகிதமாயிருக்கவேண்டும். கந்தருவசைனியங்களைத் தோற்றுவிக்கும் இந்திரசாலிகன் சத்திக்கும் தீபத்திற்பொறியை யுதிப்பிக்கும் தீபசத்திக்கும் வடிவமில்லாமைபோலப் பிரஹ்மத்தினின்றும் பிரபஞ்சந் தோன்றச் செய்யும் மாயாசத்திக்கு வடிவமின்மையால் சாவயவமுமல்ல. நிரவயவமெனின் அவயவசகிதமாகத்தோற்றாதிருக்கவேண்டும். அங்ஙனமின்றி அவயவசகிதப் பிரபஞ்சமாகத்தோற்றுகின்றமையால் நிரவயவமுமல்ல. சாவயவநிரவயவமெனின் எதிர்மறையிலக்கணமுடைய இரண்டுமாயுள்ளது மாயையெனல் ஏடுள்ளதும் இல்லதும்புத்தகமெனல்போல விரோதமானமையின்சாவயவநிரவயவமுமல்ல. பின்னமெனின், பிரஹ்மத்துக்கந்நியமாக இருக்கவேண்டும். அற்றேல் அத்துவிதத்துக்கானிவரும். வரிலென்னையெனின், பிரஹ்மத்தை அத்துவிதம் ஏகமெனக் கீர்த்திக்கும் சுருதியாதிகளுக்கு அப்பிரமாணத்துவமும் அவைகளை வெளியிட்டருளிய ஈசுவரனுக்கு அசத்தியவாதித்துவமும் வரும். இஃதன்றி அக்கினிக்கும் சித்திரிகனுக்கும் அந்நியமாகப் பொறியையுதிப்பிக்கும் சத்திக்கும் சித்திரிகசத்திக்கும் இருப்பில்லாததுபோலப் பிரஹ்மத்துக் கன்னியமாக மாயாசத்திக் கிருப்பில்லாமையால் பின்னமுமல்ல. அபின்னமெனின், வேப்பிலையுங் கசப்பும்போலப் பிரஹ்மமும் மாயையும் ஒன்றாயிருக்கவேண்டும். அற்றேல் உப்பினைச் சார்ந்த மாங்கனிக்குத் தன்றன்மைகெட்டு உப்பின்றன்மை வாய்ந்ததுபோலப் பிரஹ்மத்துக்குச் சச்சிதானந்த இலக்கணங்கள் கெட்டு அசத்து சட துக்க இலக்கணங்களும் மாயைக்கு அசத்துசடதுக்க இலக்கணங்கள் கெட்டுச் சச்சிதானந்த இலக்கணங்களும் வரும். வரினென்னையெனின் பிரஹ்மத்தை மாயையெனவும் மாயையைப் பிரஹ்மமெனவும் கூறவேண்டும். கூறினென்னையெனின் சச்சிதானந்த சொரூபமாயுள்ளது பிரஹ்மமெனவும் அசத்து சடதுக்கமாயுள்ளது மாயையெனவுங் கூறுகின்ற சுருதியாதிகட்கு விரோதமாம். இஃதன்றிப் பிரஹ்ம நாமத்துக்கு வேறாக மாயைக்கு அஞ்ஞானம், பொய்யுருவி[illegible], தமசு மோகமென்

அநேகநாமங்கள் கூறப்படுகின்றமையால் அபின்னமுமல்ல. பின்னாபின்னமெனின், எதிர்மறையிலக்கணமாகிய பேதமும் அபேதமும் ஒன்றாயிருக்கிறதெனல் தூரமும் சமீபமும் ஒன்றாயிருக்கிறதெனல்போல விரோதமானமையின் பின்னாபின்னமுமல்ல. ஆதலினென அறிக.

(இதற்குப் பிரமாணம்.)

(எசுர்வேதத்திற் சர்வசாரோபநிஷத்து)

அந்த மாயையிருக்கிறவளுமல்ல; இல்லாதவளுமல்ல; அவ்விரண்டுங்கலந்தவளுமல்ல. வாக்குக்கெட்டாதவள்.

(மாபாரதம் உத்தரகீதை க. அத்தியாயம்)

இந்தக் காரண சரீரமென்கிற அவ்வியாகிருதம் சத்துமல்ல; அசத்துமல்ல; சதசத்துமல்ல; பின்னமுமல்ல; அபின்னமுமல்ல; பின்னாபின்னமுமல்ல; சாவயவமுமல்ல; நிரவயவமுமல்ல; சாவயவநிரவயவமுமல்ல.

(வேதாந்தசூடாமணி)

பின்னமோடசத்துச் சாவயமும் எதிர்மறையு மவைபிரிந்து தம்மின் மன்னிபவுமொழிந்தநிர்வாச்சியமாகு நவ்விதமம் மாயையெய்தும்.

(கைவல்லிய நவநீதம்)

அதனை இன்னதென் றுரைத்திடப் படாமையால் அவாச்சிய வடிவாகும்.

வினா:-சுருதியாதிகள் மாயையைச் சத்தாகவாயினும் அசத்தாகவாயினும் ஒப்பாவிடின் மற்றியாதாக ஒப்பிவிவகரிக்கின்றனவெனின். (50)

விடை:—சதசத்விலக்ஷணபாவபதார்த்தமாக ஒப்பி விவகரிக்கின்றனவென அறிக.

வினா:—சகலபதார்த்தங்களும் இருக்கிறதென்னும் ஞானத்துக்கு விஷயமாயுள்ள சத்தும், இல்லையென்னும் ஞானத்திற்கு விஷயமாயுள்ள அசத்துமாய் இருவகைப்பதார்த்தங்களுளடங்கியவைகளாக இருக்கின்றனவேயன்றி யிவைகளுக்கன்னியமாய் மூன்றாவது பதார்த்தமாக ஒன்றேனுங் காணப்படாமையால் மாயையைச் சத்துக்கும் அசத்துக்கும் வேறாயுள்ள பதார்த்தமெனல் மயக்கமாமெனின் (51)

விடை:—பிரகிருதிமுதல் பூதபௌதிகங்களாகிய சகல பதார்த்தங்களும் விஷயமாகத் தோற்றுந்தன்மையனவும் அழியுந்தன்மையனவுமாக இருத்தலின், அவைகள் முக்காலத்தினுமுளதாகிய சத்துக்கும் முக்காலத்தினுமிலதாகிய அசத்துக்கும் வேறுபட்டு மூன்றாவது பதார்த்தங்களாகவே இருக்க மூன்றாவது பதார்த்தமொன்றேனுங் காணப்படவில்லையென்பதே சமுத்திரமத்தியில் வீழ்ந்துள்ளவன் சலம் ஓர் திவலையேனு மில்லையென்பதுபோல மயக்கமாமென அறிக.

வினு:—சத்துக்கு விலக்ஷணமாயுள்ளது அசத்தாகும்; அதனை அசத்துக்கு விலக்ஷணமென்பதும், அசத்துக்கு விலக்ஷணமாயுள்ளது சத்தாகும்; அதனைச் சத்துக்கு விலக்ஷணமென்பதும் விரோதமன்றோ வெனின். (52)

விடை:—முக்காலத்தினும் பாதமாகாதிருப்பது சத்தெனப்படும்; சத்துக்கு விலக்ஷணமென்றமையால் இரச்சுசர்ப்பம்போலப் பாதமாகத்தக்கதெனவும், வந்திசுதன்போல முக்காலத்தினும் சொரூபமில்லது அசத்தெனப்படும்; அசத்துக்கு விலக்ஷணமென்றமையால் இரச்சுசர்ப்பம்போல் சொரூபமுள்ளதெனவும் பொருள்படுகின்றமையால் பிரஹ்மஞானத்தால் பாதமாகத்தக்கதாயும், சொரூபமுள்ளதாயு மிராநின்ற மாயையைச் சத்துக்கும் அசத்துக்கும் விலக்ஷணமென்பது விரோதமல்லவென அறிக.

(பதம்.)	பொருள்.)
சருவஞ்ஞவுபாதியெனவும்	எல்லாமறிதலாதிய சட்குணங்கள் தோன்றுதற்கேதுவாயதெனவும்.

வினு:—சட்குணங்களெவை யெனின், (53)

விடை:—சருவஞ்ஞத்துவம், சருவேசுரத்துவம், சருவாந்தரியாமித்துவம், சருவகாரணத்துவம், சருவநியந்திருத்துவம், சருவசத்தித்துவமாகிய இவைகளென அறிக.

வினு:—சருவஞ்ஞத்துவம் யாதெனின். (54)

விடை:—ஜீவர்கள் மன மொழி மெய்களாற்செய்யப்படும் நல்வினை தீவினையாதிகளனைத்தையும் ஏககாலத்திலறியுந்தன்மையென அறிக.

வினு:—சருவேசுரத்துவம் யாதெனின். (55)

விடை:—இயற்கைஞானம், பேரருள், முடிவிலாற்றல், வரம்பிலின்பம், வரம்பில் காட்சி, முதலின்மை, அணிமா, மகிமா, கரிமா, இலகிமா, பிராத்தி, பிராகாமியம், ஈசத்துவம், வசித்துவங்களோடு தூயவுடம்பு, மக்கள், பொன், மணி, அடிமை, வாகனங்களாதிய சகல ஐசுவரியங்களு முளவாந்தன்மையென அறிக.

வினு:—சருவாந்தரியாமித்துவம் யாதெனின், (56)

விடை:— ஜீவர்களுடைய அந்தக்கரணங்களினுள்ளிருந்து அவரவர்கள் கன்மதாரதன்மியத்துக்குத் தக்கதாகச் சுகதுக்காதி போகங்களையனுபவிக்கும்படி சூத்திரதாரி பாவையை யசைப்பதுபோல அசைப்பிக்கும்பிரேரகத்துவமென அறிக.

வினு:—சருவகாரணத்துவம் யாதெனின். (57)

விடை:—சிருட்டி திதி சங்காரம் திரோபவம் அனுக்கிரகமென்னும் ஐந்திற்குங் காரணத்தன்மை, அல்லது

உபாதானம் நிமித்தமென்னும் இரண்டிற்குங் காரணத்தன்மையென அறிக.

வினா :—உபாதானகாரணம் யாதெனின். (58)

விடை :—எது காரியசொரூபத்திற் பிரவேசித்து அதனோடொற்றுமையுடையதாக இருக்கிறதோ, எதையின்றிக் காரியந் திதிபெறாதோ, எது காரியத்தின் உற்பத்தி திதி லயமாகிய மூன்றற்குங் காரணமோ அதுவென அறிக.

வினா :—இஃதெதுபோலுமெனின். (59)

விடை :—மண் காரியமாகிய கடத்திற் பிரவேசித்து அதனோடொற்றுமை யுடையதாயிருத்தலும், மண்ணையின்றிக் காரியமான கடந் திதிபெறாதிருத்தலும் மண்ணே கடத்தின் உற்பத்தி திதி லயமாகிய மூன்றிற்குங் காரணமாயிருத்தலும் போலுமென அறிக.

வினா :—நிமித்தகாரணம் யாதெனின். (60)

விடை :-எது காரியசொரூபத்திற் பிரவேசியாமல் வேறாயிருந்து காரியங்களை யுற்பத்திசெய்கிறதோ, எதன் நாசத்தால் காரியங் கெடுதியடைகிறதில்லையோ, எது காரிய உற்பத்திக்குமாத்திரம் காரணமோ அதுவென அறிக.

வினா :—இஃதெது போலுமெனின், (61)

விடை :—குலாலன் கடசொரூபத்திற் பிரவேசியாமல் வேறாயிருந்து கடத்தை யுற்பத்திசெய்தலும், குலாலநாசத்தால் காரியகடங் கெடாதிருத்தலும், குலாலன் கடத்தின் உற்பத்திக்குமாத்திரங் காரணமாயிருத்தலும் போலுமென அறிக.

வினா :—சருவநியந்திருத்துவம் யாதெனின். (62)

விடை :—சமுத்திரம் அணைகடவாதிருக்கவும், சோமன் சூரியன் கிரகம் நக்ஷத்திரம் வாடை தென்றல்முதலியன கிரமந் தவராது செல்லவும் நியமிக்குந்தன்மையென அறிக.

வினா :—சருவசத்தித்துவம் யாதெனின், (63)

விடை :—இச்சா ஞானக் கிரியைகள்முதலிய சருவ சத்திகளையுடைய தன்மைகளென அறிக.

(பதம்.)	(பொருள்.)
ஈசுவர காரணசரீரமென்றுஞ் சொல்லப்படும்.	ஈசுவரனுடைய மூலசரீரமென்றுங் கூறப்படும்.

வினா :—மாயையை ஈசுவரகாரணசரீரமென்றது எதனாலெனின். (64)

விடை :—ஈசுவரன் பிரதிபிம்பரூபமாகத் தோன்றற்கும் ஈசுவரன் தூலசூக்குமமாகிய விராட்டு இரணியகருப்ப

சரீரங்கள் தோன்றியொடுங்கற்கும் காரணமாயிருத்தலினென அறிக.

(பதம்.)	(பொருள்.)
அம்மாயையில், நின்மலசலப் பிரதிவிம்பம்போலப் பிரஹ்மப் பிரதிவிம்பம் சுலக்ஷணமாக வுளது.	அத்தன்மையாகிய மாயையினிடத்து, தெளிந்த சலத்திலுள்ள சூரியாதிப் பிரதிவிம்பம்போல, பிரஹ்மத்தின் பிரதிவிம்பமானது சுயலக்ஷணமாகவிளங்குவதாயிருக்கிறது.

வினா :—ரூபசகிதமாகிய சூரியப்பிரதிவிம்பம் சலத்திற்றோன்றாநிற்குமென்பது பொருந்தும். பிரஹ்மம் ரூபரகிதமானமையால் அதன் பிரதிவிம்பம் மாயையிற்றோன்றாநிற்குமென்பது பொருந்தாதெனின். (65)

விடை :—ரூபரகிதமாகிய ஆகாயப்பிரதிவிம்பம் சலத்திற்றோன்றாநிற்பதுபோல ரூபரகிதமாகிய பிரஹ்மப்பிரதிவிம்பமும் மாயையிற்றோன்றாநிற்குமென்பது பொருந்துமென அறிக.

வினா :—சலத்தில் மேகநக்ஷத்திராதிகளின் பிரதிவிம்பங்கள் தோன்றுகின்றனவேயன்றி ஆகாயப்பிரதிவிம்பந் தோன்றவில்லையேயெனின். (66)

விடை :—அற்றேல் சிறிய கடத்தினளவாகிய சலத்தில் மனுடனளவாகிய பெரியபிரதிவிம்பந் தோற்றப்படாது; தோற்

றுகின்றமையால் அதற்கு அவகாசங்கொடுத்தது பிரதிவிம்ப ஆகாயமேயன்றி கடமும் சலமுமன்றாம். அற்றன்று; கடமும் சலமுமே யிடங்கொடுத்ததெனின், பிரதிவிம்பத்தைப் போல விம்பமாகிய மனுடனுள்ளேயிருத்தற்குக் கடமாயினும் அல்லது கடத்தின்அளவாகிய சலமாயினும் இடந்தரல்வேண்டும்; தரமாட்டாவென்பது யாவர்க்குந் தெரிந்ததேயாம். இஃதன்றி ரூபரகிதமானவை பிரதிவிம்பிக்கிறதில்லை என்னும் நியமமுமில்லை, ஏதனாலெனின் சத்தம் ரூபரகிதமாயுள்ளது. அதன் பிரதித்தொனியானது சத்தத்தின் பிரதிவிம்பமேயாகும். ஆதலின் மாயையிற் பிரஹ்மப்பிரதிவிம்பந் தோன்றாநிற்குமென்பதற் கையமின்றென அறிக.

வினா:—அங்ஙனமாயினும், பிரஹ்மம் கண்டப்பொருளானால் அதற்கு வேறாக மாயையும் அதிற் பிரஹ்மப்பிரதிவிம்பமும் உளதென்பது பொருந்தும். அங்ஙனமின்றிப் பிரஹ்மம் அகண்டமெனச் சுருதிகள் கூறுகின்றமையால் அதற்கு வேறாக மாயையும் அதிற் பிரஹ்மப்பிரதிவிம்பமும் உளதென்பது பொருந்தாதெனின். (67)

விடை:—ஆகாயத்தில் அதன் காரியமாகிய வாயுவாதிய பூதங்களிருப்பினும் ஆகாயங் கண்டப்படாமலும் வாயுவாதிய பூதங்களிலொன்றாகிய அப்புபூதத்தில் பிரதிபிம்பிக்கப்பட்டுமிருப்பதுபோல, அகண்டமாகிய பிரஹ்மத்தில் மித்தையா

கிய மாயையிருப்பதால் பிரஹ்மங் கண்டப்படாமலும் மாயையிற் பிரதிபிம்பிக்கப்பட்டுமிருக்கிற தென்பது பொருந்துமென அறிக.

(பதம்)	(பொருள்)
அந்தப் பிரதிவிம்ப	பிரதிபிம்ப ரூபமாக விளாங்ககின்ற
சைதன்னியம்	அச்சைதன்னியமானது
சருவஞ்ஞனாகிய	எல்லாமறிந்தவனாகிய
ஈசுவரனென்று	ஈசுவரனென்னும்
சொல்லப்படும்	பெயராற் கூறப்படும்.

வினா :—ஈசுவரனுக்குச் சொரூபம் யாதெனின். (68)

விடை :—ஆசிரயமாயுள்ள மாயை அதிற் சிற்பிரதிபிம்பமாயுள்ள ஆபாசம் அவற்றிற் கதிட்டானமாயுள்ள பிரஹ்மம் ஆகிய மூன்றுமென அறிக.

வினா :—ஈசுவரனது தர்மங்களெவை யெனின். (69)

விடை :—சருவசத்தித்துவம், சருவஞ்ஞத்துவம், வியாபகத்துவம், ஏகத்துவம், சுதந்திரத்துவம், சாமர்த்தியத்துவம், பரோக்ஷத்துவம், மாயாவுபாதியுடைமையாகிய எட்டுமென அறிக.

வினா :—ஈசுவரனுக்குத் தேசம் யாதெனின். (70)

விடை :—அவ்வியாகிருதமாகியமாயையென அறிக.

வினா :—ஈசுவரனுக்குக் காலங்களெவை யெனின். (71)

விடை :—சிருஷ்டிகாலம், திதிகாலம், பிரளயகாலமாகிய மூன்றுமென அறிக.

வினா :—ஈசுரகாரியங்களெவை யெனின். (72

விடை :—சிருஷ்டி, திதி, சங்காரம், திரோபவம், அநுக்கிரகமாகிய ஐந்துமென அறிக.

வினா :—ஈசுவரசிருட்டியாதிய காரியங்கட்குச் சாமக்கிரிகளெவை யெனின். (73)

விடை :—சத்துவ இராசத தாமதங்களென்னும் முக்குணங்களென அறிக.

மாயையிலுள்ள பிரதிவிம்பம் ஈசுவரனேன்பதற்குப் பிரமாணம்.

(சுக்கில யசுர்வேத பைங்களோபநிஷத்)

அதில் (மூலப்பிரகிருதியில்) பிரதிபலித்த தெதுவோ அது ஈசுரசைதன்னியமாயிருக்கிறது. அவன் (அவ்வீசுவரன்) மாயையைச் சுவாதீனமாகவுடையவனாயும் சருவஞ்ஞனாயும் சிருட்டி திதி லயங்கட்கு ஆதிகர்த்தாவாயும் சகத்துக்கு மூலையாயு மிருக்கின்றான்.

(கைவல்யநவநீதம்.)

இக்குணங்களிலே விண்போன்றிருக்குஞ் சிற்சாயைதோன்றும், முக்குணங்களினுந்தாய்தா முதற்குண மாயையாகும், அக்குணப் பிரஹ்மச்சாயை அந்திரியாமி மாயை, எக்குணங்களும் பற்றாதோனிமித்தகாரணனாமீசன்.

(நூல் எ.)

அச்சாத்தீககுணமாயை சாத்தீகத்தில் சாத்தீகம், சாத்தீகத்திலிராசதம், சாத்தீகத்திற்றாமதமென்னும் முக்குணசொரூபமாயிருக்கும். அவற்றுள், சாத்தீகத்திற் சாத்தீகம் பிரதானமாகும்போது அதிற் பிரதிவிம்பமாயுள்ள ஈசுவரன் ஜகத்தையிரட்சிக்கின்றமையால் விஷ்ணுவென்றும், சாத்தீகத்திலிராசதம் பிரதானமாகும்போது அதிற் பிரதிவிம்பமாயுள்ள ஈசுவரன் ஜகத்தைச் சிருஷ்டிக்கின்றமையால் பிரஹ்மனென்றும், சாத்தீகத்திற்றாமதம் பிரதானமாகும்போது அதிற்பிரதிவிம்பமாயுள்ள ஈசுவரன் ஜகத்தை யுபசம்மாரஞ்செய்கின்றமையால் உருத்திரனென்றுஞ் சொல்லப்படுவன். இங்ஙனம் சத்துவகுண கற்பனை கூறப்பட்டது.

(பதம்.)	(பொருள்.)
அச்சாத்தீககுணமாயை சாத்தீகத்திற் சாத்தீகம், சாத்தீகத்திலிராசதம், சாத்தீகத்திற்றாமதமென்னும் முக்குணசொரூபமாயிருக்கும்	வெளி

(பதம்.)	(பொருள்.)
அவற்றுள் சாத்தீகத்திற்சாத்தீகம் பிரதானமாகும்போது.	அம்முக்குணங்களினுள் தெளிந்த சலத்தில் தெளிந்த சலமேலிடுவதுபோலச் சாத்தீககுணத்திலிராசதமுந் தாமதமும் அடங்கிச் சாத்தீககுணமதிகரிக்கும்போது.
அதிற்பிரதிவிம்பமாயுள்ள ஈசுவரன்.	அச்சாத்தீககுணத்திற் பிரதிபலனரூபமாக விளங்காநின்ற ஈசுவரன்.
ஜகத்தை யிரட்சிக்கையால்	சராசரப்பிரபஞ்சங்களனைத்தையும் நிலைபெறும்படி யிரக்ஷிக்கின்றமையால்.
விஷ்ணுவென்றும்.	வியாபக சொரூபனாகியவிஷ்ணுவெனவும்.

வினா:—ஈசுவரன் எதன் நிமித்தம் எங்ஙனமிரக்ஷிக்கின்றானெனின். (74)

விடை:—சிறைச்சாலையில் கட்டுண்ட திருடன் சிறைச்சாலையைவிட்டு வெளிப்படுங்காலபரியந்தம் இட்டவேலைகளைச் செய்துகொண்டு சரீரத்தோடு ஜீவித்திருக்குநிமித்தம் அவனுக்கு அரசன் அன்னாதிகளைக் கொடுத்து இரக்ஷிப்பது

போலப் பந்ததிசையிலிராநின்ற சீவர்கள் பந்தகாரணமாகிய காமியகன்மங்களை விடுத்து நிட்காமியகன்மங்களைத் தொடுத்துச் சற்குருவையடுத்துப் பிரஹ்மஞானம்பெற்று விதேகமுத்தியை யடையும்பரியந்தம் சரீரங்களோடு ஜீவித்திருக்குநிமித்தம் அவரவர்கள் கன்மப்படி இதம், அஹிதம், இதாஹிதமாகப் போகங்களை யூட்டுவித்து இரக்ஷிக்கின்றனனென அறிக.

(பதம்.)	(பொருள்.)
சாத்திகத்திலிராசதம் பிரதானமாகும்போது	தெளிந்த சலத்தில் கலங்கற் சலமேலிடுவதுபோலச் சத்துவகுணத்தில் சத்துவகுணமும் தாமதகுணமுமடங்கி இராசதகுண மதிகரிக்குங்காலத்தில்
அதிற் பிரதிவிம்பமாயுள்ள ஈசுவரன்	அவ்விராசதகுணத்திற் பிரதிபலனரூபமாக இராநின்ற ஈசுவரன்
ஜகத்தைச் சிருஷ்டிக்கையால்	பிரபஞ்சத்தை யுற்பத்திசெய்கின்றமையால்
பிரஹ்மனென்றும்	மகத்தாகிய பிரஹ்மனெனவும்

வினா:—ஈசுவரன் எதன்நிமித்தம் எங்ஙனம் ஜகசிருஷ்டிசெய்கின்றனனெனின்,

விடை:—சிறைச்சாலையிற் கட்டுண்ட திருடர்கள் கடினவேலையாதிகளைச் செய்து குற்றங்களின்று விடுபட்டு வெளிப்படுநிமித்தம் அவர்கள் வேலைசெய்தற்குத்தக்க கருவிகளான அரிவாள் மண்வெட்டி கூந்தாலி கட்டப்பாரையாதிகளை யிரும்பாதியில்நின்று உண்டுபண்ணுவதுபோல அஞ்ஞானத்திலமிழ்ந்திப் பந்தப்பட்டிராநின்ற ஜீவர்கள் சரீராதிப்பிராப்தியால் சற்கருமஞ்செய்தல் முதலியவைகளால் பந்தநிவிருத்தியாகி முத்தியடையுநிமித்தம் அவர்கள் சற்கன்மங்கள் செய்தற்குச் சாதனங்களான தனுகரணபுவனபோகங்களை மாயையினின்றும் சிருஷ்டிக்கின்றனனென அறிக.

(பதம்.)	(பொருள்.)
சாத்துவிகத்திற்றாமதம் பிரதானமாகும்போது	தெளிந்தசலத்தில் வண்டல்சலமேலிடுவதுபோலச் சத்துவத்திற்சத்துவமும் இராசதமுமடங்கித் தாமதகுணமதிகரிக்கும்போது
அதிற் பிரதிவிம்பமாயுள்ள ஈசுவரன்	அத்தாமத குணத்திற் பிரதிவிம்பரூபமாக இராநின்ற ஈசுவரன்
ஜகத்தை யுபசங்காரம்பண்ணுதலால்	சகலப் பிரபஞ்சங்களையும் முற்றிலுஞ் சங்கரித்தலால்

(பதம்)	(பொருள்)
* உருத்திரனென்றுஞ்சொல்லப்படுவன்	சங்கார கர்த்தாவாகிய உருத்திரனென்றும் சொல்லப்படுவன்

வினா :—ஈசுவரனுக்கு உருத்திரநாமம் வந்தது சங்கார கிருத்தியத்தாலெனல் போதுமான ஏதுவாயிருக்க, உபசங்காரத்தாலென மிகையாக விசேஷித்துக் கூறியது எதனாலெனின். (76)

விடை :—உப வென்பது இரண்டாவது. இரண்டாவது தோற்றமின்றிச் சங்கரிப்பவர் உருத்திரரொருவரே யென்பதும், எமன் சங்காரகிருத்தியமுள்ளவனாயினும், அவனால் உருத்திரர்க்கு அதிவியாத்தித்தோடமில்லை யென்பதுந்தோன்றநிமித்தமென அறிக.

வினா :—சங்காரகர்த்தாவாகிய ஈசுவரனை யுபசம்மார கர்த்தாவென்றமையால் அவர்க்கு எமனால் அதிவியாத்தித் தோடமில்லை யென்பது எதனாலெனின். (77)

விடை :—எமன் இரண்டாவதாயுள்ள காரியப்பிரபஞ் சங்களில் பஞ்சபூதங்களையும் சூட்சுமசரீரங்களையும் விடுத்

* रुतं द्रावयति-रुद्रः ॥ அதாவது (ருதம்) அஞ்ஞானத்தை(த்ராவயதி) போக்கடிக்கின்றமையால் ருத்திரன்.

துத் தூலசரீரங்களைமாத்திரம் சங்கரிக்கும் ஆற்றலுளனே யன்றிக் காரியப்பிரபஞ்சங்களனைத்தும் ஏககாலத்தில் கார ணத்திலடங்கும்படி உபசம்மாரஞ்செய்யும் ஆற்றலிலனாகலி னென அறிக.

வினா :— அற்றேல் காரியப்பிரபஞ்சங்க ளொடுங்கற்கு ஆதாரமான காரணமும் காரணத்தில் காரியப்பிரபஞ்சங்களை யொடுங்கும்படி சங்கரித்த ஈசுவரனுமாகிய தோற்றங்கள் நாச மின்றிச் சேடித்து நிற்றலால் ஈசுவரனை யிரண்டாவது தோற்ற மறச் செய்யும் உபசங்காரகர்த்தாவெனல் பொருந்தாதெ னின். (78)

விடை :—சிரவண மனனாதிகளால் சித்தபரிபாகமாகிய ஜீவர்கட்கு ஞானானுக்கிரகத்தால் காரணத்தோடு காரியத் தோற்றங்களையுஞ் சங்கரித்து, அச்சீவர்களும் ஈசுவரனாகிய விம்ப தானும் சலசந்திரன் சலமாகிய உபாதி நீங்கியபோது இா சந்திரனேயாவதுபோலப் பிரஹ்மசொரூபத்திற் கலந்து இர ண்டாவது தோற்றமின்றி அத்துவித சொரூபமாகவே நிற்ற லால் ஈசுவரனை உபசங்காரகர்த்தாவெனல் பொருந்து மென அறிக.

வினா :—எமன் உபசங்காரஞ்செய்யும் ஆற்றலிலனாதல் எதனாலெனின். (79)

விடை :—சிருட்டிகாலத்திற் றோன்றிப் பிரளயகாலத்தில் நாசமாவதாகிய காரியப்பிரபஞ்சங்களி னுட்பட்டவனன்மையினென அறிக.

வினா :—உருத்திரர் எதன் நிமித்தம் எங்ஙனம் சங்கரிக்கின்றனரெனின். (80)

விடை :-வெளியிலோடி விளையாடிச் சிரமமடையாநின்ற சிறுவர்களை மாதா பிடித்து நித்திரை பண்ணும்படி மஞ்சத்திருத்தி அவர்கள் விளையாடுதற் கேதுவாக வைத்திருந்த பந்து முதலியவைகளைப் பிடுங்கி மறைத்துவிடுவதுபோலக் கன்மபலத்தால் போகங்களிற் சுழன்றுவருந்தாநின்ற சீவர்கள் வருந்தாமல் அஞ்ஞானத்திற் கன்ம வாசனைகளோடு பிரஞ்ஞையின்றி யடங்கியிருக்கும்நிமித்தம் தனு கரண புவன போக வடிவமாகிய பிரபஞ்சங்களைச் சங்கரிக்கின்றனர். அவ்வஞ்ஞானத்தையும் பக்குவர்களுக்கு ஞானநுக்கிரகமூலமாய்ச் சங்கரிக்கின்றனரென அறிக.

வினா :—ஜீவர்கள் உயர்வுதாழ்வான சரீரங்களை யடைந்து உயர்வுதாழ்வான போகங்களைத் தாரதம்மியமாக அனுபவிக்கும்படி ஈசுவரன் சிருட்டியாதிய கிருத்தியங்கள் செய்கின்றமையால் விஷமகாரித்துவ நிர்த்தயாளத்துவமாதிய தோஷசகிதராவரேயெனின். (81)

விடை :-கற்பகவிருக்ஷம் தன்னையடைந்தவர்களது விருப்பத்தின் தாரதம்மியப்படி அவர்களுக்குப் பலனைத் தருவதுபோல ஈசுவரனும் ஜீவர்களது கன்மத்தின் தாரதம்மியப்படி சுகதுக்கங்களை யனுபவிப்பதற்கேதுவாகச் சிருட்டியாதிகளைச் செய்கின்றமையால் விஷமகாரித்துவாதி தோஷசகிதராகாரென அறிக.

வினா :—ஜீவர்கள் ஓர்தொழிலைத் தன்பயன் பிறர்பயன் அவப்பயனென்னு மூன்றனுள் ஓர் பயனைக் கருதிச் செய்வதுபோல, ஈசுவரன் முப்பயனு ளெப்பயனைக் கருதிச் சிருட்டியாதிகள் செய்கின்றவனெனின். (82)

விடை :—ஈசுவரன் சிருட்டியாதிகளைத் தன்பயனையும் அவப்பயனையுங் கருதாது பிறர்பயனைமாத்திரங் கருதிச் செய்கின்றவனென அறிக.

வினா :—சிருட்டியாதிகளை ஈசுவரன் பிறர்பயனையன்றித் தன்பயனையும் அவப்பயனையுங் கருதிச் செய்கிறவ னன்றென்பது எதனாலெனின். (83)

விடை :—துக்கம் நீங்குதல் சுகம்பெறுதல் புகழ்பொருந்துதல் ஆகிய மூன்றும் தன்பயனும். ஈசுவரன் அநாதிமலமுத்தனானமையால் துக்கம் நீங்குதலும், நித்தியானந்தமயனானமையால் சுகம்பெறுதலும், ஒப்பாரும் மிக்காருமில்லாதவ

னாமையால் புகழ்பொருந்துதலுமாகிய மூன்றனையும் விரும்
பாதவனாகும். ஆதலின் தன்பயனையும் அறிவின்றிய சிறுவர்
கள் விளையாட்டினாற் செய்யும்தொழில் அவப்பயனுக் கேது
வாகும். ஈசுவரன் பேரறிவையும் ஜீவர்களிடத்திற் பேரரு
ளையுமுடைய முதியோனாதலின் விளையாட்டினையும் விரும்
பாதவனாகும். ஆதலின் அவப்பயனையுஞ் சருதிச் செய்கின்ற
வனன்றென அறிக.

வினா :—விஷ்ணு, பிரமன், உருத்திரனென்னும் நாமங்
களைக் கரசரணாதி அவயவாகார காரியவிசிஷ்ட சேதனபோ
தகங்களாகப் புராணாதிகள் கூறுநிற்க ; இந்நூல் கரசரணாதி
அவயவரகித மாயாவிசிஷ்ட சேதனபோதகங்களாகக் கூறி
யது எதனாலெனின். (84)

விடை :—விஷ்ணு, பிரமன், உருத்திரன், சத்தி,
கணேசன், சூரியன் முதலியோர்கள் மாயையால் பண்ணப்
பட்ட சரீரவிசிஷ்ட சேதனங்களாகிய காரியப் பிரஹ்மங்க
ளெனவும், அவர்களில் ஒவ்வொருவருக்கும் வேறுவேறுயுள்ள
நாமங்களனைத்தும் காரணப்பிரஹ்மத்தி னாமங்க ளெனவும்
சகல மதஸ்தருமறியும் நிமித்தமென அறிக.

வினா :—அங்ஙனம் அவர்கள் அறிதற்காகக் கூறியது
எதனாலெனின். (85)

விடை :—விஷ்ணு பிரமன் உருத்திரனாதியர்களின்
நாமங்கள் பிரசங்கத்துக் கேற்க லவணத்தையும், அசுவத்தை

யும் உணர்த்தும் சைந்தவபதம்போல ஒவ்வோரிடத்திற் கார
ணப் பிரஹ்மத்தையும் ஒவ்வோரிடத்திற் காரியப்பிரஹ்மங்க
ளையும் உணர்த்துகின்றனவாதலின் வைணவமாதிய ஒவ்வொரு
புராணங்களினும் பரம்பொருளாகக்கூறப்படும் நாமங்கள் கார
ணப் பிரஹ்மத்தையும், பரம்பொருளல்லனவாகக் கூறப்படும்
நாமங்கள் காரியப்பிரஹ்மங்களையும் உணர்த்துகின்றனவாயும்
சகல புராணங்களினுமுள்ள அன்னிய தெய்வத்தினிந்தை
ஒன்றன் துதியின்பொருட்டேயன்றித் தியாகத்தின் பொருட்
டன்றென்பதாயும் காரணப்பிரஹ்மமே யுபாசிக்கத்தக்கதென்
பதாயும் உள்ள அபிப்பிராயங்களை மந்தப் பிரஞ்ஞையாலறி
யாமல் சியாலசாரமேய நியாயம்போலக் கிலேசிக்கின்ற சமயி
கள் கலகம் நீங்கிச் சாந்தமடையு நிமித்தமென அறிக.

வினா :—சியாலசாரமேய நியாயமாவது யாதெனின் (86)

விடை :-சியாலன் என்பது சம்ஸ்கிருதபாஷையில் மனை
வியின் சகோதரனுக்குள்ள முறைப்பெயர் (அதாவது திரா
விட பாஷையில் மைத்துனன்) ; சாரமேயனென்பது
நியாயமென்பது திருட்டாந்தம். மனைவியின் தமையனாகிய
மைத்துனனுக்கும் அவள் கணவன்வீட்டுக் கடுத்தவீட்டு
நாய்க்கும் இடுகுறிப்பெயர் உத்பாலகனாம். மைத்துனனா
கிய உத்பாலகன் சத்துருவுக்கும் கணவன்வீட்டு நாய்க்கும்
இடுகுறிப்பெயர் தாவகனாம். உத்பாலகன் சகோதரி பிரத
மத்தில் தன் கணவன்வீட்டுக்கு வந்திருக்கும்போது முற்
சொல்லப்பட்ட உத்பாலகன் தாவகனென்னுமிரண்டு நாய்

களும் சண்டைசெய்துகொள்ளப் பார்த்த தன் கணவன் அடித்தவீட்டு நாயை உத்பாலகன் பன்றி கழுதைகள்போற் செட்டவனெனவும், தன் வீட்டு நாயைத் தாவகன் மிகவும் நல்லவனெனவும் வசனிப்பதை வீட்டினுள்ளிருந்த மனைவி கேட்டு நமதுகணவர் நம்தமையனுகிய உத்பாலகனை நிந்தித்துத் தமையன் சத்துருவாகிய தாவகனைச் சிறப்பிக்கின்றனரெனக் கணவன் அபிப்பிராய மறியாமற் சமான நாமத்தாற் பிராந்தியுற்றுக் கிலேசித்தா ளென்பது மைத்துனன் நாய் திருட்டாந்தமாகிய சியாலசாரமேய நியாயமென அறிக. இதனைச் செவ்வையாக அறிய விரும்பில் விசாரசாகரமேழாவதுதரங்கத்திற் காண்க.

வினு :—ஈசுவரனைச் சுருதிகள் ஒரோரிடத்தில் மாயாசகிதரெனவும், ஒரோரிடத்தில் மாயாரகிதரெனவுங் கூறியதென்னையெனின். (87)

விடை :—ஈசுவரன் மாயையை ஆசிரயமாகவுடையவரானமையால் மாயாசகிதரெனவும், மாயாசகிதராக இருக்கினும் மாயையின் வசமாகாமல் அநாதிமலமுக்த சருவஞ்ஞராகவே விளங்குகின்றமையின் மாயாரகிதரெனவும் கூறினவென அறிக.

(பதம்)	(பொருள்)
இங்ஙனம்	இந்தப்பிரகாரம்
சத்துவகுணகற்பனை	சத்துவகுண மாயையாற்கற்பிக்கப்பட்ட விஷ்ணுவாதிய நாமங்களும் அவர்களின் செயல்களும்
கூறப்பட்டன.	கூறப்பட்டன.

(நூல் அ)

இராசதகுணம் அனேகரூபமாய்ப் பிரிந்து அவித்தைகளென்றும் சீவகாரண சரீரங்களென்றும் சொல்லப்படுவனவாய் ஒன்றற்கொன்று தாரதம்மியமுள்ளவைகளாயிருக்கும் இவ்வவித்தைகளிடத்திலும் மலினசலப் பிரதிவிம்பம்போலப் பிரஹ்மப்பிரதிவிம்பமுளவாம். இப்பிரதிவிம்பசைதன்னியங்கள் கிஞ்சிஞ்ஞரென்றும் சிதாபாசசீவரென்றும் பிராஞ்ஞரென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

(பதம்)	(பொருள்)
இராசதகுணப் பிரகிருதி	இரசோகுணப் பிரகிருதியானது
அனேகரூபமாய்ப்பிரிந்து	அனேக அம்ஸங்களாகப் பிரிவுற்று
அவித்தைகளெனவும்	அஞ்ஞானங்களென்வும்
சீவகாரணசரீரங்களெனவும்	சீவர்கட்கு மூலசரீரங்களெனவும்
சொல்லப்படுவனவாய்	நாமங்கள் கூறப்படுவனவாய்
ஒன்றற்கொன்று	ஓரம்ஸத்துக்கு மற்றோரம்ஸம்
தாரதன்மிய முள்ளவைகளாக	வித்தியாசமுள்ளவைகளாக
இருக்கும்.	இருக்கும்

வினு :—இராஜதகுணத்திற்கு அவித்தையெனப் பெயர் வந்தது எதனுலெனின். (88)

விடை :—யா ந வித்யதெ (எது இல்லாதிருக்கிறதோ) ஸா அவித்யா (அது அவித்தை) யென்னுஞ் சுருதிவாக்கி

யப்படி விசாரித்துப் பார்க்குமிடத்துச் சொரூபமின்றியதா யிருத்தலுமன்றி வித்தையாகிய ஞானத்தை விரோதியாக வுடையதாயும் மலினவுபாதியாயுமிருத்தலினென அறிக.

வினா :—அவித்தை யெத்தனைவிதமெனின் (89).

விடை :—மூலாவித்தை தூலாவித்தையென இரண்டுவிதமாம். இவ்விரண்டில் சுத்தசேதனத்தை மறைப்பது மூலாவித்தை. விஷய உபகிதசேதனத்தை மறைப்பது தூலாவித்தை சுத்தசேதனத்தை மறைப்பதாகிய மூலாவித்தை காரணகாரிய பேதத்தால் இரண்டுவகையாம். இவ்விரண்டில் ஆவரண விக்ஷேபசத்திகள்சகிதமா யனாதியாகவே யுள்ளது காரணரூபமாம். ஒன்றினிடத்து மற்றொன்றின் (பிரதீதி) ரூபமா யுள்ளது அதாவது பிராந்திஞானமும் அதன் விஷயமும் காரியரூபமாம். காரியரூபாவித்தையும் அநாத்மபதார்த்தங்களாகிய தேகாதிகளில் ஆத்மபுத்தி, அநித்தியமாகிய ஆகாயாதிகளில் நித்தியபுத்தி, துக்கரூபமாகிய தனாதிகளில் சுகரூபபுத்தி, அசுத்தமாகிய ஸ்திரீ புத்திராதிகளில் முத்தமிடுதலாதிகள் செய்தற்கான சுத்தபுத்தியென நான்கு விதமாயிருக்குமென அறிக.

வினா :—அவித்தைகட்குச் சீவகாரண சரீரங்களெனப் பெயர்வந்தது எதனாலெனின். (90)

விடை :—சீவர்களின் தூலசூக்குமமாகிய இரண்டு சரீரங்களும் அடங்கி விரிதற்கும் சீவர்கள் தோன்றற்கும் கார

ணமா யநாதியாக விருத்தலினென அறிக.

வினா :—அவித்தையை அநாதியென்றது எதனாலெனின். (91)

விடை :—உற்பத்தியின்றியவைகளிலொன்றாக இருத்தலினென அறிக.

வினா :—உற்பத்தியின்றியவைகளெவையெனின். (92)

விடை:—பிரஹ்மம், ஈசுவரன், சீவன், அவித்தை, அவித்தைக்கும் சைதன்னியத்துக்குமுள்ள சம்பந்தம், அனாதிவஸ்துக்களின் பேதம் ஆகிய ஆறுமென அறிக.

வினா :—எதனால் இவ்வாறும் அநாதிகளென ஒப்பப்பட்டன வெனின். (93)

விடை :—(க) அவித்தைக்குப் பிரஹ்மம் அதிட்டானமாயிருப்பதால் அவித்தையினின்றும் பிரஹ்மம் உற்பத்தியானதல்ல. ஈசுவராதிகள் பிரஹ்மமன்றிச் சித்திக்காமையால் ஈசுவராதிகளினின்றும் பிரஹ்மம் உற்பத்தியானதல்ல. ஆதலின் பிரஹ்மம் அநாதியாம். (2) பிரஹ்மம் நிருவிகாரமாயிருத்தலால் பிரஹ்மத்தினின்றும் அவித்தையுற்பத்தியானதல்ல. ஈசுவராதிகளின் சித்தி அவித்தியாசித்தியின் ஆதீனமாகவிருத்தலின் ஈசுவராதிகளினின்றும் அவித்தையினுற்பத்தி சம்பவிக்காது. ஆகலின் அவித்தை யநாதியாம். (3-4) சீவே

சுரர்கள் கேவலம் பிரஹ்மத்திலாவது கேவலம் மாயையிலா வது உற்பத்தியாகிறதில்லை. ஈசுரனிடத்திற் சீவனாவது ஜீவ னிடத்திலீசுரனாவது உற்பத்தியாகிறதில்லை. அவித்தைக் கும் சேதனத்துக்குமுள்ள சம்பந்தத்தால் சீவேசுவரபாவங் கள் சித்திக்கின்றன. பிரஹ்மமும் அவித்தையும் அநாதியான மையால் பிரஹ்மத்துக்கும் அவித்தைக்குமுள்ள சம்பந்த மும் அநாதியாம். ஆதலின் இச்சம்பந்தத்தா லுளதாகிய சீவேசுவரர்களும் அநாதியாம். (5) பிரஹ்மமும் அவித்தை யும் அநாதியானமையால் அவைகளின் தாதான்மிய சம்பந் தமும் அநாதியாம். ஆதலின் பிரஹ்மம் அவித்தையென்னு மிரண்டினுலும் சம்பந்தத்துக் குற்பத்தியில்லை. ஈசுவராதி களின் சித்தி சம்பந்தசித்தியின் அதீனமாக இருத்தலின் ஈசுவ ராதிகளாலும் சம்பந்தத்துக் குற்பத்தியில்லை. ஆதலால் அவித்தியாசேதன சம்பந்தமும் அநாதியாம். இந்த ஐந்தும் தானே தன் தன்னிடத்தி லுற்பத்தியாகியதென ஒப்பில் ஆத் மாசிரயதோஷம் வரும். ஆதலின் தத்தமக்குத் தத்தம் மிடத்திலும் உற்பத்தியில்லாமையாலும் அநாதியாம். (6) பிரஹ்மமாதிய ஐந்திற்கும் பேதங்களுண்டு. எதனுல் பிர ஹ்மமாதிய ஐந்திற்கு முற்பத்தியில்லையோ, அதனுல் அவை களின் பேதங்களுக்கு முற்பத்தியில்லை. ஆதலின் ஐந்தின் பேதமு மநாதியாம். இந்த நியாயத்தால் ஆறு மநாதியென ஒப்பப்பட்டனவென அறிக.

வினு :—அவித்தைகளைச் சரீரங்களென்றது எதனுலெ னின் (94)

விடை :—சீரணிப்பனவாதலினென அறிக.

வினு :—அவித்தைகளநாதியானமையால் சீரணிப்பன வல்லவே யெனின் (95)

விடை :—பிராகபாவம் அநாதியாயினும் நாசமுறுவது போல அவித்தைகள் அநாதியாயினும் சீரணிப்பனவாகுமெ ன அறிக.

வினு :—அவித்தைகள் எதனுல் சீரணிக்கின்றனவெ னின் (96)

விடை:—இரச்சுஞானத்தால் சர்ப்பஞ் சீரணிப்பதுபோ ல ஆத்மஞானத்தால் சீரணிக்கின்றனவென அறிக.

(பதம்)	(பொருள்)
இவ்வவித்தைகளிடத்தினும்	இந்த இராசதகுணமாகிய அவி த்தைகளிடத்தினும்
மலினசலப்பிரதிவிம்பம்போ லப்பிரஹ்மப்பிரதிவிம்பங்க ளுளவாம்.	கலங்கற்சலத்திலுள்ள சூரியப் பிரதிவிம்பம்போலப் பிரஹ் மத்தின் பிரதிவிம்பங்களுள் ளன.
இப்பிரதிவிம்பசைதன்னியங் களுக்கு	இந்தப் பிரதிபலனங்களாகிய சேதனங்களுக்கு
கிஞ்சிஞ்ஞரென்றும்	அற்பஅறிவினர்களெனவும்

வினு :—சீவர்களை அற்பஅறிவினர்களென்றது எதனு லெனின் (97)

விடை :—முன்பின் ஒன்றையும் ஆலோசியாமற் றேகாதிகளை யானெனதென்னும் துரபிமானிகளாயும் ஓர் விஷயத்தையறியும்போது மற்றோர் விஷயத்தையறியும் பேறறிவில்லாதவர்களாயும் அறிந்த விஷயத்தை யடிக்கடி மறப்பவர்களாயும் துக்கசீவனர்களாயு மிருத்தலினென அறிக.

வினு :—இவர்களைத் துக்கசீவனர்க ளென்றது எதனுலெனின் (98)

விடை —:தேசாபிமானிகளாய் விதிநிடேத கன்மங்களை மேலுமேலும் செய்து அதனுல் அளவின்றிய சனனமரணுதி துக்கங்களை மேலுமேலும் அநுபவித்துக்கொண்டு உயிர்வாழ்பவர்களானமையினென அறிக.

வினு :—இவர்கள் துக்ககாரணமான கன்மங்களை விட்டுவிடாமல் மேலுமேலும் செய்வது எதனுலெனின் (99)

விடை :—அகஞ்சத்தார்த்தமாயுள்ள பிரத்தியகாத்மசொரூபமே தான் தேகாதிப்பிரபஞ்சம் மித்தையென அறியாமல் தேகமேதான், பிரபஞ்சம் சத்தியமெனவும் அசுத்தபோகங்களைச் சுத்தபோகங்களெனவும் அறிந்துள்ள மயக்கத்தாலென அறிக.

வினு :-அகம்சத்தார்த்தமாகிய ஆத்மாவினிடத்து நான் துக்கியெனத் திக்காநுபவங் காணப்படுகின்றமையால் ஆத்மாவுக் துக்கசீவியாகுமேயெனின் (100)

விடை :—ஆத்மாவினிடத்துத் துக்கம் அத்தியாசத்தாற்றேற்றுகின்ற ஆகந்துகமேயன்றிச் சுபாவீகமல்லாமையால் துக்கசீவியாகாதென அறிக.

வினு :—ஆத்மாவுக்குத் துக்கம் சுபாவீகமன்றென்பது எதனுலெனின். (101)

விடை :—வேப்பிலைக்குச் சுபாவீகமாயுள்ள கசப்பை நிவிருத்திக்க ஒருவரு முயலாததுபோல ஆத்மாவுக்குத் துக்கம் சுபாவீகமாயின் அதனை நிவிர்த்தித்தற்கு ஒருவரு முயலாதிருக்கவேண்டும். அங்ஙனமின்றிச் சகலரும் துக்கநிவிருத்திநிமித்தமே முயலுகின்றமையினுனும், இஃதன்றி நெகிழ்ச்சிக்கு நாசம்வரும்போது நெகிழ்ச்சியைச் சுபாவீகமாகவுடைய சலத்துக்கும் நாசம்வருவதுபோலத் துக்கத்துக்கு நாசம் வரும்போது துக்கத்தைச் சுபாவீகமாகவுடைய ஆத்மாவுக்கும் நாசம் வரல்வேண்டும். அங்ஙனம் வருமாயின் ஆத்மா நித்தியம் நிருவிகாரமென்னுஞ் சுருதியாதிகள் அப்பிரமாணமாம். இஃதுமன்றித் துக்கநிவிருத்தியானவர்கள் ஒருவரேனுமிருக்கலாகாது. அங்ஙனமின்றித் துக்கம் நிவிருத்தியாகிச் சுகாகாரமாய்ச்சுகராதிய அனேக சீவன்முத்தர்களிருக்கின்றமையினுனுமென அறிக.

வினு :—அக்கினிக்கு உஷ்ணஞ் சுபாவீகமாயினும் மணி மந்திரங்களால் உஷ்ணநிவிருத்தியும் சைத்தியாபிவிருத்தியும்

சலத்துக்குச் சைத்தியஞ் சுபாவீகமாயினும் அக்கினி சம்பந்தத்தால் சைத்தியநிவிருத்தியும் உஷ்ணுபிவிருத்தியும் வருவதுபோல ஆத்மாவுக்குத் துக்கம் சுபாவீகமாயினும் உத்கிருஷ்ட கருமோபாசனுதிகளால் துக்கநிவிருத்தியும் சுகாபிவிருத்தியும் வரலாம். இங்ஙனம் வராநின்ற துக்கநிவிருத்தி சுகாபிவிருத்தி ஆகந்துகமும் துக்கம் சுபாவீகமுமாகும். ஆதலால் ஆத்மா முக்தசீவனுகுமெனின். (102)

விடை:-அற்றேல் அக்கினிக்கு உஷ்ணம் மணிமந்திரங்களாலும், சலத்துக்குச் சைத்தியம் அக்கினிசம்பந்தத்தாலும் தற்காலம் அடங்கியிருக்கினும் காலாந்தரத்திலெங்ஙனம் அபிவிருத்தியாகிறதோ, அங்ஙனம் ஆத்மாவுக்கு உத்கிருஷ்ட கருமோபாசனுதிகளாற் றுக்கம் அடங்கியிருக்கினும் காலாந்தரத்தில் அபிவிருத்தியாக வேண்டுமேயன்றி அத்தியந்தநிவிருத்தியாகப்படாது. அங்ஙனமின்றி அத்தியந்தநிவிருத்தியாகி நித்தியானந்தமயமாகவுள்ள சுகராதிய அனந்தசீவன் முத்தர்களிருக்கின்றமையினுனும், ஆத்மா ஆனந்தமயரென அனந்த சுருதிகள் கூறுகின்றமையினுனும், சுழுத்தி சமாதிகளில் ஆத்மா ஆனந்தமயமாகவே யிருப்பது அனுபவமானமையினுனும், சாக்கிர சொப்பனங்களில் காணப்படும் துக்கானுபவங்கள் செம்பரத்தம்புட்பசம்பந்தத்தால் படிகத்திற் செந்நிறங்காணப்படுவதுபோல ஆத்மாவினிடத்திற் கரணசம்பந்தத்தால் அத்தியாசமாகக் காணப்படுகிறதேயன்றி வாஸ்த

வத்திலில்லாமையினுனும் ஆத்மாவைச் சுகசீவனரென்னுமல் துக்கசிவனரென்பது பிராந்தியேயென அறிக,

(பதம்.)	(பொருள்.)
சிதாபாச சீவரென்றும்	சித்தின்போலிகளாகிய சீவர்களெனவும்

வினு:—சீவர்கட்குச் சொரூபம் யாதெனின். (103)

விடை:—ஆசிரயமாகிய அவித்தை அதிலுள்ள சிற்பிரதிவிம்பம் இவற்றிற் கதிட்டானமாகிய கூடத்தர் இம்மூன்றுஞ் சேர்ந்துள்ளதென அறிக.

வினு:—சீவர்களின் தருமங்களெவையெனின். (104)

விடை:—அற்பசத்தித்துவம், அற்பஞ்ஞத்துவம், பரிச்சின்னத்துவம், நாளுத்துவம், பரதந்திரத்துவம், சாமர்த்தியமின்மை, அபரோக்ஷத்துவம், அவித்தியாவுபாதியுடைமை, ஆகிய எட்டுமென அறிக.

வினு:—சீவர்கட்குத் தேசங்களெவையெனின். (105)

விடை:—இருதயம், கண்டம், நேத்திரமாகிய மூன்றுமென அறிக.

வினு:—சீவர்களுக்குக் காலங்களெவையெனின். (106)

விடை:—சாக்கிரஞ்சொப்பனஞ் சுழுத்தியாகிய மூன்றுமென அறிக.

வினா:—சீவர்களுக்குக் காரியங்களெவையெனின். (107)

விடை:—சாக்கிரமுதல் மோக்ஷபரியந்தமுள்ள போகமாகிய சம்சாரங்களும், அகந்தை அபிமானம் ஆசை கோபமாதிகளுமென அறிக.

வினா:—சீவர்களுக்குப் போக சாமக்கிரிகளெவையெனின். (108)

விடை:—தூலஞ் சூக்ஷ்மம் காரணமாகிய மூன்று சரீரங்களுமென அறிக.

வினா:—சீவர்களைச் சிதாபாசர்களென்றது எதனாலெனின். (109)

விடை:—சலப்பிரதிவிம்ப சூரியனையாராயுமிடத்து அது விம்பசூரியனையும் சலத்தையும்விடிற் சொரூபமில்லாமையாற் றோற்றமாத்திரமாகத் தோற்றுவதாயும் அங்ஙனந் தோற்றினும் சூரியனுக்குரிய உஷ்ணத்துவாதி யிலக்கணங்களில்லாத போலியுருவமாயு மிருப்பதுபோலச் சீவர்களை ஆராயுமிடத்து அதிட்டானசித்தாகிய கூடத்தரையும் ஆசிரயங்களாகிய அவித்தை யந்தக்கரணங்களையும் விடில் வேறு சொரூபமில்லாமற் றோற்றமாத்திரமாகத் தோற்றுபவர்களாயும் அங்ஙனஞ் சித்தைப்போற் றோற்றினும் சித்துக்குரிய நித்தியத்துவ நிருவிகாரத்துவாதி யிலக்கணங்களில்லாத போலிவடிவினர்களாகவு மிருத்தலினென அறிக.

வினா:-இவர்களைச் சீவர்களென்றது எதனாலெனின் 110

விடை:-அதிட்டான ஆசிரயங்களின் பலத்தால் மோக்ஷபரியந்தம் கர்த்திருத்துவாதி யாகாரமாகச் சீவிப்பவர்களானமையினென அறிக.

வினா:—அதிட்டான ஆசிரயங்களின் பலத்தால் சீவர்களெங்ஙனஞ் சீவிக்கின்றனரெனின். (111)

விடை:—தருப்பணப் பிரதிவிம்ப சூரியன் ஒரு சுவரை விளக்கிவைத்துக்கொண்டு அதிட்டானமாகிய விம்பசூரியன் ஆசிரயமாகிய தருப்பணமென்னு மிரண்டின் பலத்தாற் சீவிப்பதுபோல அவித்தையாப் பிரதிவிம்பர்களாகிய சீவர்கள் விஷயங்களைச் சுட்டியறிந்துகொண்டு அதிட்டானமாகிய கூடத்தர் ஆசிரயமாகிய அவித்தையென்னுமிரண்டின் பலத்தாற் சீவிக்கின்றனரென அறிக.

(பதம்.)	(பொருள்.)
* பிராஞ்ஞரென்றும் சொல்லப்படும்	பிரஞ்ஞாரூபர்களெனவும் நாமங்கள் கூறப்படும்

(இதற்குப்பிரமாணம்) கைவல்லியநவநீதம்.

தேசறு மவித்தை தோறும் சிற்சாயை சீவகோடி; நாசமாமுயிர்க்கப் போத நாமமும் பிராஞ்ஞனுமே.

* பிராஞ்ஞன்—அறிவுள்ளவன்.

(நூல் கூ.)

இவ்வவித்தைகளும் இராசதத்திற் சாத்துவீகம் இராசதத்திலிராசதம் இராசதத்திற்றாமதம் என்னு முக்குண சொரூபங்களாகவுள்ளன. இவற்றுள் இராசதத்திற் சாத்துவீகம் பிரதானமாகும்போது அதிற் பிரதிவிம்பமாயுள்ள சிதாபாசன் தத்துவஞானநிஷ்டனுவன். இராசதத்திலிராசதம் பிரதானமாகும்போது, அதிற் பிரதிவிம்பமாயுள்ள சிதாபாசன் காமக்குரோதபரனுய்க் கன்மநிஷ்டனுவன் இராசதத்திற்றாமதம் பிரதானமாகும்போது அதிற் பிரதிவிம்பமாயுள்ள சிதாபாசன் சோம்பல் நித்திரைமயக்கங்களுடையவனுவன். இங்ஙனம் இராசதகுணபற்பனை சொல்லப்பட்டது,

(பதம்.)	(பொருள்)
இவ்வவித்தைகளும் இராசதத்திற்சாத்துவீகம் இராசதத்திலி இராசதம் இராசதத்திற்றாமதிமென்னு முக்குணரூபங்களாகவும் உள்ளன.	வெளி

(பதம்.)	(பொருள்.)
இவற்றுள்,	இம்முக்குணங்களுள்,
இராசதத்திற் சாத்வீகம் பிரதானமாகும்போது	கலங்கற்சலத்தில் தெளிந்த சலம் மேலிடுவதுபோல இராசகுணத்தில் இராசதகுணமும் தாமதகுணமுமடங்கிச் சாத்விககுணமதிகரிக்குங்காலத்தில்
அதிற் பிரதிவிம்பமாக	அச்சாத்துவீககுணத்திற் பொலியுருவமாக
உள்ள சிதாபாசன்	இராநின்ற சீவனானவன்
தத்துவஞான நிஷ்டனுவன்	எதார்த்தசொரூபத்தையறியுஞ்ஞானசாதகனுவன்

வினு :-தத்துவஞான நிட்டையாவது யாதெனின். (112)

விடை :—எதார்த்தஞானத்தை யடைதற்குரிய சாதகமென அறிக.

வினு :—தத்துவஞான நிட்டையென்பதற்குப் பொருள் தத்துவஞான சமாதியனுபவமெனக் கூறுமல் தத்துவஞான சாதகமெனக் கூறியதென்னையெனின். (113)

விடை:—இந்நூல் அவித்தையினிராசதகுணத்திற் சாத்துவீகம் பிரதானமாகும்போது சிதாபாசன் தத்துவஞான நிஷ்டனுவனெனக் கூறியிருத்தலினென அறிக.

வினு:-இந்நூலிங்ஙனங் கூறியிருத்தலால் நிட்டை யென்பதற்குச்சமாதியெனப் பொருள்கொள்ளில் விரோதமென்னையெனின் (114)

விடை :—முக்குணங்களில் இரண்டு குணங்கள் சங்கோசமாய், ஓர்குணம் புருடமுயற்சியின்றி வாசனு வசத்தாய்த் தானே விகாசப்படுவதியல்பேயாகும், ஆதலின் இயல்பா

கவே விகாசப்படாநின்ற சத்துவகுணப் பிரதிவிம்பனுகிய சீவனுக்கு ஞானசமாதி யியல்பாகவே சித்திக்கவேண்டும். அற்றேல் நிஷ்காம கன்மம் விவேகாதிசதுட்டயம் சிரவணுதிகள் மகாவாக்கியவிசாரம் என்னும் சாதனங்களும், சாதன போதகமாகிய சுருதிவாக்கியங்களும், ஈசுவரசொரூபமாகிய சற்குருவும் வியர்த்தமாவதோடு சற்குருகடாக்ஷத்தால் ஆவரணநீங்குமென்ற இந்நூலும் வியர்த்தமாம். ஆதலின் நிட்டையென்பதற்குச் சாதகமெனப் பொருள்கோடலே யமைவுடைத்தென அறிக.

(பதம்.)	(பொருள்)
இராசதத்திலிராசதம் பிரதானமாகும்போது	கலங்கற்சலத்திற் கலங்கற்சலமேலிடுவதுபோல இராசதகுணத்திற் சத்துவகுணமும் தாமதகுணமுமடங்கி இராசதகுணமதிகரிக்குங் காலத்தில்
அதிற் பிரதிவிம்பமாக வுள்ள சிதாபாசன்	அவ்விராசதகுணத்திற் போலியுருவமாக இராநின்ற சீவனுனவன்
காமக்குரோதபரனுகிய கன்மநிஷ்டனுனவன்	காமக்குரோதாதிகுண சிரேஷ்டனுகிய கருமசாதகனுனவன்

வினு :—கன்மசாதகனென்பவன் யாவனெனின். (115)

விடை :—விதிபூர்வகமாகக் கன்மங்களை யனுட்டிப்பவனென அறிக.

வினு :—கன்மசாதகத்தின் பலம் யாதெனின். (116)

விடை :—துக்ககாரணமான சனனுதிகளென அறிக.

வினு :—சனனமாதிகளை நிவர்த்தித்தற்குங் கன்மம் ஏதுவாகுமேயெனின். (117)

விடை :—குணங்கள் உத்தமம் மத்திமம் அதமமென மூவகைப்படும்.

இவைகளில் சன்மநிவிருத்திக்கு உத்தமகுணசகிதமாகச் செய்யுங்கன்மங்கள் ஏதுவாகும், மத்திம அதமகுணசகிதமாகச்செய்யுங் கன்மங்களேதுவாகாவென அறிக.

வினு :—உத்தமகுணங்களெவை, மத்திமகுணங்களெவையெனின். (118)

விடை :—பத்திசிரத்தை யென்னுமிரண்டும் உத்தமகுணங்களாம். இச்சை மத்திமகுணமாமென அறிக.

வினு :—பத்தியென்பது யாது? சிரத்தையென்பது யாது? இவ்விரண்டினுலுண்டாகும் பலம் யாதெனின். (119)

விடை :—ஈசுவரனுதிய தேவர்கள் சற்குரு என்னும் பெரியோர்களிடத்தி லதிகப் பிரியரூபமாக எழாநின்ற சித்த

விருத்தி பக்தியாம். வேதவாக்கியம் குருவாக்கியங்களில் விசுவாசரூபமாக எழாநின்ற சித்தவிருத்தி சிரத்தையாம். இவ்விரண்டில்பத்திக்குச் சற்கருமப்பிரவிருத்தி வழித்தாய்ச் சித்தசுத்தியும் சிரத்தைக்குச் சிரவணாதிகளின் வழித்தாய் ஞானமும் பலமாமென அறிக.

வினா:—இச்சையென்பது யாது? இதனாலுண்டாகும் பலம் யாதெனின். (120)

விடை:—மலசல விசர்ச்சனங்களும் சௌச ஸ்நானங்களும் அன்னபானாதிக்கிரியங்களுஞ் செய்யவேண்டுமென்றெழாநின்ற சித்தவிருத்தி இச்சையாம். இவ்விச்சையை நிவிர்த்திப்பது சாத்தியமல்ல. இதற்குப்பந்தம் மோக்ஷம் நரகம் சுவர்க்கங்கள் பலமாகச்சித்தியாவாம். இவைகள் சித்தியாவிடினும் தேகமலினங்களினாலும், மலசலப் பிரவிருத்தியை அடக்கலினாலும் பசிதாகங்களினாலும் உண்டாகின்ற துக்கங்களினிவிருத்திமாத்திரம் தற்காலபலமாகச் சித்திக்குமென அறிக.

வினா:—இவ்விச்சையை நிவிருத்திப்பது சாத்தியமல்லவென்றது எதனாலெனின், (121)

விடை:—சௌசஸ்நானங்கள் செய்யாவிடின் தேகத்திலுள்ள வேர்வை யழுக்கு மலமாதியமலினங்களின் துர்க்கந்

தங்களாலுண்டாகும் துக்கங்களும் மலசலப் பிரவிருத்தியை யடக்கில் அபானவாயுவின் பலத்தால் தடைமீறி மலசலங்கள் வெளிப்பட்டுவிடும். இஃதன்றி உஷ்ணாதியயாதானுமோர் காரணத்தால் மலசலப்பிரவிருத்தி தடைப்படில் வயிறுப்பிசம், ஊர்த்துவ சுவாசம், திகாடிகளேற்படுகின்றமையினாலுண்டாகின்ற துக்கங்களும், அன்னபானாதிக்கிரியஞ் செய்யாவிடின் சரீரஞ்செயலற்று மரணாவத்தையை யடைதலினாலுண்டாகின்ற துக்கங்களுஞ் சகிக்கமுடியாதனவைகளானமையினென அறிக.

வினா:—அதமகுணங்களெவை யவைகட்குப் பலங்களெவையெனின். (122)

விடை:—இராகம், துவேஷம், காமம், குரோதம், உலோபம், மோகம், மதம், மச்சரம், ஈரிஷை, அசூயை, இடம்பம், தருப்பம், அகங்காரமென்னும் (௰௩) மாம். இவைகளுக்குத் துக்கமேபலமாமென அறிக.

வினா:—இராகாதிய ௰௩ மெவை? இவைகளுக்குத் துக்கமே பலமென்பதற்குப் பிரமாணங்களெவையெனின். (123)

விடை:—பரஸ்திரீகமனம் பண்ணவேண்டுமென்றெழாநின்ற சித்தவிருத்தி இராகமாம். இதனால் பூர்வம் இராவணன் சுந்தோப சுந்தர்களாகிய பலிஷ்டர்களுந் துக்கமனுபவித்

தனர். தனக்கு அபகாரம்பண்ணினவனுக்குப் பதிலபகாரம் பண்ணவேண்டுமென்றெழாநின்ற சித்தவிருத்தி துவேஷமாம். இதனால் பூர்வம் இரணியகசிபனுந் துக்கமனுபவித்தான். புத்திர மித்திர களத்திர கிரகக் கிராம க்ஷேத்திர தன தானியாதிகள்மேலுமேலுஞ்சம்பாதிக்கவேண்டுமென் றெழாநின்ற சித்தவிருத்தி காமமாம். இதனால் பூர்வம் நரகாசுரனும் துக்கமனுபவித்தான். தனக்குவேண்டிய காரியங்களில் விரோதஞ்செய்பவனிடத்தி லாக்கிரகமாக எழாநின்ற சித்தவிருத்தி குரோதமாம். இதனால் பூர்வம் பகாசுரனுந் துக்கமனுபவித்தான். தான் சம்பாதித்த பொருளில் ஒருவர்க்கேனும் ஒன்றாயினுங் கொடுக்கக்கூடாதென்றெழாநின்ற சித்தவிருத்தி உலோபமாம். இதனால் பூர்வம் துரியோதனனும் துக்கமனுபவித்தான். தான் சம்பாதித்த பொருளில் பிரியமோதப்பிரமோதமாக எழாநின்ற சித்தவிருத்தி மோகமாம். இதனால் பூர்வம் தசரதனும் துக்கமனுபவித்தான். ஐசுவரிய கோலாகலத்தினால் கெருவித்து கிருத்தியாகிருத்தியங்கள் தெரியாமல் எழாநின்ற சித்தவிருத்தி மதமாம். இதனால் பூர்வம் கார்த்தவீரியார்ச்சுனனுந் துக்கமனுபவித்தான். தனக்குச் சமம் அல்லது அதிகமான சம்பத்துள்ளாரைக் கண்டு சகிக்காமலெழாநின்ற சித்தவிருத்தி மற்சரமாம். இதனால் பூர்வம் சிசுபாலனும் துக்கமனுபவித்தான். தனக்கு வந்த துக்கம் பிறர்க்கும் வரலாகாதாவென் றெழாநின்ற சித்தவிருத்தி ஈரிஷையாம். இதனால் பூர்வம் அருணாட்சதனும் துக்கமனுப

வித்தான். தனக்குவந்த சுகம் பிறர்க்கும் வரலாமாவென் றெழாநின்ற சித்தவிருத்தி அசூயையாம். இதனால் பூர்வம் பௌண்டரீக வாசுதேவனும் துக்கமனுபவித்தான். தான் செய்ததருமத்தைச் சகலரும் பார்த்து மிகவும்நன்றாயிருக்கிறதெனத் தன்னைப் புகழவேண்டுமென்றெழாநின்ற சித்தவிருத்தி இடம்பமாம். இதனால் பூர்வம் நபூருவமகாராசனும் துக்கமனுபவித்தான். தனக்குச் சமமாக ஒருவருமில்லையென் றெழாநின்ற சித்தவிருத்தி தர்ப்பமாம். இதனால் பூர்வம் சதகந்தரனுந் துக்கமனுபவித்தான். அடா! என்னை யறியாயா! நான்பிடித்தகாரியத்தை விடுவேனா! நீயா! எனக்குப் புத்தி சொல்லுகிறவனென் றெழாநின்ற சித்தவிருத்தி அகங்காரமாம். இதனால் பூர்வம் மதுகைடவருந் துக்கமனுபவித்தனர் எனக்கூறாநின்ற பாகவதமாதிய புராணங்களும் பாரதம் இராமாயண முதலியஇதிகாசங்களும் பிரமாணங்களென அறிக.

வினா:—இவ்வதம குணங்கள் தோன்றற்குக் காரணம் யாதெனின். (124)

விடை:—பூர்வஞ்செய்துள்ள நிடேத கன்ம பலமாகச் சித்தத்திற் பொருந்தியுள்ள மலினவாசனைகளென அறிக.

வினா:—மலினவாசனைகளெத்தனைவகைப்படுமெனின். (125)

விடை:—தேகவாசனை லோகவாசனை சாஸ்திரவாசனைகளென மூவகைப்படுமென அறிக.

வினு:—தேகவாசனையாவது யாதெனின். (127)

விடை:—அமங்கல அனுத்மாவாகிய தேகத்தைத் திவ்வியமங்கல சொரூபமாகிய ஆத்மாவாக எண்ணி அது நாசமின்றி யழகிளமைஅரோகதிடகாத்திரமாக இருத்தற்குப் பூபதியாதி ஔடதங்கள் புசிக்கவேண்டுமெனவும், தைலஸ்நானம்க்ஷீரபானம் கிருதகுளவிசேஷபோசனங்கள் குறைவின்றியும் காலநியமந் தவறாமலுஞ் செய்துவரவேண்டுமெனவும் சித்தத்திற்றிடமாகப் பொருந்தியுள்ள சம்ஸ்காரமென அறிக.

வினு:—லோகவாசனையாவது யாதெனின். (128)

விடை:—நாமெவ்வாறிருக்கில் உலகத்திலுள்ள யாவரும் நம்மைப் பெரியவனென மதித்துப் பூசனையாதிகள் செய்வர்களோ அவ்வாறிருக்க வேண்டுமெனச் சித்தத்திற்றிடமாகப் பொருந்தியுள்ள சம்ஸ்காரமென அறிக.

வினு:—சாஸ்திரவாசனையாவது யாதெனின். (129)

விடை:—சுருதி ஸ்மிருதியாதிகளனைத்தையும் பாடஞ்செய்யவேண்டுமெனவும் திரவிய தேசகால மந்திரசுத்தி பூர்வகமாய் வருணாச்சிரமங்கட்குத் தக்கதாகச் சுருதிகளிற்

கூறிய யாகாதி கருமங்களைத் திரவிய மந்திர கிரியாலோபங்களின்றிச் செய்து வரவேண்டுமெனவும் தரும, நியாய, சாங்கிய, பாதஞ்சல, மீமாம்ஸ, தருக்க, வியாகரண, காவிய, புராணாதி சாஸ்திரார்த்தங்கள் முழுவதையும் சித்தத்தில் தரிக்கச் செய்யவேண்டுமெனவும் திடமாகச் சித்தத்திற் பொருந்திய சமஸ்காரமென அறிக.

வினு:—தேகவாசனை லோகவாசனைகளைப்போல சாஸ்திரவாசனைகளையும் மலினவாசனைகளென்றது எதனாலெனின். (130)

விடை:—சாஸ்திரவாசனைகளும் ஞானத்துக்குப் பிரதிபந்தமாக இருத்தலினென அறிக.

(பதம்.)	(பொருள்.)
இராசத்திற்றுமதம் பிரதானமாகும்போது	கலங்கற் சலத்தில் வண்டற்சலமேலிடுவது போல[illegible]த்திற்சத்துவகுணமும் ராசதகுணமு மடங்கித் தாமதகுணமதிகரிக்குங்காலத்தில்
அதிற் பிரதிவிம்பமாயுள்ள சிதாபாசன்	அதிகரித்த தாமத குணத்திற் பி[illegible]லினமாக விளங்காநின்ற சீவனானவன்
சோம்பல் நித்திரை மயக்கங்களையுடையவன்	ஆலசியவுறக்கப் பிரமோகங்களைப் பொருந்துவன்

வினா:—சோம்பலாவது யாதெனின். (131)

விடை:—சிரவணாதிகள் செய்யும்போது சற்றுப்போது சென்று செய்வோமென அவைகளைக் கைவிடுதலும் நன்னெறிக்கண் முயலும் வலியின்மையுமாகிய சோர்வென அறிக.

வினா:—நித்திரையாவது யாதெனின். (132)

விடை:—நியமகாலமின்றிச்சிரவணாதிகள் செய்யுங்காலங்களினும் அந்தக்கரணவிருத்தி அவித்தையில் இலயமாவதென அறிக.

வினா:—மயக்கமாவது யாதெனின் (133)

விடை:—குருமுகமாகவேனும் தானாகவேனுஞ் சிரவணஞ்செய்யுங் காலத்துண்டாகியபொருணிலை தோன்றாத தெளிவின்மை யென அறிக.

(பதம்.)	(பொருள்.)
இங்ஙன மிராசதகுண கற்பனை சொல்லப்பட்ட[illegible]	இந்தப் பிரகார மிராசதகுண மாகிய அவித்தையால் கற்பிக்கப்பட்ட பொய்மைகள் கூறப்பட்டன.

வினா:—சத்துவ இராசதகுணங்களாகிய மாயை அவித்தைகளின் விசாரத்தால் வரும் பலம் யாதெனின் (134)

விடை:—மாயையும் அவித்தையும் மித்தை யெனவும், இவைகள் மித்தையானமையால் இவைகளை ஆசிரயித்திருக்கும் ஈசுவரனும் சீவனும் மித்தையெனவும், இவைகட் கதிட்டானமான பிரஹ்மம் ஒன்றே சத்திய மெனவும் அறிவதாகிய ஞானமென அறிக.

வினா:—கயிற்றரவுமித்தையானமையால் அதன் பாற்றோன்றிய நடன சலனாதிக்கிரியைகளு மித்தையாவது போல ஈசுவரனும் சீவனும் மித்தையானால் ஈசுவரானுக்கிரகமும் சீவன்பாற்றோன்றிய விசாரஞானமும் மித்தையேயாம். ஆதலால் அவைகள் சம்சாரதுக்கத்தை நிவிருத்தித்தற்கு ஏதுவாகாவெனின். (135)

விடை:—சமசத்தை யுடையவைகளே ஒன்றற்கொன்று சாதக பாதகங்களுக் கேதுவாகின்றமையால் மித்தையாகிய சம்சாரதுக்கத்தை நிவர்த்தித்தற்கு ஏதுவாகுமென அறிக.

வினா:—சமசத்தையுடைய வஸ்துக்களொன்றற்கொன்று சாதக பாதகங்களுக் கேதுவாகுமென்றது யாங்ஙனமெனின். (136)

விடை:—வியாவகாரிக பசிதாகாதிகள்வியாவகாரிக அன்னசலாதிகளாலும், சொப்பனத்திலுள்ள பிராதிபாஸிக உரோ
க பசியாதிகள் சொப்பனத்திலுள்ள பிராதிபாஸிக ஔடத
அன்னசலாதிகளாலும், சொப்பனம் சொப்பன சிங்கதரிசன,

த்தினாலும், நிவர்த்தியாவதுபோலச், சிருஷ்டிதிருஷ்டிவாதக் கிரமத்தால் வியாவகாரிகரூபமாகவும், திருஷ்டிசிருஷ்டி வாதக்கிரமத்தால் பிராதிபாஸிக ரூபகமாகவுமுள்ள மித்தையாகிய சம்சாரம் மித்தையாகிய ஞானத்தால் நிவர்த்தியாகுமென அறிக.

வினா:—மாயையும் அவித்தையும் சடவத்துக்களானமையால் அவைகளை மித்தையெனல் பொருந்தும். பிரஹ்மத்தைப்போற் சித்தாகவுள்ள ஈசுவரனையும் சீவனையும் மித்தையெனல் பொருந்தாதெனின். (137)

விடை:—சலத்திற்றோன்றும் பிரதிவிம்பசூரியன் விம்பசூரியன்போற் றோன்றினும் கற்பிதமேயாவதுபோல மாயை அவித்தையிற் றோன்றிய ஈசுவரனும் சீவனும் சித்தைப் போற்றோன்றினும் கற்பிதர்களேயாவர்களென அறிக.

சீவேசுவரர்கள் கற்பிதர்களென்பதற்குப் பிரமாணம்.

(உருத்திர இருதயோப நிஷத்து)

ஆகாயத்திலே கடாகாய மடாகாயமென எப்படிக் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அப்படியே பரப்பிரஹ்மத்தினிடமாகச் சீவேசுவரர்கள் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

(ரிபுகீதை)

ஜீவபரசகத்தெனவே காண்பவெல்லாம் சின்மயமாம் பிரஹ்மத்திற் கற்பிதந்தான்.

நூல் கo..

தாமதகுணமானது ஆவரணம் விக்ஷேபமென இரண்டு சத்திகளாகத் தோன்றும். இவ்விரண்டில் ஆவரணசத்தியானது தத்துவஞானியும் ஈசுவரனுந்தவிர மற்றைச்சீவர்கட்கெல்லாம் சரீரத்திரயம் சிதாபாசன் சாக்ஷிசைதன்னியங்களின் ஒன்றற்கொன்றுள்ள பேதந்தெரியவொட்டாமல்மறைக்கும். இதனால் மறைப்பையுடைய சீவர்கள் (29) தத்துவங்களையும் ஒருமைப்பாடாக நானென்றபிமானிப்பர். இந்த அபிமானமே அகங்காரக்கிரந்தி யென்றும் சம்சாரபந்த மென்றுஞ் சொல்லப்படும். சற்குரு கடாக்ஷத்தா லிவ்வாவரணம் நீங்கி (29) தத்துவங்களில் ஒன்றற்கொன்றுள்ள பேதந்தெரிகிறதே முத்தி. இப்படி ஆவரணசத்தியின் காரியஞ்சொல்லப்பட்டது.

(பதம்.)	(பொருள்.)
தாமதகுணமானது	தமோகுணப் பிரகிருதியானது
ஆவரணவிக்ஷேபமென்னும்	மறைப்பு ரூபசத்தி தோற்றரூப சத்தியென்னும்
இரண்டுசத்திகளாகத் தோன்றும்	உபயசத்திகளாகத் தோன்றாநிற்கும்

பிரமாணம். (கைவல்ய நவநீதம்)

தாமதகுண மிரண்டு சத்தியாய்ப்பிரிந்துதோன்றும்.

(பதம்.)	(பொருள்.)
இவ்விரண்டில்	இவ்வுபயசத்திகளில்
ஆவரணசத்தியானது	அசத்தாவரணம் அபானுவரணமென்னும் மறைப்புச்சத்தியானது

வினு:—அசத்தாவரணமாவது யாது அபானுவரணமாவது யாதெனின். (138)

விடை:—ஆத்மா இல்லையெனும்படி ஆத்மாவின் சத்பாவத்தை மறைத்து அதற்கு அசத்பாவத்தைச்சம்பாதிப்பது அசத்தாவரணம், ஆத்மா விளங்கவில்லை யெனும்படி ஆத்மாவின் பானபாவத்தை மறைத்து அதற்கு அபானபாவத்தைச் சம்பாதிப்பது அபானுவரணமென அறிக.

(பதம்.)	(பொருள்.)
தத்துவஞானியும்	உண்மைஞானமுடையார்களும்

வினு:—தத்துவ ஞானமென்பது யாது அஃதெத்தனை விதமாமெனின். (139)

விடை:—சத்தியமான பிரஹ்மத்தையறிவது தத்துவ ஞானமாகும். அது பரோக்ஷஞானம் அபரோக்ஷஞானமென இரண்டு விதமாமென அறிக.

வினு:—பரோக்ஷஞான மென்பது யாதெனின். (140)

விடை:—புராணசிரவணத்தால் சுவர்க்காதிகளுண்டென்றறிதல் போல, வேதாந்தசாஸ்திரசிரவணத்தால் சச்சிதானந்த பூரணப்பிரஹ்ம மிருக்கிறதென் றறிதலென அறிக.

வினு:—பரோக்ஷஞானத்துக்கு முக்கியசாதனம் யாதெனின். (141)

விடை:—சுரோத்திரசம்பத்தியான அவாந்தரவாக்கியமென அறிக.

வினு:—அவாந்தரவாக்கியம் யாதெனின். (142)

விடை:—பரமாத்மாவின் சொரூபம் சீவனது சொரூபங்களைப் போதிக்கும் வாக்கிய மென அறிக.

வினு:—அவாந்தரவாக்கியம் சுவர்க்கம் அல்லது இந்திராதிய தேவர்கள் போலக் காலதேசங்களால் மறைபட்டு அன்னியமாயுள்ள †வியவகித வஸ்துக்களைப் போதிக்கும்போது பரோக்ஷஞானத்துக்குச் சாதனமாகும். அங்ஙனமின்றிப்பரமாத்மாவைப் போதிக்கும்போது பரமாத்மா காலதேசங்களால் மறைபடாத அவ்வியவகிதமாகவும் தானாகவுமுள்ள பொருளானமையால் அபரோக்ஷ ஞானத்துக்கும் சாதனமாகுமே யெனின். (143)

†வியவகிதம்-மறைவுபட்டது.

விடை :—தசமனிருக்கிறானென்ற ஆப்தன் வாக்கியத்தால் தசமன் காலதேசங்களால் மறைபடாத அவ்வியவஹிதனாகவும் தானாகவு மிருக்கினும் தசமனிருக்கிறானென்னும் பரோக்ஷஞான முண்டாகிறதேயன்றி நான் தசமனென்னும் அபரோக்ஷஞான முண்டாகிறதில்லை. அதுபோல் பரமாத்மா காலதேசங்களால் மறைபடாத அவ்வியவஹிதமாகவும் தானாகவும் இருக்கினும் பரமாத்மா இருக்கிறதென்னும் அவாந்தரவாக்கியத்தால் பரமாத்யா இருக்கிறதெனப் பரோக்ஷஞான முண்டாகுமேயன்றி அபரோக்ஷஞான முண்டாகாது. ஆதலின் அவாந்தரவாக்கியம் அபரோக்ஷஞானத்துக்குச் சாதனமாகாதென அறிக.

வினா :—பரோக்ஷஞானம் எப்போது பூர்த்தியாகுமெனின். (144)

விடை :—சற்குரு சற்சாஸ்திரானுசாரமாகப் பிரஹ்மமுண்டென்னும் நிச்சயம் நழுவுதலின்றித் திடப்பட்டபோதென அறிக. (அவதி)

வினா :—பரோக்ஷஞானபலம் யாதெனின். (145)

விடை :—அசத்வாபாதக ஆவரணநிவிருத்தி யென அறிக. (பலம்)

வினா :—அபரோக்ஷஞானமென்பது யாதெனின். (146)

வென்னும் அநுமானப் பிரமாணயுத்தியும் கடாகாசத்துக்கும் மடாகாசத்துக்கும் கடமடவுபாதிகளை நீக்கிப் பார்க்கில் பேதமில்லாததுபோலப் புத்திமாயையாகிய உபாதிகளை நீக்கிப் பார்க்கில் ஜீவப்பிரஹ்மங்களுக்குப் பேதந்தோன்றுகிறதில்லை யென்னும் உவமானப்பிரமாணயுத்தியும் இங்கு நாநாவென்பது சிறிதுமில்லையென்னும் சுருதியில் பேதம் நிஷேதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. உண்மையில் அபேதமில்லாத பக்ஷத்தில் இச்சுருதி வாக்கியம் ஏற்பட்டிருக்கமாட்டாது. ஒருவனை உபவாசியென்பது அவனுடைய தூலபீனத்துவத்தால் நீங்கப்படுவதுபோலப் பேதமானது இச்சுருதியினால் நீங்கப்படுகிறதென்னும் அருத்தாபத்திப்பிரமாண யுத்தியுமாகிய மூன்றுமென அறிக.

வினா :—பேதபாதக அநுமானாதிய யுத்திகளெவையெனின் (187)

விடை :—ஜீவப்பிரஹ்மங்களின் பேதம் உபாதி சம்பந்தமாயிருத்தலால் மித்தையாம். எது மித்தையன்றோ அது ஔபாதிகமுமன்று. வியவகாரத்தில் கடபடங்களின் பேதம் ஔபாதிகமாக இல்லாமையால் சத்தியமாயிருக்கிறது. ஆகையால் எவ்விடத்திலுபாதி சம்பந்தமிருக்கிறதோ அவ்விடத்தில் பேதமும் மித்தையாக இருக்கிறதென்னும் அநுமானப் பிரமாண யுத்தியும் பிம்பப்பிரதிபிம்பங்களின் பேதம் மித்

ஸ்தையாயிருப்பதுபோல ஜீவப்பிரஹ்மங்களின் பேதமும் மித்தையென்னும் உவமானப் பிரமாணயுத்தியும் மஹாவாக்கியங்களில் ஜீவப்பிரஹ்மங்களின் அபேதம் சொல்லப்படுகிறது. உண்மையில் பேதம் மித்தையாக இல்லாத பக்ஷத்தில் மஹாவாக்கியங்களில் அபேதம் பிரதிபாதிக்கப்பட்டிராது. பிரதிபாதிக்கப்பட்டிருத்தலால் அபேதம்சித்திக்கிறதென்னும் அருத்தாபத்திப்பிரமாணயுத்தியும் சாக்கிர சொப்பனங்களில் உபாதியால் ஜீவப்பிரஹ்மங்களின் பேதம் தோன்றுகிறது. சுழுத்தியில உபாதியில்லாததினுல் பேதந்தோன்றுகிறதில்லை. ஆகையால் ஜீவப்பிரஹ்மங்களுக்குப் பாரமார்த்திகத்தில் பேதமில்லையென நிச்சயிக்கப்படுகிறதென்னும் அநுபலப்திப் பிரமாணயுத்தியும் ஆகிய நான்குமென அறிக.

வினு:—விபரியயதுராக்கிரகமாவது யாதெனின் (188)

விடை:—நான் கர்மநிட்டன், பிராஹ்மணன், நான் கிரகஸ்தன், பலவான், பண்டிதன், கர்த்தா, போக்தாவென்று அநாத்மாவாகிய தேகாதிகளில் விபரீதமாக வைத்துள்ள ஆத்மபுத்தியைவிடாத யுத்திரகிதமாகிய அடமென அறிக.

வினு:—இஃதிருந்தால் ஞானமுதயமாகாதென்றது எதனுலெனின் (189)

விடை:—தேகாதிகட்கு விலக்ஷணமாயும் அதிசூட்சுமமாயுமுள்ள ஆத்துமாவில் அகம்புத்தி உதயமாதற்கு விரோதமாகத் தேகாதி அநாத்மவஸ்துக்களில் யானெனதென்னும் விபரீதபுத்திநீங்காமல் திடமாயிருத்தலினென அறிக.

வினு:—விபரியயதுராக்கிரகம் எதனுல் நிவர்த்தியாகுமெனின் (190)

விடை:—நிதித்தியாசனத்தால் நிவர்த்தியாகும். இதனை விபரீதபாவனையென்றும் துராக்கிரகாகந்தையென்றும் இரண்டாகப் பிரித்து முறையே நிதித்தியாசனத்தினுனும் சமாதியினுனும் நிவர்த்தியாகுமென்பாருமுளரென அறிக.

வினு:—நிதித்தியாசனமாவது யாதெனின் (191)

விடை:—மனனத்தால் நிச்சயித்தவண்ணம் கூடத்தராகிய நாமே பிரஹ்மம் பிரஹ்மமே கூடத்தராகிய நாமென நிரந்தரம் நேயத்தோடு தயிலதாரைபோலிடைவிடாமற் றியானிக்கின்ற பிரஹ்மாத்மைக்கியத்துவவடிவ சித்தவிருத்திப் பிரவாகமென அறிக.

(பிரமாணம்.)

(வேதாந்த சூளாமணி)

அவற்றுற் றுணிந்த பொருளிற் சித்த மசைவற விருத்தல் நிதித்தியா சனந்தான்,

வினா :-பௌஷியத் பிரதிபந்தமாவது யாதெனின் (192)

விடை :—ஜன்மாந்தர ஏதுவான பிராரப்தசேடமும் பிரஹ்மலோகாதி யிச்சையுமென அறிக.

வினா :—இவையிருக்கில் ஞானமடைதற்குக் கூடாதென்றது எதனாலெனின் (193)

விடை :—சருவசங்கப்பரித்தியாகத்தால் ஞானம் சித்திக்கத்தக்கதாகும். அதற்கு விரோதமாகப் பிராரத்தசேடம் ஞானாநுட்டான காலத்தினும் யாதேனுமோரவஸ்துவில் தயை விருவாசங்களை யுதிப்பிக்கின்றமையினாலும் பிரஹ்மலோக இச்சை அவ்வுலகங்களையடைதற்குரிய சாதனாநுட்டான சங்கற்பங்களை யுதிப்பிக்கின்றமையினாலுமென அறிக.

வினா :—பௌஷியத் பிரதிபந்த மெப்போது நிவர்த்தியாகுமெனின் (194)

விடை :—ஜனனமெடுத்துப் பிராரப்தபோகங்களை யநுபவித்தாலன்றி நிவர்த்தியாகாது. இதனிவிருத்திக்குக் காலநியமமில்லையென அறிக.

வினா :—ஒரு பிராரப்தகன்மமானது அந்தச் சன்மத்தோடு நிவர்த்தியாகாமல் பலஜன்மங்களை யெடுத்தற்கு ஏதுவாகுமெனல் விரோதமாமெனின். (195)

விடை:-பிரஹ்மஹத்தியாகிய ஒரு பாவகன்மமானது நரகதுக்கங்களை யநுபவிக்கச்செய்து பின்னர் பாம்பு, புலி, சுவானம், புழு முதலிய பத்து ஜன்மங்களுக் கேதுவாயிருக்கிறதென்றும் கார்த்திகை பௌரணமிதினத்தில் சுவாமி தரிசனமாகிய ஒரு புண்ணிய கன்மமானது தனாதி ஐசுவரியங்களையுடைய ஏழு பிராமண ஜன்மங்களுக் கேதுவாயிருக்கிறதென்றும் புராணாதிகள் கூறுகின்றமையால் விரோதமல்லவென அறிக.

வினா :—விசாரஞானமுடையவர்களுக்குப் பலஜன்மம் வந்ததென் றெங்கே சொல்லப்பட்டிருக்கிறதெனின் (196)

விடை :— சங்கற்பசகிதராயிருந்து விசாரம்பண்ணின வாமதேவருக் கொரு ஜன்மம் வந்ததென ஆத்மபுராணத்திலும் சடபரதருக்கு மூன்று ஜன்மம் வந்ததெனப் பாகவதத்திலும் யோகப்பிரஷ்டனு மிரண்டொரு ஜன்மத்திலே கிருதார்த்தனாவானெனப் பகவற்கீதையிலுஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதென அறிக.

வினா :—சாஸ்திரவிசாரம் பண்ணியும் ஜன்மம் வருமெனின் விசாரஞானமும் வியர்த்தமாமோ வெனின். (197)

விடை :—விசாரஜன்னியஞானம் பிரதிபந்தம் நீங்கிய உடனே மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கின்றமையால் வியர்த்தமாகாதென அறிக.

(பதம்.)	(பொருள்.)
ஈசுவரனுந் தவிர	மாயாப்பிரதிவிம்பராகிய ஈசுவரனும் நீங்கலாக
மற்றைச்சீவர்கட்கெல்லாம்	ஏனைய சீவர்களனைவருக்கும்
சரீரத்திரயம்	தூல சூக்குமகாரணமாகிய மூன்று சரீரம்
சிதாபாசன்	சித்பிரதிவிம்பனாகிய சீவன்
சாக்ஷிசைதன்னியம்	சாக்ஷிமாத்திரமாயுள்ள கூடத்தசேதனம்
என்னுமிவைகளுள்	என்று சொல்லப்பட்ட இத்தத்துவங்களுள்
ஒன்றற்கொன்றுள்ள	ஓர் தத்துவத்திற்கும் மற்றோர் தத்துவத்திற்குமிராநின்ற
பேதம்	சடாபாசசித்திலக்கணமாகிய வித்தியாசங்களை
தெரியவொட்டாமல்	வேறுபிரித்தறிதற்குக்கூடாத வண்ணம்
மறைக்கும்	தோன்றாதிருக்கச்செய்யும்

வினா:—தத்துவஞானிக்கும் ஈசுவரனுக்கும் ஆவரணசத்தி மறைவுசெய்யாதென்றது ஏதனாலெனின். (198)

விடை:—ஆவரணசத்தியால் பேதந்தெரிய வொட்டாமல் மறைக்கப்பட்டிருந்த (உசு) தத்துவங்களில் சாக்ஷிசைதன்னியமாகிய கூடஸ்தனே தானெனவும் மற்றைய (உஅ) தத்துவங்களும் அந்நியமெனவும் மித்தையெனவும் விசார

ஞானத்தாலறிந்து, ஆவரணசத்தியை அத்தியந்தம் நாசஞ்செய்து விட்டவன் ஞானியானமையினாலும், பிரஹ்மமே தானெனவும் மற்றைத்தத்துவங்களனைத்தும் மித்தையென்னும் இயற்கைஞானத்தோடு அநாதியே அந்தகாரசூனியமாயிருக்கும் சூரியன்போல ஆவரணசூனியமாயிருப்பவன் ஈசுவரனானமையினாலுமென அறிக.

வினா:—ஆவரணசத்தி மறைப்பதெங்ஙனமெனின். (199)

விடை:—அந்தகாரமானது சக்ஷுவிந்திரியத்துக்கு ரூபவிஷயங்களின் கருப்புச் சிவப்பு வெண்மையாதிய உருவ வித்தியாசங்களையறியவொட்டாமல் மறைப்பதுபோலச் சரீர சீவ சைதன்னியங்களின் சட, ஆபாச, சித்திலக்கணங்களாகிய வித்தியாசங்களை அறியவொட்டாமல் மறைக்கிறதென அறிக.

(பிரமாணம்.)

(கைவல்லிய நவநீதம்.)

தானிகர் தனக்கா மீசன் றனையுந்தங் களைத்தாங் கண்ட,
ஞானிக டமையு மன்றி சாஸ்திர பாதி யென்னும், ஊனிடை
யுயிர்க ளுள்ளத் துணர்விழி குருடாம் வண்ணம், வானிலந்
திசைகள் மூடும் மழைநிசி இருள்போல் மூடும்.

வினா:-ஆவரணசத்தியால் மறைக்கப்பட்டிருக்கும் அனுபவம் எப்போது காணப்படுகிறதெனின். (200)

விடை:—தூலசரீரத்தின் பருத்தலிளைத்தலாதிகளை நான் பருத்தேனிளைத்தேனெனவும்; சூக்ஷுமசரீரத்தின் சங்கற்பம், நிச்சயம், பலம், பலமின்மை, காண்டல், கேட்டல், வசனம், தானமுதலியவைகளைநான் சங்கற்பித்தேன், நிச்சயித்தேன், நான்பலவான், பலவீனன், நான்கண்டேன், கேட்டேன், நான்வசனித்தேன், கொடுத்தேன் எனவும், காரணசரீரத்தி னறியாமையை நானறியேனெனவும், சிதாபாசன் சுட்டறிவை நான் சுட்டியறிந்தேனெனவும் அகஞ்சத்தார்த்தமாகிய ஆத்மாவிலேற்றி விவகரிக்கும்போது ஆத்ம விலக்கணங்களும், ஆத்மாவின் சச்சிதாநந்த விலக்சணங்களைச் சரீரத்திரயம் சிதாபாசன்மேலேற்றி, என்சரீராதிகள் நன்ருய் விளங்குகிறதென விவகரிக்கும்போது சரீரத்திரய சிதாபாச இலக்கணங்களும் ஆவரணசத்தியால் மறைக்கப்பட்டிருக்கிற அருபவம் காணப்படுகிறதென அறிக.

(பதம்)	(பொருள்.)
இதனுல்	இவ்வாவரணசத்தியால்
மறைக்கப்பட்ட ஜீவர்கள்	மறைவுசெய்யப்பட்டிராநின்ற ஜீவர்கள்
(உகூ) தத்துவங்களையும்	தூலமுதல் சைதன்னியமீருகிய (உகூ) தத்துவங்களையும்
ஒருமைப்பாடாக நானென்றபிமானிப்பர்	ஓர்தன்மையனவாக அகமென்றபிமானிப்பர்

(பதம்)	(பொருள்)
இந்த அபிமானமே அகங்காரக்கிரந்தியென்றும் சம்சாரபந்தமென்றும் சொல்லப்படும்	இப்படிப்பட்ட அபிமானமே அகங்காரமுடிச்சென்றும் சம்சாரக்கட்டென்றும் சாத்திரங்களிற் கூறப்படும்

வினு:—அகங்காரமென்பது யாதெனின். (201)

விடை:—தேகாதிகளில் யானெனதென்னும் அபிமாஞகாரமாக எழாநின்ற அந்தக்கரணவிருத்தியென அறிக.

வினு:—இவ்வகங்காரம் எத்தனைவிதமாமெனின். (202)

விடை:—தன்சொரூபத்தைப்பற்றியெழாநின்றது சுத்த அகங்காரமெனவும், தேகமுதலிய அநாத்மாக்களைப்பற்றியெழாநின்றது அசுத்த அகங்காரமெனவும், இரண்டுவிதமாம். இஃதன்றிச் சாமானியம், விசேஷம், முக்கியம், அமுக்கியமென அகங்காரத்தை நான்குவிதமாகவும் கூறுவார்களென அறிக.

வினு:—சாமானிய அகங்காரம் யாதென்னின். (203)

விடை:—தேகாதிகளினுத்தேசமில்லாமற் றனிமையாக நானென்றெழுதலென அறிக,

வினு:—விசேஷ அகங்காரம் யாதெனின். (204)

விடை :—தேகாதிகளின் சாதி பெயர் முதலிய தருமங்களின் உத்தேசத்தால் நானென்றெழுதலென அறிக.

வினு :—முக்கிய அகங்காரம் யாதெனின். (205)

விடை :—தேகாதிகளோடு சங்கமாயுள்ள சிதாபாசனையும் அசங்கமாயுள்ள கூடத்தனையும் ஒன்றுபடுத்திக்கொண்டு அஞ்ஞானத்தால் முற்சொல்லிய அனைத்தினும் " நான் போனேன், வந்தேன், கண்டேன், கேட்டேன் " என்னுஞ் சத்தத்தோடு நானென்றெழுதலாம். இது சத்திவிருத்தியா லறியத்தக்க அகஞ்சத்தத்தின் அருத்தத்தை விஷயஞ்செய்யும் அகங்காரமென அறிக.

வினு :—அமுக்கிய அகங்காரம் யாதெனின். (206)

விடை :—ஞானியிடத்து விவகாரதசையில் தேகாதிகளோடு கூடியசிதாபாசன் மாத்திரத்தில் " நான் போனேன் வந்தே " னென்னும் சத்தத்தோடும், பாரமார்த்திகதசையில் கூடத்தன்மாத்திரத்தில் " நான் அசங்கன் சின்மாத்திர " னென்னும் சத்தத்தோடும் நானென்றெழுதலாம். இவ்விரண்டும் இலக்கணவிருத்தியாலறியத்தக்க அகஞ்சத்தத்தின் அருத்தத்தை விஷயஞ்செய்யும் அகங்காரமென அறிக.

வினு :-(உகூ) தத்துவங்களிலும் நானெனநிற்கும் அகங்காரத்தை அகங்காரக் * கிரந்தியென்றது எதனுலெனின் 207

விடை :-மண், பொன், கல், இரத்தினம், ஓடுமுதலிய பலபொருள்களை ஒன்றுபடுத்தி ஒவ்வொன்றற்குமுள்ள பேதங்கடோன்றுமல் முடியப்பட்டிராநின்ற முடிச்சைப்போல உகூ தத்துவங்களையும் ஒவ்வொன்றற்குமுள்ள பேதந் தோன்றுத வண்ணம் ஒருதன்மையனவாகச் சேர்த்து நானென நிற்றலினென அறிக.

வினு :—இதனைச் சம்சாரபந்த மென்றது எதனுலெனின் (208)

விடை :—தன் பொருளைவிடுத்து அந்நியர்பொருளைக் களவுசெய்பவன் சிறைச்சாலையிற் கட்டுப்படுதற்கு களவே காரணமாயிருப்பதுபோலத் தன் எதார்த்த சொரூபமாகிய ஆத்மதத்துவத்தைவிடுத்து அந்நியமாகிய அநாத்மதத்துவங்களைத் தானென அபிமானிப்பவன் ஜனனமரணுதிசம்சாரங்களிற் கட்டுப்படுதற்கு அபிமானமே காரணமாயிருத்தலினென அறிக.

* கிரந்தியென்பது— முடிச்சு.

(பிரமாணம்.)

(எசுர்வேதத்தில் சர்வசாரோபநிஷத்து)

ஆத்மாவானவன் ஆத்மாவல்லாததேகாதிகளைத் தானென எண்ணிக்கொண்டு அவைகளை ஆத்மாவென்றபிமானிக்கிறதினால் அந்த அபிமானமே ஆத்மாவுக்குப் பந்தமாகிறது.

(பதம்)	(பொருள்)
சற்குருகடாக்ஷத்தால்	உத்தமகுருவின் கிருபாவீக்ஷணியத்தால்
இவ்வாவரணம் நீங்கி	இம்மறைப்புச் சத்தி நிவிருத்தியாகி.

வினா:—ஆவரணம் நீங்கியது ஈசுவரகடாக்ஷத்தாலென்று சற்குருகடாக்ஷத்தாலென்றது எதனாலெனின். (209)

விடை:—குருசாஸ்திராநுசாரசாதனங்களின் சம்பாதனம் தன் அந்தக்கரணகிருபையினாலும் சற்குரு முதலிய ஞானசாமக்கிரியை ஈசுவரகிருபையினாலும் சாஸ்திரார்த்ததாரணசக்தி வேதகிருபையினாலும் சாஸ்திரம் மற்றுந் தனதநுபவசாரமான எதார்த்த ஞானோபதேசம் குருகிருபையினாலும் அடையப்படுமெனச் சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றமையால் ஈசுவர கிருபையால் அதிருஷ்டபலமாத்திரமடையப்படுமேயன்றித் திருஷ்டபலம் அடையப்படாமலும் சற்குரு கிருபை

யால் அதிருஷ்டபலம் திருஷ்டபலமிரண்டும் அடையப்படுதலுமாக இருத்தலினென அறிக.

வினா:—திருஷ்ட பலமென்பது யாது அதிருஷ்டபலமென்பது யாதெனின் (210)

விடை:—தருமவழியாற்கிடைக்கின்ற சித்தசுத்தியாதிகள் அதிருஷ்டபலமாம். நேரேகிடைக்கின்ற ஞானோபதேசம் திருஷ்டபலமாமென அறிக.

வினா:—இவ்விரண்டு பலங்கட்கு மேதுக்களெவையெனின் (211)

விடை:—அதிருஷ்டபலத்துக்கு ஈசுவரசேவையும் குருசேவையும் ஏதுக்களாகும். திருஷ்டபலத்துக்குக் குருசேவை மாத்திரம் ஏதுவாகுமென அறிக.

வினா:—ஈசுவரன் சனகாதியருக்கும் மாணிக்கவாசகருக்கும் ஞானோபதேசஞ்செய்ததாகப்புராணாதிகள் கூறுகின்றனவேயெனின் (212)

விடை:—சனகாதியருக்கும் மாணிக்கவாசகருக்கும் ஈசுவரன் கல்லாலடியினும் குருந்தினடியினும் குருமூர்த்தமாகவேயிருந்து ஞானோபதேசஞ்செய்ததாக அப்புராணாதிகளே கூறுகின்றமையால் ஞானோபதேசஞ்செய்தற்குரியவர் சற்குருவேயென அறிக.

வினு :—குருவைச் சற்குருவென விசேஷித்தது யாது நிமித்தமெனின் (213)

விடை :—பூசனை, பொருள், தருக்கம், கீர்த்தியாதிகளி னிமித்தம் நூற்பொருள்கூறுபவராதிய மத்திமகுருவும், வசியமாதிகளைக் கூறுபவராதிய அதமகுருவுமிவரல்லரென்பது தோன்றுநிமித்தமென அறிக.

வினு :—இவ்விருவர்களும் சற்குருவாகாரெனின் மற்றி யாவர்கள் சற்குருவெனின் (214)

விடை :—வேதசாஸ்திரார்த்தப்பிரஞ்ஞையும் பிரஹ்மாத்மைக்கிய ஞானநிட்டையும் தானடைந்தபேற்றையுலகமுமடைந்துய்ய வேண்டுமென்னுஞ் சீவகாருண்ணியமுமுள்ளவரென அறிக.

வினு :—சாஸ்திரார்த்தப்பிரஞ்ஞை அல்லது பிரமாத்மைக்கிய ஞானநிஷ்டையுடையவர் குருவெனல்போதுமானதாயிருக்க இரண்டையுமுடையவர் குருவென்றதென்னையெனின் (215)

விடை:—ஞானநிட்டையின்றிச் சாஸ்திரார்த்தப் பிரஞ்ஞைமாத்திரமுடையார் தமக்கனுபவமில்லாததைச் சீடர்க்குபதேசிப்பது குருடர்க்குக் குருடர் நெறிகூறுதல்போற் பயனற்றதாகும். ஆதலின் சாஸ்திரார்த்தப் பிரஞ்ஞைமாத்திரமு

டையார்களும் குருவாகார்கள். சாஸ்திரார்த்தப் பிரஞ்ஞையின்றி ஞானநிட்டையுடையார் தாம் ஜீவன்முத்தராக இருக்கினும் தமக்குச் சீடர்கள் புத்தியிலுள்ள பேத சமஸ்காரங்களை நிவர்த்திசெய்யத்தக்க யுத்தியாதிகள் புத்தியிலுதயமாகா. ஆயினும் அவர்கட்குப் புத்தியில் பேதசமஸ்காரமின்றி உத்தமசம்ஸ்காரமுடைய சிஷ்யர்கட்கு மாத்திரம் உபதேசிக்கத்தக்க யோக்கியதையுள்ளதேயன்றிப் பேதசம்ஸ்காரமுடையார்க்கு உபதேசிக்கும் யோக்கியதையாகிய சாமர்த்தியமில்லாமையினுனும் குகாரமாகிய அஞ்ஞானத்தை ருகாரமாகிய ஞானத்தால் நிவர்த்திக்குஞ் சாமர்த்தியமுள்ளார்கள் குருவெனச் சுருதிகள் கூறுகின்றமையினுனும் ஞானநிட்டைமாத்திரமுடையார்களுங் குருவாகார்கள்..ஆதலின்இரண்டையுமுடையார்கள் குருவென்றதென அறிக.

வினு :—சற்குருவால் ஆவரணம் நீங்கிய தெங்ஙனமெனின் (216)

விடை :—சூரிய கிரணத்தால் அந்தகாரம் நீங்கியதுபோலச் சற்குருவின் உபதேசமாகிய மகாவாக்கிய விசாரஜந்நிய ஞானத்தால் நீங்கியதென அறிக.

(பதம்)	(பொருள்)
(உகூ) தத்துவங்களின்	சரீரத்திரய சிதாபாசசைதன்னியங்களாகிய(உகூ)தத்துவங்களின்
ஒன்றற்கொன்றுள்ள	ஓர் தத்துவத்துக்கும் மற்றோர் தத்துவத்துக்குமிராநின்ற
பேதந்தெரிகிறதே	வித்தியாசங்களைப் பிரித்து அறிதலே
முத்தி	மோக்ஷமாம்.

வினா:—(உகூ) தத்துவங்கட்குமுள்ள பேதங்களெவை? அவைகளை யெங்ஙனமறிவது முத்தி (217)

விடை:—சரீரத்ரியம், சிதாபாசன், கூடத்தராகிய (உகூ) தத்துவங்கட்கு முறையேயுள்ள சடத்துவம், ஆபாசத்துவம், சித்துத்துவங்களே ஒன்றற்கொன்றுள்ள பேத இலக்கணங்களாகும். இவைகளை யுள்ளபடி யறிவதே முத்தியென அறிக.

வினா:—துக்கநிவிருத்தி பிரஹ்மானந்தப் பிராப்தியே முத்தியெனச் சகல சுருதிகளும் கூறுநிற்க:- இந்நூல் தத்துவங்களின் ஒன்றற்கொன்றுள்ள பேதந்தெரிகிறதே முத்தியென்றதென்னையெனின். (218)

விடை:—விசாரசீலனாகிய அப்பியாசி தனக்கிதரமாகிய தத்துவங்களனைத்தும் மித்தையெனவும், பரமாத்மாவாகிய

தானே சத்தியமாகிய பிரஹ்மமெனவும் தத்துவங்களின் ஒன்றற்கொன்றுள்ளபேத இலக்கணங்களைத் திடமாக அறிந்த அளவிற்றானே கர்த்துருத்துவ போக்துருத்துவமாதிய ஜீவத்துவங்கள் விடுபட்டுப் பிரஹ்மமாகவே நிலைபெறுவன். அங்ஙனம் நிலைபெறுதலேதுக்கநிவிருத்தி பிரஹ்மானந்தப்பிராப்திமயமாகிய முத்தியாகும். தத்துவங்களின் எதார்த்த இலக்கணங்களை அறிவதாகிய ஞானமும் பிரஹ்மசொரூபமாகச் சேடித்தலாகிய முத்தியும் ஏககாலமானமையால் ஞானத்தையும் அதன் பலமான முத்தியையும் ஒன்றுபடுத்திக்கொண்டு தத்துவங்களின் ஒன்றற்கொன்றுள்ள பேதந்தெரிகிறதே முத்தியென்றதென அறிக.

வினா:—அற்றேல் சுவர்க்கவைகுண்டாதிப் பிராப்தி முத்தியல்லவோ வெனின் (219)

விடை:—துக்கநிவிருத்தி சுகப்பிராப்திமயமாயும் சகல ஜீவர்களது பிரியத்துக்கும் விஷயமாயும் நித்தியமாயுமுள்ளது முத்தியெனச் சகலசுருதிகளுங் கூறுகின்றமையால் அசுராதியர்தன்னினும் அதிகரித்த தவபலிஷ்டர்கள் ஈசுவரனாதியர்க்கு அஞ்சிநடக்கவேண்டியிருத்தலால் துக்க ஏதுவாயும், கன்மகாண்டிகள் உபாசனாகாண்டிகளாகிய சிலர் பிரியத்துக்குமாத்திரம் விஷயமாயும்; சுவர்க்க நரகவைகுண்ட கைலாச பந்த மோக்ஷங்களும் ஈசுவரனும் இல்லையென்னும் நாஸ்திகர்க

ளாகிய சிலர் பிரியத்துக்கும், ஆஸ்திகர்களில் நிரவயவமாகிய பிரஹ்மமன்றி அவயவசகிதமாகிய சுவர்க்கவைகுண்டாதிய நாமரூபத் தோற்றங்களனைத்தும் சொப்பனம்போல அழியத் தக்கதென்னும் ஞானகாண்டிகளாகிய சிலர் பிரியத்துக்கும் விஷயமல்லாததாயும்; ஈசுவரசுழுத்தியாகிய மகாப்பிரளயத்தில் நாசமுறுவதால் அநித்தியமாயும் இராநின்ற சுவர்க்கவைகுண்டாதிகள் பேதத்தோற்றரவையுடைய பதமுத்தியேயன்றி அபேதமாகிய ஐக்கிய முத்தியல்லவென்றறிக.

வினு:—கன்மகாண்டி உபாசனுகாண்டிகள் பிரியத்துக்கும் நாஸ்திகர்கள் பிரியத்துக்கும் விஷயமல்லாத ஐக்கிய முத்தியானது எங்ஙனம் சகல ஜீவர்கள் பிரியத்துக்கும் விஷயமாகுமெனின் (220)

விடை:—கன்மகாண்டி உபாசனுகாண்டிகளிலும் நாஸ்திகர்களிலும் பசுபக்ஷிமிருகமாதியமற்றைச்சீவர்களிலும் துக்கத்தில் வெறுப்பின்றி விருப்பும் சுகத்தில் விருப்பின்றி வெறுப்புமுடையஜீவர்கள் ஒருவராயினுமில்லாமையினுனும், சகல ஜீவர்களும் துக்கநிவர்த்தியிலும் சுகப்பிராப்தியிலும் விருப்பமுடையவர்களாகவே யிருக்கின்றமையினுனும் ஐக்கியமுத்தியே சகல ஜீவர்கள் பிரியத்துக்கும் விஷயமாயுள்ளதென்பதில் ஐயமில்லையென அறிக.

வினு:--மாயையினும் அவித்தையினும் பிரஹ்மப் பிரதிவிம்பந் தோன்றியதுபோல ஆவரணசத்தியினும் விக்ஷேபசத்தியினும் தோன்ருததெதனுலெனின் (221)

விடை:-தெளிந்த சலத்தினுங் கலங்கற்சலத்தினும் தோன்றிய சூரியப்பிரதிபிம்பம் வண்டலாகிய சேற்றிற்றோன்ருததுபோல மாயையும் அவித்தையும் பிரதிபிம்பயோக்கியத் திரவியங்களாகிய சத்துவகுணமும் இராசதகுணமுமானமையால் அவைகளிற் பிரஹ்மப் பிரதிபிம்பந்தோன்றின ஆவரணசத்தியும் விக்ஷேபசத்தியும் பிரதிவிம்பயோக்கியத் திரவியங்களல்லாத தாமதகுணங்களானமையால் அவைகளிற் றோன்றவில்லையென அறிக.

(பதம்)	(பொருள்)
இப்படி ஆவரணசத்தியின் காரியஞ்சொல்லப்பட்டது	வெளி.

(நூல் கக)

இனி விக்ஷேபசத்தியினின்றும் சத்ததன்மாத்திரையான ஆகாயந்தோன்றிற்று. அதினின்றும் பரிசதன்மாத்திரையான வாயுவும், அதினின்றும் ரூபதன்மாத்திரையான அக்கினியும், அதினின்றும் ரசதன்மாத்திரையான அப்புவும், அதினின்றும் கந்ததன்மாத்திரையான பிருதிவியுந்தோன்றின. இவ்வைந்து பூதங்கட்குங் காரணமான விக்ஷேபத்தில் தமஸிற் சத்துவகு

தமஸிஸிராஜஸம்தமஸிற்றமஸ— என்னுமிவைகள் அற்பங்சருவாக இருந்தமையால் அதன் காரியமாகிய ஐந்து பூதங்களும் முக்குணங்களுடனே தோன்றின. இப்பூதங்கட்குத் தன்மாத்திரைகளென்றும் அபஞ்சீகிருத பூதங்களென்றும் முக்குண பூதங்களென்றும் சூக்ஷ்ம பூதங்களென்றும் பெயர் சொல்லப் படும்.

(பதம்)	(பொருள்)
இனி	மேலும்
விக்ஷேபசத்தியினின்றும்	தோற்றரூபமாகிய சத்தியிலிருந்தும்
சத்ததன்மாத்திரையான	சத்தமே தனக்குச் சுபாவகுணமாயுள்ள
ஆகாயந்தோன்றிற்று.	ஆகாய பூதந்தோன்றிற்று.

வினு :-சடமாகிய விக்ஷேபசத்தியில் ஆகாயந்தோன்றிய தெங்ஙனமெனின் (222)

விடை :—குண்டு மருந்திட்டுக் கெட்டிக்கப்பட்டுச் சடமாயுள்ள பீரங்கியில் அக்கினிபட்டமாத்திரத்தில் சத்தமுண்டாவதுபோல, சமட்டி ஜீவர்கள் கன்மத்துக் கேதுவாகப் பிரஹ்மசன்னிதானம் பற்றிப் பரிபக்குவமாயிராகின்ற விக்ஷேப சத்தியை ஈசுவரன் அவித்தையிலடங்கியிராகின்ற ஜீவர்கட்குத் தனுகரண புவனபோகங்களைக் கொடுக்கும் நிமித்தம்

நினைத்தமாத்திரத்தில் அதினின்றும் சத்தகுணமாத்திரமாக ஆகாயந்தோன்றிற்றென அறிக.

வினு :—இப்பிவெள்ளியிற் பூடணமுண்டாகியதெனல் போல் பொய்யாகிய விக்ஷேபசத்தியில் ஆகாயந்தோன்றிய தெனல் பொருந்ாதெனின் (223)

விடை :—பொய்யாகிய கானற்சலத்தில் பொய்யாகிய அலைகளும் பொய்யாகிய கயிற்றரவில் பொய்யாகிய நடனசலனக் கிரியைகளுந் தோன்றுவனபோலப் பொய்யாகிய விக்ஷேபசத்தியில் பொய்யாகிய ஆகாயந்தோன்றுதல் கூடும். இஃதன்றி இங்ஙனந்தோன்றிய தென்பதற்கு அபிப்பிராயம் விக்ஷேபசத்தி யுபஹிதசேதனத்தினின்றும் விவர்த்தமாகத் தோன்றிய தென்பதாகவும், விக்ஷேபசத்தியே ஆகாயமாகத் தோன்றிய தென்பதாகவுங் கொள்ளற்பாலதானமையினும் பொருந்துமென அறிக.

வினு :—விக்ஷேபசத்தியே ஆகாயமாயிற்றென எங்கே சொல்லப்பட்டிருக்கிற தெனின் (224)

விடை :—வாசுதேவமனனம் (க) வது வருணகத்தில் அந்த விக்ஷேபசத்தியே சூட்சுமஆகாயமாயிற்று என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதென அறிக,

(பதம்)	(பொருள்)
அதினின்றும்	அவ்வாகாயபூதவுபகித சேதனத்தினின்றும்
பரிசதன்மாத்திரையான வாயுவும்	பரிசகுணமாத்திரமாயுள்ள வாயு பூதமும்
அதினின்றும்	அவ்வாயுவினுபகிதசேதனத்தினின்றும்
ரூபதன்மாத்திரையான அக்கினியும்	ரூபகுணமாத்திரமாயுள்ள அக்கினி பூதமும்
அதினின்றும்	அவ்வக்கினியினுபகித சேதனத்தினின்றும்
ரசதன்மாத்திரையான அப்புவும்	ரசகுணமாத்திரமாயுள்ள அப்பு பூதமும்
அதினின்றும்	அவ்வப்புவினுபகித சேதனத்தினின்றும்
கந்ததன்மாத்திரையான பிருதிவியும்	கந்தகுணமாத்திரமாயுள்ள பிருதிவி பூதமும்
தோன்றிற்று.	விவர்த்தமாகத் தோன்றிற்று.

(பிரமாணம்)

(கைவல்லிய நவநீதம்)

தோற்றமாஞ் சத்தி தன்னிற் சொல்லிய விண்ணும் விண்ணிற், காற்றதாம் காற்றிற் றீயாம் கனலினீர் நீரின் மண்ணும், போற்றுமிவ் வைந்தும் பொய்ய பூதங்க ளென்றும் பேராம்.

(பதம்)	(பொருள்)
இவ்வைந்து பூதங்கட்குங் காரணமான விக்ஷேப சத்தியில் தமசிற் சத்துவம் தமஸில்ரஜஸு தமஸிற்றமஸு என்னுமிவைகள் அற்பங்கருவாக இருந்தமையால் அதன் காரியமாகிய ஐந்து பூதங்களும் முக்குணங்களுடனே தோன்றின.	வெளி

வினா:—முக்குணங்களும் மாயையினும் அவித்தையினுமுள்ளனபோல் விக்ஷேபசத்தியினுமிராமற் குறைவுற்று அற்பமாக இருந்தனவென்பது எதனாலெனின் (225)

விடை:-தமோகுணமாகிய முழு அம்ஸத்தில் ஆவரண அம்ஸங்களாக அனேக அம்ஸங்கள் பிரிவுற்றமைபற்றி யென அறிக.

வினா:—அற்றேலிராசதகுணமாகிய அவித்தையும் அனேக அம்ஸங்களாகப் பிரிந்துள்ளனவாதலின் அவைகளினிடத்தும் முக்குணங்கள் அற்பமாகவுள்ளனவெனக் கூறாமல் விடுத்ததென்னை யெனின் (226)

விடை:—பச்சைத்தருப்பணமும் தாமரையிலையும் சமமாகிய நிறங்களையுடையனவா யிருக்கினும் தருப்பணம் பிரதிவிம்பயோக்கியத் திரவியமாதலின் சூரியப்பிரதிவிம்பத்தைப் பெற்றுப் பிரதிவிம்ப யோக்கியத் திரவியமல்லாத தாமரையிலையைப்போலிருந்த வண்ணமிராமல் அதிகரித்துப் பிரகாசிப்பதுபோல, முக்குணங்களும் விக்ஷேப சத்தியிலிருப்பது

போலவே அவித்தைகளினும் அற்பமாக இருக்கினும் அவித்தைகள் பிரதிவிம்ப யோக்கியத் திரவியங்களான இராசதகுணங்களானமையால் சேதனப் பிரதிவிம்பத்தைப்பெற்றுப் பிரதிவிம்பயோக்கியத்திரவியமல்லாத தாமதகுணமாகிய விக்ஷேபசத்தியின் முக்குணங்கள்போ லிருந்தவண்ணமிராமல் அதிகரித்துப் பிரகாசிக்கின்றமையினென அறிக.

(பதய)	(பொருள்)
இப்பஞ்சபூதங்கட்கு	இவ்வாகாயமாதிய (ரு) பூதங்கட்கும்
தன்மாத்திரைகளென்றும்	தன் தன் சுபாவமாத்திரமாகவுள்ளவைகளெனவும்
அபஞ்சிகிருதபூதங்களென்றும்	கலத்தலின்றிய பூதங்களெனவும்
முக்குண பூதங்களென்றும்	திரிகுண பூதங்களெனவும்
சூட்சும பூதங்களென்றும்	நுண்ணிய பூதங்களெனவும்
பெயர் கூறப்படும்	சாத்திரங்களில் நாமம் வழங்கப்படும்

(நூல் ௰௨.)

சூட்சும பூதங்களினின்றும் சூட்சும சரீரங்களுந் தூல பூதங்களுந் தோன்றின. எங்ஙனமெனின், ஆகாயமாதிய ஐந்து பூதங்களின் சாத்வீகாம்சத்திற் பூதத்துக்கொவ்வொரு மாத்திரையெடுத்து ஒன்றாகக்கூட்டி வைக்கப்பட்டது அந்தக்காணமென்று சொல்லப்படும். இவ்வந்தக்கரணத்தில் ஆகா

யத்தினம்சங் கூடியதற்கடையாளம் அந்தக்கரணமும் ஆகாயத்தைப்போல சகலமான கேள்விகட்கு மிடங்கொடுத்துத் தரிக்கின்றது. இப்படித்தரிக்கின்ற விருத்திக்கு உள்ளமென்று பெயர். வாயுவினம்சங் கூடியதற்கடையாளம் அந்தக்கரணமும் வாயுவைப்போல அலைகின்றது. இப்படி அலைகின்ற விருத்திக்கு மனமென்றுபெயர். அக்கினியினம்சங்கூடியதற்கடையாளம் அந்தக்கரணமும் அக்கினியைப்போல ஈதின்னதென்று விளக்குவிக்கின்றது. இப்படி விளக்குவிக்கின்ற விருத்திக்குப் புத்தியென்று பெயர். அப்புவினம்சங்கூடியதற்கடையாளம் அந்தக்கரணமும் அப்புவைப்போல விடயங்களைப்பற்றி யிழுக்கின்றது. இப்படியிழுக்கின்ற விருத்திக்குச் சித்தமென்று பெயர், பிருதிவியினம்சங் கூடியதற்கடையாளம் அந்தக்கரணமும் பிருதிவியைப்போல கடினமாக நின்று நானென்றபிமானிக்கின்றது, இப்படி யபிமானிக்கின்ற விருத்திக்கு அகங்காரமென்று பெயர்.

(பதம்)	(பொருள்.)
சூட்சுமபூதங்களினின்றும் சூட்சும சரீரங்களும் தூலபூதங்களுந் தோன்றின. எங்ஙனமெனின், ஆகாயமாதிய ஐந்து பூதங்களின் சாத்வீகாம்சத்தில்பூதத்துக்கொவ்வொரு மாத்திரையெடுத்து ஒன்றாகக் கூட்டிவைக்கப்பட்டது அந்தக்கரணமென்று சொல்லப்படும்.	வெளி.

வினு :—பூதங்களின் சமட்டி சத்வாம்ஸங்களுக்கு அந்தக்கரணமெனப் பெயர்வந்தது எதனுலெனின். (227)

விடை :—அந்தர்(உள்) கரணம்(கருவி) சுரோத்திராதி இந்திரியங்களைப்போலப் பாஹ்றியத்திலிராமல் இருதயமாகிய உள்ளில் அறி கருவியாக இருத்தலின் இடம்பற்றி வந்ததென அறிக.

(பதம்.)	(பொருள்.)
இந்த அந்தக்கரணத்தில்	இவ்வகக்கரணத்தில்
ஆகாயத்தினம்ஸம்	ஆகாயபூதத்தின் சத்துவாம்ஸம்
கூடியதற்கடையாளம்	சேர்ந்திருப்பதற்கு அறிகுறியாவது
அந்தக்கரணமும்	சத்துவாம்ச சமட்டியாகிய அகக்கரணமும்
ஆகாயத்தைப்போல	ஆகாயமற்றைப் பூதங்கட்கிடங்கொடுத்தல்போல
சகலமான கேள்விகட்கும்	கேட்கத்தக்க கல்விகளனைத்துந் தங்கிநிற்றற்கு
இடங்கொடுத்துத் தரிக்கின்றது	அவகாசங் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கின்றது

(பதசாரம்.)

அறம்பொருளின்பம் வீடென்னு நான்கையும் பயக்கத்தக்ககல்விகளனைத்தும் அல்லது வேதம், வேதாங்கம், வேதோ

பாங்கம், உபவேதம், காவியம், தருக்கம், கீதம், பரதம் முதலிய கற்றுக்கொள்ளத்தக்க கல்விகளனைத்துமென்பதுந் தோன்ற சகலமான கேள்விகளுக்கு மென்றுர்.

வினு :—வேதமென்பது யாதெனின். (228)

விடை :-சுயம்புவாயும் ஈசுவரன்வாக்கினின்றும் வெளிப்பட்டதாயும் உள்ள இருக்கு, எசுர், சாமம், அதர்வணம் என நான்காக இருந்து அறிவைப்பயப்பிப்பதாகிய அனந்த சாகைகளையுடையதென அறிக.

வினு :--வேதாங்கங்களென்பவை யெவையெனின். 229

விடை :--வேதங்கட்குப் பாதம், அஸ்தம், முகம், கிராணம், நேத்திரம், சுரோத்திரம், எனமுறையே, (க) மந்திர சுலோகங்கட்கு அக்ஷரகணிதஞ்செய்யும் சந்தசு. (உ) ஆசுவலாயன போதாயன ஆபஸ்தம்பாதி சூத்திரங்களில் யஞ்ஞப்பிரயோகாதிகளைக் கற்பிக்கும் கற்பம் (ந) வைதிகசாஸ்திரார்த்த சித்தியைச் சமர்ப்பிக்கும் வியாகரணம். (ச)உதாத்த அனுதாத்த ஸ்வரிதப் பிரசயமென்னும் சதுர்விதஸ்வரகரணபூர்வகமான பதபாளிக்கிரம வேதாத்தியயனுதிகளைச் சொல்லும் சிக்ஷை. (ரு) லக்கினந் திதி வாரம் நக்ஷத்திரம் யோக கரணுதிகளால் வைதிக கருமங்களுக்குக் காலந் தெரிவிக்குஞ்சோதிடம். (சு) வைதிகசம்பந்த நிர்வசனத்தை நியமிக்கும் நிருத்தம் ஆகிய இவைகளென அறிக.

வினா :—வேதோபாங்கங்களெவை யெனின். (230)

விடை :-ஸ்மிருதி, புராணம், நியாயம், மீமாம்சை யென்னும் நான்குமென அறிக.

வினா :—உபவேதங்களெவை யெனின். (231)

விடை :—(க) வியாதிநிதான வியாதிச்சின்னங்களையும் மந்திர ஔடதசிக்ஷை ஆயுள் ஆரோக்கியாதிகளையும் காட்டும் ஆயுள்வேதம். (உ) தக்ஷிணை ஆச்சியம் சருமுதலான உபகரணங்களைத் தர்மாதிசதுட்டயங்கட்குச் சாதனமாகக் கற்பிக்கும் அருத்தவேதம். (ங) சத்துருஜயார்த்தமான மந்திராஸ்திரப் பிரயோகங்களைக் கற்பிக்கும் தனுர்வேதம். (ச) சாமவேதாதிகளின் சரிகமபதநியென்னும் சப்தஸ்வர கீதப்பிரபந்தங்களைக் கற்பிக்கும் காந்தருவவேதம் ஆகிய இவைகளென அறிக.

(பதம்.)	(பொருள்).
இப்படித் தரிக்கின்ற	இங்ஙனம் அவகாசந்தந்துகொண்டிராநின்ற
விருத்திக்கு	அந்தக்கரண பரிணமமாகிய விருத்திக்கு
உள்ளமென்று பெயர்	உள்ளமென்று நாமமாம்

வினா :-இவ்விருத்திக்கு உள்ளமெனப் பெயர்வந்தது எதனாலெனின். (232)

விடை :—உள் என்பது உட்புரத்தையுடைய கிரகம் அது பலபதார்த்தங்களிருத்தற்கு இடமாக இருத்தல்போல கிருகிக்கப்பட்ட சகல கல்விகளுமிருத்தற்கு இடமாக இருத்தலினென அறிக.

வினா :—உள்ளம் ஆகாயமல்லாத மற்றைய பூதாம்ஸங்களில் ஒன்றல்லவோ வெனின். (233)

விடை :—உள்ளமாகிய விருத்தியில் வாயுவைப்போல விஷயங்களிலொன்றை விடுத்து மற்றொன்றைப்பற்றிச் சலித்தலும் அக்கினியைப்போல விஷயங்களை இஃதின்னதென்று விளக்குவித்தலும் அப்புவைப்போல விஷயங்களைப்பற்றியிழுத்தலும் பிருதிவியைப்போல கடினமாக நின்று விஷயங்களை அபிமானித்தலுமாகிய காரியங்கள் காணப்படாமையின் அல்லவென அறிக.

(பதம்.)	(பொருள்.)
வாயுவினம்ஸம் கூடியதற்கடையாளம்	வாயுபூதத்தின் சத்துவாம்ஸம் சேர்ந்திருப்பதற்கு அறிகுறியாவது
அந்தக்கரணமும்	சத்துவாம்சஸமட்டியாகிய அகக்கரணமும்
வாயுவைப்போல அலைகின்றது	வாயு சதாசலிப்பதுபோல சங்கற்பவிகற்பாத்மகமாகச் சலிக்கின்றது

(பதம்)	(பொருள்)
இப்படி அலைகின்ற	இந்தப்பிரகாரஞ்சலித்துக் கொண்டிராநின்ற
விருத்திக்கு	அந்தக்கரண பரிணாமமாகிய விருத்திக்கு
மனமென்று பெயர்	மனமென்றுநாமமாம்

வினா:--இவ்விருத்திக்கு மனமெனப்பெயர் வந்தது எதனாலெனின். (234)

விடை:—நிச்சயமின்றித் தீபச்சுவாலையின் பரம்பரை போல மேலுமேலும் சங்கற்ப விகற்பமாத்திரமாக மனனஞ் செய்கின்றமையினென அறிக.

வினா:—மனம் வாயுவல்லாத மற்றைய பூதாம்சங்களிலொன்றல்லவோவெனின். (235)

விடை:—மனமாகிய விருத்தியில், ஆகாயம், அக்கினி, அப்பு, பிருதிவி, பூதங்களின் தருமங்களான இடங்கொடுத்தல், விளக்குவித்தல் இழுத்தல் அபிமானித்தலாதிகள் காணப்படாமையால் அல்லவென அறிக.

(பதம்.)	(பொருள்)
அக்கினியினம்சம்	அக்கினிபூதத்தின் சத்துவாம்சம்
கூடியதற்கடையாளம்	சேர்ந்திருப்பதற்கு அறிகுறியாவது

(பதம்)	(பொருள்)
அந்தக்கரணமும்	சத்துவாம்ச சமட்டியாகிய அகக்கரணமும்
அக்கினியைப்போல	அக்கினி விஷயங்களைப் பிரகாசிப்பதுபோல
ஈதின்னதென்று	இதுஇன்னது, என்பதாக விஷயங்களை.
விளக்குவிக்கின்றது	பிரகாசிப்பிக்கின்றது
இப்படி விளக்குகின்ற	இப்படிப் பிரகாசிப்பிக்கின்ற
விருத்திக்கு	அந்தக்கரண பரிணாமமாகிய விருத்திக்கு
புத்தியென்று பெயர்	புத்தியென்று நாமமாம்

வினா:—இவ்விருத்திக்குப் புத்தியெனப் பெயர்வந்தது எதனாலெனின். (236)

விடை:—புத்தியென்பது அறிவு, விஷயாவரணங்களை நீக்கி விஷயங்களை இஃதின்னதென நிச்சயாத்மகமாக அறிகின்ற ஞானரூபமாக இருத்தலினென அறிக

வினா:—புத்தி அக்கினியல்லாத மற்றைய பூதாம்சங்களிலொன்றல்லவோவெனின். (237)

விடை:—புத்திவிருத்தியில் ஆகாயம், வாயு, அப்பு, பிருதிவி பூதங்களின் தருமங்களான இடங்கொடுத்தல், சலித்தல் இழுத்தல் அபிமானித்தலாதிகள் காணப்படாமையின் அல்லவென அறிக.

(பதம்.)	(பொருள்)
அப்புவினம்சம்	அப்புபூதத்தின் சத்துவாம்சம்
கூடியதற்கடையாளம்	சேர்ந்திருப்பதற்குஅறிகுறியாவது
அந்தக்கரணமும்	சத்துவாம்சசமட்டியாகிய அகக்கரணமும்
அப்புவைப்போல	அப்புசார்ந்த பதார்த்தங்களை யிழுப்பதுபோல
விடயங்களைப்பற்றி	முன்னிட்ட விஷயங்களைப் பொருந்தி
இழுக்கின்றது	அவதானஞ் செய்கின்றது
இப்படி இழுக்கின்ற	இங்ஙனம் அவதானிக்கின்ற
விருத்திக்கு	அந்தக்கரண பரிணாமமாகிய விருத்திக்கு
சித்தமென்றுபெயர்	சித்தமென்று நாமம்

வினா :—இவ்விருத்திக்குச் சித்தமெனப் பெயர்வந்தது எதனாலெனின். (238)

விடை :—விடயங்களைப்பற்றி மென்மேலுஞ் சிந்திக்கின்றதே சொரூபமாக இருத்தலினென அறிக.

வினா :—சங்கற்பித்தல் சிந்தித்தலென்னுமிரண்டிற்கும் நினைத்தலெனப் பொருள்படுகின்றமையால் நினைத்தலென்

னும் ஒரே தொழிலையுடைய அந்தக்கரண விருத்தியை ஒரே பெயரிட்டு ஒரேதத்துவமாகக் கூறாமல் மனமென்றும் சித்தமென்றும் இரண்டு பெயரிட்டு இரண்டு தத்துவங்களாக கூறியதென்னை யெனின் (239)

விடை :— சங்கற்பித்தலென்பதற்கும் சிந்தித்தலென்பதற்கும் நினைத்தலெனப் பொருளொன்றாயிருக்கினும் மனதின் தொழில் நிச்சயமின்றியொன்றை நினைத்தலும் அதனை விடுத்து மற்றொன்றை நினைத்தலுமாகப் பலவற்றினுஞ்செல்லும் நினைப்பாகும் சித்தத்தின் தொழில் மனதால் நினைக்கப்பட்ட ஓர் விஷயத்தைப் புத்தியால் நிச்சயிக்கப்பட்ட பின்னர் அஃதொன்றையே உள்ளத்திற்றங்கும்படி மேலுமேலும் நிச்சயசகிதமாக ஆவிருத்தி செய்வதாகிய நினைப்பாகும் ஆதலால் வேறுபெயரிட்டுப் பிரித்துக் கூறியதென அறிக.

வினா :—சித்தம் அப்புவல்லாத மற்றைய பூதாம் சங்களிலொன்றல்லவோ வெனின் (240)

விடை :—இவ்விருத்தியில் ஆகாயம், வாயு, அக்கினி, பிருதிவிபூதங்களின் தருமங்களான இடங்கொடுத்தல் சலித்தல் விளக்குவித்தல் அபிமானித்தலாதிகள் காணப்படாமையின் அல்லவென அறிக.

(பதம்.)	(பொருள்.)
பிருதிவியினம் சம்	பிருதிவிபூதத்தின் சத்துவாம்
கூடியதற்கடையாளம்	சேர்ந்திருப்பதற்கு அறி [சம் குறியாவது
அந்தக்கரணமும்	சத்துவாம்சசமட்டியாகிய அகக்கரணமும்
பிருதிவியைப்போல	பிருதிவுபூதம் கடினமாக இருப்பதுபோல
கடினமாகநின்று	உரப்பாக இருந்துகொண்டு
நானென்றபிமானிக்கின்றது	தேகாதிகளை யகமென்றபிமானிக்கின்றது
இப்படியபிமானிக்கின்ற	இங்ஙனம் அபிமானத்தைச் செய்கின்ற
விருத்திக்கு	அந்தக்கரண பரிணமமாகிய விருத்திக்கு
அகங்காரமென்று பெயர்	அகங்காரமென்று நாமமாம்

வினா.—இவ்விருத்திக்கு அகங்காரமெனப் பெயர் வந்தது எதனாலெனின் (241)

விடை:—தேகாதிகளில் யானெனதென்னும் அகந்தை மமதைவடிவமாக நிற்றலினென அறிக.

வினா:—அகங்காரம் பிருதிவியல்லாத மற்றைய பூதாம்சங்களில் ஒன்றல்லவோ வெனின் (242)

விடை:—இவ்விருத்தியில், ஆகாயம், வாயு, அக்கினி, அப்புபூதங்களின்றருமங்களான இடங்கொடுத்தல், சலித்தல், விளக்குவித்தல், அவதானித்தலாதிகள் காணப்படாமையின் அல்லவென அறிக.

வினா:—அந்தக்கரணம் பூதங்களின் இராஜஸதாமஸங்களல்லவோ வெனின் (243)

விடை:—கிரியாசாதனங்களாக இராமல் அறிவதாகிய ஞானசாதனங்களாக இருத்தலால் அல்லவென அறிக.

வினா:-அந்தக்கரணம் * வியட்டியல்லவோவெனின் 244

விடை:-வியட்டியானால் ஒன்றறிந்ததை மற்றையவைகளறியாமலும் ஒன்று கெட்டால் மற்றையவைகள் கெடாமலுமிருக்கவேண்டும். அங்ஙனமின்றி ஒன்றறிந்ததை மற்றைய விருத்திகளு மறிகின்றமையினானும் ஒரு விருத்திகெட்டால் மற்றைய விருத்திகளுங் கெட்டுப்போகின்றமையினானும் அல்லவென அறிக.

வினா:—விருத்திசப்தங்களுக் கருத்தங்களெவை யெனின் (245)

விடை:—விடயங்களைப் பிரகாசிப்பிக்கிறதாகிய அவித்தைஅந்தக்கரணங்களின் ஞானரூப பரிணமங்களாகும்

* வியட்டி-கூட்டமாயுள்ளவைகளிலொன்று.

சுரோதசுகாதிகள் அவித்தைஅந்தக்கரணங்களின் பரிணாமங்களாக இருக்கினும், அவைகள் விடயங்களைப் பிரகாசிப்பிக்கும் ஞானரூபமாக இராமையால் விருத்தி சப்தத்துக்கு அருத்தங்களாகாவாம். இவைகளின் விரிவை யறிய விரும்பில் விருத்திப்பிரபாகரமென்னும் நூலிற் காண்க.

வினு :—சடமாகிய அவித்தை அந்தக்கரணங்களில் ஞானரூபவிருத்திக ளுதயமாவது எதனுலெனின் (246)

விடை :—அப்பிரகாசப் பொருளாகிய தருப்பணம் பிரகாசமாகிய சூரியப்பிரதிவிம்பத்தைப் பெற்றிருத்தலால் அதன்பால் பிரகாசமாகிய கிரணங்களுதயமாவதுபோல அவித்தைஅந்தக்கரணங்கள் சடங்களாக இருக்கினும் ஞானமயமாகிய பிரஹ்மப்பிரதிவிம்பத்தைப் பெற்றிருத்தலால் அவற்றின்பால் ஞானரூபவிருத்திக ளுதயமாயினவென அறிக.

வினு :—விக்ஷேபசத்தியும் அதன் காரியமான பஞ்சபூதங்களும் பிரஹ்மப்பிரதிவிம்பந் தோன்றற்கான யோக்கியத்திரவியங்களல்லனவா யிருக்க, அவைகளின் காரியமாகிய அந்தக்கரணம் பிரதிவிம்பந் தோன்றற்கான யோக்கியத்திரவியமாகியது எதனுலெனின் (247)

விடை :—சூரியப்பிரதிவிம்பயோக்கியதையின்றிய சேற்றைப் பிழிந்து அதிலுள்ள நீரை வேறுபிரிக்கில் அந்நீர்

சூரியப்பிரதிவிம்பந்தோன்றற்கான யோக்கியத்திரவியமாவதுபோல, தமசிற்சத்துவம் தமசில்ரஜசு தமசிற்றமசென்னும் முக்குணசொரூபமாகிய விக்ஷேபசத்தியும் அதன்காரியமாகிய பஞ்சபூதங்களும் பிரஹ்மப் பிரதிவிம்பந்தோன்றற்கான யோக்கியத்திரவியங்க ளல்லனவாயினும், அவைகளிலுள்ள இராஜததாமதகுணங்களை நீக்கிச் சத்துவகுணத்தை மாத்திரம் வேறுபடுத்திவைக்கப்பட்டது அந்தக்கரணமானமையின் பிரஹ்மப்பிரதிவிம்பந் தோன்றற்கான யோக்கியத்திரவியமாயிற்றென அறிக.

வினு :—அந்தக்கரணத்துக்கு அதிதேவதைகளெவையெனின் (248)

விடை :—உள்ளத்துக்குச் சதாசிவனும், மனதுக்குச் சந்திரனும், புத்திக்குப் பிரஹ்மனும், சித்தத்துக்கு வாசுதேவனும், அகங்காரத்துக்கு உருத்திரனுமென அறிக,

(நூல் கரு)

பின்னும் ஆகாயமாதிய பஞ்சபூதங்களின் சாத்வீகாம்சத்திலே பூதகத்திற் கொவ்வொரு மாத்திரையெடுத்துத் தனித்தனியே வைக்கப்பட்டது சுரோத்திராதி ஞானேந்திரியங்க

ளென்று சொல்லப்படும். இவைகளில் சுரோத்திரம் ஆகாசத்தின் அம்சமானபடியால் ஆகாசத்தின் குணமான சத்தத்தைமாத்திர மறியும். துவக்கு வாயுவினம்சமானபடியால் வாயுவின் குணமான பரிசத்தைமாத்திர மறியும். சட்சு அக்கினியினம்சமானபடியால் அக்கினியின் குணமான ரூபத்தைமாத்திரமறியும். சிங்நுவை அப்புவினம்சமானபடியால் அப்புவின் குணமான இரசத்தைமாத்திர மறியும். ஆக்கிராணம் பிருதிவியினம்சமானபடியால் பிருதிவியின்குணமான கந்தத்தை மாத்திரமறியும். இப்படி ஐந்தும் ஒன்றோடொன்று கூடாதபடியால் ஒன்று மற்றொன்றின் குணத்தைக் கிரகிக்க அறியாது. அந்தக்கரணம் ஐந்தும் ஒன்றாகக்கூடியதானமையால் ஐந்திந்திரியங்களினாலும் ஐந்துவிடயங்களையு மறியும். அந்தக்கரணம் (ரு) ஞானேந்திரியம் (ரு) ஆகியபத்தும் சத்துவாம்சமானபடியால் ஞானசாதனமாயின.

(பதம்.)	(பொருள்)
பின்னும் ஆகாயமாதிய பஞ்சபூதங்களின் சாத்விகாம்சத்திலே பூதத்துக்கொவ்வொரு மாத்திரையெடுத்துத் தனித்தனியே வைக்கப்பட்டது சுரோத்திராதி ஞானேந்திரியங்களென்று சொல்லப்படும்.	வெளி

(பதம்.)	(பொருள்.)
இவைகளிற் சுரோத்திரம்	இவ்விந்திரியங்களிற் சுரோத்திரேந்திரியமானது
ஆகாயத்தினம்சமானபடியால்	ஆகாயபூத சத்துவாம்சமானமையால்
ஆகாயத்தின் குணமான	ஆகாயபூதத்தின் சுபாவகுணமாகிய
சத்தத்தைமாத்திரமறியும்	ஒலியைமாத்திர மறியும்

வினு:—சத்தங்களெத்தனை விதமாமெனின். (249)

விடை:—தொனிரூப வருணரூபங்களென இரண்டுவிதமாமென அறிக.

வினு:—தொனிரூப சத்தங்களெவையெனின். (250)

விடை:—தம்புரு, வீணை, பிட்டில், சாரங்தா, சுரபத்து முதலிய நரம்புக்கருவிகளினின்றும், நாகசரம், புல்லாங்குழல், முகவீணை, திருச்சின்னம், எக்காளம், வாங்கா, கொம்பு, சங்குமுதலிய துளைக்கருவிகளினின்றும், வெண்கலத்தாலாகிய தாளமாதியகஞ்சக்கருவிகளினின்றும், பேரிகை, டங்கா, டவண்டை, தவில், மிர்தங்கமாதிய தோற்கருவிகளினின்றும், மேகம், மலையருவி, மழை, சமுத்திரம், அக்கினி, காற்று, இடி, வெடி, அடி, வெட்டாதிகளினின்றும் எழாநின்ற சுரராகதாளமாதிய ஒலிகளாம். இவைகளும் உபாதிபேதத்தால் அநந்தவிதமாகுமென அறிக.

வினா:—வருணரூப சத்தங்களெவையெனின். (251)

விடை:—வருணரூபசத்தம் லௌகிகம் வைதிகமென்னும் பேதத்தாலிருவகையாம். அவைகளில் ஆரியம் திராவிடமாதிய பதினெண் பாஷைகளாற் செய்யப்பட்ட வினோதாதி சரித்திரப் பிரசங்கங்களி லெழாநின்ற சத்தங்கள் லௌகிகசத்தங்களாகும். வேதாகமசாஸ்திர புராண படனங்களினும், பிரணவ பஞ்சாக்கர அஷ்டாக்ஷர சடாக்ஷராதிய மந்திரோச்சாரணங்களினும், பகவத் சங்கீர்த்தனமாதிய தேவதா தோத்திரங்களினும் நின்றெழாநின்ற சப்தங்கள் வைதிக சப்தங்களாகும். இவ்வைதிகசப்தங்களும் வியாவகாரிகதத்துவபோதகவாக்கிய சப்தங்கள் பாரமார்த்திக தத்துவபோதகவாக்கியசப்தங்களென இருவகைத்தாம். பிரஹ்மத்துக்கு அன்னியமாகிய யாவும் வியாவகாரிக தத்துவங்களானமையால் அவைகளைப் போதிக்கும் வாக்கியங்களினின்றெழாநின்ற சப்தங்கள் வியாவகாரிக தத்துவபோதக வாக்கிய சப்தங்களாம். பிரஹ்மமாத்திரம் பாரமார்த்திக தத்துவமானமையால் அதனைப் போதிக்கும் வாக்கியங்களினின்றும் எழாநின்ற சப்தங்கள் பாரமார்த்திக தத்துவபோதகவாக்கிய சப்தங்களாம். இச்சப்தங்களும் அவாந்தரவாக்கிய சப்தம் மகாவாக்கியசப்தம் என இரண்டாம். இவ்விரண்டில் சச்சிதானந்தம் பிரஹ்மமெனத் தத்பதார்த்த

சொரூபத்தை அல்லது இருதயத்தினுட் சுயம்பிரகாசமாயுள்ள புருடனெனத் துவம்பதார்த்த சொரூபத்தை யறிவிக்கும் வாக்கியங்களினின்றும் எழாநின்ற சப்தங்கள் அவாந்தர வாக்கிய சப்தங்களாகும். சச்சிதானந்த பரிபூரணப் பிரஹ்மமே இருதயத்தினுட் சுயம்பிரகாசமாயுள்ள ஆத்மா, இருதயத்தினுட் சுயம்பிரகாசமாயுள்ள ஆத்மாவே சச்சிதானந்த பரிபூரணப்பிரஹ்மமெனத் தத்பதார்த்த துவம்பதார்த்தங்களின் அபேதத்தை அறிவிக்கும் தத்துவமசிமகாவாக்கியங்களினின்றெழாநின்ற சப்தங்கள் மகாவாக்கிய சப்தங்களாகும். இவைகளும் உபாதிபேதத்தால் பலவிதமாகுமென அறிக.

வினா:—இச்சப்தபேதங்களை சுரோத்திரம் தனியேயறிகிறதோ அல்லது மற்றையவைகளின் சகாயத்தாலறிகிறதோ வெனின் (252)

விடை:—சுரோத்திரம் சப்தத்தைப் பிரத்தியக்ஷமாக அறியும்போது அந்தக்கரணத்தின் ஆபாசசகிதவிருத்தி சுரோத்திரமூலமாக வெளிப்பட்டுச் சப்தசமானாகாரத்தையடைகிறது. அதில் விருத்திபாகம் சப்தத்தின் ஆவரணத்தைப் பங்கம் செய்கிறது; ஆபாசபாகம் சப்தத்தைப் பிரகாசிப்பிக்கிறது; ஆதலால் தனியேயறிகிறதில்லை; ஆபாசசகிதவிருத்திசகாயத்தா லறிகிறதென அறிக.

வினா:—சுரோத்திரம் ஆகாயமல்லாத மற்றைப் பூதாம்சங்களிலொன்றல்லவோ வெனின் (253)

விடை :—ஆகாயகுணமாகிய சப்தத்தையன்றி மற்றைப் பூதங்களின் குணங்களாகிய பரிசரூப இரதகந்தங்களையறியாமையால் அல்லவென அறிக.

(பதம்)	(பொருள்.)
துவக்கு	துவக்கிந்திரியமானது
வாயுவினம்சமானபடியால்	வாயுபூதசத்துவாம்சமானமையால்
வாயுவின் குணமான	வாயுபூதத்தின் சுபாவகுணமாகிய
பரிசங்களை மாத்திரமறியும்	ஊறுகளை மாத்திரமறியும்.

வினு :—பரிசங்களெத்தனை விதமெனின் (254)

விடை :—வெம்மை தண்மை மென்மை வன்மை திண்மை நொய்மை *சீர்மை † சர்ச்சரையென எட்டுவிதமாம். இவைகளும் தொழிற்பேதத்தால் ஒவ்வொன்றும் ஊன்றல் கட்டல் குத்தல் தடவல் தட்டல் தீண்டல் பற்றல் வெட்டலென எட்டுவிதமாகுமென அறிக.

---

* சீர்மை-என்பது ஒப்பரவு அதாவது நில முதலியவற்றின் சமத்துவம்.

† சர்ச்சரையென்பது-ஒப்பரவின்மை அதாவது நில முதலியவற்றின் சமத்துவமின்மை. அல்லது சுரசுரப்பு.

வினு :—இப்பரிசபேதங்களைத் துவக்குத் தனியே யறிகிறதோ அல்லது மற்றையவைகளின் சகாயத்தாலறிகிறதோவெனின் (255)

விடை :—துவக்குப் பரிசகுணத்தையும் அதற்காசிரயமான கடாதிகளையும் பிரத்தியக்ஷமாக அறியும்போது, அக்கரணத்தின் ஆபாசசகிதவிருத்தி சரீரத்தைவிட்டு வெளியேசெல்லுகிறதில்லை; சரீரமான கோளகத்திலேயே யிருக்கிறது; ஆனால் சரீரமானகோளகத்துடன் சம்பந்தப்பட்ட கடாதிவிஷயாகாரத்துக்கும் விஷயங்களை யாசிரயித்திருக்கும் கடினாதி பரிசாகாரத்துக்கும் சமானாகாரத்தை யடைகிறது. அதில் விருத்திபாகம் விஷயம் விஷயத்தையாசிரயித்த பரிசங்களின் ஆவரணத்தைப் பங்கஞ்செய்கிறது. ஆபாசபாகம் விஷயத்தையும் விஷயத்தையாசிரயித்திருக்கும் கடினாதி பரிசத்தையும் பிரகாசிப்பிக்கிறது. ஆதலால் தனியேயறிகிறதில்லை; ஆபாசசகிதவிருத்தியின் சகாயத்தாலறிகிறதென அறிக.

வினு :—துவக்கு வாயுவல்லாத மற்றைப்பூதாம்சங்களிலொன்றல்லவோ வெனின். (256)

விடை :—வாயுவின் குணமான பரிசத்தையன்றி மற்றைப் பூதங்களின் குணங்களாகிய சப்த ரூப இரத கந்தங்களிலொன்றையு மறியாமையால் அல்லவென அறிக.

(பதம்.)	(பொருள்.)
சட்சு	சட்சுவிந்திரியமானது
அக்கினியினம்சமானபடியால்	அக்கினிபூதசத்துவாம்சமானமையால்
அக்கினியின் குணமான	அக்கினிபூதத்தின்சுபாவகுணமாகிய
ரூபங்களை மாத்திரமறியும்	உருவங்களை மாத்திரமறியும்

வினா:—ரூபங்களெத்தனை விதமாமெனின் (257)

விடை:—வெண்மை பொன்மை கருமை செம்மை பசுமை யென ஐந்துவிதமாம். இவ்வைந்தின் கலப்பாகிய விசித்திர ரூபங்களும் இவைகளின் சகிதமாகிய அகலம் நீளம் கட்டை நெட்டை வட்டம் சிறிது பெரிது முதலிய வைகளும் ரூபங்களாகும். இவைகளும் உபாதிபேதத்தால் பலவிதமாகுமென அறிக.

வினா:—இவ்வுருவபேதங்களைச் சட்சு தனியேயறிகிறதோ அல்லது மற்றையவைகளின் சகாயத்தாலறிகிறதோ வெனின் (258)

விடை:—சட்சு ரூபத்தைப் பிரத்தியக்ஷமாயறியும் போது அந்தக்கரணத்தின் ஆபாசசகிதவிருத்தி சட்சுவாயிலாக வெளியேசென்று ரூபசமானாகாரத்தை யடைகின்றது. அதில் விருத்திபாகம் ரூபங்களின் ஆவரணத்தைப் பங்கஞ்செ

ய்கிறது. ஆபாசபாகம் ரூபங்களைப் பிரகாசிப்பிக்கிறது. ஆதலால் தனியே யறிகிறதில்லை. ஆபாசசகித விருத்தியின் சகாயத்தாலறிகிறதென அறிக.

வினா:—சட்சுவிந்திரியம் அக்கினியல்லாத மற்றைப் பூதாம்சங்களிலொன்றல்லவோ வெனின் (259)

விடை:—அக்கினியின் குணமான ரூபத்தையன்றி மற்றையப் பூதங்களின் குணங்களாகிய சப்த பரிச இரத கந்தங்களில் ஒன்றையு மறியாமையால் அல்லவென அறிக.

(பதம்.)	(பொருள்)
சிங்குவை	சிங்குவை யிந்திரியமானது
அப்புவினம்சமானபடியால்	அப்புபூத சத்வாம்சமானமையால்
அப்புவின்குணமான	அப்புப்பூதத்தின் சுபாவகுணமாகிய
இரதங்களை மாத்திரமறியும்	சுவைகளைமாத்திர மறியும்.

வினா:—இரதங்களெத்தனைவித மெனின் (260)

விடை:—உவர்ப்பு கைப்பு கார்ப்பு துவர்ப்பு புளிப்பு தித்திப்பு என ஆறுவிதமாம். இவைகளும் கலப்பினாலும் உபாதிபேதத்தினாலும் பலவிதமாமென அறிக.

வினா:—இவ்விரத பேதங்களைச் சிங்குவை தனியே யறிகிறதோ அல்லது மற்றையவைகளின் சகாயத்தாலறிகிறதோ வெனின் (261)

விடை :—சிங்ஙுவை யிந்திரியம் இரதங்களேப் பிரத்தியக்ஷமாக அறியும்போது அந்தக்கரணத்தின் ஆபாசசகித விருத்தி சிங்ஙுவையாகிறகோளகத்தைவிட்டு வெளியே செல்லுகிறதில்லே. ஆனுல் சிங்ஙுவையுடன் சம்பந்தப்பட்ட இரதங்கட்குச் சமானுகாரத்தையடைகிறது. அதில் விருத்திபாகம் இரதங்களின் ஆவரணத்தைப் பங்கம்செய்கிறது. ஆபாசபாகம் இரத விஷயங்களேப் பிரகாசிப்பிக்கிறது. ஆதலால் தனியே யறிகிறதில்லே. ஆபாசசகிதவிருத்தியின் சகாயத்தாலறிகிறதென அறிக.

வினு :—சிங்ஙுவை இந்திரியம் அப்புவல்லாத மற்றைப் பூதாம்சங்களி லொன்றல்லவோ வெனின் (262)

விடை :—அப்புவின் குணமான இரதத்தையன்றி மற்றைப்பூதங்களின் குணங்களாகிய சப்தபரிசரூபகந்தங்களே யறியாமையால் அல்லவென அறிக.

(பதம்.)	(பொருள்.)
ஆக்கிராணம்	ஆக்கிராணேந்திரியமானது
பிருதிவியினம்ஸமானபடியால்	பிருதிவிபூத சத்துவாம்சமானமையால்
பிருதிவியின் குணமான	பிருதிவிபூதத்தின் சுபாவகுணமாகிய
கந்தங்களேமாத்திர மறியும்	வாசனேகளேமாத்திர மறியும்

வினு :—கந்தங்க ளெத்தனேவிதமா மெனின் (263)

விடை :—நற்கந்த துர்க்கந்தங்களென இரண்டுவிதமாம். இவ்விரண்டில் மல்லிகை முல்லே பாரிசாதம் சண்பகம் பங்கஜம் பாதிரியாதிய மலர்களினும் வெட்டிவேர் விலாமிச்சைவேர் மருக்கொழுந்து பன்னீர் அத்தர் புனுகு சவ்வாது சந்தனமாதிகளினும் உள்ள கந்தங்கள் நற்கந்தங்களாகும். மலமூத்திரசாக்கடைநீராதிகளினும் மதுமாமிசப்பிரேதாதிகளினுமுள்ள கந்தங்கள் துர்க்கந்தங்களாகும். இவைகளும் கலப்பினுனும் உபாதிபேதங்களினுனும் பலவிதமாகுமென அறிக.

வினு :—இக்கந்த பேதங்களே ஆக்கிராணம் தனியேயறிகிறதோ மற்றையவைகளின் சகாயத்தாலறிகிறதோ வெனின் (264)

விடை :—கிராணேந்திரியம் கந்தங்களேப் பிரத்தியக்ஷமாக அறியும்போது அந்தக்கரணத்தின் ஆபாசசகிதவிருத்தி நாசியாகிற கோளகத்திலிருந்து நாசியாகிற கோளகத்துடன் சம்பந்தப்படும் புட்பாதிகளின் கந்தங்கட்குச் சமானமான ஆகாரத்தையடைகிறது. அதில் விருத்திபாகம் கந்தத்தின் ஆவரணத்தைப் பங்கஞ்செய்கிறது. ஆபாசபாகம் கந்தத்தைப் பிரகாசிக்கிறது. ஆதலால் தனியே யறிகிறதில்லே. ஆபாசசகித விருத்தியின் சகாயத்தாலறிகிறதென அறிக.

வினு :—ஆக்கிராணேந்திரியம் பிருதிவியல்லாத மற்றைப்பூதாம்சங்களிலொன்றல்லவோ வெனின் (265)

விடை :—பிருதிவியின் குணமான கந்தத்தையன்றி மற்றைப்பூதங்களின் குணங்களாகிய சப்த பரிச ரூப இரதங்களிலொன்றையு மறியாமையால் அல்லவென அறிக.

வினு :—இவ்வைந்திந்திரியங்களும் பாஹிபவிஷயங்களை யறிவதுபோல ஆந்தரவிஷயங்களையு மறிவனவாமோ வெனின் (266)

விடை :—செவிகள் மூடியபோதுள்ளிரைச்சலும், அன்னுதிகளைப் புசிக்கும்போது சீதோஷ்ணங்களும், கண்களை மூடியபோது உள்ளிருட்டாதிய வருணங்களும், வாந்திபண்ணும்போது புளிப்பாதிய இரதங்களும், ஏப்பமிடும்போது நற்கந்த துர்க்கந்தங்களும் அறியப்படுகின்றமையால் ஆந்தர விஷயங்களையும் அறிவனவாமென அறிக.

வினு :—இவ்விந்திரியங்கள் * சமட்டியல்லவோ வெனின் (267)

விடை :—ஒன்றறிந்ததை மற்ற நான்குமறியாமலும் ஒன்று கெட்டால் மற்றைய நான்குங் கெடாமலுமிருத்தலால் அல்லவென அறிக.

---

* பகுக்கத்தக்கதாயுள்ள கூட்டம்-சமட்டி.

வினு :-ஞானேந்திரியங்கள் பூதங்களின் இராஜதகுணும்சங்களல்லவோ வெனின் (268)

விடை :—வசனுதிக்கிரியா சாதனங்களாக இராமல் ஞானசாதனங்களாக இருத்தலின் அல்லவென அறிக.

வினு :—இவ்விந்திரியங்கட்கு முறையே சுரோத்திரம் துவக்கு சட்சு சிங்குவை ஆக்கிராணம் என்னும் பெயர்கள் வந்தது எதனுலெனின் (269)

விடை :—சுரோத்திரமாகிய காது, துவக்காகிய தோல், சட்சுவாகிய கண், சிங்குவையாகிய நா, ஆக்கிராணமாகிய மூக்கு என்னும் ஐந்துறுப்புக்களையும் ஐந்திந்திரியங்களும் இடமாகப் பொருந்திபிருத்தலால் இவைகட்கு இடவாகுபெயராக முறையே அப்பெயர்கள் வந்ததென அறிக.

வினு :—செவியாதி ஐந்துறுப்புகளும் ஐந்திந்திரியங்களல்லவோவெனின். (270)

விடை:—மரண மூர்ச்சை சமாதிகளில்இவ்வுறுப்புக்களிருந்தும் சப்தாதிவிஷயங்களை யறியாமையினுனும், இவைகள் ஓரிந்திரியத்துக்கு விஷயமாகிய தூலசரீரத்தின் அவயவங்களானமையினுனும் அல்லவென அறிக.

வினா:—பூதங்களின் சத்துவகுணாம்சமான அந்தக்கரணத்தில் சேதனப் பிரதிவிம்பந் தோன்றியதுபோலச் சத்துவகுணாம்சமான ஞானேந்திரியங்களினுந் தோன்றாதது எதனாலெனின். (271)

விடை:-பலசலாணுக்கள் சேர்ந்திருப்பதாகிய கடசலத்திற் சந்திரப் பிரதிவிம்பந்தோன்றுகிறது. அணு அணுவாகப் பிறிவுபட்டிராநின்ற சலாணுக்களாகிய பனியாதிகளில் பிரதிவிம்பம் அணுமாத்திரமாக இருக்கினும் தோன்றுகிறதில்லை. அதுபோல அந்தக்கரணமும் ஞானேந்திரியங்களும் சத்துவாம்சங்களாக இருக்கினும் அவ்வம்சங்கள் சமட்டியாகச் சேர்ந்திருப்பது அந்தக்கரணமானமையால் அதிற் சேதனப் பிரதிவிம்பந் தோன்றுகிறது. சமட்டியாகச் சேராமல் வியட்டியாகப் பிரிவுற்றிருப்பவை ஞானேந்திரியங்களானமையால் அவைகளிற் சேதனப்பிரதிவிம்பங்கள் அற்பமாக இருக்கின்றன. ஆதலால் தோன்றவில்லையென அறிக.

வினா:—ஞானேந்திரியங்களிற் சேதனப்பிரதிபிம்பங்கள் அற்பமாக இருக்கினும், அப்பிரதிவிம்பங்களுக்குத்தக்கதாக அதிட்டான சேதனப்பிரகாச சம்பந்தமும் விஷயப்பிரஞ்ஞை, விருப்பு, வெறுப்பு, கருத்துருத்துவாதி ஜீவத்துவம் பந்தமோக்ஷமாதிகளும் உள்ளனவாகும். ஆதலால் அவைகளையும் ஜீவர்களாகக்கொண்டு ஒரு சரீரத்தில் ஆறு ஜீவர்களிருக்கிறதாகக் கூறாததென்னை யெனின். (272)

விடை:—ஞானேந்திரியங்களில் சேதனத்தின் ஆபாசங்களுள்ளனவாயினும் எந்தஆபாசத்துக்கு விருத்திசம்பந்தமுண்டோ அதற்கு விஷயப்பிரஞ்ஞையாதிகளுண்டாகும் எந்த ஆபாசத்துக்கு விருத்தி சம்பந்தமில்லையோ அதற்கு விஷயப்பிரஞ்ஞையாதிகளுண்டாகாவாம். ஆதலின் அந்தக்கரணத்துக்கு விருத்திரூப பரிணாமயோக்கியதை யிருக்கிறதுபோல ஞானேந்திரியங்கட்கில்லாமையால் அவைகளிலுள்ள ஆபாசங்களுக்கு விஷயப் பிரஞ்ஞை விருப்பு, வெறுப்பு, கருத்திருத்துவமாதிய ஜீவத்துவம் பந்தமோக்ஷங்களுண்டாகவில்லை. ஆனதுபற்றி அவைகளைச் சீவர்களாகக் கூறவில்லையென அறிக.

வினா:—அந்தக்கரணமும் ஞானேந்திரியங்களும் பூதங்களின் சத்துவாம்சங்களாகவே யிருப்பதுமன்றிச் சேதனப் பிரதிவிம்பங்களை யுடையனவாகவுமிருக்க விருத்திரூப பரிணாமங்களை யடைதற்கான யோக்கியதை அந்தக்கரணத்துக்கிருப்பதும் ஞானேந்திரியங்கட்கில்லாததும் எதனாலெனின். (273)

விடை:—பூதங்களின் சூட்சுமமாகிய தாமதாம்சங்கள் ஐந்தும் கலப்புற்று ஒன்று சேர்ந்தமைபற்றி யவைகளுக்குத் தூலிகரிக்கும் யோக்கியதை யுண்டாகியதுபோல, பூதங்களின் சத்துவாம்சங்கள் ஐந்தும் கலப்புற்று ஒன்றுசேர்ந்தது

அந்தக்கரணமானமைபற்றி அதற்கு விருத்திரூப ரிணாமயோக்
கியதை யுண்டாகியது. ஞானேந்திரியங்கள் ஒன்றுசேராமல்
வேறுவேறாக இருப்பனவானமைபற்றி அவைகளுக்கு விருத்
திரூப பரிணாமயோக்கியதை யுண்டாகவில்லையென அறிக.

வினா :—ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்தினிடத்தும் விஷயக்
கிரகணத்துவம் காணப்படுகிறதே யெனின். (274)

விடை :—அதுவும் சத்துவாம்சச் சேர்க்கையான அந்
தக்கரணவிருத்தி சம்பந்தித்தபோது அதன்சேர்க்கை விசே
டத்தாற் காணப்படுமேயன்றி மற்றப்போது காணப்படா
தென அறிக.

வினா :-அற்றேல் சப்த பரிசமாதிய விஷயஞானம் கேவ
லம் அந்தக்கரண விருத்திக்கேயுண்டு, இந்திரியங்களுக்கில்லை
யெனலாமெனின். (275)

விடை :—அங்ஙனமாயின் அந்தக்கரணவிருத்தி இந்தி
ரிய சகாயமின்றி விஷயங்களை யறியவேண்டும் அல்லது ஓரிந்
திரியத்தைப் பற்றிக்கொண்டாவது ஐந்து விடயங்களையுமறிய
வேண்டும். அங்ஙனமின்றி ஓரோ ரிந்திரியத்தைப் பற்றிக்கொ
ண்டு ஓரோர்விடயத்தை மாத்திரமறிவது அநுபவமான
மையினாலும் சுருதிகளில் இவ்விந்திரியங்கட்கு ஞானேந்திரி
யங்களெனப் பெயர் கூறுகின்றமையினாலும் விடயஞானம்
விருத்தி சம்பந்தத்தாற் சொற்ப முண்டென்றே சொல்ல

வேண்டும். விருத்திக்குமாத்திர முண்டென்றும் சொல்லப்
படாதென அறிக.

வினா :--விடயங்களை இந்திரியங்களும் அந்தக்கரணவிரு
த்தியுஞ் சேர்ந்துமாத்திர மறிகின்றனவோ இவைகளோடு
வேறு தத்துவங்களுஞ் சேர்ந்தறிகின்றனவோ வெனின் (276)

விடை :—இந்திரியங்களும் அந்தக்கரண விருத்தியும்
விருத்தியிலுள்ள ஆபாசனும் இவைகளுக் கதிட்டானமாகிய
சாட்சியுஞ் சேர்ந்தறிகிறதென அறிக.

வினா :—அற்றேல் ஓர் விடயத்தையறியும்போது நிகழப்
படும் இந்திரியத்தின் செயல் யாது? அந்தக்கரண விருத்தி
யின் செயல் யாது? அதிலுள்ள ஆபாசன் செயல் யாது?
இவைகளுக் கதிட்டானமாய் அந்தக்கரணவிருத்தியி லாரூட
மாயுள்ள சாட்சியின் செயல் யாதெனின். (277)

விடை:—விடயத்தின் பொருட்டன்மை தோன்றாத
பேதத் தோற்றரவைமாத்திரம் நிகழச்செய்வது இந்திரியத்
தின் செயல்; விஷயத்தை மறைத்திருந்த ஆவரணத்தைப்
பங்கஞ்செய்வது அந்தக்கரண விருத்தியின் செயல்; ஆவரண
பங்கமாகிய விஷயத்தை லோகாந்தகுந்தம்போல விருத்தியில்
நின்றும் இன்னதென்னச் சுட்டுதல் ஆபாசனாகிய ஜீவன்செ
யல்; இவைகளை நிருவிகாரமாயிருந்து சூரியனைப்போல் விளக்
கிவைப்பது சாட்சியின் செயலென அறிக.

வினா:—இவ்விந்திரியங்கட்கு அதிதேவதைகளெவை யெனின். (278)

விடை:—சுரோத்திரத்துக்குத் திக்கும், துவக்குக்கு வாயுவும், சட்சுவுக்குச் சூரியனும், சிங்குவைக்கு வருணனும், ஆக்கிராணத்துக்கு அசுவினி குமாரரும் அதிதேவதையென அறிக.

(பதம்)	(பொருள்)
இவ்வைந்திந்திரியங்களும்ஒன்றொடொன்று கூடாதபடியால் ஒன்று மற்றொன்றின் குணத்தைக் கிரகிக்காது. அந்தக்கரணம் ஐந்துமாத்திரையும் ஒன்றாகக் கூடியதானமையால் ஐந்திந்திரியங்களினாலும் ஐந்து விடயங்களையும் அறியும். இந்த அந்தக்கரணம் (௫) ஞானேந்திரியம் (௫) ஆகிய (௰)ம் சத்துவாம் சமானபடியால் ஞானசாதனங்களாயின.	வெளி.

(நூல் கச.)

பின்னும் ஆகாயமாதிய ஐந்து பூதங்களி னிராஜதாம்சங்களிற் பூதத்துக்கோரொரு மாத்திரை யெடுத்து ஒன்றாகக் கூட்டி வைக்கப்பட்டவை வியானாதி பஞ்சவாயுக்களாம். இவைகளில், வியானவாயுவு ஆகாயத்தினம்ச மானபடியால் ஆகாயத்தைப்போலச் சர்வாங்கமும் வியாபித்திருக்கும். பிராணவாயுவு வாயுவினம்சமானபடியால் வாயுவைப்போல இருத

யத்திலிருந்து நாசியாதிபரியந்தம் அலையும். அபானவாயுவு அக்கினியினம்சமானபடியால் அக்கினியைப்போல சாடராக்கினியாக உஷ்ணித்துக்கொண்டு குதத்தைப் பற்றிநின்று உண்ட அன்னபானாதிகளைச் சீரணிப்பிக்கும். சமானவாயுவு அப்புவினம்சமானபடியால் சரீரநடுவான நாபிஸ்தானத்தினின்று உண்ட அன்னரசங்களை அப்புவைப்போல இழுக்கும். உதானவாயுவு பிருதிவியினம்சமானபடியால் கண்டத்தைப் பற்றிப் பிருதிவியைப்போல கடினமாகநின்று உண்ட அன்னபானாதிகளைக் கடையும். இந்த ஐந்து வாயுவுக்களையுமல்லாமல் வாந்தி பண்ணுவிக்கின்றது நாகனென்றும், இமைத்து விழிப்பிக்கின்றது கூர்மனென்றும், குறுகுறுத்துத் தும்முவிக்கின்றது கிரிகரனென்றும், கொட்டாவி கொள்ளுவிக்கின்றது தேவதத்தனென்றும், வீங்குவிக்கின்றது தனஞ்சயனென்றும், வேறே ஐந்துவாயுக்களுண்டென்று சிலர் சொல்லுவர். இவ்வைந்தும் பிராணனுடைய தொழிலானபடியால் வேறல்ல.

(பதம்)	(பொருள்)
பின்னும் ஆகாயமாதிய ஐந்துபூதங்களின் இராஜதாம்சத்திலே பூதத்துக்கு ஓரொரு மாத்திரை யெடுத்து ஒன்றாகக் கூட்டிவைக்கப்பட்டது வியானாதி பஞ்சவாயுக்கள்	வெளி.

(பதம்.)	(பொருள்.)
இவைகளில் வியானவாயு	இப்பஞ்சவாயுக்களில் வியானவாயுவானது
ஆகாயத்தினம்சமானபடியால்	ஆகாயபூத விராஜதாம்சமானமையால்
ஆகாயத்தைப்போல	ஆகாயபூதம் சகலபூதங்களினும்வியாபித்திருப்பதுபோல
சர்வாங்கமும்	சிரசரணாதிய சகல அங்கங்களினும்
வியாபித்திருக்கும்	வியாபித்துத் தாங்கிக்கொண்டிருக்கும்

வினா:—இவ்வாயுவுக்கு வியானனெனப் பெயர்வந்தது ஏதனாலெனின். (279)

விடை:—வியானமென்பதுநான்குமுழ அளவின்பெயர் இவ்வாய்வு நான்குமுழ அளவாகச் சரீரத்தில் வியாபித்திருப்பதுபற்றி இதற்கு அளவையாகு பெயராக வியானனெனப் பெயர் வந்ததென அறிக.

வினா:—வியானவாயு வல்லாத மற்றைய வாயுக்கள் சரீரத்தைத் தாங்காவோவெனின். (280)

விடை:-புகைக்கூண்டின் நிரம்பிய புகைக்கூண்டைத் தூக்கும அல்லது தாங்குமேயன்றி குறைவாயுள்ள புகையால் தூக்கவும் அல்லது தாங்கவுமாகாததுபோலச் சரீர முழுவதும் வியாபித்து நிரம்பியுள்ள வியானவாயு சரீரத்தைத் தாங்குமேயன்றி சரீரத்தில் ஏகதேசமாகிய இருதயஸ்தானம், குதஸ்தானம், நாபிஸ்தானம், கண்டஸ்தானங்களிற் பின்னபின்னமாகக் குறைவுற்றிருப்பவைகள் மற்றைய வாயுக்களானமையால் அவைகள் சரீரத்தைத் தாங்காவென அறிக.

வினா:—வியானவாயு ஆகாயமல்லாத மற்றைப் பூதாம்சங்களிலொன்றல்லவோவெனின். (281)

விடை:—இவ்வாயுவினிடத்து ஆகாயத்தைப்போல சரீரத்தில் வியாபித்துத் தாங்குதலாகிய கிரியையன்றி மற்றைப் பூதங்களுக்குள்ள சலித்தல், தகித்தல், இழுத்தல், கடினமாகநின்று கடைதல்களாகிய கிரியைகளி லொன்றேனுங் காணப்படாமையின் அல்லவென அறிக.

(பதம்.)	(பொருள்.)
பிராணவாயு	பிராணவாயுவானது
வாயுவினம்சமானபடியால்	வாயுபூத விராஜதாம்சமானமையால்
வாயுவைப்போல	வாயு சதா சலித்துக்கொண்டிருப்பதுபோல
இருதயத்திலிருந்து நாசிகாதி பரியந்தம் அலையும்.	இருதயஸ்தானத்திலிருந்து மூக்கினடிவரையில் சலித்துக்கொண்டிருக்கும்.

வினா:—இவ்வாயுவுக்குப் பிராணவாயுவெனப் பெயர் வந்தது எதனாலெனின். (282)

விடை:—பிராணமென்பது பலத்தின்பெயர். இவ்வாயு சரீரத்துக்குப் பலத்தைச் செய்துகொண்டு பல ரூபமாயிருப்பதுபற்றி இதற்குப் பண்பாகுபெயராகப் பிராணனெனப் பெயர் வந்ததென அறிக.

வினா:—பிராணவாயு வாயுவல்லாத மற்றைப் பூதாம்சங்களிலொன்றல்லவோவெனின். (283)

விடை:—இவ்வாயுவினிடத்தில் வாயுவின் கிரியையாகிய சலித்தலன்றி மற்றைப்பூதங்களுக்குள்ள தாங்கல், தகித்தல், இழுத்தல், கடைதல்களாகிய கிரியைகள் காணப்படாமையால் அல்லவென அறிக.

(பதம்.)	(பொருள்.)
அபானவாயு	அபானவாயுவானது
அக்கினியினம்சமானபடியால்	அக்கினிபூத விராஜதாம்சமானமையால்
அக்கினியைப்போல	அக்கினி கிட்டியவைகளைத் தகிப்பதுபோல
சாடராக்கினியாக	* மூலாக்கினிபோல
உஷ்ணித்துக்கொண்டு	உஷ்ணாகாரமாகி
குதத்தைப்பற்றி நின்று	மலவாயிலைப் பொருந்திநின்று
உண்ட அன்னாதிகளை	புசித்த அன்னமுதலியவற்றை
சிரணிப்பிக்கும்.	சமிப்பிக்கும்.

* மூலாக்கினி—உதராக்கினி.

வினா:—இவ்வாயுவுக்கு அபானவாயுவெனப் பெயர் வந்தது எதனாலெனின். (284)

விடை:—அபானமென்பது குதம் குதமாகிய அபானஸ்தானத்தைப் பொருந்தி யிருத்தலாலிதற்கு இடவாகுபெயராக அப்பெயர் வந்ததென அறிக.

வினா:-அபானவாயுவு அக்கினியல்லாத மற்றைப் பூதாம்சங்களிலொன்றல்லவோ வெனின். (285)

விடை:—இவ்வாயுவினிடத்து அக்கினியைப் போலத் தகித்தலன்றி மற்றைப் பூதங்களுக்குள்ள தாங்கல், சலித்தல் இழுத்தல், கடைதல்களாகிய கிரியைகள் காணப்படாமையின் அல்லவென அறிக.

(பதம்.)	(பொருள்.)
சமானவாயு	சமானவாயுவானது
அப்புவினம்சமானபடியால்	அப்புபூத விராஜதாம்சமானமையால்
அப்புவைப்போல	அப்புபதார்த்தங்களையிழுப்பது போல
சரீர நடுவான	சரீர மத்தியாகிய
நாபிஸ்தானத்தினின்று	உந்தியாகியவிடத்திலிருந்து
உண்ட அன்னரசங்களை	புசிக்கப்பட்ட அன்னசாரங்களை
இழுக்கும்.	சகலநாடிகளினுமிழுத்து சமப்படுத்தும்

வினா:—இவ்வாயுவுக்குச் சமானவாயுவெனப் பெயர் வந்தது எதனாலெனின். (286)

விடை:—சமானமென்பது ஒப்பு. (அதாவது சமம்) புசிக்கப்பட்ட பக்ஷிய, போஜ்ஜிய, சோஷிய லேகியரூபமான நாலுவகை யாஹாரங்களையும் சாடராக்கினியினால் பாகஞ் செய்தபின், அவைகளின் தூலபாகமாகிய மலசலங்களை மலசலக் குழியிற்றள்ளி சூட்சுமமான ரசபாகங்களைச் சகல அவயவங்களினும் சகல நாடிகளினும் இழுத்துச் சமப்படுத்துவதாகிய தொழில்பற்றி இதற்குத் தொழிலாகு பெயராக அப்பெயர் வந்ததென அறிக.

வினா:-பக்ஷிய போஜ்ஜிய சோஷிய லேகியமென்னும் நால்வகை யாஹாரங்களெவை யெனின். (287)

விடை:—பற்களாற் கடித்துச் சாப்பிடத்தக்க காய்) கிழங்குமுதலிய வஸ்துக்கள் பக்ஷியமென்னப்படும். நாக்கினால் மென்று குதப்பிச் சாப்பிடத்தக்க அன்னமுதலிய வஸ்துக்கள் போஜ்ஜியமென்னப்படும். வாயினாலுருஞ்சிச் சாப்பிடத்தக்க பாயசம் பால் முதலியவஸ்துக்கள் சோஷியமென்னப்படும். நாக்கினால் நக்கி அல்லது தடவிச்சாப்பிடத் தக்க துவையல் முதலிய வஸ்துக்கள் லேகியமென்னப்படுமென அறிக.

வினா:—சமானவாயு அப்புவல்லாத மற்றைப்பூதாம்சங்களிலொன்றல்லவோ வெனின். (288)

விடை:—இவ்வாயுவினிடத்து அப்புவைப்போலிழுத்தலன்றி மற்றைப் பூதங்களுக்குள்ள தாங்கல், சலித்தல், தகித்தல், கடைதல்களாகிய கிரியைகள் காணப்படாமையால் அல்லவென அறிக.

(பதம்.)	(பொருள்.)
உதானவாயு	உதானவாயுவானது
பிருதிவியின் அம்சமானபடியால்	பிருதிவிபூதவிராஜதாம்சமானமையால்
கண்டத்தைப்பற்றி	கண்டஸ்தானத்தைப்பொருந்தி
பிருதிவியைப்போல	பிருதிவி கடினமாயிருப்பது போல
கடினமாகநின்று	கடுமையாக இருந்து
உண்ட அன்னபானாதிகளைக்	புசிக்கப்பட்ட அன்னபான முதலியவைகளை
கடையும்.	கடைந்துதள்ளும்.

வினா:—இவ்வாயுவுக்கு உதானமெனப் பெயர் வந்தது எதனாலெனின். (289)

விடை:- * உத்தானமென்பது இசைப்பு (அதாவது கலப்பு) உண்ட அன்னபானாதிகளைக் கடைந்து கலத்தலும் சுழுத்

* உத்தானம் என்பது—உதானமென மருவியது.

தியில் சகல இந்திரியங்களையும் அஞ்ஞானத்திற் கலந்தொடுங் கச்செய்தலும் சாக்கிரத்தில் அவைகளைத் தத்தமிடங்களிற் சேர்த்து நிலைபெறச் செய்தலும் இஃதன்றி உத்தானமென் பது எழும்புதல். மரணகாலத்தில் சகல இந்திரியங்களையும் சேர்த்துக்கொண்டு லோகாந்திரங்களை யடைதற்கெழும்புத லுமாகிய தொழில்களுடையதானமையின் இதற்குத் தொழி லாகுபெயராக அப்பெயர் வந்ததென அறிக. (வாசு-அ-வரு)

வினு :—உதானவாயு பிருதிவியல்லாத மற்றைய பூதாம் சங்களிலொன்றல்லவோ வெனின். (290)

விடை :—இவ்வாயுவினிடத்தில் பிருதிவியைப்போல் கடி [illegible] தலன்றி மற்றைப்பூதங்களுக்குள்ள தாங் கல் சலித்தல் தகித்தல் இழுத்தல்களாகிய கிரியைகள் காணப் படாமையால் அல்லவென அறிக.

வினு :—இப்பஞ்சவாயுக்களும் இந்திரியங்கள்போல விய ட்டி யல்லவோவெனின். (291)

விடை :—இந்திரியங்கள் ஒன்று கெட்டு மற்றொன்றி ருத்தல்போல வாயுக்கள் ஒன்றுகெட்டு மற்றொன்றிராமையால் வியட்டியல்லவென அறிக.

வினு :—அந்தக்கரணமும் வியாநுதிவாயுக்களும் பஞ்ச பூதங்களின் காரியமாகவும் சமட்டியாகவுமிருக்க அந்தக்கர

ணத்திற் பிரதிபலித்த சேதனம் வியாநுதிவாயுக்களில் பிரதி பலிக்காதது எதனாலெனின். (292)

விடை :—தருப்பணமும் ஓடும்மண்ணின் காரியமாகவும் பல அணுக்கள் சேர்ந்ததாகவுமிருக்கினும் சூரியன் பிரதி பலித்தற்குத் தருப்பணம் ஸ்வச்சத்திரவியமானமையால் யோக்கியதையுள்ளதும் ஓடு மலினத்திரவியமானமையால் யோக்கியதை யில்லதுமாயிருத்தல்போல அந்தக்கரணமும் வியாநுதிவாயுக்களும் பஞ்சபூதகாரியங்களாகவும் சமட்டியா கவுமிருக்கினும் சேதனம் பிரதிபலித்தற்கு அந்தக்கரணம் நின்மலமாகிய சத்துவகுணம்சமானமையால் யோக்கியதை யுள்ளதும் வியாநுதிவாயுக்கள் மலினமாகிய இராஜதாம்சமான மையால் யோக்கியதையில்லனவு மானமையினென அறிக.

வினு :-இப்பஞ்சவாயுக்களுக்கும் அதிதேவதைகளெவை யெனின். (293)

விடை :—வியானனுக்கு விசுவயோனியும் பிராணனுக்கு விசிஷ்டனும் அபானனுக்கு விசுவகர்த்தாவும் சமானனுக்குச் சயனும் உதானனுக்கு அசனும் அதிதேவதைகளென அறிக.

(பதம்.)	(பொருள்)
இவ்வைந்து வாயுக்களையல்லாமல் வாந்தி பண்ணுவிக்கின்றது நாகனென்றும், இமைத்து விழிப்பிக்கின்றது கூர்மனென்றும், குறுகுறுத்துத் தும்முவிக்கின்றது கிரிகரனென்றும், கொட்டாவிகொள்ளுவிக்கின்றது தேவதத்தனென்று வீங்குவிக்கின்றது தனஞ்சயனென்றும் வேறே ஐந்து வாயுக்களுண்டென்று சிலர் சொல்லுவார். இவ்வைந்தும் பிராணனுடையதொழிலானமையால் வேறல்ல.	வெளி.

(நூல் கரு)

பின்னும் ஆகாயமாதிய ஐந்துபூதங்களின் இராஜதாம்சத்திற் பூதத்துக்கோரொரு மாத்திரையெடுத்துத் தனித்தனியே வைக்கப்பட்டவை வாக்காதிய கன்மேந்திரியங்களென்று சொல்லப்படும். இவைகளில் ஆகாயத்தினிடமாக வாக்கு வசனிக்கும். வாயுவினிடமாகப் பாணியிடுதலேற்றல் செய்யும். அக்கினியினிடமாகப் பாதம் நடக்கும். அப்புவினிமாகப் பாயுரு மலசலங்களை வெளியிற் றள்ளும். பிருதிவியினிடமாக வுபத்தம் சுகத்தைப்பண்ணும். இவ்வைந்திந்திரியங்களும் தனித்தனியே யிருக்கின்றமையால் ஒன்று மற்றொன்றின் தொழிலைச் செய்யமாட்டாது. வியானுதி வாயுக்கள் ஐந்துமாத்திரையும் ஒன்றாகக்கூடியதானமையால் கன்மேந்திரியம் ஐந்தின் வழியினானும் ஐந்து தொழிலையும் செய்து முடிக்கும் இவ்வாயுக்கள் (ரு) கன்மேந்திரியங்கள் (ரு) ஆகிய (ய)ம் இராஜதாம்சமானமையால் கிரியாசாதனமாயின.

(பதம்)	(பொருள்)
பின்னும் ஆகாயமாதிய ஐந்து பூதங்களின் இராஜதாம்சத்திற்பூதத்துக்கோரொரு மாத்திரையெடுத்துத் தனித்தனியே வைக்கப்பட்டவை வாக்காதி கன்மேந்திரியங்களென்று சொல்லப்படும்.	வெளி.

(பதம்)	(பொருள்)
இவைகளில்	இவ்வைந்திந்திரியங்களில்
ஆகாயத்தினிடமாக	ஆகாயத்தைப்பற்றிக்கொண்டு
வாக்கு	அட்டதானங்களைப் பொருந்தி வாக்கிந்திரியமானது
வசனிக்கும்	அக்ஷராதி பதசமூக வாக்கியவுச்சாரணக் கிரியைகளைச் செய்யும்.

வினா:—வாக்கிந்திரியம் ஆகாயத்தைப் பொருந்தி வசனக்கிரியைகளைச் செய்யுமென்றது யாதினாலெனின். (294)

விடை:—தனக்குக் காரணமாயும் சப்தகுணமுடையதாயுமிருத்தலினென அறிக.

வினா:—வாக்கிந்திரியம் வசனித்தற்குச் சகாயமாகிய அட்டதானங்களெவை யெனின். (295)

விடை :-நாநுனி, தாலுமூலம், மேலுதடு, கீழுதடு, இருதயம், கண்டம்தந்தம், பிரமரந்திரமாகிய உச்சித்துவாரம் ஆகிய எட்டுமென அறிக.

(பதம்)	(பொருள்)
வாயுவினிடமாக	வாயுவைப்பற்றிக்கொண்டு
பாணி	பாணியிந்திரியம் கைகளிலிருந்து
இடுதலேற்றல் செய்யும்	தானதானக் கிரியைகளைச் செய்யும்

வினு:-பாணியிந்திரியம் வாயுவைப் பொருந்தித் தானதானக்கிரியைகளைச் செய்யுமென்றது யாதினுலெனின். (296)

விடை :-வாயு தனக்குக் காரணமாயும் சலித்தலுடையதாயும் தானுதானங்கட்கான பலத்தைத் தருவதாயுமிருத்தலாலென அறிக.

(பதம்)	(பொருள்)
அக்கினியினிடமாக	அக்கினியைப்பற்றிக்கொண்டு
பாதம்	பாதேந்திரியம் கால்களிலிருந்து
நடக்கும்.	கமனுகமனக்கிரியைகளைச் செய்யும்.

வினு —பாதேந்திரியம் அக்கினியைப் பொருந்தி கமனுகமனக்கிரியைகளைச் செய்யுமென்றது யாதினுலெனின்.(297)

விடை :—அக்கினி தனக்குக் காரணமாயும் ஊர்த்துவமுகமாக எழும்புதலுடையதாயுமிருத்தலினென அறிக.

(பதம)	(பொருள்)
அப்புவினிடமாக	அப்புவைப்பற்றிக்கொண்டு
பாயுரு	பாயுருவிந்திரியம் (குதத்திலிருந்து)
மலசலாதிகளை	மலமூத்திராதிகளை
வெளியிற்றள்ளும்	வெளியில் விசர்ச்சனஞ்செய்யும்

வினு .-பாயுருவிந்திரியம் அப்புவைப் பொருந்தி விசர்ச்சனக் கிரியைகளைச் செய்யுமென்றது யாதினுலெனின்(298)

விடை:- அப்பு தனக்குக் காரணமாயும் பற்றியதை இழுத்துச் செல்லுதலுடையதாயுமிருத்தலினென அறிக.

(பதம்)	(பொருள்)
பிருதிவியினிடமாக	பிருதிவியைப் பற்றிக்கொண்டு
உபத்தம்	உபத்தேந்திரியம் யோனியிலிருந்து
சுகத்தைப்பண்ணும்	இந்திரிய விசர்ச்சனத்தாலின்பத்தைச் செய்யும்

வினு :—உபத்தம் பிருதிவியைப் பொருந்தி யின்பக்கிரியைகளைச் செய்யுமென்றது யாதினுலெனின். (299)

விடை :—பிருதிவி தனக்குக் காரணமாயும் தான் விறைப்புறுதற்கேதுவான கடின சுபாவமுடையதாயுமிருத்தலினென அறிக.

வினு :—இவ்வைந்திந்திரியங்களும் பூதங்களின் சத்துவாம்சங்களல்லவோ வெனின். (300)

விடை :—ஞானசாதங்களாக இராமல் கிரியாசாதனங்களாக இருத்தலால் அல்லவென அறிக.

வினு :-இவ்விந்திரியங்கள் சமட்டியல்லவோவெனின் (301)

விடை :—ஒன்றின் கிரியையை மற்றைய நான்குஞ் செய்யாமையினுனும் ஒன்று கெட்டால் மற்றைய நான்குங் கெடாதிருத்தலினுனும் அல்லவென அறிக.

வினு :—இவைகட்கு வாக்கு, பாணி, பாதம், பாயுரு, உபத்தமெனப் பெயர் வந்தது யாதினுலெனின். (302)

விடை :—வாக்கு, பாணி, பாதம்பாயுரு, உபத்தமென்னும் உறுப்புக்களே யிடமாகப் பொருந்தியிருத்தலால் இவ்விந்திரியங்கட்கு இடமாகு பெயராக முறையே அப்பெயர்கள் வந்தனென அறிக.

வினு :—இவ்வைந்துறுப்புக்களும் ஐந்திந்திரியங்களல்லவோ வெனின். (303)

விடை.-இவ்வுறுப்புக்கள் சுழுத்தி மூர்ச்சை மரணகாலங்களிலிருந்தும் வசனுதிக்கிரியைகளேச் செய்யாமையினுனும் இந்திரியங்களால் பிரத்தியக்ஷமாக அறியப்படுவதாகத் தூலீகரித்துள்ள தூல சரீரத்தின் அவயவங்களாக இருத்தலினுனும் அல்லவென அறிக.

வினு :—இவ்விந்திரியங்கட்கு அதிதேவதை களெவை யெனின். (304)

விடை :—வாக்குக்கு அக்கினியும் பாணிக்கு இந்திரனும் † பாதத்துக்குச் சூரியனும், பாயுருவுக்கு மிருத்தியுவும் உபத்தத்துக்கு பிரஜாபதியும் அதிதேவதைகளென அறிக.

(பதம்)	(பொருள்
இவ்வைந்து இந்திரியங்களும் ஒன்றோடு ஒன்று கூடாதிருக்கின்றமையால், ஒன்று மற்றொன்றின் தொழிலைச் செய்யமாட்டாது. வியானுதி வாயுக்கள் ஐந்துமாத்திரம் ஒன்ருகக்கூடியிருக்கின்றமையால் கன்மேந்திரியம் ஐந்தின் வழியினுனும் ஐந்து தொழில்களேயும் செய்து முடிக்கும் இவ்வாயுக்கள் (ரு) கன்மேந்திரியம் (ரு) ஆகிய (ய) ம் இராஜதாம்சமானமையால் கிரியாசாதனமாயின.	வெளி.

† பாதத்துக்கு அதிதேவதையாக பைங்களோபநிஷத்திலும் வாசுதேவமனனத்திலும் உபேந்திரனேயும் வேதாந்தசூளாமணியிற் சூரியனேயும் சொல்லப்படுகிறது.

வினு :-கன்மேந்திரியங்களைந்தும் ஒன்று மற்றொன்றின் தொழிலைச் செய்யமாட்டாதெனின் தன்தன் தொழிலைச் செய்யுமென்பது துணிபாயிருக்க வியானுதி வாயுக்களைந்தும் கன்மேந்திரியம் ஐந்தின் வழியினுனும் ஐந்து தொழிலையுஞ் செய்து முடிக்குமெனக் கூறில் கன்மேந்திரியங்கட்கு அதிவியாப்திதோடம் வருமேயெனின். (305)

விடை :—வாயுக்களால் பிரேரிப்பிக்கப்பட்டுக் கன்மேந்திரியங்கள் தன் தன் தொழிலைச் செய்யுமேயன்றிச் சுத்தாச செய்யமாட்டா வென்பதுபற்றி அங்ஙனம் கூறினமையால் கன்மேந்திரியங்கட்கு அதிவியாப்திதோடம்வராதென அறிக.

வினு :—வாயுக்களும் இந்திரியங்களைப்போல சடப்பொருள்களானமையால் அவைகள் மற்றொன்றைப் பிரேரிப்பிக்குமென்பது அசம்பாவிதமெனின். (306)

விடை :—அக்கினி சடமாயிருக்கினும் சடமாகிய கந்தகம் உப்பு கரித்தூள்களாகிய வெடிமருந்துடன் சம்பந்தித்து பிரங்கியினுள் கெட்டிக்கப் பட்டிராகின்ற இருப்புக்குண்டை வெளியிற்சென்று தூரத்திருப்பதாகிய சதுரங்கசேனைகளை நாசஞ்செய்யும்படி யேவுதல்போல வாயுக்கள் சடமாயிருக்கினும் கன்மேந்திரியங்களைப் பிரேரிப்பிக்கக்கூடும்; ஆதலின் அசம்பாவித மல்லவென அறிக.

வினு :—சடவஸ்துக்களுக்கும் பிரேரகசத்தியிருக்குமாயின் பிரேரக கருத்தாவெனச் சுருதிகளிற் கூறப்படுகிற ஈசுவரனுக்கு அதிவியாப்திதோடம் வருமேயெனின். (307)

விடை :—சகலசத்திகட்குங் காரணமாகிய மாயாசத்தியையுடையவன் ஈசுவரனுனமையால் சகலசத்திகளும் ஈசுவரனுடைய சத்திகளேயாகும்; ஆதலின் ஈசுவரனுக்கு அதிவியாப்திதோடம் வராதென் அறிக.

(நூல் கசு)

அந்தக்கரணம் (ரு) ஞானேந்திரியம் (ரு) வாயுக்கள்(ரு) கன்மேந்திரியம் (ரு) ஆகிய (உ0) தத்துவங்களும் சூட்சுமசரீரங்களென்று சொல்லப்படும் இச்சூட்சுமசரீரங்களை மாயாப்பிரதிவிம்பராகிய ஈசுவரன் அவித்தியாப் பிரதிவிம்பராகிய ஜீவர்கள் அனேகரானமையால் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு சரீரமாகச் சிருட்டித்தளித்தான். இப்படிச் சூட்சும சரீரகற்பனை சொல்லப்பட்டது.

(பதம்)	(பொருள்)
அந்தக்கரணம் (ரு) ஞானேந்திரியம் (ரு) வாயுக்கள் (ரு) கன்மேந்திரியம் (ரு) ஆகிய (உ0) தத்துவங்களும் சூட்சுமசரீரமென்று சொல்லப்படும்.	வெளி.

வினு:—ஞானேந்திரியங்களில் சுரோத்திர சட்சு ஆக்கிராணங்களும் கன்மேந்திரியங்களில் பாணி பாதகங்களும் முறையே இரண்டு செவிகளினும், இரண்டு கண்களினும், இரண்டு நாசிகளினும், இரண்டு கைகளினும், இரண்டு கால்களினும், இரண்டிரண்டாகவே யிருப்பது அவ்விந்திரிகங்களின் காரியங்களாற்றானே காணப்படுகிறதா யிருத்தலால் (௨௫) தத்துவம் சூட்சுமசரீரமெனக் கூருமல் (௨௰) தத்துவம் சூட்சும சரீரமெனக் கூறியதென்னையெனின். (308)

விடை:—ஒரு மரம்மேலிரண்டு கவராகப் பிரிவுற்று வளர்ந்து தனித்தனியே பத்திரபுட்ப பலாதிகளைத் தரினும் அது இரண்டுமரமாக எண்ணப்படாமல் ஒருமரமாகவே எண்ணப்படுவதுபோல சிரசின் மத்தியிலிருந்து சுரோத்திரம் சட்சு ஆக்கிராணமென்னும் மூன்றும் முக்கமலத்திலிருந்து பாணிபாதமென்னும் இரண்டு மாகிய ஐந்திந்திரியங்களில் ஒவ்வொரிந்திரியமும் இரண்டிரண்டு கவராகப் பிறிவுற்று நீண்டு முறையே இரண்டுகாது இரண்டுவிழி இரண்டுநாசி இரண்டுகை இரண்டுகால்களினுமிருந்து சப்தருப[illegible]களை யறியினும் தானு தான கமனு கமனங்களைச்செய்யினும் அவைகள் இரண்டிரண்டாக எண்ணப்படாமல் ஒன்றென்ருகவே யெண்ணப்படும் ஆதலால் (௨௰) தத்துவங்கள்தான் சூட்சுமசரீங்களாகுமென அறிக.

வினு:—சில சாஸ்திரங்களிற் சூட்சுமசரீரதத்துவங்கள் (௧௬) எனவும் சில சாஸதிரங்களிற் (௧௭) எனவும் கூறுகின்றன; அது இந்நூலுக்கு விரோதமல்லவோ வெனின். (309)

விடை:—சிலசாஸ்திரங்களில் அந்தக்கரணம் (௫) ல் உள்ளத்தைச் சித்தத்திலடக்கி (௧௬) எனவும் சில சாஸ்திரங்களில் உள்ளம் சித்தம், அகங்காரமாகிய மூன்றையும் மனம் புத்தியென்னு மிரண்டிலடக்கி (௧௭) எனவும் கூறியிருத்தலால் விரோதமல்லவென அறிக.

வினு:—இருபது தத்துவங்கட்கும் சூட்சுமசரீரமெனப் பெயர் வந்தது யாதினுலெனின். (310)

விடை:-தூலசரீரம்போல இந்திரியங்கட்கு விஷயமாகத் தூலிகரித்துத்தோன்ருமல் அனுமானத்தாலறியத்தக்கதாக இருத்தலினென அறிக.

வினு:—பிராணவாயுவும் அபானவாயுவும் நாசிவாயிலாகவும் குதவாயிலாகவும், சப்தபரிசங்கள் தோன்ற வெளிப்படுதலாதிகள் சுரோத்திரேந்திரியத்தாலும், துவக்கிந்திரியத்தாலும், பிரத்தியக்ஷமாக அறியப்படுகின்றமையால் சூட்சும சரீரதத்துவம் (௨௰) ம் அனுமானத்தா லறியத்தக்கதெனல் பொருந்தாதெனின் (311)

விடை:—நாசிவாயிலாகவும் குதவாயிலாகவும் சப்தபரிசங்கள் தோன்ற வெளிப்படும் வாயுக்கள் சூட்சுமசரீரதத்துவங்களிற் சேர்ந்த பிராணன் அபானனென்னா வாயுக்களன்றாம். இவைகளுக்கன்னியமாய் அனுமானத்தாலறியத்தக்கதாகவே அவ்வாயுக்களிருக்கின்றன ஆதலால், அங்ஙனங்கூறுதல் பொருந்துமென அறிக.

வினா:—அற்றேல் சப்தபரிசங்கள் தோன்ற வெளிப்படும் வாயுக்களெவை இவைகளுக்கன்னியமாயுள்ள பிராணாபான வாயுக்களெவை யெனின். (312)

விடை:—மூங்கிற்கழி நாணற்கழிகளின் புரைவெளிகளில் தூலபூதமாகிய வாயுவு பொருந்தியிருப்பதுபோல, தூலசரீரத்தில் இருதய முதல் நாசிபரியந்தமுள்ள புரைவெளிகளிலும் குடர் மலக்குழியாதியபுரை வெளிகளிலும் பொருந்தியிருப்பதாய்ப் பிராணவாயு வாற்றள்ளப்பட்டு நாசிவாயிலாகவும், அபானவாயுவாலும் பாயுருவாலும் தள்ளப்பட்டு குதவாயிலாகவும், சப்தபரிசங்கள் தோன்ற வெளிப்படும் வாயுக்கள் தூலவாயுக்களாகும். இவ்வாயுக்களில் இருதய முதல் நாசிபரியந்தமுள்ள வாயுவை வெளியிற்றள்ளிக்கொண்டு வருதலும் உள்ளேயிழுத்துக்கொண்டு போதலுமாகிய கிரியாசத்தியையுடையதா யிந்திரியங்கட்கு விஷயமாகாமல் சூட்சுமமாக இருப்பது பிராணவாயுவாகும். குடர்மலக்குழியாதிய

புரைவெளிகளிலுள்ள வாயுவை அதோமுகமாக வெளியிற்றள்ளுவதும், உண்ட அன்னபானாதிகளைத் தகிப்பதுமாகிய கிரியாசத்தியையுடையதாய், இந்திரியங்கட்கு விஷயமாகாமற் சூட்சுமமாக இருப்பது அபானவாயுவாகும், ஆதலால் பிராணனும் அபானனும் பிரத்தியக்ஷமாக அறியத்தக்கதல்லவென அறிக.

வினா:—கைவல்லிய நவநீதம் தத்துவவிளக்கப்படலத்தில் வெறியதோர் துருத்திமூக்கின் விடுவதுபோ லுன்மூக்காலெறி பிராணனும் நீயல்லை எனவும். சந்தேகந்தெளிதற்படலத்தில துருத்திபோலூதும் மூச்சைச் சுகமுடனடக்கிற்றிருமெனவும் வேதாந்த சூளாமணிதிரிசிய விவேகத்தில் நின்றிதயந்தனையடைந்து பிராணனா சுவாசநிசுவாசமியற்றுமெனவும் மற்றைய சாஸ்திரங்களினும் பிராணன் மூச்சு சுவாசமென்னும் பெயருடையதாய் நாசிமார்க்கமாகச் சலிக்கும் வாயுவெனவும் கூறப்படுகிறதேயெனின். (313)

விடை:—அங்ஙனம் சாத்திரங்கள் கூறுகின்றனவெனப் பொருள்கொள்ளுதல் ஆராய்வுக்குறைவேயன்றி வேறல்ல; அச்சாத்திரங்களை நன்றாயாராயுமிடத்து கைவல்லியநவநீதம் தத்துவ விளக்கப்படலத்திலுள்ள வெறியதோர் துருத்திமூக்கின் விடுவதுபோலுன்மூக்காலெறி பிராணனும் நீயல்லை) யென்னும் வாக்கியத்துக்கு மூக்கினால் காற்றைவிடுவதாகிய

துருத்தியும். அதனுல் விடப்படுவதாகிய காற்றும். உவமானம். மூக்கின் வழியால் காற்றையெறிவதாகிய பிராணனும். அதனுல் யெறியப்படுவதாகிய காற்றும், உவமேயமும் ஆகின்றன. இப்படியே சங்கேதகந்தெளிதற் படலத்திலுள்ள (துருத்திபோ லூதும் மூச்சைச்சுகமுடனடக்கிற்றிரும்) என்னும் வாக்கியத்துக்கு ஊதுந்தொழிலையுடைய துருத்தியும் அதனுல் ஊதப்படுவதாகிய தூலவாயுவான காற்றும். உவமானம். ஊதுந்தொழிலையுடைய மூச்சென்னும் பிராணனும் அதனுலூதப்படுவதாகிய காற்றும் உவமேயம் ஆகின்றன. இதல்லாமல் தொழிற்செய்வது பிராணவாயுவெனவும். தொழிற்படுவது தூலவாயுவெனவும் இவ்வாக்கியங்கள் கூறுகின்றபடியேவேதாந்தசூளாமணிதிரிசிய விவேகத்திலுள்ள (நின்றிதயந்தனையடைந்து பிராணனுசுவாசநிசுவாசமியற்றும்) என்னும் வாக்கியமும், பிராணனனது இருதயத்தைப் பொருந்திநின்று சுவாசமென்னுந் தூலவாயுவைமேலும் கீழும் செல்லும்படி வெளியிற்றள்ளுதலும் உள்ளிலிழுத்தலுமாகிய தொழிலைச்செய்யுமெனக்கூறுகின்றமையால் தொழிற்செய்வது பிராணனெனவும் தொழிற்படுவது தூலவாயுவெனவும் பொருள்படுகின்றன. இச்சாத்திரங்களல்லாத மற்றைச் சாத்திரங்களின் வாக்கியங்களையும் உய்த்து நோக்குமிடத்து இங்ஙனமே பொருள்படும். அற்றன்றெனின் இருபது தத்துவங்களும் அனுமானத்

தாலறியத்தக்க சூட்சும சரீரமாகுமெனக்கூறும் சகல சாஸ்த்திரங்கட்கும் அப்பிரமாணத்துவம் வருமென அறிக.

வினு :—இதனைச் சரீரமென்றதுயாதினுலெனின்.(314)

விடை :—சுழுத்தியினும் பிராரப்தக்ஷயத்தினும சீரணிக்குந் தன்மையதாதலினென அறிக.

வினு :—இதனைத்தேகமென்றது யாதினுலெனின்315

விடை :—சதா தாபத்திரய துக்கங்களாற்றகிக்கப்படுகின்றமையினென அறிக.

வினு :—தூலசரீரத்தையன்றிச் சூட்சும சரீரம் பிரத்தியக்ஷமாகக் காணப்படாமையால் அஃதுண்டென்றெங்ஙனம் அறியலாமெனின். (316)

விடை .-காரியமாகிய புகையைக்கொண்டு காரணமாகிய அக்கினி யுண்டென்றறிவதுபோல, (௨0) வித காரியங்களைகொண்டு (௨0)தத்துவமாகிய சூட்சுமசரீர முண்டென்றறியலாமென அறிக.

வினு :—இருபதுவித காரியங்களும் தூலசரீரமுள்ளபோதன்றி மற்றைப்போதிற் காணப்படாமையால் அக்காரியங்களைத் தூலசரீரகாரியங்களெனக் கூறலாமேயெனின்317

விடை :—சுழுத்தி மூர்ச்சை மரணகாலங்களில் தூலசரீரமிருந்தும ஒருவித காரியங்களுங் காணப்படாமையால் அங்ஙனங் கூறலாகாதென அறிக.

வினு :—அற்றேல் தூலசரீரத்தையன்றிச் சூட்சுமசரீரம் ஒருகாரியமும் செய்கிறதாகக் காணப்படாமையால் சூட்சுமசரீரகாரியங்களென்று தான் எங்ஙனம் கூறலாமெனின்(318)

விடை :-தூலசரீரமின்றிய சொப்பனுவத்தையில் சூட்சுமசரீர காரியங்கள் காணப்படுகின்றன. இஃதன்றி, அக்கினி காஷ்டத்தை யனுசரித்துக்கொண்டு தகனபாகக் கிரியைகளைச் செய்யினும், அக்கிரியைகள் அக்கினியின் கிரியைகளேயாவதுபோல சூட்சுமசரீரம் தூலசரீரத்தை யனுசரித்துக் கொண்டு இருபதுவித காரியங்களைச் செய்யினும் அக்காரியங்கள் சூட்சுமசரீர காரியங்களேயாகும்; ஆதலின் அங்ஙனங் கூறலாமென அறிக.

(நூல் கஎ)

இனித்தூலபூதவுற்பத்தி சொல்லப்படுகிறது மிஞ்சியதாமதாம்சமாக இருக்கின்ற ஐந்து பூதங்களையும் ஒவ்வொன்றை இரண்டிரண்டாகப் பகுத்து முதற்பாதியைந்தையும் ஒவ்வொன்றை நான்கு நான்காகப் பகுத்து இரண்டாம்பாதியைந்தில் தன்னம்சத்துடன் கூட்டாமல் மற்றைய நான்கு பூதங்களுடனும் பூதத்துக்கு அரைக்கால் அரைக்கால் மாத்திரையாகச் சேர்க்கின்றது பஞ்சீகரணமென்று சொல்லப்படும்.

(பதம்)	(பொருள்)
இனித்தூலபூத உற்பத்தி	மேலே தூலபூதங்களின் உற்பத்தியை
சொல்லப்படுகிறது	கூறப்படுகிறது
மிஞ்சிய	சத்துவ இராஜதாசம்ங்கள் நீங்கி மீதியாகிய
தாமதாம்சமாக இருக்கின்ற	தமோம்சமாயிராநின்ற
ஐந்து பூதங்களையும்	பஞ்சபூதங்களையும்
ஒவ்வொன்றை	ஒவ்வொரு பூதத்தையும்
இரண்டிரண்டாகப் பகுத்து	இரண்டிரண்டு பூதமாகப்பாகித்து
முற்பாதி ஐந்தையும்	முதற்பாதியாகிய ஐந்து பூதத்தையும்
ஒவ்வொன்றை	ஒவ்வொரு பூதத்தை
நான்கு நான்காகப்பகுத்து	நான்குநான்கு பாகமாகப் பாகித்து
இரண்டாம்பாதி ஐந்தில்	பிற்பாதியாகிய ஐந்து பூதங்களில்
தன்னம்சத்துடன் கூட்டாமல்	தன்தன்னம்சத்துடன் சேர்க்காமல்
மற்றை நான்கு பூதங்களுடன்	ஏனையநான்கு பூதங்களோடு
அரைக்கால் அரைக்கால் மாத்திரையாக	அரைக்காலரைக்கால் மாத்திரையாக
சேர்க்கின்றது	ஒன்று படுத்துகிறது
பஞ்சீகரணமென்று சொல்லப்படும்	கலத்தலென்று கூறப்படும்

வினா :—ஒவ்வொரு பூதங்களும் பஞ்சீகரணத்தால் ஐந்து
வித பூதங்களாயினது எங்ஙனமெனின். (319)

விடை :-ஐந்து சினேகர்கள் பலகாரக்கடையில் ஒருவன்
அப்பமும்,ஒருவன் அதிரசமும், ஒருவன்மோதகமும், ஒருவன்
வடையும், ஒருவன் தோசையும், வாங்கிப்புசிக்க எத்தனித்த
போது ஒவ்வொருவனும் தன்தன்பலகாரத்தை இரண்டிரண்டு
பாகமாக்கித் தனக்கு ஒருபாதியை வைத்துக்கொண்டு மற்
றொருபாகத்தை நான்குபாகமாக்கி மற்றைய நால்வருக்கும்
ஒவ்வொருபாகமாகக்கொடுக்க ஒவ்வொருவனிடத்தும் ஐந்து
வித பலகாரங்களுஞ் சேர்ந்ததுபோலுமென அறிக.

(பிரமாணம்.)

(கைவல்லிய நவநீதம்)

ஐந்துபூதமும் பத்தாக்கியவை பாதி நன்னான்காக்கி நந்த
மன்பாதிவிட்டுநான்கொடு நான்குங்கூட்டவந்தது தூலபூதம்.

வினா :—சூட்சுமபூதங்கள் கலத்தலினுற் றூலபூதங்களா
யின வெங்ஙனமெனின். (320)

விடை :-சூட்சுமமாகிய பாலும் சூட்சுமமாகிய மோரு
கலத்தலினுற்றூலமாகிய தயிராவது போலென அறிக.

வினா :-இப்பூதங்கட்குத் தூலபூதங்களெனப் பெயர் வா
ந்தது யாதினுலெனின். (32

விடை :—இந்திரியங்கட்கு விஷயமாகத் தூலிகரித்திருத்
தலினென அறிக.

(நூல் கஅ)

இங்ஙனம் பஞ்சீகரிக்கப்பட்ட தூலபூதங்களில் ஆகாயத்
திற் பரிசரூபரச கந்தமாகிய நான்கு குணங்களும் வியாப்பிய
மானமையால் அதிரிசியமாம், நிசகுணமாகிய சப்தம் திரிசிய
மாம், வாயுவில் ரூபரச கந்தமாகிய மூன்று குணங்களும்
வியாப்பியமானமையால் அதிரிசியமாம், காரணகுணமாகிய
சப்தமும் நிசகுணமாகிய பரிசமும் திரிசியமாம் அக்கினியில்
ரசகந்தமாகிய இரண்டுகுணங்களும் வியாப்பியமானமையால்
அதிரிசியமாம், காரணகுணங்களாகிய சப்தபரிசமும் நிசகுண
மாகிய ரூபமும் திரிசியமாம், அப்புவில் கந்தகுணம் வியாப்
பியமானமையால் அதிரிசியமாம், காரணகுணங்களாகிய சப்
தபரிச ரூபமும் நிசகுணமாகியரசமுந்திரிசியமாம், பிருதிவி
யில் காரணகுணங்களாகிய சப்தபரிசரூப ரசமும் நிசகுண
மாகிய கந்தமுந்திரிசியமாம்.

வினா :—கலத்தலின்றிய சூட்சுமபூதங்களின் தனித்தனி
குணங்கள் கலப்புற்ற தூலபூதங்களில் எங்ஙனந்தோன்றுகிற
தெனின். (322)

விடை :—தூலமாகிய ஆகாயத்தில் சத்தம் பிரதித்துவ
னியாகத்தோன்றும். வாயுவில் சத்தஞ்சிறுசிறெனவும், பரிசம்

சீதோஷ்ண விலக்ஷணமாகவும் தோன்றும்; அக்கினியில் சத்
தம் திகு திகு புகு புகு எனவும், பரிசம் உஷ்ணமாகவும்
ரூபம் உலோகிதப் பிரகாசமாகவும் தோன்றும். அப்புவில் சத்
தம் சள சள கள கள கொள கொள வெனவும், பரிசம் சிதள
மாகவும், ரூபம் சுக்கிலமாகவும் தோன்றும். பிருதிவியில்
சத்தம் கடினமாகக் கட கடவெனவும், பரிசம் வன்மை
திண்மை சற்சரையாகவும், ரூபம் வெண்மையாதிய பஞ்சவ
ருணமாகவும், இரதம் கைப்பு கார்ப்பு புளிபபு உவர்ப்பு துவர்
ப்பு தித்திப்பு எனச்சடுவிதமாகவும், கந்தம் நற்கந்ததுர்க்
கந்தமிசிரகந்தமாகவுந் தோன்றுமென அறிக.

வினு :—மலர்ச்சோலையிற் படிந்து செல்லும் வாயுவினி
டத்து நற்கந்தமும், மலக்குழிநாதி மார்க்கமாகச் செல்லும்
வாயுவினுடத்துத் துர்க்கந்தமும், சந்தனுடவியிற் பற்றியெ
ரியும் அக்கினியினிடத்து நற்கந்தமும், உரோமங்களிற் ப
ற்றியெறியும் அக்கினியினிடத்துத் துர்க்கந்தமும், அத்தர் பன்
னீராதிய அப்புவினிடத்து நற்கந்தமும் சாக்கடையில் நிற்கும்
அப்புவினிடத்துத் துர்க்கந்தமும் காணப்படுவதாயிருக்க
பிருதிவியில் மாத்திரம் கந்தகுணம் திரிசியமாமென்றதென்
னையெனின்.

(323)

விடை :—மலர்களும் மலமாதிகளும் அக்கினிபற்றியெ
ரியாநின்ற சந்தன விருக்ஷமும், உரோமமும், பன்னீராதி

களிற் சேர்த்துள்ள வாசனுத்திரவியங்களும், சாக்கடை நீரா
திகளிற் கலந்துள்ள சேருதிகளும்; பிருதிவியினம்ஸமாகவே
யிருப்பதுபற்றி அவைகளில் கந்தகுணங்களுள்ளனவாகும்.
அக்குணங்கள் தாமேவிரிந்து வெளிப்படுவனவாயும் வாயுவா
லிழுக்கப்படுவனவாயுமிருக்கும். இக்கந்தகுணங்களைப் பிருதி
வியின் குணங்களாக அறியாமல் வாயு அக்கினி அப்புவின்
குணங்களாக அறிதல் ஆராய்வுக்குறைவாம்; அற்றன்று;
குணம் குணியைவிட்டுப்பிரியாதெனின். பிருதிவியின் அ
ணுக்கள் வாயுவினிடத்தும், அக்கினியினிடத்தும், அப்புவி
னிடத்தும் கலந்திருப்பதுபற்றி கந்தகுணங்கள் தோன்றுகிற
தெனச் சொல்லவேண்டும். அங்ஙனம் சொல்லப்படாதெ
னின், கீழ்ப்பூதங்களின் குணம் மேற் பூதங்களிற் றிரிசியமா
கத் தோன்றுதென்னும் சகல சாஸ்திரங்கட்கும் அப்பிரமா
ணத்துவம் வருமென அறிக.

வினு :—சமமாகக் கலப்புற்ற தூலபூதங்களில் பிருதிவி
யில் ஐந்து குணங்களுந் தோன்றுவதுபோல மற்றைய நான்கு
பூதங்களினுந் தோன்றாமல் சில சில குணங்கள் குறைவுற்றி
ருப்பதற்குக் காரணமென்னையெனின்.

(324)

விடை :—தாய்தேகத்துக்குப் பிள்ளைதேகம் சிறியதாக
இருப்பதுபோல, ஆகாயமாதிய ஐந்து பூதங்களின் காரணபூ

தத்துக்குக்காரியபூதம் பத்திலொருபங்காகக் குறைவுற்றிருத்தலின்மிகுதியாகிய பத்துப்படி பாலில் ஒருபடிஜலஞ் சேரில் மிகுதியாகிய பால் தோன்றுவதும் குறைவாகிய சலந்தோன்றுததுமா யிருப்பதுபோல, ஒவ்வொரு பூதங்களினும் காரண பூத குணங்களும் சுயகுணங்களும் தோன்றுவன வாகவும்; காரியபூதகுணங்கள் தோன்றுதனவுமாயினவென அறிக.

(பிரமாணம்)

(அத்துவிதானுபவம்)

தாங்கிய சத்துவமிராசதந்தமோகுண மூன்றுஞ் சமமாகும்போ தோங்கியது பிரளயமாமது மாயை பின்பு ஜகத்துதிக்குங் காலந்தூங்கி வெளியநில மனல்சலம் பாருண்டாய்ப் பின்பார்தொட் டொவ்வொன்றுக், காங்கதுவே பத்துமடங் கதிகமெனக் கடைமுதலாய் லயமுண்டாமே.

வினு:—ஆகாயமாதிய ஐந்து பூதங்களின் தருமங்களைவை யெனின். (325)

விடை:-முறையே நிராகாரம் சலனம் வெப்பம் நெகிழ்ச்சி கடினமென அறிக.

வினு:—ஆகாயமாதிய ஐந்து பூதங்களின் தொழில்களைவை யெனின். (326)

விடை:-முறையே யிடங்கொடுத்தல், உலர்த்தல், தகித்தல், பிண்டீகரித்தல், பொறுத்தல் ஆகிய ஐந்துமென அறிக.

வினு:-ஆகாயமாதிய ஐந்து பூதங்கட்கும் அதிதேவதைகளைவை யெனின். (327)

விடை:—முறையே சதாசிவன், மயேசுரன், உருத்திரன், விஷ்ணு, பிரமன் ஆகிய ஐந்துமென அறிக.

(நூல் கக)

சூட்சும பூதங்களினின்றும் சூட்சுமசரீரங்கள் தோன்றினாற்போலப் பஞ்சீகரிக்கப்பட்ட தூலபூதங்களினின்றும் ஆறு தத்துவமாய் நால்வகைப் பிறப்பாய் மூவகைச்சாதியா யிருக்கின்ற தூலசரீரங்கள் தோன்றின. இவற்றுள் ஆறு தத்துவங்களாவன சருமம், உதிரம், மாம்சம், சனுயு, அஸ்தி, மச்சையாகிய இவைகளாம். நால்வகைப் பிறப்புக்களாவன:- சராயுஜம், அண்டஜம், சுவேதஜம், உத்பிச்சம் ஆகிய இவைகளாம். மூவகைச் சாதிகளாவன:-இகலோக பரலோகபுத்தியைத் தருகின்ற மானுடசரீரங்கள் உத்தமசாதியாம். பரலோகபுத்தியை மறைத்து இகலோகபுத்தியை மாத்திரந்தருகின்ற பசுபக்ஷியாதிய சரீரங்கள் மத்திமசாதியாம். இருவகைப்புத்தியையு மறைத்திருக்கின்ற மரங் கொடி செடியாதிகள் அதமசாதியாம்.

(பதம்)	(பொருள்)
சூட்சும பூதங்களினின்றுஞ் சூட்சுமசரீரங்கள் தோன்றினாற்போல பஞ்சீகரிக்கப்பட்ட தூலபூதங்களினின்றும் ஆறு தத்துவமாய் நால்வகைப் பிறப்பாய் மூவகைச்சாதியாயிருக்கின்ற தூலசரீரங்கள் தோன்றின.	வெளி.

(பதம்)	(பொருள்)
இவற்றுள்	(சா) தத்துவம் (ச) வகைப்பிறப்பு (ங) வகைச் சாதிகளாகிய இவைகளினுள்
ஆறு தத்துவங்களாவன	(சா) தத்துவமென்று சொல்லப்பட்டவைகள்
சருமம், உதிரம், மாம்சம், சஞயு, அஸ்தி, மச்சை ஆகிய இவைகளாம்.	தோல், இரத்தம், மேதசு நரம்பு, எலும்பு, மூளைகள் ஆகிய இத்தத்துவங்களாம்
நால்வகைப் பிறப்புக்களாவன	(ச)வித ஜனனமென்றுசொல்லப்பட்டவைகள்
ஜராயுஜம்	பையுள் கட்டுப்பட்டிருந்து தோன்றுவன
அண்டஜம்	முட்டையிலிருந்து தோன்றுவன
சுவேதஜம்	வேர்வையினின்றுந் தோன்றுவன
உத்பிச்சம்	வித்து வேர் கிழங்காதிகளினின்றுந்தோன்றுவன
ஆகிய இவைகளாம்	ஆகிய இச்சனனங்களாம்

வினு :—எழுவகைத்தோற்றமும் நால்வகைப் பிறப்பிலடங்கியுள்ளனவோ வெனின். (328)

விடை :-தேவரும் மனிதரும் நடப்பனவென்னும் நாற்கால் மிருகங்களும் ஜராயு ஜத்திலும், பறப்பனவும், ஊர்

வனவும், நீர் வாழ்வனவும், அண்டஜத்திலும், சிலபறப்பனவும் சில ஊர்வனவும், சுவ்வதஜத்திலும், இருப்பன உத்பிச்சத்திலும் அடங்கும். இவைகளில் தேவர், மனிதர், நான்குகாலால் நடக்கும் யானை, புலி, கரடி, குதிரை, மாடு, நாய், ஆடு முதலியன நடப்பனவாகும். கருடன், அன்னம், கிளி, குயில், காகம், சொக்கு முதலியனவும், விட்டில் கொசுகாதியவைகளும் பறப்பனவாகும், பாம்பு, பல்லியாதிகளும் கிருமி கீடம் பேஞதிகளும், ஊர்வனவாகும். திமிங்கிலம், திமிங்கிலகிலம், மகரம், கெண்டையாதிகள் நீர் வாழ்வனவாகும். கற்பகம் பாரிசாதம், தெங்கு, கமுகு முதலிய மரங்கொடி செடிகள் இருப்பனவாகுமென அறிக.

வினு :—ஒவ்வொரு தோற்றத்தின் பேதங்களெத்தனையெனின். (329)

விடை :—தேவர்களின் பேதம், (கச) லக்ஷம் மனிதர்களின்பேதம், (கூ) லக்ஷம் விலங்குகளின்பேதம், (ய) லக்ஷம் பறவைகளின்பேதம், (ய)லக்ஷம் நீர்வாழ்வனபேதம் (ய)லக்ஷம், ஊர்வனபேதம், (கக) லக்ஷம் தாவரபேதம், (உ0)லக்ஷம் ஆகப்பேதங்கள் (அச) லக்ஷமென அறிக.

(பிரமாணம்)
(நிகண்டு)

ஊர்வனபதினென்ருகு மொன்பான்மானிடர்தம்பேதம்
நீரினில் விலங்குபுள்ளும் பப்பத்தா றெடியதேவர்
சாருமீரேழ் நாலைந்தே தாபர யோனிபேத
மாருமெண் பாஞன்கோடே யமைந்தநூ றாயிரங்கள்.

வினு :—இவைகளில் அசுராதிய பேதங்களை யேன் கூறவில்லை யெனின். (330)

விடை :—தேவர்களின் பேதத்தொகையில் அசுராதியபேதங்கள் சேர்ந்திருக்கின்றமையினென அறிக.

வினு :—ஏழுவகைத் தோற்றங்களாகிய உயிர்களும் சம அறிவுள்ளனவோ அல்லனவோ வெனின். (331)

விடை :—சிலஓரறிவும், சில ஈரறிவும், சிலமூவறிவும் சிலநாலறிவும், சில ஐயறிவும், சில ஆறறிவுமுள்ளனவாயிருத்தலின் சமஅறிவுள்ளன அல்லவென அறிக.

வினு :—ஓரறிவுயிர்களெவை யெனின். (332)

விடை :—மெய்யினுற் பரிசத்தை மாத்திரமறிவதாகிய புல், செடி, கொடி, மரமாதிகளிலுள்ள உயிர்களென அறிக.

வினு :—ஈரறிவுயிர்களெவை யெனின் (333)

விடை :—மெய்யோடு நாவினுனும் பரிசத்தோடு இரசத்தையும் அறிவதாகிய இப்பி சங்காதிகளிலுள்ள உயிர்களென அறிக.

வினு :—மூவறிவுயிர்களெவை யெனின். (334)

விடை :—மெய் நாக்கோடு மூக்கினுனும் பரிச இரதங்களோடு கந்தத்தையுமறிவதாகிய கறையான் எறும்பு முதலிய உயிர்களென அறிக.

வினு :—நாலறிவுயிர்களெவையெனின் (335)

விடை —மெய் நாக்கு மூக்கொடு கண்ணினுனும் பரிசஇரத கந்தத்தோடு ரூபத்தையும் அறிவனவாகிய தும்பி வண்டு முதலிய உயிர்களென அறிக.

வினு :—ஐயறிவுயிர்களெவை யெனின். (336)

விடை :—மெய் நாக்கு மூக்குக் கண்ணேடு செவியினுனும் பரிசஇரத கந்தரூபத்தோடு சப்தத்தையுமறிவதாகிய விலங்கு பறவை முதலிய உயிர்களென அறிக.

வினு :—ஆறறிவுயிர்களெவை யெனின். (337)

விடை :—மெய் நாக்கு மூக்குக் கண் செவியோடு சித்தத்தினுனும் பரிசஇரத கந்தரூப சப்தத்தோடு நன்மை

திமைகளைப் பகுத்தறிவதாகிய மக்கள் தேவராகிய உயிர்களென அறிக.

(பதம்)	(பொருள்)
மூவகைச்சாதிகளாவன	மூன்றுவித சாதிகளெவையெனின்
இகலோகபுத்தி	இகலோகபோகவிருப்பப்புத்தியையும்
பரலோகபுத்தியைத்	பரலோகபோகவிருப்பப்புத்தியையும்
தருகின்ற மானுட சரீரம்	கொடுக்கின்ற மானுட சரீரங்கள்
உத்தம சாதியாம்	முதன்மைச் சாதியாகும்.

வினு :—இகலோக விருப்பபுத்தி யாதெனின் (338)

விடை :—பூலோகத்திலுள்ள தயில ஸ்நான ஆடை ஆபரண போசன தாம்பூல பரிமளமாலை சந்தன ஸ்திரியாதிய போகவிஷயங்களையடைய வேண்டுமெனக் கருதிப் பிரவிர்த்திக்கப்பட்ட புத்தியென அறிக.

வினு :—பரலோகபோக விருப்பபுத்தி யாதெனின் 339

விடை :—சுவர்க்காதி லோகங்களிலுள்ள அரம்பாஸ்திரி அமிர்தாதி போக விஷயங்களையடைய வேண்டுமெனக் கருதியாகம் தானம் தவமாதியவைகளிற் பிரவிர்த்திக்கும் புத்தியென அறிக.

(பதம்)	(பொருள்)
பரலோக புத்தியைமறைத்து இகலோக புத்தியை மாத்திரந் தருகின்ற பசுபக்ஷியாதிய சரீரங்கள் மத்திமசாதியாம்.	வெளி.

வினு :—பசுபக்ஷியாதிகளுக்குள்ள இகலோகபோகவிருப்பப்புத்தியாவது யாதெனின். (340)

விடை :—ஆகார நித்திரை மைதுனங்களை மாத்திரம் விரும்பிப் பிரவிர்த்திக்கும் புத்தியென அறிக.

(பதம்)	(பொருள்)
இருவகைப் புத்தியையுமறைத்திருக்கின்ற மரங்கொடி செடியாகிய சரீரங்கள் அதமசாதியாம்.	வெளி.

வினு :—சத்துவகுணசூட்சுமபூத காரியமாயும் சேதன சம்பந்தத்தால் ஞானரூபமாயும் உள்ள அந்தக்கரண விருத்தியாகிய புத்திக்குத் தாமதகுணதூலபூத காரியங்களாயும் சடங்களாயுமுள்ள தூல சரீரங்கள் போகாதிகளின் விருப்பங்களைத் தருமென்பதெங்ஙனமெனின். (341)

விடை :—மேகத்தினின்றுவிழும் சூட்சுமமாகிய சுத்த சலத்துக்குத் தூலமாகிய நெய்தலாதிய நிலங்கள் தத்தம் வேறுபாட்டுக்குத்தக்க கைப்பாதிய பேதரசங்களைத் தருவது

போல சூட்சுமமாகிய அந்தக்கரண விருத்திக்குத் தூலசரீரங்கள் தத்தம் வேறுபாட்டுக்குத்தக்கதாகப் புத்தியைத்தருகின்றனவென அறிக.

(நூல் உ௰)

இப்படிப் பிருதிவிதத்துவமா யிருக்கின்ற பூலோகத்திற் றோற்றுகின்றதுபோல, அப்பு அக்கினி, வாயுவு, ஆகாயமென்னப்பட்ட தத்துவங்களாய் நிரனிறையே யிருக்கின்ற பிதிர்லோக, தேவலோக, யக்ஷகந்தர்வலோக சித்தர்லோகங்களினும் சந்திரன் நட்சத்திரமாகத் தோற்றுகின்ற பிதிர்க்கள் சூரியன் முதலான தேவதை கந்தருவர் சித்தர்கள் சரீரங்கள் உத்தமசாதியாம். காமதேனு, ஐராவதம், அன்னம், கருடனாதிய சரீரங்கள் மத்திமசாதியாம். கற்பகவிருக்ஷம், பாரிஜாதமாதிய சரீரங்கள் அதமசாதியாம்.

(பதம்)	(பொருள்)
இப்படிப் பிரகிருதிமுதற் றூலசரீரமீறாயுள்ள தத்துவங்களின் தோற்றங்கள்சொல்லப்பட்டன	வெளி.

வினா :—இச்சரீரங்களைத் தூலமென்றது யாதினாலெனின். (342)

விடை :-சூட்சுமமாக இராமல் தூலபூதகாரியமாய்ச் சருமாதியாறுதத்துவமாய்ச் சட்பாவவிகாரமுளதாய்ச் சட்கோ

சாத்மகமாய்க்கரசரணாதிபவயவாகாரமாய் காஷ்டகுட்டியம்போற் சடமாய் நான்குமுழமட்டாய்ப் பிரத்தியக்ஷமாய் அறியத்தக்கதாய்ஸ்தம்பம்போல்தூலிகரித்திருத்தலினென அறிக.

வினா :—சட்பாவவிகாரங்களெவை யெனின் (343)

விடை :—சருவாகத்திரளுதல் சனித்தல், வளர்தல், பருத்தல், குறைதல், மரித்தல் ஆகிய இவைகளென அறிக.

வினா :-தூலசரீரத்தைச் சட்கோசாத்மகமென்றது யாதினாலெனின். (344)

விடை :—ஆறுதத்துவங்களும் ஒவ்வொன்றை ஒவ்வொன்று மறைத்திருத்தலினென அறிக.

வினா :—சருமம் உதிரத்தையும், உதிரம் மாம்ஸத்தையும், மாம்ஸம் சனாயுவையும், சனாயு அஸ்தியையும், அஸ்தி மச்சையையும் மறைத்திருப்பதுபோல மச்சையொன்றையு மறைத்திராமையால் தூலசரீரம் சட்கோசமாகா தெனின் (345)

விடை :—மச்சையுஞ் சுக்கிலத்தை மறைத்திருத்தலால் † சட்கோசமாகுமென அறிக.

† உரோமத்தால் சருமமும், சருமத்தால் உதிரமும் உதிரத்தால் மாம்ஸமும், மாம்ஸத்தால் சனாயுவும், சனாயுவால் அஸ்தியும், அஸ்தியால் மச்சையும் மறைக்கப்பட்டிருத்தலால் சட்கோசநாமம் தூலசரீரத்துக்குண்டாகிய தென்பாருமுளர்.

வினா :—அற்றேல் இந்நூல் தூலசரீரத்தை (எ) தத்துவமாகக் கூறுமல் (சு) தத்துவமாகக் கூறியதென்னை யெனின். (346)

விடை :—சில நூல்கள் சுக்கிலத்தையுஞ் சேர்த்து (எ) தத்துவங்களாகவுள்ளது தூலசரீரமெனக்கூறுகின்றன. இந்நூல் மச்சைக்கும் சுக்கிலத்துக்குமுள்ள மிகுந்த ஒற்றுமை பற்றி சுக்கிலத்தை மச்சையில் அடக்கி (சு) தத்துவமாகக் கூறிற்று. இங்ஙனம் பலநூல்களுங் கூறுகின்றனவென அறிக.

வினா :—இதற்குத் தேகமெனப் பெயர் வந்தது யாதினலெனின் (347)

விடை :—பூதாக்கினியினற் றகிக்கப்படுகின்றமையினென அறிக.

வினா :—பொய்யாகிய தேகத்துக்கு மெய்யெனப் பெயர் வந்தது யாதினலெனின். (348)

விடை :—விளக்கிருத்தற்குத் தானமாகிய தண்டினுக்கு விளக்கெனப் பெயர் வந்ததுபோல மெய்ப்பொருள் விளங்குதற்குத் தானமாகிய தேகத்துக்குத் தானியாகு பெயராக மெய்யெனப் பெயர் வந்ததாகும் இதுகிற்க காராட்டிற்கு வெள்ளாடென பெயர்வந்ததுபோல வந்ததெனினும் அமையுமென அறிக.

வினா :—இதற்குச் சரீரமெனப் பெயர் வந்தது யாதினலெனின் (349)

விடை :—அன்னுதிபாகாரக்குறைவினனும் வியாதியாதிகளினனும் முதுமையினனும் சிரணித்துப்போகின்றமையினென அறிக.

வினா :—தூலசரீரங்கள் மரிக்கில் அவைகளிலிருந்த ஜீவர்கள் வேறு சரீரங்களையடையுங் கிரமம் எங்ஙனமெனின். (350)

விடை :—ஜீவர்கள் சரீரங்கள் மரிக்கில் சூட்சுமகாரண சரீரங்களோடு வெளிப்பட்டு ஆகாயத்திற் கலந்து, பின் வாயுவிலும், பின் அக்கினியினும், பின் புகையினும், பின் மேகத்தினும், பின் வருஷசலதாரையினுங் கலந்து அதனேடு பூமியிலிறங்கிச் சமுத்திரம் நதி தடாககூபாதிய சலங்களிலும், வித்து வேர் கிழங்காதிகளினும், புல் பூடு கொடி செடி மரம் காய் கனியாதிகளினும், நெல் உழுந்து கடலையாதிய தானியங்களினும் பிரவேசித்து அன்னமயமாவர்கள். இவர்களிற் புண்ணிய பலமுடையார் இச்சென்மங்களையும் இச்சென்மங்களுக்குரிய சுகதுக்கங்களையுமடையாதவர்களாய் இச்சென்ம சம்பந்தமாத்திர முடையவர்களாயிருந்து பின்பு அன்னசலமார்க்கமாகவே மானுட சரீரங்களிற் பிரவேசித்து மானுடசரீரங்களை யெடுப்பார்கள். சில பாப பலமுடையார் மிருகம் பட்சி

மச்சமாதிய சரீரங்களிற் பிரவேசித்து, யானை குதிரை புலி
பசுவாதிய மிருகசரீரங்களையும் கருடனாதிய பட்சி சரீரங்
களையும் மகரமாதிய மச்சசரீரங்களையும் சிலபாவ பலமுடை
யார் புற்பூடாதிய தாவர சரீரங்களையும் அடைந்து கன்மதார
தம்மியப்படி சுகதுக்கங்களை யனுபவிப்பார்கள். பாவபல
முடைய இருதிறத்தார்களும் பாவம் குறைந்து புண்ணியம்
அதிகரித்தபோது அந்தந்தத் தேகங்களை விடுத்து முன்போல
வேவந்து அன்னமார்க்கமாகவே மானுட சரீரங்களை யெடுப்
பார்களென அறிக.

வினா:—மானுட சரீரத்திற் ஜீவசம்பந்தமாய்ப் பிரவே
சித்த அன்னம் சரீராகாரமாகிப் பூமியிற் சனிக்குங் கிரமமெ
ங்ஙனமெனின். (351)

விடை:-சரீரத்துட் பிரவேசித்த அன்னம் பிரதமத்தில்
ரசமாய், பின்புதிரமாய், பின்பு மேதசாய், பின்பு அஸ்தியாய்
பின் மச்சையாய், பின் சுக்கிலமாய்ப் பரிணமித்திருக்கும்.
புருடனும் ஸ்திரீயும் புணரும்போது பாலும் மோரும் கலந்து
தடித்துத் தயிராவதுபோலப் புருடதேகத்திலிருந்து வெளிப்
படும் சுக்கிலமும் ஸ்திரீயினிடமாக இருந்து பெருகுஞ்சுரோ
ணிதமும் கலந்து ஸ்திரீயின் வயிற்றிலுள்ள கருப்பகோளகத்
திற் கருப்பமாகத் தடிப்புற்று முதன்மாதத்திற் குழம்பாகும்.
இரண்டாமாதத்திற் கருப்பவாயுவும் மூலாக்கினியும் பட்டுக்

கருப்பமிறுகி மாமிசபிண்டமாகும். மூன்றாமாதத்தில் பிண்
டம் விருத்தியாகி யதிற் கரசரணாதி யவயவங்கள் அங்குரிக்
கும். நான்காமாதத்தில் அவயவங்களோடு சரீரம் விருத்தி
யடைந்து அதனால் கருப்பஞ்சலித்தசையும். ஐந்தாமாதத்
தில் அதிகரித்திருந்தது சுக்கிலமானால் ஆண்குறியோடும்,
சுரோணிதமானால் பெண்குறியோடும், இரண்டும் சமமாயிருந்
தால் அலிக்குறியோடும், மனாதிதத்துவங்களும் பிராணசலன
மாதிய காரியங்களுந்தோன்றும். ஆறாமாதத்தில் அறிவுதய
மாவதோடு மாதாவுக்குள்ள பசி தாகங்கள், புசிக்கும் ஆகார
ங்கள் சிசுவுக்கும் உளவாம். இஃதன்றிச் சிசு கருப்பாயசப்பை
யுறுத்தல் அதிற் சலம்பூரித்தல் உதிராக்கினியினால் வேவுதல்
முதலியவற்றாற் றுன்புறும். ஏழாமாதத்திற் பூர்வஞான முத
யமாகி முன்பெடுத்த அனந்த சனனமரணங்களும் சனனமர
ண நரகாதிகளால் அளவின்றித் துக்கங்களை யனுபவித்ததுந்
தோன்றும். எட்டாமாதத்தில் நரகத்தை யனேககோடி கா
லம் அனுபவித்தாலும் மநுபவிக்கலாம். கருப்பவேதனையை
ஒரு கணமேனும் அனுபவிக்க முடியாது ஆதலின் பூமியிற்
சனித்தவுடனே துறந்து குருவையடைந்து அவர் கிருபை
யால்ஞானமடைந்தாலன்றிச்சனனமரணாதிதுக்கங்கள்நிவர்த்
தியாகாவாமென்னும்நிச்சயத்தால்பூமியிற்சனிக்கும் நாளென்
றோவென்றோவெனத்தீவிரமான சிந்தனையோடிருக்கும் ஒன்
பதாமாதம் பத்தாமாதங்களில் மலைமேலிருப்பவனைத் தலை

கீழத் தள்ளுவதுபோலும் குடத்துட் பருத்த பூசணிக்காயை வெளிப்படுத்துவதுபோலும், சிசுவைப் பிரசூதவாயு அதோமுகமாக யோனிரந்தர வழியாய்த் தள்ளி வெளிப்படுத்தும். அப்போது சிசு ஆலையில் நெருக்குண்ட இளங்கரும்புபோல நெருக்குண்டு சகிக்கமுடியாத துக்கத்தால் மூர்ச்சித்துப் பூர்வஞானத்தையுமறந்து பூமியில்விழும். விழுந்தபின்னர், மூர்ச்சை தெளியும்போது, பூர்வஞான முதயமாகாதவண்ணம் விஷ்ணுமாயையாகிய வாயுவால் மூடப்பட்டுப் பூர்வம்போல அஞ்ஞானவசமாகவே யிருக்குமென அறிக.

வினா:—சுக்கில சுரோணிதங்களே ஆறு தத்துவங்களாயினவெனின் சுக்கிலபரிணாமதத்துவங்களவை சுரோணிதபரிணாமதத்துவங்களவை யெனின். (352)

விடை:—சனாயு, அஸ்தி, மச்சையாகிய மூன்றும் சுக்கிலபரிணாமமாகும், சருமம், உதிரம் மாம்ஸமாகிய மூன்றும் சுரோணிதபரிணாமமாகுமென அறிக.

வினா:—பஞ்சபூதமே தூலசரீரமானால் தூலசரீரத்தில் பூதங்களின் அம்ஸங்கள் காணப்படுகிறதோ வெனின்.(353)

விடை:—ஆகாய முதலிய ஐந்து பூதங்களின் அம்ஸங்களும் தூலசரீரத்தில் முறையே வெளி, சலனம், உஷ்ணம், திரவம், கடினமாகக் காணப்படுகிறதென அறிக.

வினா:—தூலசரீரங்களிற் சேர்ந்துள்ள ஐந்து பூதாம்ஸங்களிலொன்றுகுறைவுபடுமாயின் அதனை யெதனாலறியலாமெனின். (354)

விடை:—சரீரத்தில் மடிப்புக்களுண்டாயின் பிருதிவிபூதாம்சசத்தியும், நரையுண்டாயின் அப்புப்பூதாம்சசத்தியும் பசியும் அழகுங்குறையின் அக்கினிபூதாம்சசத்தியும், நடுக்கலுண்டாயின், வாயு பூதாம்சசத்தியும், சரீரஞ்சீவியாது மரிக்குமானால் ஆகாயபூதாம்சசத்தியும் குறைந்ததென அறியலாமென அறிக.

(பிரமாணம்.)

(வராகோபநிஷத் ௫ வது அத்தியாயம்)

சரீரத்திற் பிருதிவிமண்டலங் குறைந்தால் மடிப்புகளுண்டாகின்றன. ஜலபாகங்குறைந்தால் கிரமமாக நரையுண்டாகிறது. அக்கினிபாகங் குறைந்தால் பசியுங் காந்தியுங் குறைகிறது. வாயுபாகங் குறைந்தால் எப்போதும் நடுக்கலுண்டாகிறது. ஆகாசபாகங் குறைந்தால் ஜீவித்திருக்கிறதேயில்லை.

வினா:—இத்தத்துவங்களின் குற்றங்களைச் சுருதிகள் கூறியது யாது நிமித்தமெனின். (355)

விடை:—மண்ணிற்றோன்றிய கடாதிகள் மித்தையெனவும்மண்ணேசத்தியமெனவும் அறிவதுபோலப்பிரஹ்மத்திற்

றேன்றிய (௨௫) தத்துவங்களும் மித்தையெனவும் பிரஹ்மமே சத்தியமெனவும் அதுவே தாமெனவும் அறிந்து முமுக்ஷுக்கள் பந்தநிவர்த்தர்களாகும் நிமித்தமென அறிக.

வினா :—சுருதிகள் கூறிய தத்துவோற்பத்திக்கிரமங்களெத்தனை? அக்கிரமங்களில் எந்தக் கிரமவாயிலாக இந்நூல் உற்பத்தியாதிய கிரமங்கள் கூறிற்றெனின். (356)

விடை :—ஏகஜீவவாதம் அநேக ஜீவவாதமென இரண்டாம். இவ்விரண்டில் மந்தாதிகாரிகளை நோக்கி ஏகஜீவவாதத்தை விடுத்துத் தூலாருந்ததிநியாயம் சாகாசந்திரநியாயமாக முன்னர்க் காரியப்பிரபஞ்சத்தோற்றமுரைத்துப் பின்னர் அப்பிரபஞ்சம் காரணமாகிய பிரஹ்மத்துக்கு அந்நியமாக இல்லையென அபவாதித்து, இருப்பது பிரமமேயெனத் தெரிவிக்கின்ற அநேக ஜீவவாதக்கிரமமாக இந்நூல் கூறிற்றென அறிக.

வினா :—அற்றேல் இந்நூற்கு அநேக ஜீவவாதக்கட்டளையெனப்பெயர் கூறாமல் நானாஜீவவாதக்கட்டளை யெனப்பெயர் கூறியது யாதினாலெனின். (357)

விடை :—ஜீவர்களநேகராயினும் ஒரு ஜீவனைப்போல் மற்றொரு ஜீவனுமிராமல் கன்மபேதத்தால் நானாவித பேத கருமங்களைப் பொருந்தியுள்ளார்களென்பதையும் ஒவ்வொ

ரு ஜீவனிடத்திலுமிராநின்ற நானாவித ஜீவத்துவங்களை வாதிக்கும் கிரமங்களையும் தெரிவிக்கின்றமையினென அறிக.

வினா :—அற்றேல் பிரபஞ்சோற்பத்திக் கிரமத்தைச் சுருதிகள் ஒரே பிரகாரமாகக் கூறாமல் நானாப்பிரகாரமாகக் கூறியது யாதினாலெனின். (358)

விடை :—பிரபஞ்சம் சத்தியமாயின் அதன் உற்பத்திக் கிரமங்களைச் சுருதிகள் ஒரே பிரகாரமாகக்கூறும், அங்ஙனமின்றி மலடிமகன் கயிற்றரவு, கானற்சலம், சொப்பனப்பிரபஞ்சம்போல மித்தையானமையால் மூலத்தாதிகள்பாலகர்கட்கு மலடிமகனுற்பததியாதிய சரித்திரங்களை நானாப்பிரகாரமாகக் கூறுதல்போலக் கூறினவென அறிக.

வினா :—பிரபஞ்சம் மித்தையென்பதற்கு மலடிமகன் கயிற்றரவு கானற்சலம் சொப்பனப்பிரபஞ்சங்கள் என்பவற்றில் ஏதேனும் ஓர் திருட்டாந்தங் கூறுதல் போதுமானதாயிருக்க நாலு திருட்டாந்தங் கூறுதல் மிகையன்றோவெனின். (359)

விடை :—பிரபஞ்சம் பொருளாகவிராமல் பேயர்மாத்திரமாகவுள்ள மித்தையென்பதற்கு மலடிமகனும், மலடிமகன் போல் பெயர்மாத்திரமாகஇராமல் உருவமாகவுந்தோற்றுகிறதேயென ஆசங்கைவரின் அதனைநிராகரித்தற்குப்பொருளாக இன்றிப்பெயரினோடு உருவமாகவுந் தோன்றாநின்ற கயிற்றர

வும், கயிற்றரவு விசாரிக்குங்கால் தோற்றமின்றிக் கெடுவது போலப் பிரபஞ்சம் விசாரிக்கினுங் கெடாமற்றோற்றுகிறதே யென ஆசங்கைவரின் அதனை நிராகரித்தற்கு விசாரித்து மித்தையென அறியினும் கெடாமற்றோன்றுவதாகியகானல் சலமும், கானற்சலம் தோன்றினும் அனுபவத்துக்கு வாராதிருப்பதுபோலன்றிப் பிரபஞ்சம், சப்தபரிச, சுகதுக்கானுபவத்துக்கு வருகின்றதேயென ஆசங்கைவரின் அதனை நிராகரித்தற்கு பொருளல்லாததாயும் தோற்றமாத்திரமாயும் சப்த பரிச சுகதுக்கானுபவத்துக்கு வருவதாகிய சொப்பனப் பிரபஞ்சமும் திருட்டாந்தமாகும். ஆதலின் மிகையன்றென அறிக.

வினா:—மித்தையாகிய பிரபஞ்சத்துக்கு உற்பத்திக்கிரமந்தான் யாதுக்குக் கூறிற்றெனின். (358)

விடை:—மாங்கொட்டை காலிற்கௌவ சர்ப்பந்தீண்டியதெனவும் அதனால் விடமேறியதெனவும் பிராந்திமேற் பிராந்தியையுற்றுக் கலங்காநின்ற பிராந்தனுக்கு உண்மை கூறிற்றெனி[illegible]ருனென அறிந்த ஆப்தனானவன் அவன்புத்தியையனுசரித்து விடந்தீர்ப்பதாக வேப்பிலையாதிகளாலடித்து மந்திரிப்பதுபோல மித்தையாப் பிரபஞ்சத்தைச் சத்தியமாகக் சுருதிக்கலங்காநின்ற காலகன்ம வாசனையோடுகூடிய பிராந்தனுக்கு,ஆப்தவாக்கியமாகிய சுருதிகள் பிரஹ்மமேயுள்ளது அதுவே நீ வேறுபொருளின்றென உண்மை கூறிற்றெ

னிவுறுனென அறிந்து தூலாருந்ததிநியாயம் சாகசந்திரநியாயமாகத் தெரிவிக்கவேண்டுமெனக்கருதி முன்காரியப்பிரபஞ்சத்தோற்றமுரைத்து அப்பிரபஞ்சம்காரணமாகிய பிரஹ்மத்துக்கு அன்னியமாக இல்லையென அபவாதித்து அத்வைதப் பிரஹ்மத்தைத் தரிசிப்பிக்கும் நிமித்தம் கூறிற்றென அறிக.

வினா:—சுருதிகள் காலகன்மவாசனைப் பிராந்தனிமித்தம் பிரபஞ்சோற்பத்திகள் கூறினும் ஒன்றற்கொன்று முரணுந்தன்மை நோக்காமற்கூறியதென்னையெனின். (359)

விடை:—மாசித்திங்களிற் சிற்சிலரால் கொண்டாடப்படு மதன்பண்டிகையில் மதன் சிவபெருமான் நுதல்விழியாலெரிந்த சரிதையையுருவகப்படுத்தித் தெரிவிக்கும் நிமித்தம் மூங்கிற்சிம்பாதிகளால் மதனுருவங்களை யமைப்பவர்களுக்கு அவ்வுருவங்களை அக்கினியினாற் கொளுத்திவிடுவதில் அபிப்பிராயமேயன்றி யொழுங்குற அமைத்துவைத்து ஆராதிப்பதில் அபிப்பிராயமின்மையால் அதனுருவம் ஒருவரமைத்தால் அதுபோலவே யமைக்க வேண்டுமெனவும் அதனவயவங்களின் சாமுத்திரிகா லக்ஷணங்கட்கு விரோதமாக இராமல் பொருத்தமாகவே யிருக்கவேண்டுமெனவும் எண்ணாமலமைப்பது போலச் சுருதியாதிகட்கு அத்வைதப் பிரஹ்மத்தைத் தரிசிப்பிக்கும்நிமித்தம் இரச்சுவிற் சற்பம்போற் பிரஹ்மத்திற் கற்பிதமாகிய பிரபஞ்சத்தை மித்தையென நிஷேதஞ்செய்வதில் அபிப்பிராயமேயன்றிச் சத்தியமென நிலைநிறுத்தற்கு அபிப்பிராயமின்மையால் பிரபஞ்சோற்பத்திகளை யொன்றற்கொன்று முரணும் வழிநோக்காமற் கூறிற்றென அறிக.

அத்தியாரோபநிரூபகம் முற்றிற்று.

உ

பரப்பிரஹ்மணே நம:

சிதம்பரதேசிகன் திருவடி வாழ்க.

நானாஜீவவாதக்கட்டளை வியாக்கியானம்.

(திதி நிரூபகம்)

அவதாரிகை.

பிரமத்திற்றோன்றிய சரீரத்திரயங்களின் நிலைமைகளும் ஜீவேசுரர்கட்குச் சாக்கிராதியவத்தைகளால் வரும் நாமங்களும், தூலசரீராதிகளைப்பற்றி யெழாநின்ற விவகாரங்கட்குக் கூடுந் தத்துவங்களும் இவைகளெனத் தெரிவிப்பான் றொடங்கிமுன்னர் சரீரத்திரயங்கள் ஐந்து கோசங்களாயிருக்கும் நிலைமைகளை நிரூபிக்கின்றார்.

(நூல் ௨௧)

தூலசரீரமே அன்னமயகோசம் சூட்சுமசரீரம் மூன்று கோசமாயிருக்கும். எங்ஙனமெனின், பிராணவாயு வுங் கன்மேந்திரியமுங்கூடிப் பிராணமயகோசம். மனதும் ஞானேந்திரியமுங்கூடி மனோமயகோசம். புத்தியுஞ் ஞானேந்திரியமுங் கூடி விஞ்ஞானமயகோசம். காரணசரீரமே ஆனந்தமயகோசம். இப்படிப் பஞ்சகோசங்கள் சொல்லப்பட்டன.

(பதம்)	(பொருள்)
தூலசரீரமே	ஆறுதத்துவமாகிய தூலசரீரமே
அன்னமயகோசம்.	அன்னமயமறைப்பாம்.

வினா:—தூலசரீரத்தை அன்னமயமென்றது யாதினாலெனின். (1)

விடை:—மட்சுவர் மண்ணாற்றோன்றி மட்பூச்சாற்றிதி பெற்று மண்ணே சொரூபமாயிருத்தல்போல, மாதாபிதாக்களுண்ட அன்னசாரமாகிய சுக்கிலசுரோணிதங்களே மாதா கருப்பத்திற்பிண்டமாகி மேலும், மாதாவுண்ட அன்னசாரங்களையருந்திக் கரசரணாதிய அவயவாகாரமாகிப் பூமியிற் சனித்தபின்னரும், அன்னசாரமாகிய பாலையும் அன்னத்தையுமேயுண்டு, வளர்ந்து பருத்துச் சீவித்து அன்னக்குறைவால் மரித்து நாய் நரி கழுகாதிகளுக்கு அன்னமாவதுமன்றி அன்னகாரணமாகிய பிருதிவியிற்றானே லயமாகின்றமையினென அறிக.

(பிரமாணம்.)

(சாமவேதம் மைத்திராணியோபநிஷத் ௬-வது பிரபாடகம்)

பிருதிவியை ஆசிரயித்திருக்கிற பிரஜைகள் அன்னத்தினாலுண்டாகிறார்கள். அன்னத்தினால் ஜீவிக்கிறார்கள். முடிவில் அன்னசொரூபமான பூமியிலேயே லயமடைகிறார்கள்.

வினா:—தூலசரீரத்தைக் கோசமென்றது யாதினாலெனின். (2)

விடை:-கத்தியையுறைமறைத்தல்போல நான், மனுஷ்யன், நான் பிராஹ்மணன், நான் பிரஹ்மசாரி, நான் பருத்தேனிளைத்தேனென அகஞ்சத்தார்த்தமாகிய ஆத்மாவை மறைத்துக்கொண்டிருத்தலினென அறிக.

வினா:—கூட்டினுள் குருவி யிருப்பதுபோலத் தூலசரீரத்தினுள் ஆத்மாவெனவோர் பொருளிருக்குமாயின், அதனைத் தூலசரீரம் மறைக்குமெனல் பொருந்தும். தூலசரீரங்களைப் பிளந்து தோலிரத்தாதிகளை வேறுவேறாகப் பிரித்துப் பார்க்கில் ஆத்மாவென ஓர் பொருள் காணக்கிடையாமையால் தூலசரீரமே ஆத்மாவாகும். ஆதலின் தூலசரீரத்துக்கு வேறாக ஆத்மாவுண்டெனலும் அதனைத் தூலசரீரமறைக்கிறதெனலும் அசம்பாவிதமெனின். (3)

விடை:-கடத்துள்ளிருக்கும் பதார்த்தங்களையும் துவாரவாயிலாக வெளியிலிருக்கும் பதார்த்தங்களையும் கடத்துள்ளிருந்து விளக்கிவைக்கின்ற தீபமானது கடத்துக்கன்னியமாகப் பிரகாசித்துக்கொண்டிருப்பதுபோலத் தூலசரீரத்தினுள்ளிராநின்ற மனாதிதத்துவங்களையும் இந்திரியவாயிலாக வெளியிலிருக்கும் விஷயங்களையும் அறியாநின்ற ஆத்மா சரீரத்தினுள் அறிவாக விளங்கிக்கொண்டிருப்பதைப் பகலிற் சூரி

யனையறியாத கோட்டான் பட்சியைப்போல அறியாமல் தூலசரீரத்தினுள் ஆத்மா இல்லையென்பதே அசம்பாவிதமும் சுருதியுத்தியனுபவங்கட்கு விரோதமுமாமென அறிக.

வினா:—தூலசரீரம் ஆத்மாவென்பதற்கு விரோசனமதானுசாரமான பல சுருதிகளிருத்தலினாலும், அரசனுள்ளபோது இராச்சிய விவகாரம் நடக்குதல்போலத் தூலசரீரமுள்ளபோது இடுதலேற்றலாதி விவகாரங்கள் நடக்குதலாதிய யுத்திகளிருத்தலினாலும், அகவிருத்திக்கு விஷயமாயுள்ளது ஆத்மாவென்னும் சுருதிகட்கேற்க, நான் மனுஷ்யன் நான் பருத்தேனிளைத்தேனென அகவிருத்திக்குத் தூலசரீரம் விஷயமாகின்ற அனுபவமிருத்தலினாலும் தூலசரீரத்தை ஆத்மாவெனல் சுருதியுக்தியனுபவங்கட்கு விரோதமில்லையேயெனின். (4)

விடை:—சுழுத்தி மூர்ச்சை சமாதிகளிற்றூலசரீரமிருந்தும் இடுதலேற்றலாதி விவகாரங்கள் நடவாதிருக்கத் தூலசரீரமுள்ளபோது இடுதலேற்றலாதி விவகாரங்கள் நடக்கின்றனவெனலும், எதுமமதாவிருத்திக்கு விஷயமோ அது அகவிருத்திக்கு விஷயமல்லவென்பது துணிபாயிருக்க. என்தேகமென மமதாவிருத்திக்கு விஷயமாகின்ற தூலசரீரத்தை அகவிருத்திக்கு விஷயமாகிய ஆத்மாவெனலும் அத்தியாசமேயாம் இஃதன்றிச் சர்வஞ்ஞனாகிய ஈசுரனால்வெளியிட்டரு

ளியநான்குவேதங்களும் அவைகளை முன்னூல்களாகக் கொண்டொழுகும் பிரஹ்மசூத்திரமுதலிய வழிநூல்களும், சார்பு நூல்களும் சுருதிகளாகும். அச்சுருதிகளுக்கு அவிரோதமாகிய திருட்டாந்தங்கள் யுத்திகளாகும். இவ்விரண்டிற்கு மொத்த அனுபோகம் அனுபவமாகும். அவைகளை விடுத்து அஞ்ஞானத்தாற் சனனமரணாதி சம்சாரத்திற்சுழலும் பிராந்தர்களாகிய விரோசனனாதியர் கூறிய நூல்களைச் சுருதிகளெனவும், இவ்வாபாச நூல்களுக்கனுசாரமாகிய குயுத்திகளை யுத்திகளெனவும், இவ்விரண்டிற்கும் ஒத்ததாகக் கானலைச்சலமென்றறிக்கதுபோல அனாத்மாவை ஆத்மாவென்றிந்த அத்தியாசானுபவத்தை யதார்த்தானுபவமெனவும்மயங்கி ஆத்ம இலக்கணம் அற்பமேனுமின்றி அனாத்ம இலக்கணங்களே யமையப்பெற்ற தூலசரீரத்தை ஆத்மாவெனக் கூறுதல் உண்மையாகிய சுருதி யுத்தி யனுபவங்கட்கு விரோதமென்பதே சித்தாந்தமென அறிக.

வினா:—ஆத்ம இலக்கணங்களெவை அனாத்ம இலக்கணங்களெவை யெனின். (5)

விடை :-இறப்பெதிர்வு நிகழ்வு என்னும் முக்காலத்தினு முள்ளதாகிய (சத்து) சகலத்தையு மறிவதாகிய (சித்து) பரமப் பிரீதிக்கு விஷயமாகிய (ஆனந்தம்) கண்டப்படாததாகிய (அகண்டம்) விகாரமின்றியதாகிய (நிருவிகாரம்) அன்

னியப்படாமல் தானாகவேயுள்ள (அனன்னியம்) ஆதிய இலக்கணங்கள் ஆத்ம இலக்கணங்களாம். இவ்விலக்கணங்கட்கு மாறாகவுள்ள அசத்து, சடம், துக்கம், கண்டம், விகாரம், அன்னியம், ஆதிய இலக்கணங்கள் அனாத்ம இலக்கணங்களாகுமென அறிக.

வினா :-நான் சென்றவருடம் இராமேசுரத்திலிருந்தேன், இவ்வருடம் சிதம்பரத்திலிருக்கிறேன், வருகிறவருடம் வாரணாசியிலிருப்பேன் எனத் தூலசரீரத்தை மூன்றுகாலத்தினு முள்ளதாக விவகரிக்கின்றமையால் (சத்திலக்கணமும்) தன்னைப்பற்றிய பதார்த்தங்களையும், சிதோஷ்ணாதிகளையும், தூலசரீரமறிந் தனுபவிக்கையால் (சித்திலக்கணமும்) மனைவி புத்திர தனதானியாதிகள் தூலசரீரத்துக் குபகாரமாமேல் அவைகளிற் பிரியமும் அல்லனவாயின் வெறுப்புஞ் சனிக்கின்றமையினாலும் தயிலோதகமஞ்சனம், கிருதகுளபாயசபவலக்ஷண போசனங்களால் சகலரும் தூலசரீரத்தையே யுபசரித்தலினாலும் பரமப்பிரீதிக்கு விஷயமாயுள்ள (ஆனந்த இலக்
ணமும்) கரசரணாதி அவயவங்கள் வேறு வேறாகக்கண்டப்பட்டிராமல் ஒரு சரீரமாகவே யிருத்தலால் (அகண்ட இலக்
கணமும) மனுஷ்யனென்பது மாறுபடாமலிருத்தலால் (நிரு
விகார இலக்கணமும்) நான் மனுஷியன் நான் பிராஹமணனெ
னத் தானாகவே வழங்கப்படுகின்றமையால் (அனன்னியஇலக்
கணமும்) ஆகிய ஆத்ம இலக்கணங்கள் தூலசரீரத்தினிடை

மாகக் காணப்படுகின்றமையால் தூலசரீரத்தை ஆத்மாவா
கிய தானெனக் கூறலாமெனின். (6)

விடை :—சென்றவருடம் இவ்வருடம் வருகிறவருடமா
கிய மூன்றுவருடங்களும் நிகழ்காலத்துள்ளும் அற்பகாலத்தி
னும் அற்பகாலமாதலால் இவ்வற்பகாலத்துள்ளது சத்திலக்
கணமன்றாம். சிருட்டிக்கு முன்னுள்ள பூதகாலமும் மகாப்பிர
ளயத்துக்குப் பின்னுள்ள பௌஷியத்காலமும் சிருட்டிக்கும்
பிரளயத்துக்கும் மத்தியிலுள்ள வர்த்தமான காலமுமாகிய
மூன்றுகாலத்தினுமுள்ளது சத்திலக்கணமாகும். இவ்விலக்
கணம் அற்பமேனு மமையப்பெறாமல் கருவாயுதித்தற்கு
முன்னரும், மரணமுற் றழலிற் கொளுத்தப்பட்ட பின்னரும்,
சுழுத்திமூர்ச்சை சமாதிகாலங்களினும் இல்லாததுந் தவிர
சாக்கிறகாலத்தினும் கடத்தை மண்மயமாக அபவாதிக்
கிற் கடத்துக்குச் சொரூபமில்லாததுபோலத் தூலசரீர
த்தைப் பஞ்சபூதமயமாக அபவாதிக்கில் அது சொரூப
மின்றிய அபாவப்பொருளே யாகின்றமையால் (அசத்தா
யும்) தன்னைச்சூழ்ந்த பதார்த்தங்களையும் சீதோஷ்ணாதிகளை
யும் சரீரத்துக்கு வேறாகிய ஆத்மா அறிகிறதேயன்றிச் சரீர
மறிவதன்றாம், அறியுமெனின், சுழுத்தி மூர்ச்சை சமாதி
மரணகாலங்களினும் தூலசரீரம் தன்னைப்பற்றிய பதார்த்
தங்களையும் சீதோஷ்ணாதிகளையும் அறியவேண்டும், அங்ங

ணமறியாமையாற் (சடமாயும்) மாவானது வெல்லத்தோடு
கூடியபோது மதுரமாயும் கூடாதபோது மதுரமின்மையதா
மிருப்பதுபோல ஆன்மா தூலசரீத்தோடுகூடியபோது
ஆனந்தரூபமாயும் கூடாதபோது துக்கரூபமாயுமிருக்கவே
ண்டும், அங்ஙனமின்றிச் சாக்கிரத்தில் கூடியிருக்கும்போது
துக்கானுபவியாயும் சுழுத்திசமாதியில் கூடாதிருக்கும்போது
சுகானுபவியாயுமிருக்கிறது. வெல்லமானது மாவுடன்கூடிய
போதும் கூடாதபோதும் மதுரமாகவே யிருப்பதுபோலத்தூ
லசரீரம் ஆத்துமாவுடன் கூடியபோதும் கூடாதபோதும்
பிரியத்துக்கு விஷயமாகவேயிருக்கவேண்டும், அங்ஙனமின்றி
ஆன்மாவுடன் கூடியிருக்கும்போது நரை திரை மூப்பு வி
யாதிகளினாலும், மரணமாகி ஆன்மா நீங்கியபோது பிரேத
மாய் வீங்கிவெடித்து நாறுதலினாலும், பிரியத்துக்கு விஷய
மாகாமல் வெறுப்புக்கே விஷயமாதலால் (துக்கமாயும்) கர
சரணாதி அவயவங்கள் பிரிந்திராமல் சேர்ந்திருப்பது அக
ண்ட இலக்கணமன்றாம். ஓர்காலத்துள்ளதாய் மற்றோர் கா
லத்தில்லாததாயிராமல் எல்லாக்காலங்களினும் ஓர் தேசத்
துள்ளதாய் மற்றோர் தேசத்தில்லாததாயிராமல் எல்லாத் தே
சங்களினும் ஓர் வஸ்துவிலுள்ளதாய் மற்றோர் வஸ்துவிலில்
லாததாயிராமல் எல்லா வஸ்துக்களினும் வியாபித்திருப்ப
தே அகண்ட இலக்கணமாகும். இவ்விலக்கணம் அற்பமேனு

மமையப்பெருமல் ஜீவிக்குங்காலத்திருந்து சனித்தற்குமுன்னரும் மரித்தபின்னரும் இராமையால் காலத்தினுனும்; காசியிலிருக்கும்போது இராமேசுரத்தினும் கருப்பததிலிருக்கும்போது வெளியினும் வெளியிலிருக்கும்போது கருப்பத்தினுமில்லாமையால், தேசத்தினுனும், தூலவஸ்துக்களிலொன்றுயிருந்து சூட்சும சரீரதத்துவங்களிலொன்று யிராமையால் வஸ்துவினுனும் பின்னப்பட்டு நான்கு முழமட்டாயிருத்தலால் (கண்டமாயும்) மனுஷ்யனென்பது மாறுபடாமலிருப்பது நிருவிகார இலக்கணமன்றும். சனித்தல் மரித்தலாதி விகாரங்களின்றி யிருப்பதே நிருவிகார இலக்கணமாகும். இவ்விலக்கணம் அற்பமேனுமமையப் பெருமல் கருப்பத்திற் குழம்பாயிருந்து பிண்டமாகத் திரளுதல் அவயவாகாரமாகுதல் சனித்தல் வளருதல் பருத்தல் இளைத்தல் மரித்தலாதிகளைப் பொருந்துதலால் (விகாரமாயும்) அத்தியாசத்தால் அகம்புத்தி செய்யப்படுவது அனன்னிய இலக்கணமன்றும். ஓர் காலததினும் மமதாவிருத்திக்கு விஷபமாகாமல் எப்போதும் அகவிருத்திக்கே விஷயமாயிருப்பது அன்னியவிலக்கணமாகும். இவ்விலக்கணம் அற்பமேனுமமையப்பெருமல் என் சரீரம் பருத்தது இளைத்தது என மமதாவிருத்திக்கு விஷயமாகின்றமையால் (அன்னியமாயும்) பஞ்சபூதகாரியமானமையால் (உற்பத்தியுடையதாயும்) நியமமின்றி நீர்க்குமிழிபோல

ழிவதாயிருத்தால் (அநித்தியமாயும்) உள்ளிற்சார்ந்த கிருதகுள பாயசம் வெளியிற்சார்ந்த புட்பசந்தனுதி பரிமளவஸ்துக்களையும் துர்க்கந்த வஸ்துக்களாகச் செய்தலுமன்றி நவத்துவாரங்களினுனும் மலமூத்திரகோழையாதிகளை யொழுக்கிக் கொண்டிருத்தலால் (அசுத்தமாயும்) இது தேகமெனக்கடம்போல அறியப்படுதலால் (திரிசியமாயும்) உள்ள அனுத்ம இலக்கணங்களைப் பொருந்திய அன்னமயகோசமாகிய தூல சரீரத்தை ஆத்மாவெனல் தாணுவைப் புருடனெனல்போல மயக்கமாமென அறிக.

வினு :—அன்னமயகோசம் ஆத்மாவல்லவென்பதற்குச் சுருதியுத்தி அனுபவங்களெவை யெனின். (7)

விடை :—(கவி) என்னுடைய புத்தியினுவெண்ணினேனுனிச் சகநானல்லமலவுடல் நானல்லவென்னும் (வாசிட்டமும்) (கவி) இடையுறுமென்பினை நரம்பினுர்த்திடாப்புடையுறுமிறைச்சியாற்பொதிந்து போக்கற மிடைதருதோலினுல் வேயப்பட்டதோருடலினையானென வுரைக்கவொண்ணுமோ வென்னும் (பாகவதமும்) (கவி) திரிசியமாய்ச் சிதைகின்றவுடல் நானல்லவென்னும் (ரிபுகீதையும்) (கவி) மேதைதொக்கத்தியாதிமேவிய கூட்டமான ஏதமாந்தேகம் நானென்றெண்ணுவன் மூடனுனேன். என்னும் (விவேகசூடாமணியும்)(கவி) பிறிவதெப்படியென்றக்கால் பிணமாகுமுடல் நா

னென்னும் அறிவினைக்கொல்லவேண்டுமென்னும் (கைவல்ய நவநீதமும்) (கவி) அறிகின்ற பொருளென்றும் அறிவானில்வேறேயானாலிவ்வூனாக னானென்னலாமோ செறிகின்ற புள்ளல்லவே கூடிவ்வகையே சேடமானவுடல் நின்னில்வேறென்றுதெளியே யென்னும் (சசிவண்ணபோதமும்) சுருதிகளாகும்) விளக்கப்படு பொருளாகிய கடபடாதிகள் விளக்கும் பொருளாகிய தீபத்துக்கன்னியமாவதுபோல அறியப்படு பொருளாகிய அன்னமயகோசம் அறியும் பொருளாகிய ஆத்மாவுக்கன்னியமென்பதும் பலவேடந்தரித்துத்தாளதாரதம்மியப்படி நடிக்குங்கூத்தன் கூத்தைப்பார்க்கும் பிரபுவுக்கு அன்னியமாவதுபோல பால்ய கௌமாராதிய பலபருவங்களையடைந்து கன்மதாரதம்மியப்படி நடிக்கும் அன்னமயகோசம் அதனையறிந்துகொண்டு சாட்சிமாத்திரமாக இருக்கின்ற ஆத்மாவுக்கன்னிய மென்பது யுத்திகளாகும். அன்னியமாயிராநின்ற வஸ்திரத்தை என் வஸ்திரமென்பதுபோல் வியட்டியாக என் சிரம், என் மார்பு, என்காலென்பதும், சமட்டியாக என் தேகமென்பதும் அனுபவமாகுமென அறிக.

வினா:—அன்னமயகோசம் அகமென்னும் புத்தியைவிடுவதால் வரும் பலன் யாதெனின். (8)

விடை:-அதற்குள்ள சனனமரண, நரை, திரை, மூப்பு வியாதிகளும் அவைகளாற்றோன்றுந்துக்கங்களுந்தனக்கில்லாமற்போவதென அறிக.

(பதம்)	(பொருள்)
சூட்சுமசரீரம் மூன்று கோசங்களாயிருக்கும் எங்ஙனமெனின்	வெளி.

(பதம்)	(பொருள்)
பிராணனும் கன்மேந்திரியமுங்கூடிப் பிராணமயகோசம்	பிராணவாயுவும் கன்மேந்திரியமுஞ்சேர்ந்து பிராணமய மறைப்பாம்

வினா:—பிராணனல்லாத கன்மேந்திரியங்களையும் பிராணமயமென்றது யாதினாலெனின் (9)

விடை:—பிராணமென்பது பெலம். பெலமயமாகச் சலிக்கின்ற பிராணவாயுவின் பெலத்தை கன்மேந்திரியங்கள் பெற்றே தத்தந்தொழில்களைச் செய்கின்றவைகளாக இருத்தல் பற்றியென அறிக.

வினா:—இவைகளைக் கோசமென்றது யாதினாலெனின் (10)

விடை:—வீணையைக் கவுசனைமறைத்தல்போல நான் பலவான், பலவீனன், நான் வசனித்தேன் கமனித்தேனென அகஞ்சத்தார்த்தமாகிய ஆத்மாவைமறைக்கின்றமையினென அறிக.

வினா:—பிராணனுக்கன்னியமாக ஆத்மாவென வோர் பொருளிருக்குமாயின் அதனைப்பிராணமயகோசமறைக்கிற

தெனல் பொருந்தும் அவைகளைச் சோதிக்கில் பிராணாதிகன்
மேந்திரியங்களைத் தவிர ஆத்மாவெனவோர்பொருள் காணக்
கிடையாமையால் பிராணகன்மேந்திரியங்களே ஆத்மாவாகும்
அவைகட்கன்னியமாக ஆத்மாவுண்டெனலும் அதனைப்பிரா
ணாதிகள் மறைக்கிறதெனலும் அசம்பாவிதமெனின். (11)

விடை :—வீட்டினுளிருந்து வெளியேபோதலும் உள்
ளே வருதலுமாக இராநின்ற குழந்தையைப் பார்த்துக்கொ
ண்டிராநின்ற பிதாவானவன் அக்குழந்தைக் கன்னியமாக
இருப்பதுபோல இருதயத்திருந்து இடைகலை பிங்கலைமார்க்க
மாகத் தூலவாயுவை வெளியிற்றள்ளுதலும் உள்ளிலிழுத்தலு
மாகச் சலித்துக்கொண்டிராநின்ற பிராணனை அறியாநின்ற
ஆத்மா பிராணனுக்கன்னியமாக விளங்கிக்கொண்டிருப்பதை
நாவிலுள்ள வெல்லத்தின் சுவையையறியாத சுரரோகியைப்
போலறியாமல் பிராணாதி கன்மேந்திரியங்களுக்கன்னியமாக
ஆத்மா இல்லையெனலே அசம்பாவிதமும், சுருதியுக்தியனு
பவங்களுக்கு விரோதமுமாமென அறிக.

வினா :—பிராணன் ஆத்மாவென்பதற்கு இரணிய கருப்
பவுபாசிகள் மதானுசாரமான பலசுருதிகளிருத்தலினாலும்
பிராணனடங்கியபோது தேகம்பிணமாதல், சகலமுமடங்
கிய சுழுத்தியில் பிராணன் ஜீவிதமாயிருத்தல், காற்றுள்ள
போது கப்பலோடுந்தொழில் நடக்குதல் போலப்பிராணனுள்
ளபோது சரீராதிகளின் தொழில்நடக்குதல் முதலிய யுத்திக

ளிருத்தலினாலும், அகவிருத்திக்கு விஷயமாயுள்ளது ஆத்மா
வென்னுஞ் சுருதிகட்கேற்க நான் பலவான் நான் பலவீனன்,
நான் வசனித்தேன் கொடுத்தேனெனப் பிராணாதி கன்மேந்
திரியங்கள் அகவிருத்திக்கு விஷயமாகின்ற அனுபவமிருத்த
லினாலும் பிராணமயகோசத்தை ஆத்மாவெனல் சுருதியுக்தி
யனுபவங்கட்கு விரோதமில்லையேயெனின். (12)

விடை:-சமாதி மூர்ச்சைகளிற் பிராணனடங்கியபோது
தேகம் பிணமாகாதிருத்தலும் பிராணன் தோன்றாதடங்கி
யிராநின்ற விருக்ஷங்கள் ஜீவித்தலும் காணப்படுகின்றமை
யால்பிராணனடங்கியபோது, தேகம் பிணமாகுமென்றதும்
மீகாமன் கப்பலைநடத்த முயற்சியாதபோதுகாற்றிருந்தும் கப்
பலோடுந்தொழில் நடவாததுபோல மனமடங்கிய சுழுத்தியில்
பிராணனிருந்தும் சரீராதிகளின் தொழில் நடவாதிருக்கின்ற
மையால் பிராணனுள்ளபோது சரீராதிகளின்தொழில் நடக்கி
றதெனலும், எது மமதாவிருத்திக்கு விஷயமோ அது அகம்
விருத்திக்கு விஷயமல்லவென்பது துணிபானமையின் என்
பிராணன், என் வாக்கு, என்கைகாலென மமதாவிருத்திக்கு
விஷயமாகின்றபிராணமயகோசத்தை, அகம்விருத்திக்குவிஷ
யமாயுள்ள ஆத்மாவெனலும் அத்தியாசமேயாம். இஃதன்றி
இயற்கை ஞானபரனாகிய ஈசுவரனால் வெளியிட்டருளிய வே
தாதிகளும் அவைகட்கொத்த திருட்டாந்தங்களும் அவ்விரண்
டினுக்கு மொத்த அனுபோகமும் சுருதியுக்தியனுபவங்களா

கும். அவைகளையன்றி அஞ்ஞானத்தாற் சனனமரணசமுசாரத்திற் சுழலும் இரணியகருப்பவுபாசிகள் கூறும் ஆபாசநூல்களைச் சுருதிகளெனவும் இவ்வாபாசநூல்களுக்கனுசாரமாகக் கூறும் குயுத்திகளை யுத்திகளெனவும் இவ்விரண்டிற்குமொத்ததாகத் தாணுவைப் புருடனாகக் கண்டதுபோற்கண்ட அத்தியாசானுபவத்தை யதார்த்தானுபவமெனவும் மயங்கி, ஆத்ம இலக்கணம் அற்பமேனுமமையப்பெறுமல் அனாத்ம இலக்கணங்களேயமையப்பெற்ற பிராணமயகோசத்தை ஆத்மாவெனக் கூறுதல்உண்மையானசுருதியுத்தி அனுபவங்கட்கு விரோதமென்பதே சித்தாந்தமென அறிக.

வினு :—பிராணனைச் சச்சிதானந்தாதி யிலக்கணங்களுடையதல்ல வென்பது யாதினுலெனின். (13)

விடை :-பிராணனைச் சத்தெனின் முக்காலத்தினுமுள்ளதாயிருக்கவேண்டும் அங்ஙனமின்றி யுதித்தற்கு முன்னரும் நசித்தற்குப் பின்னரும் இல்லாததுந் தவிர மத்தியகாலத்தினும் காரியமாகிய பூடணத்தைக் காரணமாகிய பொன்மயமாக அபவாதிக்கில் பூடணம் அபாவப்பொருளாவதுபோல அதன்காரணமாகிய பூதமயமாக அபவாதிக்கிற் பிராணன் அபாவப்பொருளேயாகின்றமையால் அசத்தாயும், சித்தெனின் சகலத்தையும் அறியும் அறிவாகவே யிருக்கவேண்டும். அங்ஙனமின்றிச் சுழுத்தியில் மூக்கிலுள்ள நகை கழற்றலையும் இன்ன இடத்திலிருந்து இன்னவழியாக இயங்குகிறேமென்பதையு மறியாமையால் சடமாயும், ஆனந்தமெனின் பிரியத்துக்கு விஷயமாக இருக்கவேண்டும். அங்ஙனமின்றிப் பசிதாகமூச்சடைப்பு மூச்செறிவாதிகளால் வெறுப்புக்கு விஷயமாயிருத்தலால் துக்கமாயும், அகண்டமெனின் கண்டப்படாமலிருக்கவேண்டும். அங்ஙனமின்றி நான்குமுழ அளவாகிய சரீரத்துள் மாத்திரம் இயங்குகின்றமையால் கண்டமாயும் நிருவிகாரமெனின் விகாரப்படாமலிருக்கவேண்டும் அங்ஙனமின்றி சூட்சுமபூதத்திருந்துண்டாதல் கெடுதல் பலம்பலமின்மையாதிகளையுறுதலால் விகாரமாயும், அன்னியமெனின் அகவிருத்திக்கே விஷயமாயிருக்கவேண்டும்; அங்ஙனமின்றி பிராணனென மமதாவிருத்திக்கு விஷயமாகின்றமையால் அன்னியமாயும் அநாதியெனின் உற்பத்திரகிதமாயிருக்கவேண்டும், அங்ஙனமின்றி சூட்சுமபூதகாரியமானமையால் உற்பத்தியுள்ளதாயும், நித்தியமெனின் நாசரகிதமாயிருக்கவேண்டும்; அங்ஙனமின்றி விதேகமுத்தியில் நாசமடைவதால் அநித்தியமாயும் சுத்தமெனின் அசுத்தமின்றியிருக்கவேண்டும்; அங்ஙனமின்றி ஏப்பமுதலியவற்றால் அசுத்தமாயும் அதிருசியமெனின் அறியப்படாமலிருக்கவேண்டும்; அங்ஙனமின்றிஇடைகலைபிங்கலைவழியாயியங்குதல்வசனித்தலாதி தொழில்கள் அறியப்படுகின்றமையால் திருசியமாயுமுள்ள அந

த்ம இலக்கணங்களைப் பொருந்திய பிராணமய கோசத்தை ஆத்மாவெனல் மயக்கமாமென அறிக.

வினா:—பிராணன் ஆத்மாவல்லவென்பதற்குச் சுருதி யுத்தியனுவங்களெவை யெனின். (14)

விடை:—(கவி) பிரிவுபெறும் நானுவாமுயிர் நானல்ல வென்னும், ரிபுகீதையும் (கவி) உன்னியவாயுவைப்போலுள்ளிலும் வெளியிலும் போயின்னதின் விகாரமாகியெங்குமே யிட்டானிட்டம்; அன்னியந்தனதென்ன அணுவுமேயறியாதத்தால்; பின்னரும் பரவசத்தால் பேசுமீதான்மாவாகாதென்னும், விவேகசூடாமணியும் (கவி) பிராணனுமல்ல தஞ்சிலறிவின்மையாலென்னும், சசிவன்னபோதமும் (கவி) ஊசுமுடலிலுழல்கின்ற காற்றையுணர்வென்பரே பேசுமுறக்கத்தியங்கியுமிங்கறிவேதுமற்று, வீசும்பிராணனையான்மாவலவென்று வேதஞ்சொல்லும், பேசுமனிதர் பொருளறியாமற் பிதற்றுவரே யென்னும் அறிவானந்தசித்தியும் சுருதிகளாகும், இலாயத்திருந்து வெளியிலும் உள்ளிலுஞ்செல்லுதலுடைய குதிரையைப்பார்த்துக் கொண்டிராநின்ற புருடனுக்கு அக்குதிரை அன்னியமாவதுபோலப் பிராணன் இருதயத்திலிருந்து நாசிமார்க்கமாக வெளியிற் போதலும் வருதலுமாக இருப்பதையறிந்து கொண்டிராநின்ற ஆத்மாவுக்கு அப்பிராணன் அன்னியமென்பது யுத்தியாகும். என் கஜம், என் பரி, என்பதுபோல என் பிராணன், என்வாக்கு என்பது அனுபவமாகுமென அறிக.

வினா:—பிராணமயகோசம் அகமென்னும் புத்தியை விடுவதால் வருமிலாபம் யாதெனின். (15)

விடை:—பசி, தாகம், பலம், பலமின்மையாதிகளும் வசனாதிகளும் அவைகளால் வருந்துக்கங்களுமில்லாமற்போவதென அறிக.

(பதம்)	(பொருள்)
மனதும் ஞானேந்திரியமுங்கூடி மனோமயகோசம்	வெளி.

வினா:—மனமல்லாத ஞானேந்திரியங்களையும் மனோமயமென்றது யாதினாலெனின். (16)

விடை:—சுரோத்திராதி ஞானேந்திரியங்கள் சங்கற்பவிகற்பாத்மகமாகிய மனதின் செயலைப்பெற்று தத்தம் விடயங்களைப்பற்றுகின்றனவாக இருக்கின்றனவேயன்றித் தனியே பற்றுகின்றனவாக இராமையினென அறிக.

வினா:-இவைகளைக் கோசமென்றது யாதினாலெனின்(17)

விடை:—புருடனைச் சட்டை மறைத்தல்போல ஆத்மாவை நான் சங்கற்பித்தேன் விகற்பித்தேன் நானிராகிதுவேஷி

நான் கண்டேன் கேட்டேனென மறைக்கின்றமையினென அறிக.

வினு :—மனதுக்கன்னியமாக ஆத்மாவென்ெருரு பொருளிருக்குமாயின் அதனை மனது மறைக்கிறதெனல் பொருந்தும், மனதைச்சோதிக்கில் அதனையன்றி யாத்மாவென வோர்பொருள் காணக்கிடையாமையினுல் மனதே ஆதமாவாகும். ஆதலின் அதற்கன்னியமாக ஆத்மாவுண்டெனலும் அதனை மனது மறைக்கிறதெனலும் அசம்பாவிதமெனின். (18)

விடை :—ஆரணியத்துள்ள, ஓர்மரத்திலிருந்து மற்ருேர் மரத்தைப் பாய்ந்து பற்றுதலும் அதனைவிடுத்து மற்ருேர் மரத்தைப் பாய்ந்து பற்றுதலுமாகச் சஞ்சரிக்கின்ற வானரத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிராநின்ற முனீசுவரன் அவ்வானரத்துக்கன்னியமாக இருப்பதுபோல ஓர் விஷயத்திலிருந்து மற்ருேர் விஷயத்தைப் பற்றுதலும் அதனைவிடுத்து மற்ருேர் விஷயத்தைப் பற்றுதலுமாகச் சலிக்கின்ற மனதையறிந்து கொண்டிராநின்ற ஆத்மாமனதுக் கன்னியமாயிருப்பதைக் கோடையிடிச் சப்தமறியாத செவிடன்போலறியாமல் மனதுக்கன்னியமாக ஆத்மா இல்லையெனலே அசம்பாவிதமும், சுருதி யுத்தியனுபவங்கட்கு விரோதமுமாமென அறிக.

வினு:—மனது ஆத்மாவென்பதற்கு உபாசகாதிய மதானுசாரமான பல சுருதிகளிருத்தலினுனும், ருத்திரதாரி

யுள்ளபோது பதுமையின் நடனத்தொழில் நடக்குதல்போல மனமுள்ளபோது சரீராதிகளின் தொழில் நடக்குதல் முதலிய யுத்திகளிருத்தலினுனும், அகவிருத்திக்கு விஷயமாயுள்ளது ஆத்மாவென்னுஞ் சுருதிகளுக்கேற்க நான் சங்கற்பவான், விகற்பவான், நானிராகி துவேஷி நான் கண்டேன் கேட்டேன் என அகவிருத்திக்கு விஷயமாகின்ற அனுபவமிருத்தலினுனும், மனதை ஆத்மாவெனல் சுருதி யுத்தியனுபவங்கட்கு விரோதமில்லையே யெனின். (19)

விடை :--கூத்தைப் பார்க்கும் எஜமானனில்லாதபோது கூத்தனிருந்தும் கூத்தின் தொழில் நடவாததுபோலப்புத்தி நிச்சயமில்லாதபோது மனதிருந்தும் சரீராதிகளின் தொழில் நடவாதிருத்தலால் மனதுள்ளபோது சரீராதிகளின் தொழில் நடக்குமெனலும், எது மமதாவிருத்திக்கு விஷயமாகிறதோ அது அகவிருத்திக்கு விஷயமல்லவென்பது துணிபானமையின் என் மனது சஞ்சலப்படுகிறது,என்காது செவிடாய்விட்டது, என் கண் குருடாய்விட்டது என மமதாவிருத்திக்கு விஷயமாகின்ற மனோமயகோசத்தை அகம்விருத்திக்கு விஷயமாயுள்ள ஆத்மாவெனலும் அத்தியாசமேயாகும். இஃதன்றி, ஈசுவரனுல் வெளியிட்டருளிய வேதாதிகளும் அவைகட்கொத்த திருட்டாந்தங்களும் அவ்விரண்டிற்கு மொத்த சுவானுபவமுமே, சுருதி யுத்தியனுபவங்களாகும் அவைகளை யன்றி அஞ்ஞானத்தாற் சனனமரண சமு

சாரத்திற் சுழலும் பிராந்தர்களாகிய உபாசகராதியர் கூறும் நூல்களைச் சுருதிகளெனவும் இவ்வாபாசச் சுருதிகட்கனுசாரமாகக்கூறும் குயுத்திகளை யுத்திகளெனவும் இவ்விரண்டிற்கு மொத்ததாக இப்பியை வெள்ளி யென்றறிந்ததுபோல அனாத்மாவை ஆத்மாவென்றறிந்த அத்தியாசானுபவத்தை யதார்த்தானுபவமெனவும், மயங்கி ஆத்ம இலக்கணம் அற்பமேனும் அமையப்பெறாமல் அனாத்ம இலக்கணங்களே யமையப்பெற்ற மனோமயகோசத்தை ஆத்மாவெனக் கூறுதல் மெய்மையாகிய சுருதியுக்தியனுபவங்கட்குவிரோதமென்பதே சித்தாந்தமென அறிக.

வினா:--மனோமயகோசத்தைச் சச்சிதானந்தாதி யிலக்கணங்களையுடைய தல்லவெனக் கூறுவது யாதினாலெனின் (20)

விடை:-மனோமயகோசத்தைச் சத்தெனின் முக்காலத்தினுமுள்ளதா யிருத்தல்வேண்டும்; அங்ஙனமின்றி, சுழுத்தி மூர்ச்சை சமாதிகாலங்களினும் சங்கற்பமயமாக வுதித்தற்கு முன்னரும் நீங்கிய பின்னருமில்லாததுந்தவிர, மத்தியினும் கடத்தை யதன்காரணமாக அபவாதிக்கிற் கடம் அபாவப் பொருளாவதுபோல அதன் காரணமாகிய சூட்சுமபூதங்களாக அபவாதிக்கில் அபாவப்பொருளே யாகின்றமையால் அசத்தாயும், சித்தெனின் சகலத்தையும் அறியு மறிமாகவே யிருக்கவேண்டும்; அங்ஙனமின்றிப் புத்திவிருத்தி யொன்றி

லழுத்தி யிருக்கும்போது சத்தமாதிகளை யறியாமையால் சடமாயும், ஆனந்தமெனின் பிரியத்துக்கு விஷயமாகவே யிருக்கவேண்டும்; அங்ஙனமின்றிக் காமக்குரோதாதிகளை யுற்று வெறுப்புக்கு விஷயமாயிருக்கின்றமையால் துக்கமாயும், அகண்டமெனின், கண்டப்படாத தாயிருக்கவேண்டும்; அங்ஙனமின்றி அந்தக்கரணவிருத்திகளி லொன்றாயிருத்தலால் கண்டமாயும், நிருவிகாரமெனின், விகாரமின்றியதாயிருக்கவேண்டும்; அங்ஙனமின்றித் தோன்றல், திரிதல், கெடுதலாதி விகாரங்களை யுறுதலால், விகாரமாயும், அன்னியமெனின், எப்போதுந்தானாகவே யிருக்கவேண்டும்; அங்ஙனமின்றி என்மனம் என்னிந்திரியமென மமதாவிருத்திக்கு விஷயமாகின்றமையால், அன்னியமாயும், அனாதியெனின் உற்பவராகிதமாயிருக்கவேண்டும்; அங்ஙனமின்றி பஞ்சபூத காரியமாயிருத்தலால் உற்பவமுள்ளதாயும், நித்தியமெனின் நாசரகிதமாயிருக்கவேண்டும்; அங்ஙனமின்றி சுழுத்திமூர்ச்சை சமாதிகளில் நாசமுறுதலால் நித்தியமாயும் சுத்தமெனின் அசுத்தமின்றியதாயிருக்கவேண்டும்; அங்ஙனமின்றிக் காமாதிகளை யுறுதலால் அசுத்தமாயும், அதிருசியமெனின் திருசியமாகாதிருக்கவேண்டும்; அங்ஙனமின்றி இதுமனமென அறியப்படுதலால் திரிசியமாயும் உள்ள அனாத்ம இலக்கணங்களைப் பொருந்திய மனோமயகோசத்தை ஆத்மாவெனல் மயக்கமே யென அறிக.

வினா:—மனோமயகோசம் ஆத்மாவல்லவென்பதற்குச் சுருதியுத்தி யனுபவங்களெவை யெனின். (21)

விடை:— (கவி) பிறந்துநசிக்கின்ற மனமுதனானல்லவென்னும் (ரிபுகீதையும்), (கவி) பரவியே யொடுங்கலாலும் பரிணாமியாதலாலும், விரிதுயர்வடிவதாலும், விடயமாந்தன்மையாலும், உரை மனோமயகோசந் தானுணர்வுருவான்மாவாகாவென்றும் (விவேகசூடாமணியும்)(கவி) கரணமாமனது புந்திகருத்தாவாமவையான்மாவோவென்றும்(கைவல்லியநவநீதமும்), (கவி) இனமுறவெண்ணவுள்ள கரணத்திலொன்றிதெனலாவிதென்னதெனலால், மனமுளமன்னவென்றவதனாலுமல்லவென்றும் (சசிவண்ணபோதமும்) (சுருதிகளாகும்) தீபத்தைப்பார்க்கின்ற கண்ணுக்குத்தீபம்அன்னியமாவதுபோலவிடயாகாரமாக மேலுமேலும் உதியாநின்ற மனத்தையறிந்துகொண்டிராநின்ற ஆத்மாவுக்கு மனது அன்னியமென்பது யுத்தியாகும், அன்னியமாகிய மனைவிமக்களை யென்மனைவியென்மக்களென்பதுபோல என்மனம், என்செவியென்பது அனுபவமாகுமென அறிக.

வினா:—மனோமயகோசத்திலுள்ள அகம்புத்தியை விடுவதால் வரும் பலம்யாதெனின். (22)

விடை:—இராகம், துவேஷம், பயம், செவிடு, குருடு ஆதிபதருமங்களும் அவைகளாலுண்டாகுந் துக்கங்களு மில்லாமற் போவதென அறிக.

(பதம்)	(பொருள்)
புத்தியும் ஞானேந்திரியங்களும் கூடி விஞ்ஞானமயகோசமாம்	வெளி.

வினா:—புத்தியை விஞ்ஞானமயமென்றது யாதினாலெனின். (23)

விடை:—விசேட ஞானமென்னும் அறிவையுடையதாயிருத்தலினென அறிக.

வினா:—புத்தியல்லாத சுரோத்திரமாதிய ஞானேந்திரியங்களையும் விஞ்ஞானமயமென்றது யாதினாலெனின். (24)

விடை:—சுரோத்திரமாதிய ஐந்திந்திரியங்களும், விஞ்ஞானமயமாயுள்ள புத்திவிருத்தி சம்பந்தித்தபோதுதான் தத்தம் விடயங்களை யறியுஞ் செயலுள்ளனவாகின்றமையினென அறிக.

இதுநிற்க. பிராணமயம், மனோமயம், விஞ்ஞானமயமென்பவற்றில் முறையே கன்மேந்திரியங்களைப் பிராணமயமென்றதற்கும், ஞானேந்திரியங்களை மனோமயம் விஞ்ஞானமயமென்றதற்கும், வேறு காரணங் கூறுதலுமுளது. அது இந்நிரூபகத்தில் மேல்வரும் 31-வது விடையிலெழுதப்பட்டிருக்கிறது ஆண்டு கண்டுகொள்க.

வினா:—விஞ்ஞானமயத்தைக் கோசமென்றது யாதினாலெனின். (25)

விடை :—புளியம்பழத்தைத் தோமேமறைப்பதுபோல ஆத்மாவை நானிச்சயவான் யூகவான் நான்கண்டேன் கேட்டேனென மறைக்கின்றமையினென அறிக.

வினு :—விஞ்ஞானமயத்துக் கன்னியமாக ஆத்மாவென வோர் பொருளிருக்குமாயின் அதனை விஞ்ஞானமய மறைக்குமென்பது பொருந்தும். விஞ்ஞானமயத்தைச் சோதிக்கில் அதனையன்றி ஆத்மாவென வோர்பொருளும் காணக்கிடையாமையால் விஞ்ஞானமயமே ஆத்மாவாகும். அதற்கன்னியமாகஆத்மாவுண்டென்பதும் அதனை விஞ்ஞானமய மறைக்குமென்பதும் அசம்பாவிதமெனின். (26)

விடை :—கடபடாதிகளை மறைத்திராநின்ற அந்தகாரத்தை நிவர்த்திக்கின்ற தீபத்தையும் தீபமவிந்தபோது அதனபாவத்தையும் பார்க்குங்கண் தீபத்துக் கன்னியமாக இருப்பதுபோலச் சாக்கிரத்தில்விடயங்களைமறைத்திராநின்ற ஆவரணத்தைப் பங்கஞ்செய்கின்ற விஞ்ஞானமயமாகிய புத்திவிருத்தியின் விகாசத்தையும் சுழுத்தியில் அதன் சங்கோசத்தையும் அறியாநின்ற ஆத்மா அவ்விஞ்ஞானமயத்துக் கன்னியமாக விளங்கிக்கொண்டிருப்பதைப் பூரணச்சந்திரனை யறியாத பிறவிக்குருடன்போலறியாமல் விஞ்ஞானமயத்துக் கன்னியமாக ஆத்மாஇல்லையெனலே அசம்பாவிதமும், சுருதியுத்தி யனுபவங்களுக்கு விரோதமுமாமென அறிக.

வினு :-விஞ்ஞானமயமே ஆத்மாவென்பதற்கு க்ஷணிக விஞ்ஞானவாதிகளான பௌத்தமதானுசாரமான பல சுருதிகளிருக்கின்றமையினனும் உபாத்தியாயருள்ளபோது பள்ளிப்பிள்ளைகள் படிக்கும் விவகாரங்கள் சரியாக நடக்குதல்போல புத்தியுள்ளபோது இந்திரிய விவகாரங்கள் சரியாகநடக்குதல் முதலிய யுத்திகளிருப்பது மல்லாமல் அகவிருத்திக்கு விஷயமாயுள்ளது ஆத்மாவென்னுஞ் சுருதிக்கேற்க நானிச்சயவான் யூகவான், நான்கண்டேன், கேட்டேனென விஞ்ஞானமயத்தை யகவிருத்திக்கு விஷயமாக விவகரிக்கும் அனுபவமிருத்தலினனும், விஞ்ஞானமயத்தை ஆத்மாவென்பது சுருதியுத்தி யனுபவங்கட்கு விரோதமில்லையேயெனின். (27)

விடை :—சூரியகிரண சம்பந்தமில்லாத சருப்பணத்து ..த் திரணமாதிகளைத் தகிக்குஞ்சத்தியில்லாததுபோல ..த்மப்பிரதிபலின சம்பந்தமில்லாத புத்திக்கு இந்திரியங்களைத் தத்தந்தொழில்களிற் செலுத்துஞ்சத்தி யில்லையாம். இஃதன்றிப் பக்ஷவாதம் திமிர்வாதம், முகவாதமுதலிய வியாதிகள் மேலிட்டபோது புத்தியிருந்தும் பாத, பாணி, வாக்காதியிந்திரிய விவகாரங்கள் சரியாக நடவாதிருக்கின்றன. ஆதலின் புத்தியுள்ளபோது இந்திரியாதி விவகாரங்கள் சரியாக நடக்குமென்பதும், எது மமதாவிருத்திக்கு விஷயமோ அது அகவிருத்திக்கு விஷயமல்லவென்பது துணிபானமையின், என்புத்தி தெளிவாயிருக்கிறது அல்லது மயங்கிவிட்

டது என்செவி சத்தமறியவில்லை என்கண் குருடாய்விட்டது என்மமதாவிருத்திக்கு விஷயமாயுள்ள விஞ்ஞானமய கோசத்தை ஆத்மாவென்பதும் அத்தியாசமேயாகும். இஃதன்றிஈசுவரனால்வெளியிட்டருளிய வேதாதிகளும் அவைகட்கொத்த திருட்டாந்தங்களும் அவ்விரண்டினுக்கு மொத்த சுவானுபவமுமே சுருதியுத்தி யனுபவங்களாகும், அவைகட்கு மாறாக அஞ்ஞானத்தாற் சனனமரண சம்சாரத்திற் சுழலும் பிராந்தர்களாகிய பௌத்தராதியர் கூறும் நூல்களைச் சுருதிகளெனவும் அவ்வாபாச நூல்களுக்கனுசாரமாகக் கூறும் குய்யுத்திகளை யுத்திகளெனவும் அவ்விரண்டினுக்குமொத்ததாக இரச்சுவைச் சர்ப்பமாக அறிந்ததுபோல அனாத்மாவை ஆத்மாவாக அறிந்த அத்தியாசானுபவத்தை யெதார்த்தானுபவமெனவும் மயங்கி ஆத்மஇலக்கணம் அற்பமேனுமமையப் பெறாமல் அனாத்மஇலக்கணங்களே யமையப்பெற்ற விஞ்ஞானமயகோசத்தை ஆத்மாவென்பது மெய்ம்மையாகிய சுருதி யுத்தி யனுபவங்கட்கு விரோதமென்பதே சித்தாந்தமென அறிக.

வினா:—விஞ்ஞானமய கோசத்தை சச்சிதானந்தாதி யிலக்கணங்களையுடைய ஆத்மாவல்லவென்பது யாதினாலெனின். (28)

விடை:—விஞ்ஞானமய கோசத்தைச் சத்தெனின் முக்காலத்தினு முள்ளதாயிருக்கவேண்டும்; அங்ஙனமின்றிச்

சுழுத்தி, மூர்ச்சைகாலங்களினும், சாக்கிரத்தில் நிச்சயாத்மகமாகத் தோன்றற்குமுன்னரும் பின்னருமில்லாததுமன்றி மத்தியகாலத்தினும் அலைநுரையாதிகளைக் காரணமாகிய சலமாக அபவாதிக்கில் அலையாதிகள் அபாவப்பொருளேயாவதுபோல அதன்காரணமாகிய சூட்சுமபஞ்சபூதமாக அபவாதிக்கில் விஞ்ஞானமயகோசம் அபாவப்பொருளேயாகின்றமையால் அசத்தாயும், சித்தெனின் சகலத்தையும் அறியும் அறிவாகவே யிருக்கவேண்டும்; அங்ஙனமின்றிப் பிரியமில்லாத விடயங்களைச் சரியாக அறியாமையால் சடமாயும், ஆனந்தமெனின் பிரியத்துக்கு விஷயமாகவே யிருக்கவேண்டும்; அங்ஙனமின்றி ஒன்றை மற்றொன்றாக நிச்சயித்து வருந்துதல் பற்றி வெறுப்புக்கு விஷயமாதலால் துக்கமாயும், அகண்டமெனின் கண்டப்படாமலிருக்கவேண்டும்; அங்ஙனமின்றி அந்தக்கரணவிருத்திகளி லொன்றாயிருத்தலால்கண்டமாயும், நிருவிகாரமெனின் விகாரமின்றியிருக்கவேண்டும்; அங்ஙனமின்றிப் பூதங்களினின்றும் தோன்றல் திரிதல் கெடுதலாதிய விகாரங்களையுறுதலால் விகாரமாயும், அன்னியமெனின் அகவிருத்திக்கே விஷயமாயிருக்கவேண்டும்; அங்ஙனமின்றி என் புத்தி என்னிந்திரியமென மமதாவிருத்திக்கு விஷயமாகின்றமையால் அன்னியமாயும், அனாதியெனின் உற்பத்திரகிதமாயிருக்கவேண்டும்; அங்ஙனமின்றிப் பூதகாரியமானமையால்

உற்பத்தியுள்ளதாயும், நித்தியமெனின்நாசரகிதமாயிருக்கவே ண்டும்; அங்ஙனமின்றி சுழுத்திமூர்ச்சைகளில் அல்லது விதேக முத்தியில் நாசமுறுதலால் அனித்தியமாயும், சுத்தமெனின் அசுத்தமுறுதிருக்கவேண்டும்; அங்ஙனமின்றிக்காமக்குரோதாதி வாசனைகளைப் பொருந்தியிருத்தலால் அசுத்தமாயும், அதிருசியமெனின் திருசியமாகாதிருக்கவேண்டும்; அங்ஙனமின்றி இது புத்தியென அறியப்படுதலால் திருசியமாயும் உள்ள அனாத்ம இலக்கணங்களைப் பொருந்தியிராநின்ற விஞ்ஞானமயகோசத்தை ஆத்மாவெனல் மயக்கமாமென அறிக.

வின :—விஞ்ஞானமயம் ஆத்மாவல்லவென்பதற்குச் சுருதி யுத்தியனுபவங்களெவை யெனின். (29)

விடை :—(கவி) துன்னுபொறிகளுமல்ல மனமுமல்ல துடர்புத்தியல்ல அகங்காரமல்லவென்னும் (வாசிட்டமும்), (கவி) இனமுறவென்னவுள்ள கரணத்திலொன்றிதெனலாவி தென்னதெனலால், மனமுனமன்னமென்றவ தனுவுமல்ல மதியல்லவந்தவகையே, யென்னும் (சசிவன்னபோதமும்), (கவி) ஓதும் விஞ்ஞானகோச முண்மையாமான்மாவாகா தென்னும் (விவேகசூடாமணியும்) சுருதிகளாகும். சூரியப்பிரதிவிம்பத்தைப் பொருந்தி ஆந்தரக்கிரகத்தை விளக்குவிக்கின்ற தருப்பணத்தைப் பிரகாசிப்பிக்கின்ற விம்ப சூரியனுக்கு அத்தருப்பணம் அன்னியமென்பதுபோல, ஆத்மப்பிரதி

விம்பத்தைப் பொருந்தி விஷயங்களை விளக்குவிக்கின்ற விஞ்ஞானமயகோசத்தை யறிந்துகொண்டிராநின்ற ஆத்மாவுக்கன்னியமென்பது யுத்தியாகும், அன்னியமாகிய மனைவி மைந்தராதியரை என் மனைவி, என் புத்திரராதியரென்பது போல என் புத்தி, என் செவி, என் கண்ணென்பது அநுபவமாகுமென அறிக.

வின :—தனக்கு மனைவி மைந்தராதியர் பிரிவுபட்டுத் தனியே யிருப்பதுபோல ஆத்மாவில் நின்றும் புத்திபிரிவுபட்டு ஓர் காலத்திலேனும் தனித்திருப்பதை யறிந்த அனுபவமிருந்தாலன்றோ புத்திவேறென்பதற்கு என் புத்தியென்பது அனுபவமாகும். தீபப்பிரகாசமும் ஆகாயமும், காச்சிய இரும்பும் அக்கினியும் போல விஞ்ஞானமயமாகிய புத்தியும் ஆத்மாவும் வேறுபடாமல் ஒன்றாகிய ஞானரூபமாகவேபிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கின்றமையால் அதனை வேறென்பதற்கு என் புத்தியென்பது வாக்கு மாத்திரமேயன்றி யனுபவமாகாதெனின். (30)

விடை :—தீபப்பிரகாசமும் ஆகாயமும் அபின்னமாகத்தோற்றினும் ஒளிமாத்திரமாயுள்ளது தீபப்பிரகாசமெனவும் பிரகாசத்துக்கு இடங்கொடுத்துக்கொண்டு வெளியாயிருப்பது ஆகாயமெனவும் அறிவதுபோலும், காச்சிய இரும்பும் அக்கினியும் அபின்னமாகத் தோற்றினும் அகலநீளகழி

னமாயிருப்பது இரும்பெனவும் உஷ்ணப்பிரகாச மாத்திரமா
யிருப்பது அக்கினியெனவும் அறிவதுபோலும், புத்தியும் ஆத்
மாவும் அபின்னமாக விளங்கினும் விருப்பு வெறுப்பு அபி
மானநிச்சயாத்மகமாகவும் சுழுத்தியிலடங்கி விரிவதாகவுமிருப்
பது புத்தியெனவும் அறிவுமயமாகப் பிரகாசிப்பதும் சுழுத்
தியாதிகளிலடங்கி விரியாததுமாயிருப்பது ஆத்மாவெனவும்
விவேகத்தால் பிரித்தறியலாகும். இங்ஙனமறிந்த அனுபவச
ம்ஸ்காரபலத்தினானும் சுழுத்தியில் புத்தி அஞ்ஞானத்தில
டங்கி யதன்மயமாகியபோது ஆத்மாவாகிய தானும் அஞ்
ஞானத்திலடங்கி யதன்மயமாகிவிடாமல் அஞ்ஞானத்துக்
குச் சாட்சிமாத்திரமாகச் சேடித்து விளங்கிக்கொண்டிருக்
கின்ற அனுபவசம்ஸ்காரபலத்தினானும் புத்தியை வேறுபடுத்
தியென் புத்தியெனக் கூறுகின்றமையால் அது அனுபவமெ
ன்பதற்கையமின்றென அறிக.

வினா :-விஞ்ஞானமய கோசத்திலுள்ள அகம்புத்தியை
விடுவதால் வருமிலாபமியாதெனின். (31)

விடை :—விஞ்ஞானமயத்தின் விருப்பு வெறுப்பு கருத்
திருத்துவ முதலிய தருமங்களும் அவைகளின் பலமாகிய
ஜனனமரணாதி துக்கங்களுமில்லாமற் போவதென அறிக.

வினா :—பிராணனோடு கன்மேந்திரியங்களும் மனதோ
டும் புத்தியோடும் ஞானேந்திரியங்களுஞ் சேர்ந்து மறைக்

கின்றமையால் அவ்விந்திரியங்களுந்தோன்றப் பிராணகன்மே
ந்திரியமயகோசம், மனஞானேந்திரியமயகோசம், புத்திஞா
னேந்திரியமயகோசமென கோசநாமங்கூறாமல், பிராணமய
கோசம், மனோமயகோசம்,விஞ்ஞானமயகோசமெனப் பிரா
ணன், மனம், புத்திகட்கு மாத்திரம் கோசநாமங்கூறியது
நியாயவிரோதமாமெனின். (32)

விடை :—சாத்திரங்களிலுள்ள வாக்கியங்களின் பொ
ருள்களைக் கிரகிப்பதற்கு இலக்கணாவிருத்தி, குணவிருத்தி,
முக்கியவிருத்தியென விருத்திகள் மூன்றுள. அவைகளில்
முற்சொல்லிய இரண்டு விருத்திகளாலும் பொருள் கொள்
ளாமல் பிற்சொல்லிய முக்கிய விருத்தியால் பிராணமயகோ
சம் மனோமயகோசம் விஞ்ஞானமயகோசமென்னும் வாக்கி
யங்கட்குப் பொருள்கொள்ளில் நியாயவிரோதமல்லவென
அறிக.

வினா:—இலக்கணாவிருத்தி, குணவிருத்தி, முக்கியவிருத்
தியென்பவை யெவை, அவைகளில் முக்கியவிருத்தியால் எங்
ஙனம் பொருள்கொள்வதெனின். (33)

விடை:—இலக்கணாவிருத்தியைப்பற்றிப் பின்வரும் தத்
துவவிவேசனநிரூபகத்தில் (82-வது வினாவிற்குக் கூறும்
விடையில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. ஆண்டுக் கண்டுகொள்க.
நீலோற்பலமென்னும் வாக்கியத்துக்கு நீலம், புட்பமெனப்

பின்னமாகப் பொருள் கிரகிக்காமல் நீலவருணமுள்ளது புட்பமெனப்பொருள் கிரகிப்பதும், அப்படியே அக்கினிமாணவகனென்னும் வாக்கியத்துக்கு அக்கினி பிரஹ்மசாரியெனப் பின்னமாகப் பொருள் கிரகிக்காமல் அக்கினியைப்போல சொலித்துக்கொண்டிருக்கின்ற பிரஹ்மசாரியெனப்பொருள் கிரகிப்பதும் குணவிருத்தியாகும். அரசனானவன் மந்திரி பிரதானிமுதலிய பரிசனங்களோடு மார்க்கத்திற் செல்வதை தூரத்திருந்து பார்த்த ஒருவன் மத்தியிலுள்ள ஒருவனை அழைத்து அங்குச் செல்பவர்கள் யாவர்களெனவினவ மத்தியிலுள்ளவன் அரசன் செல்லுகிறானெனக் கூறக் கேட்டு அவன் கூறியதற்கு அரசனானவன் மந்திரி பிரதானிமுதலியவர்கட்குப் பிரதான (முக்கிய) னாயிருப்பதுபற்றி அவர்களை யரசனில் அடக்கி யரசன் செல்லுகிறானெனப் பொருள் கிரகிப்பது முக்கியவிருத்தியாகும். இதுபோல, பிராணமய கோசம், மனோமயகோசம், விஞ்ஞானமயகோசம் என்னும் வாக்கியங்கட்கு கன்மேந்திரியங்கட்குப் பிராணன் பிரதான (முக்கிய) மாயும் இனமாயும் ஞானேந்திரியங்கட்கு மனமும் புத்தியும் பிரதான(முக்கிய) மாயும் இனமாயுமிருப்பதுபற்றிக் கன்மேந்திரியங்களைப் பிராணனிலடக்கிப் பிராணமயகோசமெனவும் ஞானேந்திரியங்களை மனதினும் புத்தியினுமடக்கி மனோமயகோசம் விஞ்ஞானமய கோசமெனவும் முக்கிய விருத்தியால் பொருள் கொள்ளத்தக்கதென அறிக.

வினா:—கன்மேந்திரியங்கட்குப் பிராணனும், ஞானேந்திரியங்கட்கு மனமும் புத்தியும், பிரதானமும் இனமுமாகுமென்பது யாதினாலெனின். (34)

விடை:-பிராணனையன்றிக் கன்மேந்திரியங்கட்கு இயக்கங்கூடாமையால் கன்மேந்திரியங்கட்குப் பிராணன் பிரதானமும், பிராணனுங் கன்மேந்திரியங்களும் இராஜதாம்சமானமையாலினமும், மனதையும் புத்தியையுமன்றி ஞானேந்திரியங்கட்கு விஷயங்களையறியுந்தன்மை கூடாமையால் ஞானேந்திரியங்கட்கு மனமும் புத்தியும் பிரதானமும், மனமும் புத்தியும் ஞானேந்திரியங்களும் சத்துவாம்சமானமையால் இனமுமென்றதென அறிக,

(பதம்)	(பொருள்)
காரணசரீரமே ஆனந்தமயகோசமாம்	வெளி.

வினா:—காரணசரீரமென்பது யாதெனின். (35)

விடை:—ஜீவாசிரயமாயுள்ள அஞ்ஞானமென அறிக

வினா:—அஞ்ஞானத்தின் செயல் யாதெனின். (36)

விடை;-ஆத்மாவை மறைவுசெய்துகொண்டிருப்பதென அறிக.

வினா:—அஞ்ஞானம் ஆத்மாவை யெங்ஙனம் மறைவு செய்துகொண்டிருக்கிறதெனின். (37)

விடை:—அகம் அஞ்ஞானியெனும்படி ஆத்மாவின் சா
மான்யாம்சத்தை மறைபாமல் விசேடாம்சத்தை மறைவுசெய்
துகொண்டிருக்கிறதென அறிக.

விஞ:—சாமானிய அம்சம் யாது விசேடாம்சம் யாதெ
னின். (38)

விடை:—எது பிராந்திகாலத்திற்றேன்றுகிறதோ எது
வன்றியில் பிராந்தி தோன்றுகிறதில்லையோ, எது அதிகதேச
ங்களினும் அதிககாலங்களினுமிருக்கிறதோ அது சாமானிய
அம்சமாகும். எது பிராந்திகாலத்திற்றேன்றுகிறதில்லையோ,
எது தோற்றுவதால் பிராந்தி நிவர்த்தியாகிறதோ,எது சொற்
பதேசங்களினும் சொற்பகாலங்களினு மிருக்கிறதோ அது
விசேடாம்சமாகும். சாமான்யாம்சம் ஆதாரமெனவும் விசே
டாம்சம் அதிட்டானமெனவும் சொல்லப்படுமென அறிக.

விஞ:-ஆத்மாவுக்குள்ள சாமான்ய அம்சம் யாது விசே
டாம்சம் யாதெனின். (39)

விடை:—நான் அகர்த்தா, நான் அசங்கன், நான் ஆனந்
தவியாபகப் பிரஹ்மமென்பவற்றில் நான் நானென்பது சாமா
னிய அம்சமும்; அகர்த்தா, அசங்கன், ஆனந்தவியாபகப்பிர
ஹ்மமென்பவை விசேடாம்சமுமாமென அறிக.

விஞ:—சாமான்ய அம்சம் அதிகதேச அதிக காலங்
களினும் விசேடாம்சம் சொற்பதேச சொற்பகாலங்களினும்
உள்ளதென்றது யாதினுலெனின். (40)

விடை:—நான் கர்த்தா, நான் மனுஷன், நான் ஜீவன்,
நான் அகர்த்தா, நான் அசங்கன், நான் ஆனந்தவியாபகப் பிர
ஹ்மமென்பவற்றிலுள்ள நான் நானென்னும் சாமானிய அம்
சம் அஞ்ஞானி ஞானிகளாகிய இருவர்களிடத்தினும் அஞ்
ஞானகாலம் ஞானகாலமாகிய இரண்டு காலங்களினும் காண
ப்படுகின்றமையால் அதனை அதிகதேசம் அதிககாலங்களி
லுள்ளதெனவும்; கர்த்தா, மனுஷன், ஜீவனென்னும் விசே
டாம்சம் அஞ்ஞானியிடத்தினும், அஞ்ஞானகாலத்தினு மாத்
திரமன்றி ஞானியிடத்தினும் ஞானகாலத்தினும் காணப்படா
மையினும், அகர்த்தா,அசங்கன் ஆனந்தவியாபகப் பிரஹ்ம
மென்னும் விசேடாம்சம் ஞானியிடத்தினும் ஞானகாலத்தி
னுமாத்திரமன்றி அஞ்ஞானியிடத்தினும் அஞ்ஞானகாலத்தி
னுங் காணப்படாமையினும் அதனைச் சொற்பதேசம் சொ
ற்பகாலங்களிலுள்ள தெனவுங் கூறியதென அறிக.

விஞ:—அஞ்ஞானம் ஆத்மாவின் சாமானியாம்ஸத்
தை மறையாமல் விசேடாம்சத்தைமாத்திரம் மறைத்திருப்
பதெங்ஙன மெனின். (41)

விடை:—மந்தாந்தகாரமானது இரச்சுவிற் சர்ப்பந்தோ
ன்றுதற்கேதுவாக இரச்சுவின் இதுவென்னும் சாமான்யாம்
சத்தை மறையாமல் இரச்சுவென்னும் விசேடாம்சத்தை
மறைத்திருப்பதுபோலஅஞ்ஞானமானது ஆத்மாவிற்கர்த்திரு

த்துவாதி ஜீவத்துவங்கள் தோன்றுதற்கேதுவாக நானென்னும் ஆத்மாவின் சாமான்யாம்சத்தை மறையாமல் அகர்த்தா, அசங்கன், ஆனந்தவிபாபகப் பிரஹ்மமென்னும் விசேடாம்ஸத்தை மாத்திரம் மறைத்திருக்கிறதென அறிக.

வினு:—அஞ்ஞானம் எதை ஆசிரயித்திருந்துகொண்டு ஆத்மாவை மறைக்கிறதெனின். (42)

விடை:—அந்தகாரம் ஓர் கிரகத்தை ஆசிரயித்திருந்துகொண்டு அக்கிரகத்தையே மறைப்பதுபோல அஞ்ஞானம் ஆத்மாவை யாசிரயித்திருந்துகொண்டு ஆத்மாவையே மறைக்கிறதென அறிக.

வினு:—இதனை ஆனந்தமயமென்றது யாதினுலெனின். (43)

விடை:—ஆனந்தசொருபமாகிய ஆத்மப்பிரதிபலினத்தையுடையதாயும் பிரியமோதப்பிரமோதவிருத்திகளுதித்தடங்குதற்கு ஸ்தானமாயுமிருத்தலினென அறிக.

வினு:—பிரிய மோதப் பிரமோதவிருத்திகளெவை, அவைகளெந்தக் காலத்திலுதிக்கின்றன எந்தக்காலத்திலடங்குகின்றனவெனின். (44

விடை:—இட்டவிடயதரிசனத்தாலுதயமாவது பிரியவிருத்தி. இட்டவிடயலாபத்தாலுதயமாவது மோதவிருத்தி.

இட்டவிடயானுபவத்தாலுதயமாவதுபிரமோதவிருத்தியாம். இவைகள் சாக்கிரத்தினும், சொப்பனத்தினும், புண்ணியகன்மபலபோகானுபவகாலங்களி லுதயமாகின்றன. புண்ணியகன்மபலபோகம் நிவர்த்தியாகும்போது நித்திரைவடிவமாக அடங்குகின்றனவென அறிக.

வினு:—இவ்வானந்தமயமாகிய அஞ்ஞானத்தைக் கோசமென்றது யாதினுலெனின். (45)

விடை:—பசலிப்பூச்சியைத் தோடு மறைப்பதுபோல நான் பிரியன், நான் மோதன், நான் பிரமோதன், நானறிவேன், அறியேனென அகஞ்சுத்தார்த்தமாகிய ஆத்மாவை மறைக்கின்றமையின் அறிக.

வினு:—ஆனந்தமயத்துக் கன்னியமாக ஆத்மாவென ஓர் பொருளிருக்குமாயின் அதனை ஆனந்தமயம் மறைக்குமென்பது பொருந்தும். அதனைச் சோதிக்கில் அதற்கன்னியமாக ஆத்மாவென்றொருபொருள் காணக்கிடையாமையினுல் ஆனந்தமயமாகிய அஞ்ஞானமே ஆத்மாவாகும். அதற்கன்னியமாக ஆத்மாவுண்டென்பதும் அதனை அஞ்ஞானம் மறைத்திருக்கிற தென்பதும் அசம்பாவிதமெனின். (46)

விடை:—சந்திரனை மறைத்திருக்கின்ற களங்கத்தைச் சந்திரன்விளக்கிவைத்துக்கொண்டு அதற்கன்னியமாகஇருப்

பதுபோல, ஆத்மாவை மறைத்திருக்கின்ற ஆனந்தமயமாகிய அஞ்ஞானம் சுழுத்தியினும் புண்ணியகன்மபலபோகானுபவ காலங்களினும் ஆனந்தப்பிரதிபலனத்துடனே கூடிப் பின்னட்டமாவதையறிந்துகொண்டு அதற்கன்னியமாகச் சாட்சிமாத்திரமாகப் பிரகாசிப்பதைப் பூரணசந்திரனை யறியாத பிறவிக்குருடன்போலறியாமல் ஆனந்தமயத்துக்கன்னியமாக ஆத்மா இல்லையெனலே அசம்பாவிதமும் சுருதி யுத்தியனுபவங்கட்கு விரோதமுமாமென அறிக.

வினா:—ஆனந்தமயமே ஆத்மாவென்பதற்குப் பட்டர் மதானுசாரமான அனந்தசுருதிக ளிருத்தலினும் பிரியமுள்ளபோது காயைக் கனியாகச்செய்யுந் தொழில் நடக்குதல்போலப் பிரியமுள்ளபோது புத்தி நிச்சயாதி தொழில் நடக்குதலாதிப யுத்திகளிருத்தலினும், அகவிருத்திக்கு விஷயமாயுள்ளது ஆத்மாவென்னுஞ் சுருதிகளுக்கேற்க நான் பெரியன், நான் மோதன், நான்பிரமோதன், நான் அறிவேன், நான் அறியேனென அகம்விருத்திக்கு ஆனந்தமயகோசம் விஷயமாகின்ற அனுபவமிருத்தலினும் ஆனந்தமயகோசத்தை ஆத்மாவென்பது சுருதியுத்தியனுவங்கட்கு விரோதமில்லையே யெனின். (47)

விடை:-பாம்பு, புலி, கரடி, அல்லது திருடரைக்கண்டு பிரியமுதியாமல் துவேஷாதிகளுதயமாகியபோதும் அப்

பாம்பு முதலியவைகளைச் சம்மரித்தற்கான புத்தி நிச்சயாதி தொழில் நடக்கின்றமையால் பிரியமுள்ளபோதுதான் புத்தி நிச்சயாதி தொழில் நடக்குமென்பதும், எது மமதாவிருத்திக்கு விஷயமாயுள்ளதோ அது அகம் விருத்திக்கு விஷயமாயுள்ள ஆத்மாவல்லவென்பது துணிபானமையால், என்னஞ்ஞானம், என் ஜீவன், என் பிரியமென மமதாவிருத்திக்கு விஷயமாகின்ற ஆனந்தமயத்தை அகம்விருத்திக்கு விஷயமாயுள்ள ஆத்மாவென்பதும் பிராந்தியேயாகும். இஃதன்றி இயற்கை ஞானபரனாகிய ஈசுவரனால் வெளியிட்டருளிய வேதாதிகளும், அவைகட்கொத்த திருட்டாந்தங்களும், அவ்விரண்டினுக்கு மொத்த சுவானுபவமும் சுருதி யுத்தியனுபவங்களாகும். இவைகளையன்றி அஞ்ஞானத்தாற் சனனமரணசம்சாரத்திற் சுழலும் பிராந்தர்களாகிய பட்டராதியோர் கூறும் ஆபாசநூல்களைச் சுருதிகளெனவும் அந்நூல்களுக்கொத்த திருட்டாந்தங்களாகிய குயுத்திகளை யுத்திகளெனவும் அவ்விரண்டிற்கு மொத்ததாகச் சொப்பனவுலகைச் சத்தியவுலகமாக அறிந்ததுபோல அனாத்மாவை ஆத்மாவாக அறிந்த அத்தியாசானுபவத்தை யதார்த்தானுபவமெனவும் மயங்கி, ஆத்ம இலக்கணம் அற்பமேனும் அமையப்பெறாமல் அனாத்ம இலக்கணங்களே யமையப்பெற்ற ஆனந்தமயமாகிய அஞ்ஞானத்தை ஆத்மாவெனக்கூறுதல் உண்மையாகிய சுருதி யுத்தியனுபவங்கட்கு விரோதமாமென அறிக.

வினா :-ஆனந்தமய கோசத்தைச் சச்சிதானந்தாதி இலக்கணங்களையுடையதல்ல வென்பது யாதினாலெனின். (48)

விடை :—ஆனந்தமய கோசத்தைச் சத்தெனின் முக்காலத்திலுமுள்ளதாயிருக்கவேண்டும்; அங்ஙனமின்றி நிருவிகற்பசமாதியிலில்லாததுந் தவிர ஆகாயத்திலுள்ள நீலவருணாதிகளை விசாரிக்குமிடத்து ஆகாயத்தையன்றி யோர்பொருளாக நிலைபெறாமல் அபாவப்பொருளேயாவதுபோல ஆனந்தமயகோசத்தை விசாரிக்குமிடத்து ஆத்மாவையன்றி யோர் பொருளாக நிலைபெறாமல் அபாவப்பொருளேயாகின்றமையால் அசத்தாயும், சித்தெனின் அறிவாயிருக்கவேண்டும்; அங்ஙனமின்றி அறியாமையேவடிவமாயிருத்தலால் சடமாயும், ஆனந்தமெனின் சுகசொரூபமாயிருக்கவேண்டும்; அங்ஙனமின்றி அறியாமையினால் வருந்துதலால் துக்கமாயும், அகண்டமெனின் கண்டப்படாமலிருக்கவேண்டும்; அங்ஙனமின்றிப் பிரகிருதியின் முக்குணங்களிலொன்றாயிருத்தலால் கண்டமாயும், நிருவிகாரமெனின் விகாரமில்லாதிருக்கவேண்டும். அங்ஙனமின்றி ஆத்மஞானத்தாற் கெடுதலாகிய விகாரமுறுதலால் விகாரமாயும், அன்னியமெனின் சதா அகம்விருத்திக்கே விஷயமாயிருக்கவேண்டும்; அங்ஙனமின்றி என்னஞ்ஞானமென மமதாவிருத்திக்கு விஷயமாகின்றமையால் அன்னியமாயும் அனாதியெனின் வாஸ்தவ அனாதியாயிருக்கவேண்டும்; அங்ஙனமின்றி நாசமாவதாகிய கற்பித அனாதியாயும், இஷ்டவிடயதரிசன சாமீப்பியசையோகங்களால் பிரியமோதப் பிரமோதரூபமாக உதிப்பதாயிருத்தலால் உற்பத்தியுடையதாயும், நித்தியமெனின் நாசமில்லாதாயிருக்கவேண்டும்; அங்ஙனமின்றிப் புண்ணியகன்ம பலபோக நிவர்த்தியினாலும் தத்துவஞானத்தினாலும் நட்டமாவதால் அநித்தியமாயும், சுத்தமெனின் அசுத்தமில்லாதிருக்கவேண்டும்; அங்ஙனமின்றிச் சீவர்கள் பந்தப்பட்டு வருந்துதற்குக் காரணமாயிருத்தலால் அசுத்தமாயும், அதிருசியமெனின் திருசியமாகாதிருக்கவேண்டும். அங்ஙனமின்றி அறிவறியாமை பிரியமோதப்பிரமோதங்கள் அறியப்படுகின்றமையால் திருசியமாயுமிராநின்ற அனாத்ம இலக்கணங்களைப் பொருந்திய ஆனந்தமயகோசத்தை ஆத்மாவெனல் மயக்கமாமென அறிக.

வினா :-ஆனந்தமயகோசம் ஆத்மாவல்லவென்பதற்குச் சுருதி யுத்தியனுபவங்களெவை யெனின். (49)

விடை :—(கவி) இருள்வடிவாமஞ்ஞானவுரு நானல்லவென்னும் (ரிபுகீதையும்), (கவி) வரமறுதுயிலானந்தமயனையும் நானென்னாதே, விரவியதமவஞ்ஞானவிருத்தியின் விகாரமாமே யென்னும் (கைவல்லியமும்), (கவி) காரணசூக்குமதூலதேக மூன்றும் கண்டறியிலன்னியமா யிருக்கையாலே யென்னும் (பரமானந்ததீபமும்),(கவி) பரவுசோபாதியாலும்

பகுதியின் விகாரத்தாலும், கருதிய புண்ணியத்தின் காரிய
மாதலாலும்,தாமுறுவிகாரக்கூட்டந்தன்னிலுட்பட்டதாலும்,
மருவுமானந்தகோசம் மாசிலாவான்மாவாகா வென்னும் (வி
வேகசூடாமணியும்), சுருதிகளாகும். சூரியனை மறைத்திருக்
கின்ற மேகம் அதனை விளக்கிவைத்துக்கொண்டிராநின்ற
சூரியனுக்கன்னிய மென்பதுபோல ஆத்மாவை மறைத்திருக்
கின்ற ஆனந்தமயகோசம் அதனைச்சாட்சிமாத்திரமாக அறிந்
துகொண்டிராநின்ற ஆத்மாவுக்கன்னிய மென்பது யுத்தி
யாகும். கூப குள வனாதிகளை என்கூபம், என்குளம்,
என்வனமென்பதுபோல என்னஞ்ஞானம், என்ஜீவன், என்
பிரியமென்பது அனுபவமாகுமென அறிக.

வினா:-ஆனந்தமயகோசமாகிய அஞ்ஞானம் ஆத்மாவை
யாருக்கு அறியவொட்டாமல் மறைத்திருக்கிறதெனின்.(50)

விடை:—அவித்தை அந்தக்கரணங்களின் பிரதிபிம்ப
னாகிய ஜீவனுக்கென அறிக.

வினா:—கடசலத்திற் பிரதிவிம்பித்த சூரியப்பிரதிவிம்
பம்போல, அவித்தை அந்தக்கரணங்களிற் பிரதிவிம்பித்தி
ருக்கின்ற ஆத்மப்பிரதிவிம்பமே சீவனெனச் சாத்திரங்கள்
கூறுகின்றமையால், சூரியன் மேகத்தால் மறைபட்டபோது
கடசலப்பிரதிவிம்ப மில்லாமற் போவதுபோல, ஆத்மா
அஞ்ஞானத்தால் மறைபட்டபோது ஆத்மப்பிரதிவிம்ப

னாகிய சீவனில்லாதவனாகிறான். இங்ஙனமில்லாத சீவனுக்கு
ஆத்மாவை அஞ்ஞானம் மறைத்திருக்கிறதெனல் வந்தியாசு
தனுக்குச் சூரியனை மேகமறைத்திருக்கிறதெனல்போலசங்
கதமாகுமெனின். (51)

விடை:—அஞ்ஞானம் ஆத்மாவின் விசேடாம்சத்
தை மாத்திரம் மறைத்துச் சாமன்யாம்சத்தை மறையா
மையால் சீவன் வந்தியாசுதன்போல் அத்தியந்தமில்லாத
வனல்ல. ஆதலின் சீவனுக்கு அஞ்ஞானம் ஆத்மாவை மறை
த்திருக்கிறதெனல் அசங்கதமல்லவென அறிக.

வினா:-ஆனந்தமயகோசத்திலுள்ள அகம்புத்தியை விடு
வதால் வரும் லாபம் யாதெனின். (52)

விடை:—அறிவறியாமை பிரிய மோதப் பிரமோதாதி
களும் அவைகளாற்றோன்றுஞ் சனனமரண சம்சாரங்களு
மில்லாமற்போவதென அறிக.

வினா:—பஞ்சகோசங்கட்கும் ஆத்மாவுக்குமுள்ள சம்
பந்தம் யாதெனின். (52)

விடை:—இப்பிக்கும் வெள்ளிக்கும், கட்டைக்கும் கள்
வனுக்கும், ஆகாயத்துக்கும் நீலவருணத்துக்குமுள்ள சம்
பந்தம்போல அத்தியாசசம்பந்தமென அறிக.

வினு :—ஆத்மாவுக்கும் பஞ்சகோசங்கட்குமுள்ள சம்பந்தம். சம்யோகமாகவேனும் சமவாயமாகவேனு மிராதோ வெனின். (54)

விடை:—திரவியமாகிய பேரிகைக்கும் குருந்தடிக்கும் விஷயத்துக்கும் இந்திரியத்திற்குமுள்ள சம்பந்தம் சம்யோக சம்பந்தமாகும் ஆத்மா ஓர் திரவியமல்லாமையால் சம்யோக சம்பந்தமும்; அவயவத்துக்கும் அவயவிக்கும் குணத்துக்கும் குணிக்குமுள்ள சம்பந்தம் சமவாய சம்பந்தமாகும், ஆத்மாநிரவயவ நிர்க்குணசொரூபமாதலால் சமவாயசம்பந்தமுமல்லவென அறிக.

வினு :-அன்னமயாதி ஐந்துகோசங்களையும் ஆத்மாவன்றென வேறுபடுத்திப் பார்க்கும்போது பாழாகிய சூனியமே சேடிக்கிறது. ஆதலின் சூனியந்தானே ஆத்மாவாகுமெனின். (55)

விடை :—ஒன்பது பெயரையெண்ணிப் பத்தாமவனில்லையெனக் கவலையுற்ற ஒருவனுகிய தானே பத்தாமவனுவதுபோல ஐந்து கோசங்களையும் அவைகட்கப்பாலுள்ள சூனியத்தையுமறிந்த அறிவாகிய தானே ஆத்மாவாகும். ஆதலின் அறியப்படுவதாகிய சூனியம் அறியும்பொருளாகிய ஆத்மாவாகாதென அறிக.

வினு :—ஐந்துகோசங்கட்கும் வேறுக இராநின்ற ஆத்மாவுக்குச் சச்சிதானந்தாதி இலக்கணங்களமைந்துள்ளனவோ வெனின். (56)

விடை :—மண்கடாதிகள் தோன்றற்குமுன்னும், அழிந்தபின்னும், மத்தியினுங்கெடாமல் அவைகட்காதாரமாயிருப்பதுபோல ஆத்மா அவத்தாத்திரயப் பிரபஞ்சந் தோன்றற்கு முன்னும், அழிந்தபின்னும், மத்தியினும் கெடாமல் அவைகட்காதாரமாயிருத்தலால் சத்திலக்கணமும்; சூரியன் தீபாதி சாதனுந்தரங்களை யபேக்ஷியாமல் தானும பிரகாசமாயிருந்துகொண்டு ரூபவிஷயங்களை விளக்கிவைப்பதுபோல ஆத்மா சூரியாதி யட்டப்பிரகாசங்களையும் அபேக்ஷிக்காமல் தானும் பிரகாசமாயிருந்துகொண்டு அவத்தாத்திரயப் பிரபஞ்சங்களை விளக்கிவைக்கின்றமையால் சித்திலக்கணமும்; திரவியம், புத்திரன், மனைவி, தேகம், இந்திரியம், சீவனுகிய பிரியவஸ்துக்களில் காலபேதத்தால் எதெது கைவிடப்படினும் தான் கைவிடப்படாமல் பரமப்பிரீதிக்கு விஷயமாயிருத்தலால் ஆனந்த இலக்கணமும்; தேகாதிகளுக்குள்ள தோன்றல் திரிதல் கெடுதலாதி விகாரங்களின்றி யெப்போதும் அறிவுமயமாகவேயிருத்தலால் நிருவிகார இலக்கணமும்; ஐந்துகோசங்களும் என்தேகம், என்பிராணன், என்மனம், என்புத்தி, என்னஞ்ஞானம் என அன்னியமாக அறியப்படுவதுபோல ஆத்மா ஒன்றினுலு மறியப்படாமல் எப்போதுந் தானுகவே விளங்கிக்

கொண்டிருத்தலால் அன்னிய இலக்கணமும்; மண்ணானது கடாதிகள் தோன்றற்குமுன்னும், அழிந்தபின்னும், மத்தியிற் கடாதிகளனைத்தினும் இருப்பதுபோல அவத்தாத்திரயப் பிரபஞ்சங்கள் தோன்றற்கு முன்னரும், அழிந்தபின்னரும்,மத்தியிற் சகல பிரபஞ்சங்களினும் இருக்கிறதிருக்கிறதென விளங்கிக்கொண்டிருத்தலால் நித்தியவிலக்கணமும்; அவத்தாத்திரயப் பிரபஞ்சங்கட்குள்ள உற்பவநாசமாதிய அசுத்தங்களின்றி அனுதிஷ்டித்த சுயம்பிரகாசமாயிருத்தலால் சுத்தவிலக்கணமும்; கடபடாதிகளை விளக்கிவைக்கின்ற சூரியனை விளக்கிவைத்தற்கு வேறு சூரியனில்லாததுபோல அவத்தாத்திரயப் பிரபஞ்சங்களை விளக்கிவைக்கின்ற ஆத்மாவை விளக்கிவைத்தற்கு வேறுபொருளில்லாமையால் அதிருசிய இலக்கணமும் ஆகிய இவைகளோடு சுருதிகளிற் கூறப்படுஞ் சொரூபஇலக்கணங்களனைத்தும் பூரணமாக அமைந்துள்ளனவென அறிக.

(நூல் உஉ)

ஆறுதத்துவங்களாயுள்ள தூலசரீரத்தில் இருபது தத்துவங்களாயுள்ள சூட்சுமசரீர மிருக்கின்றது. †அஃதெங்ஙனெனின்கன்மேந்திரியங்களுள் வாக்கும், ஞானேந்திரியங்களுள் சிங்குவையும் வாயிலிருக்கும். உதானவாயுவும் மனதுங் கண்டத்திலிருக்கும். பிராணவாயுவும் புத்தியும் இருதயத்திலி

† அஃதெங்ஙனெனின் = அஃதெவ்விடத்தெனின்.

ருக்கும். சமானவாயுவும் சித்தமும் நாபியிலிருக்கும். அபானவாயுவும் பாயுருவும் குதத்திலிருக்கும். வியானவாயுவும் துவக்கிந்திரியமும் அகங்காரமும் சர்வாங்கமும் வியாபித்திருக்கும். உச்சியிலே புள்ளமும், கருவிழிநுனியில் சட்சுவிந்திரியமும், காதினுள்ளே சுரோத்திரேந்திரியமும், மூக்குநுனியிலே கிராணேந்திரியமும், கழுத்துக்குமேல் தனித்தனியேயிருக்கும். கழுத்திற்குக்கீழே கை கால் குய்யங்களில் பாணி, பாதம், உபத்தம்மூன்றுந் தனித்தனியே யிருக்கும். இப்படித் தூலசரீர தத்துவங்களாறு; அதிற் குடிபுகுந்த சூட்சும சரீர தத்துவங்களிருபது; ஆகத் தத்துவங்கள் இருபத்தாறும் பஞ்சபூதங்களின் காரியங்களானபடியினலே ஒருமைப்பாடாகக் காரியசரீரமென்று சொல்லப்படும். (இதன்பொருள் வெளி.)

(நூல் உ௩)

அவித்தையிற் பிரதிவிம்பனுயுள்ள சிதாபாஸன் சாக்கிரத்தில் இந்த இருபத்தாறு தத்துவங்களுடன் கலந்துநிற்கும்போது விசுவனென்றும், வியாவகாரிக சீவனென்றுஞ்சொல்லப்படுவன். சொப்பனத்தில் தூலசரீரத்தைவிட்டுச் சூட்சுமசரீரத்துடன் கூடிநின்றபோது, தைஜசனென்றும் பிராதிபாசிக சீவனென்றும் சொப்பன கற்பிதனென்றுஞ் சொல்லப்படுவன். சுழுத்தியில் காரியசரீர தத்துவங்களிருபத்தாறையும் விட்டுக் காரணசரீரத்தைமாத்திரம் பொருந்தியிருக்

கும்போது, பிராஞ்ஞனென்றும் பாரமார்த்திகசீவனென்றுஞ் சொல்லப்படுவன். இப்படிச் சீவனுக்கு மூன்று சரீரங்களும் மூன்றவத்தைகளுஞ் சொல்லப்பட்டன.

(பதம்)	(பொருள்)
அவித்தையிற்பிரதிவிம்பனாயுள்ள சிதாபாசன் சாக்கிரத்தில் இந்த இருபத்தாறு தத்துவங்களுடன் கலந்துநிற்கும்போது	வெளி.

வினா :—சாக்கிராவத்தையாவது யாதெனின். (57)

விடை :—சொப்பனசுழுத்திகளின்றிச் சகல இந்திரியங்களாலும் புத்திகர்த்திருத்துவாதியாகாரமாய் ஸ்திரமாகிய பாஹியார்த்த ஞானத்தோடு விவகரித்தற்கும் இந்திரியஜன்னியஞானத்திற்கும் ஆதாரமான காலமென அறிக.

(பதம்)	(பொருள்)
விசுவனென்றும், வியாவகாரிகஜீவனென்றும் சொல்லப்படுவன்.	வெளி.

வினா :—சாக்கிரத்தில் சிதாபாசனுக்கு விசுவனெனப் பெயர் வந்தது யாதினாலெனின். (58)

விடை:—விசுவமென்பது உலகம் சாக்கிரத்தில் ஜீவன் உலகாபிமானியா யிருத்தலினென அறிக.

வினா :—இச்சிதாபாசனுக்கு வியாவகாரிக ஜீவனெனப் பெயர்வந்தது யாதினாலெனின். (59)

விடை :—சாக்கிரத்தில் வியாவகாரிக சத்தைகளாகிய மனைவி தனபுத்திராதிய விஷயாபிமானியாயும் தானும் வியாவகாரிக சத்தையாயுமிருந்துகொண்டு பந்தமோக்ஷங்களைத் தருவதாகிய லௌகிக வைதிக வியவகாரங்களைக் கர்த்தாவாகவிருந்து விவகரிக்கின்றமையினென அறிக.

வினா :—அற்றேல், விசுவனென்னும் நாமத்தை முன்னரும் வியவகாரிகனென்னும் நாமத்தைப் பின்னரும் வைத்துக் கூறியதென்னையெனின். (60)

விடை :—பிரபஞ்சாபிமானமின்றி விவகாரங்கூடாமையால் அபிமானத்தால் வந்த நாமத்தை முன்னரும், அபிமானபூர்வகமாகவுண்டாகிய விவகாரத்தால்வந்த நாமத்தைப் பின்னரும் வைத்துக் கூறியதென அறிக.

வினா :—வியாவகாரிக சத்தையாவது யாதெனின். (61)

விடை :-பிரஹ்மஞானமன்றியில் பாதமாகாததாயும் பந்தமோக்ஷவிவகாரஞ் சித்திக்கச் செய்வதாயுமுள்ள சேதனசேதனப் பிரபஞ்சங்களென அறிக.

(பதம்)	(பொருள்)
சொப்பனத்திற் றூலசரீரத்தை விட்டு அந்தக்கரணத்துடனேகூடிநின்றபோது.	வெளி.

வினா :—சொப்பனாவத்தையாவது யாதெனின். (62)

விடை :—இந்திரியசம்பந்தமும், இந்திரியகோசரமாகிய பாஹியார்த்த ஞானமுமின்றி வாசனாபூர்வகமாக மனது விஷயாகாரமாகப் பரிணமித்து அஸ்திரமாக விவகரிக்குங் காலமென அறிக.

(பதம்)	(பொருள்)
தைஜசனென்றும் பிராதிபாசிகஜீவனென்றும் சொப்பனகற்பிதனென்றுஞ் சொல்லப்படுவன்.	வெளி.

வினா :-சொப்பனாவத்தையில் ஜீவனுக்குத் தைஜசனெனப் பெயர்வந்தது யாதினாலெனின். (63)

விடை :—தேஜோமயமான அந்தக்கரணவிருத்தியோடு கூடித் தேஜோமயமாக விளங்குகின்றமையினென அறிக.

வினா:—இச்சிதாபாசனுக்குப் பிராதிபாசிகஜீவனெனப் பெயர்வந்தது யாதினாலெனின். (64)

விடை :—சொப்பனாவத்தையிற் பிராதிபாசிகசத்தையாகிய விஷயாகாரமாகத் தோன்றிக்கெடுகின்றமையினென அறிக.

வினா :—பிராதிபாசிகசத்தையாவது யாதெனின். (65)

விடை :—பிராதிபாசிகமென்றால் பிரதீதிமாத்திரம்; சத்தையென்றால் இருக்குதல்; பிரதீதிமாத்திரமாக இருப்ப

தாயும், பிரஹ்மஞானமன்றியில் பாதமாவதாயுமுள்ள சொப்பனப்பிரபஞ்சம், கயிற்றரவு, கானற்சலம், கட்டையிற்கள்வன், இப்பிவெள்ளியாதிகளென அறிக.

வினா :—இவனைச் சொப்பனகற்பிதனென்றது யாதினாலெனின். (66)

விடை :—நித்திராசத்தியாற் றோன்றிச் சொப்பனத்தைக் கற்பிக்கின்றவனாதலினென அறிக.

(பதம்)	(பொருள்)
சுழுத்தியிற் காரியசரீரதத்துவங்களிருபத்தாறையும் விடுத்துக்காரணசரீரத்தைமாத்திரம் பொருந்தியிருக்கும்போது.	வெளி.

வினா :—சுழுத்தியவத்தையாவது யாதெனின். (67)

விடை :—பாஹியாந்தர விவகாரங்களும் தேகேந்திரியாதிப் பிரஞ்ஞையுமின்றிப் புத்திவிருத்தி காரணாத்மகமாக அடங்கிச் சுககோசரமும் அவித்தியாகோசரமுமான கேவல அஞ்ஞானத்தின் பரிணாமரூப விருத்திமாத்திரமுள்ள காலமென அறிக.

வினா :—சகல நூலாசிரியர்களும், சாக்கிரசொப்பனங்கட்குக் காரணமாகிய சுழுத்தியவத்தையை முன்னர் வைத்துக் கூறாமல் காரியமாகிய சாக்கிராவத்தையை முன்னரும்,

சொப்பனுவத்தையை மத்தியினும், சுழுத்தியவத்தையைக் கடையினும் வைத்துக் கூறியது யாதுபற்றியெனின். (68)

விடை :—சாக்கிரம், சொப்பனம், சுழுத்தியாகிய மூன்றவத்தைகட்கும் நிரனிரையே தானம் நேத்திரம், கண்டம், இருதயமும், குணம் சத்துவம், இராஜதம், தாமதமும், ஞானம், ஸ்திரம், அஸ்திரம் மூலாஞ்ஞானமுமாக இருக்கின்றன. இவைகளில் சாக்கிரமானது நேத்திரத்தானம், சத்துவகுணம், ஸ்திரஞானங்களைப் பொருந்தியிருத்தலினுனும், சாக்கிரத்திற்றுனே தசமனுக்குண்டாகிய சப்தாவத்தைகள்போல ஜீவனுக்குண்டாகிய சப்தாவத்தைகள், அஞ்ஞானசத்தபூமிகள், ஞானசத்த பூமிகளின் அனுபவங்களும் அனுபவஸ்மரணைகளுமாகிய விசேடஞானங்கள் தோன்றுகின்றமையினும் தான குண ஞானவிசேடம்பற்றிச் சாக்கிரத்தை முன்னரும், கண்டத்தானம் இராஜதகுணம் அஸ்திரஞானமுடையதாகிய சொப்பனத்தை மத்தியினும், இருதயத்தானம் தாமதகுணம் மூலாஞ்ஞானமுடையதாகிய சுழுத்தியைக் கடையினும் வைத்துக் கூறியதென அறிக.

வினு :—தசமனென்பவன் யாவன் அவனுக்குண்டாகிய சப்தாவத்தைகளெவையெனின். (69)

விடை :—கங்காநதிதீரத்தில் சாதன சம்பன்னர்களான

ட்கு அரசர்முதலாயினோர் பலபொருள்களைப்பாதகாணிக்கை வைத்து உபசரிப்பதைப் பார்த்து நாமும் யதீசுரர்கள் வேடந் தரித்துப் பலசீடர்களோடு கூடியிருக்கில் நமக்கும் அரசர் முதலாயினோர் பாதகாணிக்கைவைத்து உபசரிப்பர்களெனக் கருதி யதிசுரவேடந் தரித்துச் சில முழுமூட சிகாமணிகளைச் சீடர்களாகச் சேர்த்துக்கொண்டிருந்த அவிவேசபூரண அனு சாரியன் தன்சீடர்களை நோக்கி அரசர் முதலாயினோர்க்கு நாமிருப்பது தெரியின் வெகு திரவியங்களைக்கொண்டுவந்து நமக்குப் பாதகாணிக்கையாகவைப்பர்கள் அவைகளைக் கட்டி வைப்பதற்குப் பலபைகள் தைத்து வைத்துக்கொள்ள வேண் டியிருத்தலால் நகரத்துட்சென்று வர்த்தகர்களிடத்தில் நமது பெருமையைக் கூறி ஓர்ஊசியும் இரண்டுபலம்நூலும் மூன் றுமுழ வத்திரமும் வாங்கிவரத்தக்க புத்திமானுகிய சீடன் யாரெனவினவ, அவ்வுரைகேட்ட சீடர்கள் பதின்மர்களில் நானே புத்திமான் நானே புத்திமானென ஒவ்வொருவரும் தன்தன்மார்பைத்தட்டிக் காட்டிச் சொல்லிக்கொண்டு முன் பாக வந்துநின்றனர். அங்ஙனம் வந்துநின்ற முழுமூட சிகா மணிகளாகிய சீடரை அவிவேசபூரண அனுசாரியர் பார்த்து நீங்கள் பதின்மர்களுஞ்சென்று வாங்கிக்கொண்டு வந்துசேரு ங்களெனக் கட்டளையிட்டனர். அக்கட்டளையின்படி பதின் மர்களும் நகரத்துட்சென்று ஓர் வர்த்தகனிடத்தில் ஆசாரியர்

பெருமையையும் தங்கள் பெருமையையும் கூறி ஒரூசியும் இரண்டுபல நூலும் மூன்றுமுழ வத்திரமும் யாசிக்க, வர்த்தகன் இவர்கள் யாசிப்பது அற்பமாகத்தானேயிருக்கிறதெனக் கருதி யாசித்தபடி கொடுக்க அவைகளைப் பதின்மர்களும் நானே கொண்டுபோவேன் நானேகொண்டுபோவேனென்று ஒருவர் கையிலிருப்பதை ஒருவர்பறித்துச் சண்டையிட்டுக் கொள்வதை வர்த்தகன்பார்த்து நகைத்து, ஐயா! நீங்கள் சண்டையிட்டுக் கொள்ளவேண்டாம். ஊசியையும் வத்திரத்தையும் நூலினால் நீண்ட மூங்கிலில்வைத்துக் கட்டித்தருகிறேன் பதின்மர்களுந் தூக்கிக்கொண்டு போகலாமெனக் கேட்டு வாங்கிக் கட்டிக்கொடுத்தான். அதனைப்பார்த்துப் பதின்மர்களும் சந்தோஷித்துச் சிநேகமுடையராகித் தோளிற்றூக்கிக்கொண்டு செல்லும்போது மார்க்கத்திலிருந்த சிறு நதியிற் சலம் வரக்கண்டு கலக்கத்தோடு சலத்திலிறங்கி நதியைக் கடந்து கரையேறினர். கரையேறிய பதின்மர்களில் நம்மோடு வந்த யாவருங் கரையேறினர்களா இல்லையா எண்ணிப்பார்க்கவேண்டுமென முயற்சித்தவனே தசமனாகும். அவன் தன்னைவிடுத்து மற்றையர்களைவரிசையாக நிறுத்திக் கையை நீட்டி ஒன்று இரண்டு மூன்று நான்கு ஐந்து ஆறு ஏழு எட்டு ஒன்பது எனஎண்ணி ஒன்பதுபேர்களையு மெண்ணிய தானே பத்தாமவனென்றறியாமல் மயங்கிய மயக்கமே அஞ்ஞா

னம். பத்தாமவனில்லை யிருந்தால் எண்ணியதிலிரானாவெனலே ஆவரணம். பத்தாமவன் ஆற்றோடே போய்விட்டானெனக் கலக்கமுற்றழுதலே விக்ஷேபம். அழுவதைப் பார்த்துக்கொண்டு மார்க்கத்தில் வந்த ஆப்தன் பத்தாமவனிருக்கிறானென்ற வார்த்தையை நம்புதலே பரோக்ஷஞானம். ஆப்தன் ஒன்பதுபேர்களையும் கைநீட்டியெண்ணிய நீயே பத்தாமவனென்றறிவிக்க அறிந்ததே அபரோக்ஷஞானம். பத்தாமவன் ஆற்றோடே போய்விட்டானென்றழுத அழுகை நீங்கியதே துக்கநிவர்த்தி. பத்தாமவனே தானெனக் கண்ட சந்தோஷமே தடையற்ற ஆனந்தம் ஆகிய இவைகளே தசமனிடத்திற் கண்ட சத்தாவத்தைகளென அறிக.

வினா :-தசமனிடத்திற் காணப்படுவதுபோலச் சீவனிடத்திற் காணப்படும் சப்தாவத்தைகளெவை யெனின். (70)

விடை :—சிதாபாசன் சுருதிவிசாரத்துக்குப் பூர்வம் அனாதி சம்சாரத்தி லழுந்திப் பிரஹ்மமாகிய பிரத்தியகாத்மாவை ஸ்மரியாதிருந்த அறியாமையே அஞ்ஞானம். பிரஹ்மத்தைப்பற்றிய பிரசங்கம் நேர்ந்தபோது பிரஹ்மமில்லை. இருக்கிற் பானமாகாதாவெனலே அசத்வாபாதகம் அபானாபாதகமென்னும் ஆவரணம். நான்மனுஷ்யன் நான்கருத்துருத்துவாதிகளையுடைய சீவனெனத் தன்னைக் காண்டலேவிக்ஷேபம். புராணவாக்கியத்தால் சுவர்க்காதிகளுண்டென் றறிகுதல்போலக் குருவினாலுபதேசிக்கப்பட்ட சத்திய ஞானானந்

தம் பிரஹ்மமென்னும் அவாந்தரவாக்கியத்தால் பிரஹ்மம் உண்டென்றறிகுதலே அசத்தாவரண நிவர்த்தகமான பரோக்ஷஞானம். நீயே பிரஹ்மனென்னும் மகாவாக்கியத்தால் தானே பிரஹ்மமென் றறிகுதலே அபானாவரண நிவர்த்தகமான அபரோக்ஷஞானம். தான் கருத்தா போக்தா அல்லவென்று போனதே துக்கநிவர்த்தி. செய்யத்தக்கவை யனைத்துஞ்செய்து அடையத்தக்கவை யனைத்தும் அடைந்தனமென்னுஞ் சந்தோஷமே தடையற்ற ஆனந்தம். ஆகிய இவைகளென அறிக.

வினா :—அஞ்ஞானசத்த பூமிகளெவையெனின். (71)

விடை :—பீஜசாக்கிரம் ஜாக்கிரம் மகாசாக்கிரம் சாக்கிர சொப்பனம் சொப்பனம் சொப்பனசாக்கிரம் சுழுத்தி ஆகிய இவைகளாம். இவைகளில் மாயா † சபள சைதன்னியத்தினின்றும் எழாநின்ற சிதாபாசத்தோடுகூடிய அறிவுமாத்திரமாயிருப்பது பீஜசாக்கிரமாம். அவ்வறிவின்கண் பூர்வமில்லாத அகந்தை மமதைகள் அங்குரம்போல் சூட்சுமமாக எழாநிற்பது சாக்கிரமாம். சனனங்கடோறும் அகந்தை மமதைகள் வளர்ந்து வளர்ந்து திடமாகத்தோன்றாநிற்பது மகாசாக்கிரமாம். அந்தக்கரணத்தால் சாக்கிரத்தில் முன்தான் அறிந்

† சபளம்:=கூடியது.

ததாயினும் அறியாததாயினும் அதன்மயமாய் மனோரசியஞ்செய்குதல் சாக்கிரசொப்பனமாம். நித்திரையில் அற்பகாலத்துள் அனேககால வியாபாரரூபமான மனோராச்சியஞ் செய்வது சொப்பனமாம். பூர்வஞ் சொப்பனங்கண்டு மறந்ததைத் திடமாக வெகுகாலபரியந்தம் நினைப்பது சொப்பனசாக்கிரமாம் என அறிக. ஞானசப்தபூமிகளினியல்பைப் பின்னுள்ள ஜீவன்முத்திநிரூபகத்தி லெழுதியிருக்கிறது. ஆண்டுக் கண்டுகொள்க.

(பதம்)	(பொருள்)
பிராஞ்ஞனென்றும் பாரமார்த்திகஜீவனென்றுஞ் சொல்லப்படுவன். இப்படிச்சீவனுக்கு மூன்று சரீரங்களும் மூன்றவத்தைகளுஞ் சொல்லப்பட்டன.	வெளி.

வினா :—சுழுத்தியில் சிதாபாசனுக்குப் பிராஞ்ஞனெனப் பெயர்வந்தது யாதினாலெனின். (72)

விடை :—பிராஞ்ஞாரூப சேதனங்களிற் பிரதானனும் பிரஞ்ஞானகனமாகிய அஞ்ஞானத்தை ஆசிரயமாகக்கொண்டிருப்பவனாயுமிருத்தலினென அறிக.

வினா :—அஞ்ஞானத்தைப் பிரஞ்ஞானகனமென்றது யாதினாலெனின். (73)

விடை :-அனந்தமழைத் துளிகளொரு தடாகசலத்தை யடைந்து ஓரேரூபமாக இருப்பதுபோல சாக்கிரசொப்பனங்களில் ஸ்திர அஸ்திரமாக இராநின்ற ஞானகாரமான அந்தக்கரணவிருத்திகளனைத்தும் சுழுத்தியில் அஞ்ஞானத்திற் சேர்ந்து அஞ்ஞானரூபமாகவே யிருத்தலினென அறிக.

வினா :—சுழுத்தியவத்தையடைந்த சீவனுக்குப் பாரமார்த்திக சீவனெனப் பெயர்வந்தது யாதினாலெனின். (74)

விடை :—மூன்றவத்தையினு மிருப்பவனாதலினானும் விசுவன் தைசதனைக்குறித்து எதார்த்தனானமையினானு மெனஅறிக. (பமஞ்சு)

(நூல் ௨௪)

பிரஹ்மசைதன்னியமும் சாக்கிரத்துக்குச் சாட்சியாயிருக்கும்போது சீவாத்மாவெனவும், சொப்பனத்துக்குச் சாட்சியாயிருக்கும்போது அந்தராத்மாவெனவும், சுழுத்திக்குச் சாட்சியாயிருக்கும்போது பரமாத்மாவெனவும் அவத்தாத்ரய சாட்சியாயிருக்கும்போது ஞானாத்மாவெனவும் கூடத்ரெனவுஞ் சொல்லப்படும்.

(பதம்)	(பொருள்)
பிரஹ்மசைதன்னியமும் சாக்கிரத்துக்குச் சாட்சியாயிருக்கும்போது சீவாத்மாவெனவும்.	வெளி.

வினா :—சாக்கிரசாட்சியாகிய பிரஹ்மத்துக்குச் சீவாத்மாவெனப் பெயர் வந்தது யாதினாலெனின். (75)

விடை :- அயத்திற்கலந்து வியாபித்திராநின்ற அக்கினி அயத்தின் அகலநீள கனமாதிகளையும் அடித்தல் உருக்குதலாலுண்டாகிய விகாரங்களையும் விளக்கிவைத்துக்கொண்டு தான் அவ்விகாரங்களை யடையாமலிருப்பதுபோலச் சாக்கிராவத்தையிற் கலந்து வியாபித்திராநின்ற பிரஹ்மமும் விசுவனாகிய சீவன் விஷயபோகங்களைச் சகல கரணசாமக்கிரியையால் அனுபவிப்பதையும் அவ்வனுபவகாரியமாகிய சுகதுக்கங்களாலடையும் விகாரங்களையும் சாக்ஷிமாத்திரமாக அறிந்துகொண்டு தானொரு விகாரத்தையும் பொருந்தாமல் எப்போதும் நாசமின்றிய சீவிதப்பொருளா யிருத்தலினென அறிக.

(பதம்)	(பொருள்)
சொப்பனத்துக்குச் சாக்ஷியாயிருக்கும்போது அந்தராத்மாவெனவும்.	வெ

வினா:-சொப்பனசாக்ஷியாகிய பிரஹ்மசைதன்னியத்துக்குஅந்தராத்மாவெனப் பெயர்வந்தது யாதினாலெனின். (76)

விடை :—அந்தரமென்பது தனிமை. கமலபத்திரோதகமும் சேம்புப்பத்திரோதகமும் அப்பத்திரங்களைச் சேர்ந்திருந்தும் சேராமற்றனிமையாகவே யிருப்பதுபோலப் பிரஹ்மசைதன்னியமும் சொப்பனாவத்தையைச் சேர்ந்திருந்தும்

அதிற் சம்பந்தமின்றித் தைசதனுகிய சீவன் சாக்கிரவாசனு
பூர்வகமாக வுதயமாகின்ற போகங்களை மனமெனுங் காரண
தாலனுபவிப்பதையும் அவ்வனுபவகாரிய சுகதுக்கங்களா
டையும் விகாரங்களையும் சாக்ஷிமாத்திரமாக அறிந்துகொண்
டிருத்தலினென அறிக. அல்லது அந்தர் என்பது உள்.
பாஹியமாகிய சாக்கிரவிவகாரங்களைக்குறித்து உள்ளாகிய
சொப்பன விவகாரங்களுக்குச் சாக்ஷிமாத்திரமாக இருத்தலி
னெனினும், அல்லது அந்தரமென்பது மத்தி, சுழுத்திசாக்கிர
மாகிய இரண்டவத்தைக்கு மத்தியாவத்தையாகிய சொப்
பனவத்தைக்குச் சாக்ஷிமாத்திரமாக இருத்தலினெனினும்
அமையுமென அறிக.

(பதம்)	(பொருள்)
சுழுத்திக்குச் சாக்ஷியாயிருக்கும்போது பரமாத்மாவெனவும்.	வெளி

வினு:-சுழுத்திக்குச் சாக்ஷியாகிய பிரஹ்மசைதன்னிய
துக்குப் பரமாத்மாவெனப் பெயர்வந்தது யாதினுலெனின்?

விடை :-வெளியிற் சஞ்சரிக்குங் குஞ்சுகளைத் தன் பக்ஷ
ங்களிலடக்கிக்கொண்டு நித்திரைசெய்யும் வாரணப்பக்ஷியை
ப்போல, சாக்கிர சொப்பனங்களில் விரிந்துள்ள காரியப்பிர
பஞ்சங்களைச்சுழுத்தியிற்றன்னிலடக்கிக்கொண்டுசாக்கிரவாச

...ரசமல்காரசகிதமாக இராநின்ற மூலாஞ்ஞானமாகிய அவி
...தையையும்பிரஞ்ஞானனுகிய சீவன்அவித்தையில்மூழ்கி
...டயமின்மை, குடும்பநிவர்த்தி காரணமாக ஒன்றுமறியா
...ல் சுகத்துறங்குவதையும் சாக்ஷிமாத்திரமாக அறிந்துகொ
...ண்டு அவித்தையிலடங்காமல் சகலத்துக்கு மேலாய்ப் பிரகா
...சித்துக்கொண்டிருத்தலினென அறிக.

(பதம்)	(பொருள்)
...வத்தாத்திரய சாக்ஷியாயிருக்கும்போது ஞானு...த்மா கூடத்தரெனவுஞ் சொல்லப்படும்.	வெளி.

வினு :—அவத்தாத்திரயசாக்ஷியாகிய பிரஹ்மத்துக்கு
ஞானுத்மாவெனப் பெயர் வந்தது யாதினுலெனின். (78)

விடை :—அவத்தாத்திரயங்களையும், அவத்தாத்திரய
...யாபாரங்களையும், அவத்தாத்திரயவாசிகளான விசுவனுதிய
...சீவர்களையும் சாக்ஷிமாத்திரமாக அறிந்துகொண்டு நானென்
...னும் அபிமானத்துக்கிடமாயுள்ள புத்திரதாராதிகளை என்
...புத்திரதாராதிகளெனவும், நான் பருத்தேனிளைத்தேனெ
...னத் தானுகத்தோன்றுகின்ற தூலசரீரம் என் சரீரமெனவும்,
...நான் கண்டேன் கேட்டேன் சிந்தித்தேனெனத் தானுகத்
...தோன்றுகின்ற சூட்சுமசரீரம் என் கண், என் காது, என்
...சித்தமெனவும், நானறியேன் அறியேனெனத் தானுகத்தோ
...ன்றுகின்ற அவித்தையுஞ் சீவனும், என்னஞ்ஞானம், என்

சிவனெனவும் வேறுபட்டுத் திருசியமாகக் காணப்படுவன போலப்பிரஹ்மம் ஒருகாலத்திலேனும் வேறுபட்டுத் திருசியமாகக் காணப்படாமல் எப்போதுந் தானாகிய அறிவாகவே விளங்குகின்றமையினென அறிக.

வின:—அவத்தாத்திரய சாக்ஷியாகிய பிரஹ்மசைதன்னியத்துக்குக் கூடத்தரெனப் பெயர் வந்தது யாதினாலெனின். (79)

விடை:—கூடமென்பது சம்மட்டியடைகல். சம்மட்டியடைகல்லைப்பற்றி அயமாதிகள் ஈட்டி, பாலா, கத்தியாதியவிகாரங்களை யடையினும், சம்மட்டியடைகல் ஒரு விகாரத்தையு மடையாதிருப்பதுபோலப் பிரஹ்மத்தைப் பற்றிக்கொண்டு அவத்தாத்திரயப் பிரபஞ்சங்கள் தோன்றல், திரிதல், கெடுதலாதிய விகாரங்களையடையினும் பிரஹ்மம் ஒரு விகாரத்தையுமடையாமல் அவைகளையறிந்துகொண்டு நிருவிகாரமாயிருத்தலால் கூடத்தர். அல்லது கூடமென்பது அறை; பஞ்சகோசமாகிய அறையில் சாக்ஷிமாத்திரமாக விளங்குகின்றமையின் கூடத்தர். அல்லது, கூடமென்பது மலையினுச்சி. மலையினுச்சியிலுள்ள தீபம்போலச் சுத்தசாந்தகுணமாகிய மலையினுச்சியில் சாக்ஷிமாத்திரமாக விளங்குகின்றமையின் கூடத்தர். அல்லது கூடமென்பது பொய். பொய்யாகிய அவித்தை அந்தக்கரணங்களில் வளைபட்டிருத்தலின் கூடத்தர். அல்லது கூடமென்பது இரகசியம். தன்னைத்தானன்றி மற்றெந்தவஸ்துக்களினாலும் அறிதற்குக் கூடாத இரகசியப்பொருளாயிருத்தலின் கூடத்தர் எனப்பெயர் வந்ததென அறிக.

வின:—இந்த விசாரத்துக்குப் பலம் யாதெனின். (80)

விடை:-சரீரத்திரய அவத்தாத்திரய அபிமானித்திரயங்கள் தானல்லவென்றும், சாக்ஷிசைதன்னியமே தானென்றும் அறிவதென அறிக.

(நூல் உரு)

ஈசுரனுக்கு மூன்று சரீரங்களும் மூன்றவத்தைகளுஞ் சொல்லப்படுகின்றன. கற்பிதப்பிரபஞ்சவடிவமாகத் தோற்றுகின்ற தூலபஞ்சபூதங்களும், அவற்றிற்றோன்றிய மூன்றுசாதிகளாயிருக்கின்ற தூலசரீரசமட்டியுங்கூடி ஈசுரதூலசரீரமென்றும், விராட்டென்றுஞ் சொல்லப்படும். இதனுடனே கூடிச் சாக்கிராவத்தையைப் பொருந்துகின்ற ஈசுரன்,-வைசுவானரனென்றும், இந்த இருவகைக்குமதிட்டான சைதன்னியம் பிரஹ்மனென்றுஞ் சொல்லப்படும். சூக்குமபூதங்களைந்தும் அவற்றிற்றோன்றிய சூக்குமசரீரசமட்டியுங்கூடி ஈசுரசூக்குமசரீரமென்றும் இரணியகருப்பமென்றுஞ் சொல்லப்படும். இதனுடனேகூடிச் சொப்பனவத்தையைப் பொருந்துகின்ற ஈசுரன் சூத்திராத்மாவென்றும், இந்த இருவகைக்கும

திட்டானசைதன்னியம் விஷ்ணுவென்றுஞ் சொல்லப்படும். இந்தத் தூல சூக்குமமாகிய இரண்டின் வாசனையுடனேகூடி யிருக்கின்ற மாயை ஈசுரகாரணசரீரமென்றும் அவ்வியாகிருத மென்றும் இந்த இருவகைக்குமதிட்டான சைதன்னியம் உருத்திரனென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

(பதம்)	(பொருள்)
ஈசுரனுக்கு மூன்று சரீரங்களும் மூன்றவத்தைகளுஞ் சொல்லப்படுகின்றன. சற்பிதப்பிரபஞ்சவடிவாகத்தோற்றுகின்ற தூலபஞ்சபூதங்களும், அவற்றிற்றோன்றிய மூன்று சாதிகளாயிருக்கின்ற தூலசரீரசமட்டியுங்கூடி ஈசுரதூலசரீரமென்றும் விராட்டென்றுஞ் சொல்லப்படும்.	வெளி.

வினா:—ஈசுரதூல சரீரத்துக்கு விராட்டெனப் பெயர் வந்தது யாதினாலெனின். (81)

விடை:—நானாவித விசித்திர அழகைப் பொருந்திப் பெரியவடிவமாயிருத்தலினென அறிக.

(பதம்.)	(பொருள்)
இதனுடனேகூடிச் சாக்கிராவத்தையைப் பொருந்துகின்ற ஈசுரன் வைசுவாரனென்றும், இரணியகருப்பனென்றும், இந்த இருவகைக்கும் அதிட்டானசைதன்னியம் பிரஹ்மனென்றுஞ் சொல்லப்படும்.	வெளி.

வினா:—விராட்டு சரீரத்துடன்கூடிச் சாக்கிராவத்தையைப் பொருந்துகின்ற ஈசுரனுக்கு வைசுவாநரனெனப் பெயர் வந்தது யாதினாலெனின். (82)

விடை:—சாக்கிரப்பிரபஞ்சமாகிய விசுவவியாபகனாய் நரர் முதலிய சகலப் பிராணிகளிடத்தினும் வசிப்பவனாதலினென அறிக.

(பதம்)	(பொருள்)
சூக்குமபூதங்கள் ஐந்தும் அவற்றிற்றோன்றிய சூக்குமசரீர சமட்டியுங்கூடி ஈசுரசூக்கும சரீரமென்றும் இரணியகருப்பமென்றுஞ் சொல்லப்படும்.	வெளி.

வினா:—ஈசுரனுடைய சூக்குமசரீரத்தை இரணியகருப்பமென்றதென்னையெனின். (83)

விடை:—இரணியமென்பது பொன். பொன்னைப்போற் பிரகாசிப்பதாயும் பிரகாசத் திரவியங்களனைத்தையும் தன்னுதரத்திற் கருப்பமாக அடக்கியிருப்பதாயு மிருத்தலினென அறிக.

(பதம்)	(பொருள்)
இதனுடனேகூடிச் சொப்பனாவத்தையைப் பொருந்துகின்ற ஈசுரன் சூத்திராத்மாவென்றும் இந்த இருவகைக்கும் அதிட்டான சைதன்னியம் விஷ்ணுவென்றுஞ் சொல்லப்படும்.	வெளி.

வினு:—இரணியகருப்ப சரீரத்துடன் கூடிச் சொப்பனுவத்தையைப் பொருந்துகின்ற ஈசுரனுக்குச் சூத்திராத்மாவெனப் பெயர்வந்தது யாதினுலெனின். (84)

விடை:—பலமணிகளினும் சூத்திரமாகிய ஓர் நூல் கோத்திருப்பதுபோலச் சகல சூக்குமசரீரங்களினுள்ளும் ஈசுரன் வியாபித்திருத்தலினென அறிக.

(பதம்)	(பொருள்)
இந்தத்தூல சூக்குமமாகிய இரண்டின் வாசனையோடு கூடியிருக்கின்றமாயை ஈசுரகாரண சரீரமென்றும் அவ்வியாகிருதமென்றுஞ் சொல்லப்படும்.	வெளி.

வினு:—ஈசுரகாரண சரீரத்துக்கு அவ்வியாகிருதமெனப் பெயர்வந்தது யாதினுலெனின். (85)

விடை:—நாமரூப விஷயாகாரமாக வெளிப்படாதிருத்தலினென அறிக.

(பதம்)	(பொருள்)
இதனுடனேகூடிச் சுழுத்தியவத்தையைப் பொருந்துகின்ற ஈசுரன் அந்தரியாமியென்றும், இந்த இருவகைக்கும் அதிட்டான சைதன்னியம் உருத்திரனென்றுஞ் சொல்லப்படும்.	வெளி.

வினு:—அவ்வியாகிருத சரீரத்துடன் கூடிச் சுழுத்தியவத்தையைப் பொருந்துகின்ற ஈசுரனுக்கு அந்தரியாமியெனப் பெயர்வந்தது யாதினுலெனின். (86)

விடை:—அந்தர் என்பது உள்; மறைவு. ஒருவன் பதுமையினுள் மறைவாயிருந்துகொண்டு அதன் அஸ்த பாத யஸ்தகங்களை யசைப்பித்தல்போல சகலப் பிராணிகளிருதயத்தினுள்ளும் மறைவாயிருந்துகொண்டு பிராணிகள் தத்தங் கன்மங்கட்குத்தக்கதான போகங்களை யனுபவிக்கும்படி யசைப்பிக்கின்றவனுதலினென அறிக.

வினு:—வைசுவாநரன் சூத்திராத்மா அந்தரியாமியென்னும் ஈசுரர்கட்குப்பிரஹ்மன்விஷ்ணு உருத்திரனென்னும் ஈசுரர்களை யதிட்டானசைதன்னியங்களாக இந்நூல் கூறியது ஆக்ஷேபனைக்கிடமாமெனின். (87)

விடை:—வைசுவாநரன் சூத்திராத்மா அந்தரியாமிநாம ஈசுரர்கட்கு முறையே பிரஹ்மன் விஷ்ணு உருத்திரர்களை யதிட்டான்சைதன்னியமென்பதற்கு இலக்ஷணையால் பொருள்கொள்ளில் பிரஹ்மமேயாகின்றமையால் ஆக்ஷேபனைக்கிடமில்லையென அறிக.

வினு:—அற்றன்று; அர்தர்ப்பூதமென்பது அதிட்டானமென நூலெழுதியவர்களாலிடையிற் பிறழ்ந்திருக்கக்கூடும்.

விவேகசாரம் அத்தியாரோபப் பிரகரணத்தில் விராட்டிற் பிரஹ்மனும்இரணியகருப்பத்தில்விஷ்ணுவும்அவ்வியாகிருதத்தில் உருத்திரனும் அந்தர்ப்பூதமெனக் கூறியிருத்தலினெனின். (88)

விடை:—இந்நூல் சரீரத்தையும் சரீரத்தோடு கூடிய ஈசுரனையுஞ்சுட்டி இந்த இருவகைக்கும் அதிட்டானமெனக் கூறியிருத்தலால் பிறழ்ந்ததெனல் பொருந்தாது. இஃதன்றிப் பந்த ஏதுவாகிய தூலசூக்கும வாசனைகளோடுகூடிய அவ்வியாகிருத சரீரத்தில் அனாதிமுக்த சருவஞ்ஞனாகிய ஈசுரன் அந்தர்ப்பூதமென்பது இருளில் ஒளி அந்தர்ப்பூதமென்பது போலும், பஞ்சபூதங்களையும் அவைகளின் காரியங்களாகிய சரீரங்களையுஞ் சிருட்டித்துக் காப்பவர்களாகிய பிரஹ்மவிஷ்ணுக்களில் பிரஹ்மனை விராட்டிலும் விஷ்ணுவை இரணிய கருப்பத்திலும் அந்தர்ப்பூதமென்பது கடத்தைச் சிருட்டித்துக்காக்கின்ற குலாலனைக் கடத்திலந்தர்ப்பூத மென்பது போலும் விரோதமாமென அறிக.

நூல் உகூ)

சிவன் தன் மூன்றவத்தைகளினும் மூன்று சரீரங்களாயிருக்கின்ற (உஎ) தத்துவங்களுடனும் நானென்று கலந்து நிற்பதுபோல ஈசுரனுந் தன் மூன்றவத்தைகளினும் மூன்று சரீரங்களாயிருக்கின்ற (கூஉ) தத்துவங்களுடனுங் கலந்து நிற்பன். சீவன் தன் சரீரமாத்திரமே கலந்து நிற்பன்.

(பதம்)	(பொருள்)
ஈசுரன் தன் சரீரமாகிய சகல சரீரங்களோடும் சகல பிரபஞ்சங்களோடுங் கலந்து நிற்பன். இந்த இருவகைக்குஞ்சாக்ஷியாயிருக்கின்ற பிரஹ்மசைதன்னியமும் சகல சரீரங்களினும் சகல பிரபஞ்சங்களினும் நிறைந்து அப்பாலும் பத்துத்திக்கையும் அதிக்கிரமித்து எல்லையற்றிருக்கும்	வெளி.

வினா:—சீவன் ஒரு சரீரத்தையும், ஈசுரன் சகல சரீரங்களையும் கலந்து வியாபித்திருப்பதும், பிரஹ்ம சைதன்னியம் சகல சரீரங்களினும் சகல பிரபஞ்சங்களினும் நிறைந்து அப்பாலும் அதிக்கிரமித்து எல்லையற்றிருப்பதும் யாதினாலெனின். (89)

விடை:—சீவன் ஒரு சரீரத்தை மாத்திரம் கலந்திருப்பது பரிச்சின்னனானமையின், ஈசுரன் சகல சரீரங்களையும் சகல பிரபஞ்சங்களையுங் கலந்திருப்பது சீவனையபேக்ஷித்து வியாபகனானமையின், பிரஹ்ம சைதன்னியம் சகல சரீரங்களினுஞ் சகல பிரபஞ்சங்களினுங் நிறைந்து அப்பாலும் அதிக்கிரமித்து எல்லையற்றிருப்பது நிரபேக்ஷிக பூரணவியாபகமானமையினென அறிக.

வினா:—அங்ஙனமாயின் சீவனில் ஈசுரனும், சீவேசுரரிருவரினும் பிரஹ்ம சைதன்னியமுங் கலந்திருக்கவேண்டும் அஃதெப்படிக்கூடுமெனின். (90)

விடை:—தயிரில் வெண்ணெயும், தயிரிலும் வெண்ணெயிலும் நெய் அல்லது ஆகாயமுங் கலந்திருப்பதுபோல, சீவனில் ஈசுரனும், சீவேசுரர்களிருவர்களினும் பிரஹ்ம சைதன்னியமுங் கலந்திருக்கக்கூடுமென அறிக.

வினு:—சீவனில் ஈசுரன் கலந்திருக்கில் சீவனைப்போல ஈசுரனும் வெளியாகத் தோன்றவேண்டும். அங்ஙனந்தோன்ருமையால் சீவனில் ஈசுரனுண்டென் றெங்ஙனமறிகிறதெனின்.

(91)

விடை:-ஈசுரன் பரோக்ஷமானமையால் சீவனைப்போல வெளியாகத் தோன்றவில்லை. ஆயினும், ஈசுரன் சகல சீவர்களின் புத்திகளுள்ளுமிருந்து வாசனைப்படியாட்டுவிக்கிறதை அனுமானத்தாலும் ஈசுரன் சருவஞ்ஞன் அந்தரியாமியென்னும் வேதவசனத்தாலும் சீவனில் ஈசுரனுண்டென்றறியலாமென அறிக.

வினு:-சீவனில் ஈசுரன் கலந்திருக்கில் சீவனுக்குள்ள கிஞ்சிஞ்ஞத்துவம் ஈசுரனுக்கும், சீவனிலும் ஈசுரனிலும் பிரஹ்மசைதன்னியம் கலந்திருக்கில் சீவேசுரர்களுக்குள்ள கிஞ்சிஞ்ஞத்துவம் சர்வஞ்ஞத்துவம் பிரஹ்ம சைதன்னியத்துக்கும் உண்டாகுமே யெனின்

(92)

விடை:-தயிரில் வெண்ணெ கலந்திருக்கினும் தயிரின் ...ரிப்புத்தன்மை திரவத்தன்மை வெண்ணெய்க்கும், தயிரினும் ...ண்ணெயினும் நெய் அல்லது ஆகாயங்கலந்திருக்கினும் த...ன் புளிப்புத்தன்மையும் திரவத்தன்மையும் வெண்ணெ...ன் மதுரத்தன்மையும் கடினத்தன்மையும் நெய் அல்லது ஆகாயத்துக்கும் உண்டாகாததுபோல சீவேசுரர்களின் கிஞ்சிஞ்ஞத்தன்மை சர்வஞ்ஞத்தன்மை பிரஹ்மத்துக்கும் உண்...டாகாதென அறிக. இதனைத் தெளிவாக அறிய விரும்பில் ...பிரஹ்மோபநிடதத்திற் காண்க.

(நூல் உஎ).

சீவன்றன் தூலசரீர விவகாரத்திற்குக் கூடுந்தத்துவங்கள் ...தூலசரீர தத்துவங்கள்(சு), சூட்சுமசரீர தத்துவங்கள்(உ௰), ...சீவன் ஈசுரன் அவித்தை வித்தை பிரஹ்மப் (ரு)ஆக தத்துவங்கள்(௩௧). சூட்சுமசரீர விவகாரத்திற்குக் கூடுந்தத்துவங்கள் சூட்சுமசரீர தத்துவங்கள் (உ௰)சீவன் ஈசுரன் அவித்தை வித்தை பிரஹ்மம்(ரு)ஆக தத்துவங்கள்(உரு). காரணசரீர விவகாரத்திற்குக் கூடுந்தத்துவங்கள் சீவன் ஈசுரன் அவித்தை வித்தை பிரஹ்மம்(ரு). சீவவிவகாரத்திற்குக் கூடுந்தத்துவங்கள் சீவன் ஈசுரன் பிரஹ்மம்(௩). சாக்ஷிவிவகாரத்துக்குள்ள ...தத்துவம் சாக்ஷி (க).

(பதம்.)	(பொருள்.)
ஜீவன்றன்	ஜீவனானவன் தன்னுடை
தூலசரீர	சாக்கிராவத்தையிற்றூலசரீரத்தைப் பொருந்தி
விவகாரத்திற்	விவகரிக்கும் விவகாரத்தில
கூடுந்தத்துவங்கள்	துணையாகச் சேருந்தத்துவங்கள்.

(பதம்.)	(பொருள்.
தூலசரீரதத்துவம்(சா)சூட்சுமசரீரதத்துவம் (உய) சீவன்ஈசுரன் அவித்தை வித்தை பிரஹ்மம(ரு) ஆக தத்துவங்கள் (நகக)	வெளி.

வினா:—சீவனுடைய தூலசரீர விவகாரங்களெவை அவைகளில் (நகக) தத்துவங்களுஞ் சேர்ந்துள்ளனவே வெனின். (93

விடை:-சாக்கிராவத்தையிற் கன்மேந்திரியங்கள் தொழிற்படும் விவகாரங்கள் தூலசரீர விவகாரங்களாகும். சிதாபசன் சாக்கிராவத்தையில் வசன தான கமன விசர்க்க ஆனந்த ஸ்நான பான போஜன ஆலிங்கன வாணிப யுத்தமுதலிய விவகாரங்களைச்செய்தற்குக் கன்மேந்திரியங்கள்(ரு).கன்மேந்திரியங்கட்குச் சாதகமாக ஞானேந்திரியங்கள்(ரு). இத்தசேந்திரியங்களுமிருத்தற்குத்தானமாகத்தூலசரீரதத்துவங்கள்(